



Resultatkontroll for gjennomføringen av landbrukspolitikken

AVGITT APRIL 2023



NIBIO

NORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

NIBIO er sekretariat for Budsjettnemnda for jordbruket

Årlig utkommer:

«Totalkalkylen for jordbruket» (Jordbrukets totalregnskap og budsjett)

«Referansebruksberegninger»

«Resultatkontroll for gjennomføringen av landbrukspolitikken»

«Volum- og prisindeksar for jordbruket» som ligger på:

<https://www.nibio.no/tjenester/volum-og-prisindeksar?location-filter=true>

BUDSJETTNEMNDEN FOR JORDBRUKET

Resultatkontroll for gjennomføringen av landbrukspolitikken

AVGITT
APRIL 2023

Innhold

1	INNLEDNING	5
1.1	Administrative enheter	6
2	PRODUKSJONSGRUNNLAG OG STRUKTURUTVIKLING.....	7
2.1	Areal og arealutvikling.....	7
2.1.1	Areal og arealutvikling	7
2.1.2	Leiejord.....	12
2.2	Strukturutvikling i noen produksjoner	15
2.2.1	Planteproduksjon	17
2.2.2	Husdyrproduksjon	20
2.3	Bruk av utmarksbeite.....	33
3	PRODUKSJON OG MATVAREFORBRUK.....	36
3.1	Oversikt over samlede produserte mengder	36
3.1.1	Småskalaproduksjon.....	41
3.2	Økologisk jordbruk.....	46
3.3	Import og eksport	53
3.4	Selvforsyningsgrad/hjemmemarkedsandel.....	63
3.5	Norskprodusert andel av fôr og kraftfôr.....	67
4	TRYGG MAT, DYREVELFERD, DYRE- OG PLANTEHELSE.....	70
4.1	Trygg mat	70
4.1.1	Zoonoser	70
4.1.2	Rester av plantevernmidler i næringsmidler	74
4.1.3	Restmengder av forbudte eller uønskede stoffer i kjøtt og levende dyr.....	76
4.2	Dyrehelse og dyrevelferd	78
4.3	Tap av sau på beite	88
4.3.1	Sau på utmarksbeite.....	88
4.3.2	Forvaltning av rovdyr.....	92
4.3.3	Bestand av rovdyr.....	95
4.3.4	Tilskudd til forebyggende og konfliktdempende tiltak	96
4.4	Plantehelse.....	98
5	DISTRIKTSPOLITIKK OG SYSSELSETTING	101
5.1	Utviklingen i antall jordbruksbedrifter og areal.....	101
5.1.1	Jordbruksbedrifter i de ulike fylker	101
5.1.2	Jordbruksbedrifter og areal i de ulike virkeområdene for distriktspolitiske virkemidler.....	104
5.2	Utviklingen i noen produksjoner.....	107
5.3	Syssetting	114
5.4	Utviklingen i arbeidsforbruket i jordbruket	114
5.4.1	Fylkesnivå.....	115
5.4.2	Virkeområder for distriktspolitiske virkemidler.....	119
5.4.3	Utvikling annen arbeidshjelp.....	119
5.5	Alder på bruker.....	120
5.6	Landbrukseiendommer	121
5.7	Bygdeutvikling	123
5.8	Tilleggsnæringer.....	125

6	KLIMA OG MILJØ.....	127
6.1	Miljøprogram i jordbruket.....	127
6.1.1	Oppfølging av miljøkrav i jordbruket	131
6.2	Kulturlandskapet	132
6.2.1	Kulturlandskap og gjengroing	134
6.3	Biologisk mangfold	138
6.4	Kulturminner og kulturmiljøer	144
6.5	Friluftsliv og tilgjengelighet.....	150
6.6	Avrenning til vann.....	151
6.6.1	Tilførsler av næringssalter.....	152
6.6.2	Jordarbeiding og erosjon	157
6.6.3	Gjødselbruk.....	160
6.7	Utslipp av klimagasser og luftforurensning	161
6.8	Jordbrukets bidrag til resirkulering og karbonfangst	167
6.8.1	Karbonlagring i jord	169
6.9	Plantevernmidler	173
6.10	Innsamling av landbruksplast.....	174
7	INNTEKTER, ØKONOMISKE FORHOLD OG LEVEKÅR	176
7.1	Alminnelig inntekt.....	177
7.2	Levekår	180
7.2.1	Næringsinntekt og jordbruksfradrag	180
7.2.2	Helse og arbeidsmiljø	183
7.2.3	Velferd og avløsning	186
7.3	Lønnsutvikling etter næring	187
8	BRUKEN AV INNSATSFAKTORER I JORDBRUKET – KOSTNADSUTVIKLINGEN.....	188
8.1	Ikke - varige innsatsfaktorer.....	188
8.1.1	Verdier og indekser	188
8.2	Varige innsatsfaktorer	190
8.3	Priser på jordleie.....	192
8.4	Tap på utlån i landbruket.....	196
8.5	Innsatsfaktorer i relasjon til produksjon.....	197
9	PRISER.....	198
9.1	Prissammenligninger og matvarenes andel av forbruket	199
9.2	Melk og melkeprodukter	201
9.3	Storfekjøtt.....	204
9.4	Sau- og lammekjøtt	205
9.5	Svinekjøtt.....	206
9.6	Egg.....	207
10	LIKESTILLING	208
10.1	Brukere og sysselsetting i jordbruket etter kjønn.....	208
10.2	Eiere etter kjønn og eiendomsoverdragelser	210
10.3	Driftsformer	212
10.3.1	Inndeling.....	212
10.3.2	Driftsform og produksjon	212
10.4	Arbeidsforbruk og utdanning	213

10.5 Næringsinntekt og jordbruksfradrag, fordelt på kjønn.....215

II DETALJERT DEL

finnes på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

1 Innledning

«Resultatkontroll for gjennomføringen av landbrukspolitikken» er en årlig utredning og publikasjon fra Budsjettnemnda for jordbruket. Resultatkontrollen belyser utviklingen i jordbruket i relasjon til de mål og retningslinjer Stortinget har trukket opp. Bakgrunnen er St.prp. nr. 8 (1992–1993) der det het at det bør: «... legges opp til en mer omfattende resultatkontroll knyttet opp til de mål og retningslinjer Stortinget har trukket opp. Her vil vektleggingen være avhengig av hvordan Stortinget vil prioritere de ulike mål for landbrukspolitikken framover».

Opgaven med å skaffe materialet til resultatkontrollen ble ifølge St.prp. nr. 82 (1992–1993) «Jordbruksoppgjøret 1993», gitt til Budsjettnemnda for jordbruket. Under protokollen fra forhandlingsmøtet mellom Staten og Norges Bondelag 8. mai 1993 er følgende angitt:

«Partene forutsetter videre at Budsjettnemnda for jordbruket til hvert jordbruksoppgjør utarbeider et materiale som grunnlag for resultatkontroll ut fra de mål og retningslinjer som Stortinget fastlegger Jf. St.prp. nr. 8 (1992–93) side 33–34 og Innst. S. nr. 92 (1992–93) side 30–31 og 47. Materialet skal angi utviklingen på sentrale områder som priser, kostnader, inntekter, investeringer, bruk av innsatsfaktorer, arealbruk, produksjon, miljø og ressursvern, distriktspolitikk, sysselsetting, likestilling mm.»

For nåværende regjering er de landbrukspolitiske målsettingene presentert i Prop. 1 S (2022–2023).

Angående Resultatkontrollen har nemnda hatt som utgangspunkt at den bør være enkel og oversiktlig, det vil si at den bør ha et rimelig antall indikatorer og ikke være for detaljert i geografisk oppdeling. På den andre siden har nemnda sett at det både i den politiske behandlingen og den administrative oppfølgingen av landbrukspolitikken også kan være behov for en detaljert resultatkontroll. Spesielt når det gjelder geografisk inndeling har nemnda sett den administrative inndeling, det vil si fylkesinndelingen, som viktig. Dette skyldes at den politiske og administrative behandling og oppfølging ofte skjer på lokalt nivå. Fylkesinndelingen innebærer imidlertid store datamengder hvor oversikten lett tapes. Nemnda har dermed delt resultatkontrollen i en oversiktsdel (Del I) og en detaljert del (Del II). I oversiktsdelen er det gjennomgående gitt landstall og fylkestall. I den detaljerte delen presenteres ytterligere detaljer, hovedsakelig fylkestall inndelt i størrelsesgrupper. Denne delen inneholder bare tabeller uten forklarende tekst, og fra og med 2010 legges dette kun ut på internett som pdf- og Excel-filer. De finnes på: <https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>.

Distriktpolitikken står sentralt. Nemnda har derfor valgt å presentere utviklingen i antall jordbruksbedrifter og i sysselsettingen også for virkeområder for distriktpolitiske virkemidler.

Det aller meste av tallmaterialet er innhentet fra Statistisk Sentralbyrå, men Landbruksdirektoratet og landbruksorganisasjonene er også viktige kilder. I årets resultatkontroll er det i de fleste tabeller tatt med tall for årene 1999, 2010 og 2020 som er årene for de fullstendige landbrukstellingene, i tillegg til beregna totalpopulasjon for 2021 og 2022 for å få belyst utviklingen. Tall for 2005 er også tatt inn i enkelte tabeller.

Omtalen av utviklingstrekk er i hovedsak knyttet til de siste årene. For omtale av foregående år vises til tidligere utgivelser.

1.1 Administrative enheter

Endringer i administrative enheter vil utgjøre en liten andel av endringene for de enhetene det gjelder. De siste årene er følgende endringer foretatt:

- 1.1.2019 ble kommunen 1567 Rindal flyttet fra Møre og Romsdal til Trøndelag.
- 1.1.2020 ble kommunen 1571 Halså flyttet fra Møre og Romsdal til Trøndelag.
- 1.1.2020 ble kommunen 1444 Hornindal flyttet fra Sogn og Fjordane til Møre og Romsdal.
- 1.1.2020 ble kommunen 1852 Tjeldsund flyttet fra Nordland til Troms og Finnmark.

2 Produksjonsgrunnlag og strukturutvikling

I innstilling fra næringskomiteen (Innst.385 S 2014–2015) om jordbruksoppgjøret 2015 sies det at «Komiteen ønsker et miljøvennlig, bærekraftig og fremtidsrettet norsk landbruk med små og store bruk i hele landet. Det er et mål at norsk landbrukspolitikk skal stimulere til økt matproduksjon, med intensjon om økt selvforsyning, blant annet av hensyn til norske forbrukere og av beredskapshensyn.»

I behandlingen av jordbruksoppgjøret 2014 uttalte en samlet næringskomité at «Det må opprettholdes en differensiering i virkemidlene som legger til rette for en variert bruksstruktur og sikrer bærekraftig produksjon på jordbruksarealene i hele landet. Måloppnåelsen for landbruk over hele landet belyses gjennom følgende parametere:

- Arealutvikling og –fordeling
- Geografisk fordeling av produksjon og arbeidsforbruk
- Rekruttering og næringsutvikling i landbruket

Komiteen viser til at det er bred politisk enighet om at norsk landbruk bør ha en differensiert bruksstruktur, og at det i Innst. 234 S (2011–2012) blant annet stod følgende:

«Komiteen vil legge til rette for en variert bruksstruktur som både tar hensyn til tradisjonelle familiebruk og gir mulighet for ulike samarbeidsformer.»

Dette kapitlet gir en oversikt over areal, arealbruk og de ulike husdyrproduksjonene.

2.1 Areal og arealutvikling

Litt over 3 prosent av landarealet i Norge er jordbruksareal. Det innebærer et jordbruksareal per innbygger på 1,8 dekar i 2022, mot 2,3 dekar i 1999.

I dette kapitlet ser vi nærmere på jordbruksarealet og hvordan det fordeler seg mellom fylker og landsdeler, og hvordan utviklingen har vært. Noen tall for omdisponering av areal og leiejord er også presentert.

2.1.1 Areal og arealutvikling

Arealtallene fra 1999, 2010 og 2020 er hentet fra Statistisk Sentralbyrå sine fullstendige landbrukstillinger, mens det for 2005, 2021 og 2022 har brukt tall fra Statistisk Sentralbyrå sin beregnede totalpopulasjon for jordbruksbedrifter.

Tabell 2.1 viser Norges totale landareal og jordbruksareal i drift i hvert enkelt fylke. Totalt jordbruksareal i drift ble redusert med 105 dekar fra 2021 til 2022. Rogaland har størst andel dyrket areal med 11,7 prosent.

Tabell 2.1 Norges totale landareal og jordbruksareal i drift. 2022. Km² = 1 000 daa

	Totalt landareal	Jordbruksareal	
		i drift*	Andel dyrket, %
Viken og Oslo	23 194	2 032	8,8
Innlandet	49 391	2 020	4,1
Vestfold og Telemark	15 925	644	4,0
Agder	14 981	306	2,0
Rogaland	8 575	1 003	11,7
Vestland	31 969	814	2,5
Møre og Romsdal	13 839	507	3,7
Trøndelag	39 493	1 640	4,2
Nordland	35 760	544	1,5
Troms og Finnmark	70 927	336	0,5
Hele landet	304 054	9 845	3,2

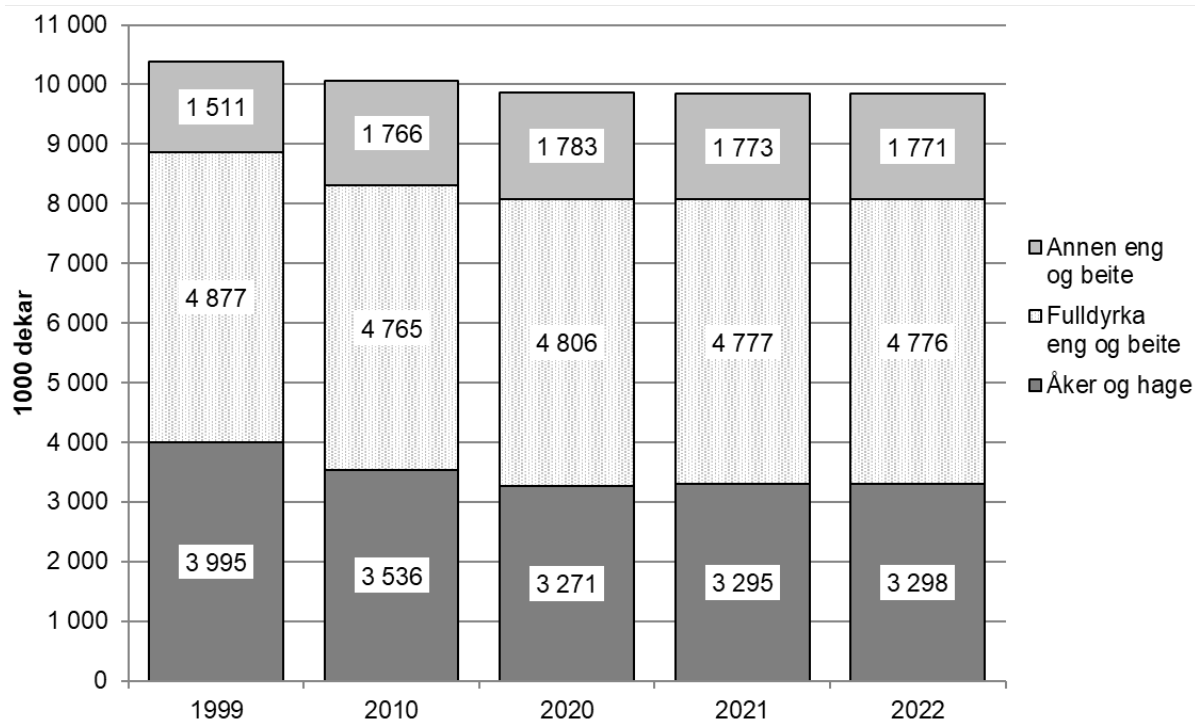
Kilde: Statistisk Sentralbyrå

Nye digitale markslagskart

Det totalt registrerte jordbruksarealet nådde et maksimum i 1998. Fra 2005 til 2022 er alt jordbruksareal i drift (toppen av søylene i figur 2.1) redusert med 4,9 prosent, fra 10 354 200 til 9 845 100 dekar. I perioden 2005-2014 ble nytt digitalt kartverk tatt i bruk som kontrollgrunnlag ved søknad om produksjonstillegg. I denne perioden viste det registrerte arealet en nedgang på 4,7 prosent. Tall fra Landbruksdirektoratet viser at innføringen av nytt digitalt kartverket innebar en reduksjon i arealet på ca. 3,4 prosent. Det er ikke mulig å si om nedgangen skyldes mer nøyaktige målinger eller om tidligere nedgang ikke har blitt fanget opp før nytt kartverk ble tatt i bruk. Arealnedgang utenom nytt kartverk var dermed på ca. 1,3 prosent i samme periode. Etter dette har arealet vært relativt stabilt, med en nedgang på 0,2 prosent fra 2014 til 2022.

Annen eng og beite er overflatedyrket areal. Andelen slikt areal har økt fra 15 prosent i 1999 til 18 prosent i 2022. Nedgang i jordbruksareal i drift, kombinert med økt befolkning, har redusert antall dekar jordbruksareal per innbygger fra 2,25 i 2005 til 1,82 i 2022.

Åpen åker og hage utgjorde 33 prosent av jordbruksarealet i drift på landsbasis i 2022, men er svært ulikt fordelt mellom fylkene. Viken har i overkant av 70 prosent av arealet i åpen åker og hage, og Vestfold og Telemark har ca. 60 prosent. Vestland, Agder, Rogaland, Møre og Romsdal og fylkene i Nord-Norge har fra 1 til 7 prosent åpen åker og hage, og tilsvarende mer eng og beiteareal. Trøndelag har ca. 30 prosent åpen åker. På landsbasis viser arealet av åker og hage en nedgang på 17 prosent etter 1999.



Figur 2.1 Åker og hage, fulldyrka eng og beite og fulldyrka i alt. Hele landet.
1 000 dekar¹⁾

* Foreløpige tall for 2022

1) Nye arealmålinger (nytt kartverk) i perioden 2005-2014 har medført en nedjustering av arealene

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Tabell 2.2 viser årlig prosentvis endring for totalt jordbruksareal, fulldyrket areal og eng og beite for fylkene.

I 1999 regnet en med at bruk som søkte produksjonstilskudd hadde 70 000 dekar som ikke var i drift, og i 2022 var det omtrent samme antall dekar som i 1999. Viken har den største andelen av fulldyrket areal i hele perioden. På landsbasis har fulldyrket eng og beite hatt en nedgang i samme periode på 2,1 prosent, mens annen eng og beite har økt med 17 prosent.

Tabell 2.2 Totalt jordbruksareal i drift fordelt på fylker. 1 000 dekar¹⁾

		1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
							99-10	10-20	20-22
Viken	Totalt areal	2 108	2 039	2 044	2 034	2 032	-0,3	0,0	-0,3
	% fulldyrket	98	94	94	94	94	-0,5	0,0	0,1
	Eng og beite	451	522	574	555	552	1,3	1,0	-2,0
	% eng og beite	21	26	28	27	27	1,6	0,9	-1,7
Innlandet	Totalt areal	2 114	2 081	2 011	2 016	2 020	-0,1	-0,3	0,2
	% fulldyrket	91	88	88	88	88	-0,3	0,0	0,0
	Eng og beite	1 084	1 186	1 211	1 210	1 211	0,8	0,2	0,0
	% eng og beite	51	57	60	60	60	1,0	0,5	-0,2
Vestfold og Telemark	Totalt areal	698	666	644	645	644	-0,4	-0,3	0,0
	% fulldyrket	94	93	93	93	93	-0,1	0,0	-0,1
	Eng og beite	208	242	252	247	248	1,4	0,4	-0,8
	% eng og beite	30	36	39	38	39	1,8	0,8	-0,8
Agder	Totalt areal	323	300	304	304	306	-0,7	0,1	0,3
	% fulldyrket	83	80	78	77	78	-0,4	-0,2	0,0
	Eng og beite	283	272	285	283	285	-0,3	0,5	0,1
	% eng og beite	88	91	94	93	93	0,3	0,3	-0,2
Rogaland	Totalt areal	968	1 001	998	999	1 003	0,3	0,0	0,3
	% fulldyrket	59	54	53	53	53	-0,7	-0,2	0,1
	Eng og beite	862	940	955	947	949	0,8	0,2	-0,3
	% eng og beite	89	94	96	95	95	0,5	0,2	-0,6
Vestland	Totalt areal	948	864	819	815	814	-0,8	-0,5	-0,3
	% fulldyrket	63	57	52	52	52	-0,9	-1,0	0,1
	Eng og beite	915	845	803	798	798	-0,7	-0,5	-0,3
	% eng og beite	97	98	98	98	98	0,1	0,0	0,0
Møre og Romsdal	Totalt areal	616	569	509	507	507	-0,7	-1,1	-0,3
	% fulldyrket	83	82	82	82	82	-0,2	0,1	0,0
	Eng og beite	587	544	493	492	492	-0,7	-1,0	-0,2
	% eng og beite	95	96	97	97	97	0,0	0,1	0,1
Trøndelag	Totalt areal	1 650	1 620	1 645	1 643	1 640	-0,2	0,2	-0,1
	% fulldyrket	92	89	88	88	88	-0,3	-0,1	0,1
	Eng og beite	1 102	1 081	1 148	1 153	1 150	-0,2	0,6	0,1
	% eng og beite	67	67	70	70	70	0,0	0,4	0,2
Nordland	Totalt areal	580	571	548	546	544	-0,1	-0,4	-0,4
	% fulldyrket	83	79	80	80	81	-0,5	0,1	0,3
	Eng og beite	548	559	540	539	537	0,2	-0,4	-0,2
	% eng og beite	95	98	99	99	99	0,3	0,1	0,1
Troms og Finnmark	Totalt areal	379	348	338	337	336	-0,8	-0,3	-0,3
	% fulldyrket	88	86	86	86	86	-0,2	-0,1	0,2
	Eng og beite	348	333	327	327	326	-0,4	-0,2	-0,2
	% eng og beite	92	95	97	97	97	0,3	0,1	0,1
Hele Landet	Totalt areal	10 382	10 060	9 860	9 845	9 845	-0,3	-0,2	-0,1
	% fulldyrket	85	83	82	82	82	-0,3	-0,1	0,1
	Eng og beite	6 388	6 524	6 589	6 550	6 547	0,2	0,1	-0,3
	% eng og beite	62	65	67	67	67	0,5	0,3	-0,2

* Foreløpige tall

1) Fra og med 2005 har nye arealmålinger (nytt kartverk) medført en nedjustering av arealene
Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Nydyrking og omdisponering

Tabell 2.3 viser det arealet som er nydyrket de siste årene, samt omsøkt areal og antall søknader. Totalt for landet ble det godkjent nydyrket 18 084 dekar i 2021. Dette er 3 557 dekar mindre enn året før. Målt i antall dekar var det størst økning i nydyrking i Innlandet, med 6 333 dekar, og Innlandet hadde også størst prosentvis økning.

Innlandet og Trøndelag hadde til sammen 52 prosent av godkjent areal i 2021.

Tabell 2.3 Nydyrking, antall søknader, omsøkt og godkjent areal. Fordeling på fylker i 2021

	Søknader om	Omsøkt nydyrket	Godkjent nydyrket
2010	689	21 213	19 860
2015	854	18 832	18 139
2016	964	22 636	21 575
2017	960	23 883	22 702
2018	964	26 964	24 855
2019	1 143	30 029	28 128
2020	1 114	23 120	21 641
2021	906	20 855	18 084
Viken	83	1 860	1 678
Innlandet	272	7 295	6 333
Vestfold og Telemark	25	518	488
Agder	45	755	725
Rogaland	137	1 976	1 761
Vestland	73	829	740
Møre og Romsdal	28	704	507
Trøndelag	135	3 464	3 083
Nordland	66	2 325	1 841
Troms og Finnmark	42	1 129	928

Kilde: Statistisk sentralbyrå

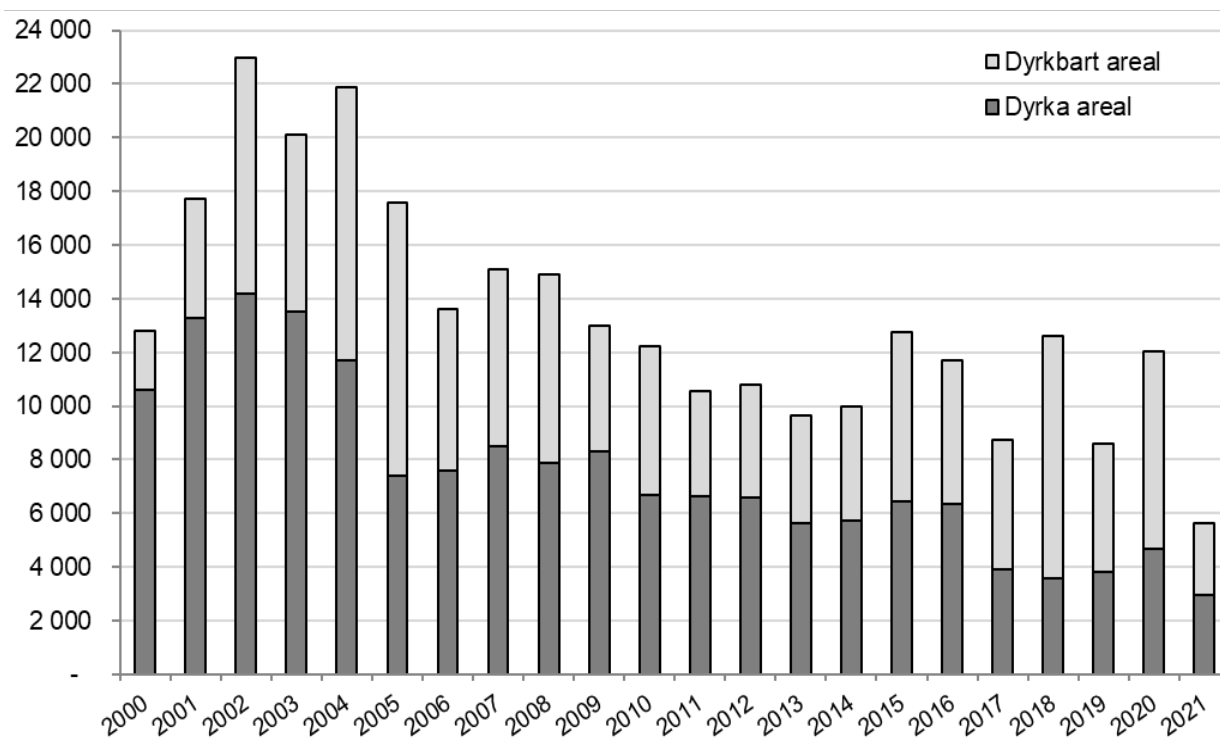
Hvert år omdisponeres noe jordbruksareal til andre formål, for eksempel til industri, boligområder og samferdsel. Det nasjonale jordvernmålet for årene 2004-2015 var at årlig omdisponering av dyrka jord skulle være under 6 000 dekar. Fra 2016 var jordvernmålet at omdisponeringen skulle være under 4000 dekar, og fra 2021 er målet å avgrense omdisponeringen til under 3 000 dekar per år innen 2025.¹

I 2021 ble det omdisponert 2 968 dekar dyrka jord, som er 1 700 dekar mindre enn året før, og dette er den laveste registrerte omdisponeringen av dyrket jord siden registreringene startet i 1976.

I tillegg blir også en del dyrkbar jord omdisponert hvert år. Dette har variert fra 2 200 til 10 200 dekar per år i perioden 2000 til 2021. I 2021 ble det omdisponert 2 600 dekar dyrkbar jord, ca. 4 700 mindre enn i 2020.

¹ Prop. 200 S (2020-2021)

Figur 2.2 viser hvor mye dyrka og dyrkbart areal som hvert år har blitt omdisponert til andre formål enn landbruk.



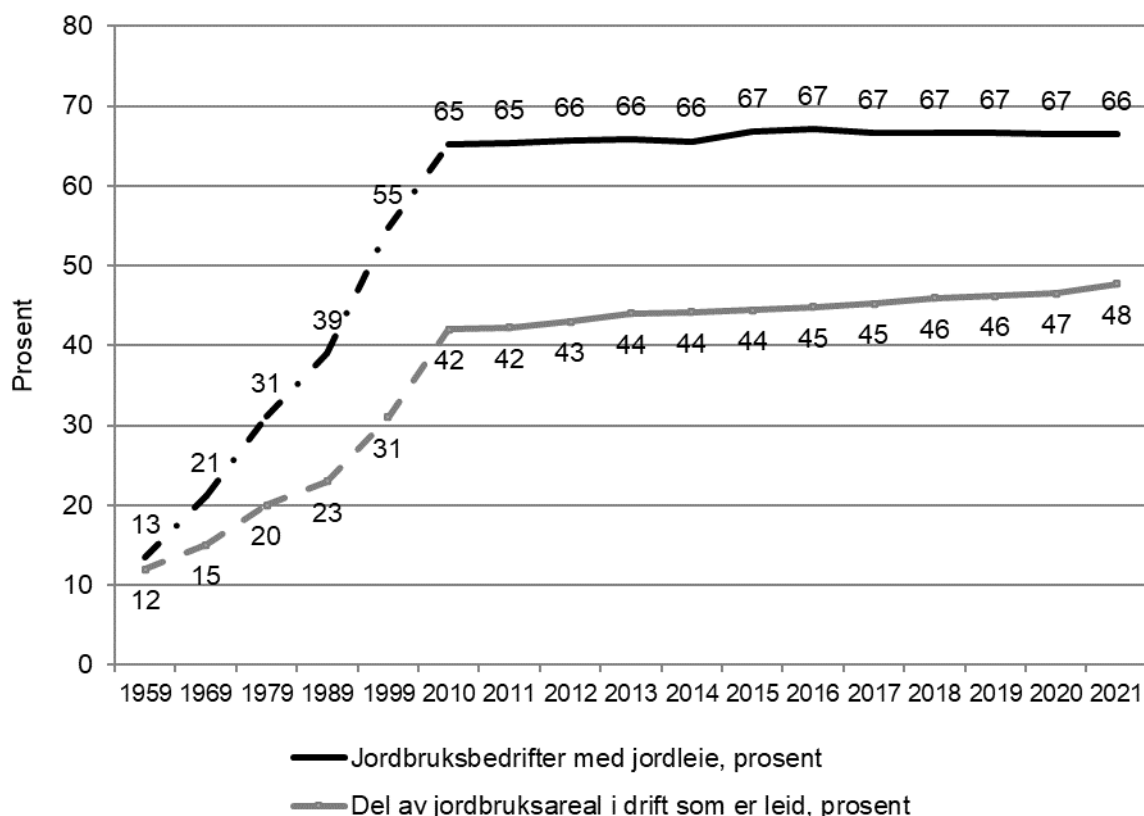
Figur 2.2 Omdisponert areal til andre formål enn landbruk, dekar

Kilde: Statistisk sentralbyrå, KOSTRA

Av fylkene var det Rogaland som omdisponert mest dyrka jord i 2021, med 608 dekar, og dernest Innlandet med 503 dekar.

2.1.2 Leiejord

Bruk av leiejord er svært viktig for mange av jordbruksbedriftene. Både andel bruk med leiejord og andel leid jord av dyrket areal har i hovedsak økt. Figur 2.3 viser andel bruk med leiejord og andel av jordbruksarealet som er leid fra 1959 til 2021.



Figur 2.3 Andel jordbruksbedrifter med leiejord og andel leiejord totalt. 1959–2021

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1959, 1969, 1979, 1989, 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2011 – 2019 og 2021

I 2021 hadde 66,4 prosent av jordbruksbedriftene jordleie, og 47,7 prosent av jordbruksarealet i drift er leid areal.

Andelen jordbruksbedrifter med jordleie og andel leid jordbruksareal varierer mellom fylkene, jf. tabell 2.4. En ser at de to nord-norske fylkene har størst andel jordbruksbedrifter med jordleie, med henholdsvis 81 prosent i Nordland og 87 prosent i Troms og Finnmark. Når det gjelder leid areal av jordbruksareal i drift har Troms og Finnmark størst andel med 62,5 prosent. Rogaland har lavest andel jordbruksbedrifter med jordleie (57 prosent) og lavest andel leid jordbruksareal (38 prosent).

Tabell 2.4 Andel jordbruksbedrifter med jordleie og andel leieareal. Fylkesvise tall 2021

Fylker	Prosent	
	Jordbruksbedrifter med jordleie	Jordbruksareal i drift som er leid
Viken	60,4	46,9
Innlandet	67,8	44,9
Vestfold og Telemark	60,8	57,2
Agder	73,9	58,9
Rogaland	57,4	38,1
Vestland	64,3	46,7
Møre og Romsdal	75,9	55,4
Trøndelag	67,4	45,0
Nordland	81,1	53,8
Troms og Finnmark	86,9	62,5
<i>Hele landet</i>	66,4	47,7

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Beregna totalpopulasjon.

Også antall leieforhold per jordbruksbedrift varierer mye. Tabell 2.5 viser fylkesvis fordeling av antall jordbruksbedrifter med jordleie og prosentvis fordeling av antall leieforhold. Det er flest leieforhold per jordbruksbedrift i Agder og de to nordligste fylkene.

Tabell 2.5 Jordbruksbedrifter med jordleie inndelt etter antall leieforhold. Fylkesvise tall 2021

Antall leieforhold	Jordbruksbedrifter	Prosentvis fordeling etter antall leieforhold			
		1	2–4	5–9	10 ≥
Viken	3 768	33	40	19	8
Innlandet	4 683	26	43	23	8
Vestfold og Telemark	1 560	28	38	21	13
Agder	1 328	21	35	28	16
Rogaland	2 282	39	44	13	3
Vestland	3 740	33	44	18	5
Møre og Romsdal	1 773	21	39	27	13
Trøndelag	3 712	27	43	22	8
Nordland	1 485	18	34	27	21
Troms og Finnmark	958	15	26	31	28
<i>Hele landet</i>	25 289	28	41	22	10

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Beregna totalpopulasjon.

2.2 Strukturutvikling i noen produksjoner

De tradisjonelle enhetene «gårdsbruk» eller «gårdbruker», kan omfatte produksjon på flere tilskuddssøknader ved at virksomheten er organisert i, eller eieren deltar i, flere selskaper (foretak). Dette kan gjøre en sammenliknbar presentasjon av utviklingen i brukstallet usikker.

Det er skjedd omfattende endringer i antall og størrelse av jordbruksbedriftene og i sammensetningen av produksjonene de seneste årene. I dette kapitlet er det vist tabeller med størrelsesfordeling for alle jordbruksbedrifter, og for noen produksjoner. En jordbruksbedrift kan være representert med flere produksjoner. En kan derfor ikke summere jordbruksbedriftene med de ulike produksjonene og komme fram til et riktig tall for totalt antall jordbruksbedrifter.

Tabell 2.6 viser utviklingen av det totale antall jordbruksbedrifter. Over tid er det færre mindre jordbruksbedrifter og flere større. Økende areal per jordbruksbedrift har sammenheng med at antallet jordbruksbedrifter avtar mens totalarealet er relativt stabilt. Arealet på de jordbruksbedriftene som går ut av produksjon, kan enten gå helt ut av jordbruksdrift, eller overtas av andre jordbruksbedrifter ved salg eller utleie.

De aller minste jordbruksbedriftene har sterkest prosentvis årlig nedgang frem til 2010. I 1999 var 2 prosent av jordbruksbedriftene i gruppene over 500 dekar, og i 2022 var tilsvarende andel 14 prosent. Dekar per jordbruksbedrift har økt fra 147 til 261 dekar i samme periode.

Tabell 2.6 viser også at både totalt leid areal og leid areal per jordbruksbedrift har økt mye. I 2021 leide hver jordbruksbedrift i gjennomsnitt 123 dekar.

Tabell 2.6 Antall jordbruksbedrifter etter jordbruksareal i drift og leid jordbruksareal

Størrelsesgrupper, dekar	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Uten areal	398	1 815	1 213	1 127	1 148	14,8	-3,9	-2,7
%	1	4	3	3	3			
< 100	31 237	14 359	11 867	11 665	11 705	-7,9	-1,6	-0,5
%	44	27	28	28	28			
100–199	22 286	13 440	9 764	9 420	9 145	-4,5	-3,1	-3,2
%	32	29	25	25	24			
200–299	10 367	8 444	6 120	5 998	5 806	-1,8	-3,2	-2,6
%	15	18	16	16	15			
300–499	5 273	6 857	6 024	5 977	5 883	2,4	-1,3	-1,2
%	7	15	16	16	16			
500–799	1 287	2 490	3 220	3 211	3 243	6,2	2,6	0,4
%	2	5	8	8	9			
≥ 800	290	1 034	1 718	1 808	1 900	12,3	5,2	5,2
%	0	2	4	5	5			
Alle jordbr.bedrifter	70 740	46 624	38 713	38 079	37 682	-3,7	-1,8	-1,3
Areal, 1 000 daa	10 382	10 060	9 860	9 845	9 845	-0,3	-0,2	-0,1
Daa/jordbruksbedrift	147	216	255	259	261	3,6	1,7	1,3
Leid areal, 1 000 daa	3 239	4 185	4 585	4 692		2,4	0,9	
Leid areal, %	31	42	47	48				
Leid areal, daa/j.bedr.	46	90	118	123		6,3	2,8	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Fra og med 2002 ble reglene for å kunne søke produksjonstilskudd endret. Flere selskapsformer ble tilskuddsberettiget, blant annet aksjeselskaper, ansvarlige selskaper og stiftelser. Tabell 2.7 viser hvor mange prosent av søkerne som ikke var enkeltpersonforetak i utvalgte år i perioden 2005-2022.

Andelen upersonlige søkere økte fram til 2008, men har deretter blitt redusert. Noe av årsaken til dette er regelendringer for samdrifter. Fra og med 2015 ble det bl.a. mulig for samdrifter å leie kvote, og dette førte til at enkelte samdrifter ble oppløst.

Tabell 2.7 Andel av tilskuddssøkerne som ikke er enkeltpersonforetak¹⁾. Prosent

Fylke	2005	2010	2020	2021	2022*	Antall i
						2022*
Viken	2,8	3,8	4,2	4,2	4,2	258
Innlandet	5,3	6,4	4,3	4,3	4,3	291
Vestfold og Telemark	2,3	3,4	5,7	5,6	5,9	149
Agder	3,2	5,0	4,5	4,8	4,8	87
Rogaland	5,5	8,2	5,5	5,3	5,4	218
Vestland	3,6	5,5	4,6	4,6	4,8	281
Møre og Romsdal	4,7	7,2	5,9	5,4	5,6	129
Trøndelag	5,1	6,9	5,5	5,4	5,4	293
Nordland	4,0	6,5	6,1	6,3	6,5	118
Troms og Finnmark	3,1	5,1	6,3	6,2	6,6	71
<i>Hele landet</i>	<i>4,4</i>	<i>5,9</i>	<i>5,0</i>	<i>4,9</i>	<i>5,0</i>	
Antall	2 216	2 681	1 913	1 884	1 895	1895

* Foreløpige tall

Kilde: Landbruksdirektoratets tilskuddsstatistikk

2.2.1 Planteproduksjon

Tabell 2.8 viser at antall jordbruksbedrifter med korn har blitt mer enn halvert fra 1999 til 2022. Kornarealet per jordbruksbedrift økte fra 150 til 287 dekar. Jordbruksbedriftene over 500 dekar har stort sett økt gjennom hele perioden både relativt sett og i antall.

Tabell 2.8 Antall jordbruksbedrifter med korn og oljevekster etter areal av korn og oljevekster

Arealgruppe, dekar	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
< 100	10 165	4 149	2 484	2 449	2 367	-7,8	-5,0	-2,4
%	46	31	25	24	24			
100-199	6 170	4 034	2 835	2 829	2 726	-3,8	-3,5	-1,9
%	28	30	28	28	28			
200-299	2 793	2 142	1 676	1 651	1 622	-2,4	-2,4	-1,6
%	13	16	17	16	16			
300-499	2 026	1 953	1 682	1 674	1 693	-0,3	-1,5	0,3
%	9	14	17	17	17			
500-799	609	856	906	909	896	3,1	0,6	-0,6
%	3	6	9	9	9			
≥ 800	146	399	538	562	565	9,6	3,0	2,5
%	1	3	5	6	6			
Antall j.bedr.	21 909	13 533	10 121	10 074	9 869	-4,3	-2,9	-1,3
1 000 daa	3 282	3 071	2 832	2 859	2 837	-0,6	-0,8	0,1
Daa/j.bedr.	150	227	280	284	287	3,8	2,1	1,4

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstallinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på: <https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Det er i hovedsak rug og hvete som dyrkes til matkorn. Dyrkinga av matkorn er i hovedsak konsentrert til Østlandet, og særlig fylkene rundt Oslofjorden og Hedmark. Totalt ble det dyrket hvete og rug/rughvete på 719 000 dekar i 2021, det vil si 25 prosent av samlet kornareal. Foreløpige tall for 2022 viser ca. 858 700 dekar hvete og rug/rughvete, tilsvarende 30 prosent av samlet kornareal. Arealet brukt til rug og hvete i 2022 er ca. 140 000 dekar større enn i 2021. Klimatiske forhold gjør at andelen som går til mat varierer mye mellom år. Foreløpige tall fra Landbruksdirektoratet viser at det var ca. 71 prosent av hveten som gikk til matkvalitet i 2022. I 2021 var andelen ca. 75 prosent, og dette var en betydelig økning fra 2018 og 2019, som var kornår preget av tørke. Gjennomsnitt for de siste fem år viser 60 prosent matkvalitet for hvete og 73 prosent for rug (rughvete ikke inkludert).

Tabell 2.9 viser antall jordbruksbedrifter og arealet av poteter. Det har i hovedsak vært størst prosentvis årlig nedgang for de minste jordbruksbedriftene. Totalt sett gikk antall jordbruksbedrifter med poteter ned med 73 prosent fra 1999 til 2010, og videre med 48 prosent fra 2010 til 2022.

Potetarealet per jordbruksbedrift har økt betydelig, fra 14,5 dekar i 1999 til 82,5 dekar i 2022. Det totale potetarealet er derimot redusert med 20 prosent i samme periode.

Mange av jordbruksbedriftene som har under 10 dekar poteter dyrker i stor grad til eget bruk. Når en ser bort fra enheter som har under 10 dekar var gjennomsnittet på 55,6 dekar i 1999 og 156 dekar i 2021.

Tabell 2.9 Antall jordbruksbedrifter med poteter etter potetareal

Arealgruppe, dekar	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
< 10	7 831	1 512	704	676	688	-13,9	-7,4	-1,1
%	76	54	47	46	48			
10-49	1 420	468	228	227	198	-9,6	-6,9	-6,8
%	14	17	15	16	14			
50-99	657	352	191	182	171	-5,5	-5,9	-5,4
%	6	13	13	12	12			
100-199	276	310	195	187	186	1,1	-4,5	-2,3
%	3	11	13	13	13			
200-299	61	83	97	93	91	3,0	1,4	-3,1
%	1	3	6	6	6			
≥ 300	15	70	90	99	108	14,9	2,7	9,5
%	0	2	6	7	7			
Antall j.bedr.	10 260	2 795	1 505	1 464	1 442	-11,1	-6,0	-2,1
Antall daa	148 522	132 399	115 064	116 160	118 989	-1,0	-1,4	1,7
Daa/j.bedr., alle	14,5	47,4	76,5	79,3	82,5	11,4	4,9	3,9
Daa/j.bedr., >10 ¹⁾	55,6	100,7	141,7	145,5	155,8	5,5	3,5	4,9

* Foreløpige tall

1) Ekskl. jordbruksbedrifter med < 10 dekar potet

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på: <https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Arealet av og antall jordbruksbedrifter med grønnsaker på friland går fram av tabell 2.10. Det mest markerte trekk er at antall små produsenter arealmessig, har avtatt i store deler av perioden, samtidig som produsenter med større areal har økt i antall. Men de siste årene har dette endret seg. Fra 2020 til foreløpige tall for 2022 var det totalt sett en økning på 38 jordbruksbedrifter med grønnsaker. Økningen skjedde i all hovedsak i gruppen under 10 dekar og i gruppen fra 50-99 dekar, med henholdsvis 18 og 20 bedrifter. Gjennomsnittlig grønnsakareal per jordbruksbedrift er mer enn tredoblet i perioden 1999 til 2022.

Tabell 2.10 Antall jordbruksbedrifter med grønnsaker på friland etter grønnsaksareal

Arealgruppe, dekar	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
< 10	964	333	385	397	403	-9,2	1,5	2,3
%	45	32	42	44	43			
10-49	784	313	194	178	190	-8,0	-4,7	-1,0
%	37	30	21	20	20			
50-99	249	211	121	125	141	-1,5	-5,4	7,9
%	12	20	13	14	15			
100-199	98	115	101	103	101	1,5	-1,3	0
%	5	11	11	11	11			
≥ 200	28	72	106	104	110	9,0	3,9	1,9
%	1	7	12	11	12			
Antall j.bedr.	2 123	1 044	907	907	945	-6,2	-1,4	2,1
Antall daa	60 187	71 220	82 453	82 994	84 976	1,5	1,5	1,5
Daa/j.bedr.	28,3	68,2	90,9	91,5	89,9	8,3	2,9	-0,5
Daa/j.bedr., >10 ¹⁾	46,8	98,8	155,8	160,5	154,8	7,0	4,7	-0,3

* Foreløpige tall

1) Ekskl. jordbruksbedrifter med < 10 dekar grønnsaker

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Tabell 2.11 viser utviklingen i antall jordbruksbedrifter med engareal, dvs. sum fulldyrka og overflatedyrka/innmarksbeite. Antall jordbruksbedrifter med eng er redusert med 26 649, eller 48 prosent fra 1999 til 2022, mens arealet har økt med 3 prosent i samme periode. Andelen jordbruksbedrifter med over 300 dekar engareal har økt fra 3 prosent i 1999 til 25 prosent i 2022.

Tabell 2.11 Antall jordbruksbedrifter med engareal etter størrelsen på engarealet

Arealgruppe, dekar	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99–10	10–20	20–22
< 99	28 940	12 138	10 338	10 184	10 193	-7,6	-1,6	-0,7
%	52	34	34	34	35			
100–199	18 626	10 794	7 804	7 529	7 283	-4,8	-3,2	-3,4
%	33	30	26	25	25			
200–299	6 489	6 672	4 790	4 667	4 528	0,3	-3,3	-2,8
%	12	19	16	16	15			
300–499	1 805	4 568	4 469	4 435	4 339	8,8	-0,2	-1,5
%	3	13	15	15	15			
500–799	131	1 168	2 129	2 157	2 204	22,0	6,2	1,7
%	0	3	7	7	8			
≥ 800	13	241	694	730	808	30,4	11,2	7,9
%	0	1	2	2	3			
Antall j.bedr.	56 004	35 581	30 224	29 702	29 355	-4,0	-1,6	-1,4
1 000 daa	6 388	6 524	6 589	6 550	6 547	0,2	0,1	-0,3
Daa/j.bedr.	114,1	183,4	218,0	220,5	223	4,4	1,7	1,2

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

2.2.2 Husdyrproduksjon

Tabell 2.12 viser strukturutviklingen på jordbruksbedrifter med melkeku fra 1999 til 2022. I denne perioden har antall jordbruksbedrifter med melkekyr blitt redusert med 71 prosent samtidig som antall melkekyr har blitt redusert med 33 prosent. Antall melkekyr per jordbruksbedrift har økt fra 13,8 til 31,3.

Det har vært en kraftig reduksjon i antall jordbruksbedrifter i de minste størrelsesgruppene mens de større har økt i perioden 1999-2021. Antall jordbruksbedrifter med mer enn 40 kyr har økt fra 168 i 1999 til 1 970 i 2021, det tilsvarer 1 prosent av jordbruksbedriftene i 1999 og 29 prosent i 2022.

Fra 2021 til 2022 viser foreløpige tal en reduksjon av antall jordbruksbedrifter i alle størrelseskategorier.

Tabell 2.12 Antall jordbruksbedrifter med melkeku etter besetningsstørrelse¹⁾

Besetnings- størrelse	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
< 10	6 047	1 262	501	453	441	-13,3	-8,8	-6,2
%	27	11	7	7	7			
10-19	13 180	5 116	2 168	1 953	1 858	-8,2	-8,2	-7,4
%	58	46	30	28	28			
20-39	3 264	3 736	2 626	2 487	2 452	1,2	-3,5	-3,4
%	14	34	37	36	37			
40-69	153	853	1 572	1 641	1 612	16,9	6,3	1,3
%	1	8	22	24	24			
≥ 70	15	163	278	329	300	24,2	5,5	3,9
%	0	1	4	5	5			
Antall j.bedr.	22 659	11 130	7 145	6 863	6 663	-6,3	-4,3	-3,4
1 000 melkekyr	313	238	214	215	208	-2,4	-1,1	-1,2
Melkekyr per j.bedr.	13,8	21,4	29,9	31,3	31,3	4,1	3,4	2,3

* Foreløpige tall

1) Samdrifter er regnet som én jordbruksbedrift (se også tabell 2.13).

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Fra og med 1. januar 2015 ble særreglene for samdrifter avvirket, og dette betyr bl.a. at samdrifter og enkeltbruk ble likestilt i kvotereguleringen. Se www.landbruksdirektoratet.no for nærmere opplysninger om produksjons-tilskudsreguleringen.

Det er likevel en del foretak som fremdeles har felles melkeproduksjon og tabell 2.13 gir en fylkesvis oversikt over utviklingen blant disse, og antallet eiendommer som er registrert i felles foretak i 2021. I mars 2021 innførte Landbruksdirektoratet et nytt fagsystem for kvoteordningen for melk, og med det skilles det ikke lenger på hva slags type foretak som disponerer en kvote, så denne statistikken kan dermed ikke videreføres.

Tabell 2.13 Antall registrerte foretak for felles melkeproduksjon og fordelingen av eiendommer som inngår¹⁾

	2002	2005	2010	2021	Antall foretak i 2021 fordelt på antall eiendommer per fellesforetak				Antall eiendommer i alt
					2	3	4	≥ 5	2021
					Viken	26	48	67	28
Innlandet	259	386	364	97	35	21	16	25	326
Vestfold og Telem.	19	26	22	9	4	1	3	1	28
Agder	22	44	43	12	8	3		1	30
Rogaland	111	254	315	100	46	25	21	8	291
Vestland	114	214	237	112	46	23	19	24	363
Møre og Romsdal	72	124	159	73	36	16	8	13	221
Trøndelag	194	308	365	158	68	41	26	23	483
Nordland	45	63	90	32	13	8	7	4	102
Troms og Finnmark	11	14	23	13	8	2	3	0	34
Hele landet	873	1 481	1 685	634	278	144	108	104	1 963

Kilde: Landbruksdirektoratet

Ved jordbruksoppgjøret 2008 ble det innført mulighet til kvoteleie med virkning fra kvoteåret 2009. Landbruksdirektoratet har tall for bortleid kvotemengde i hvert fylke, mens leieprisen er markedsstyrt, og det er ikke noe sentralt register over avtalte priser. Vi har dermed ikke noe grunnlag for å presentere leiepriser.

Totalt for landet var ca. 356 mill. liter kumelkkvote bortleid i 2021 (tabell 2.14). Innlandet fylke har størst andel jordbruksbedrifter som leier ut kvote. For landet som helhet leide 56 prosent av jordbruksbedriftene med kvote bort kvote, mens 43 prosent leide kvote i 2021.

Tabell 2.14 Leie av melkekvote. Fylkesvis utleid og leid mengde. 2021

Fylke	Mengde utleid, 1 000 liter	% av eiendommer med kvote som har utleie	Gjennomsnittlig utleie, liter/j.bedr.	% av eiendommer med kvote som har leie	Gjennomsnittlig leie, liter/j.bedr.
Viken	11 353	28,7	101 364	30,8	94 606
Innlandet	74 648	72,1	77 597	51,4	108 816
Vestfold og Telemark	4 466	31,0	111 651	27,1	127 601
Agder	11 598	51,5	83 442	35,9	119 571
Rogaland	74 546	59,8	116 297	46,7	148 795
Vestland	40 764	52,2	72 148	38,6	97 521
Møre og Romsdal	24 801	43,6	90 514	35,2	112 221
Trøndelag	78 460	58,8	97 224	46,5	122 785
Nordland	28 217	62,8	95 649	50,9	118 061
Troms og Finnmark	7 280	29,0	99 722	28,6	101 107
Landet	356 132	56,0	91 129	43,3	117 613

Kilde: Landbruksdirektoratet

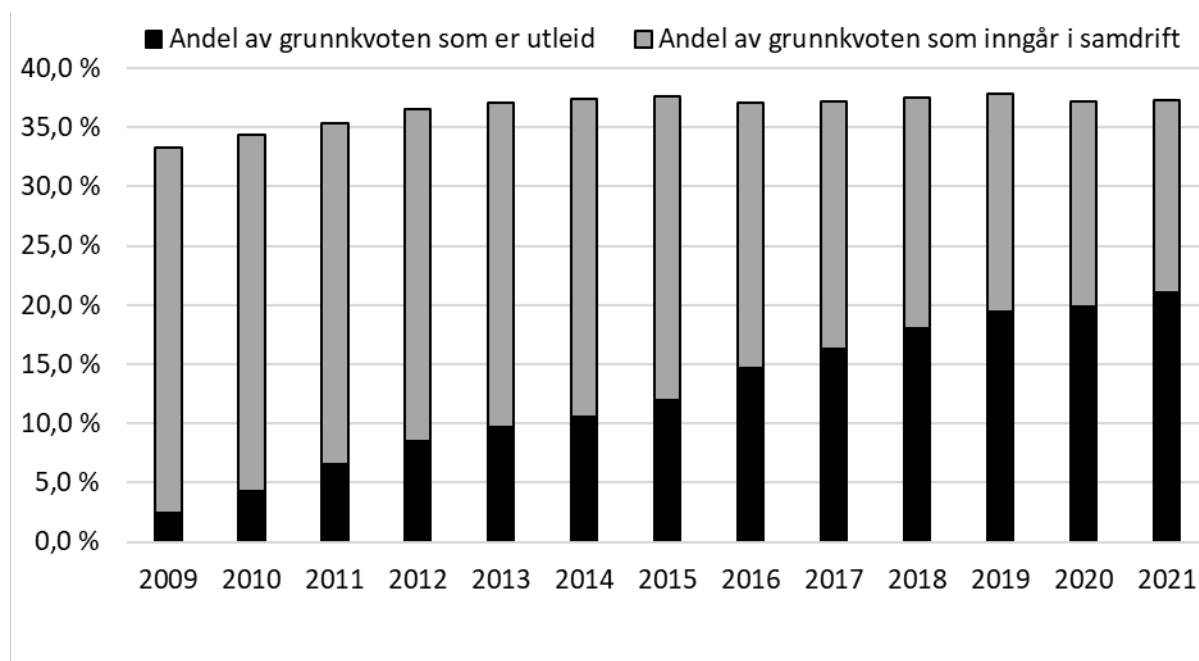
Tabell 2.15 viser hvor stor andel av utleid grunnkvote som går til fellesforetak. Totalt var det 5,2 prosent av alle bruk som leide ut til fellesforetak, mot 4,7 prosent i 2020. I 2021 var det størst antall eiendommer som leide ut til fellesforetak i Trøndelag, med 92 eiendommer. Også prosentvis var det flest i Trøndelag, med 6,7 prosent av eiendommene. Vestland leide ut størst prosent av mengden til fellesforetak, med 2,2 prosent.

Tabell 2.15 Utleie av grunnkvote til fellesforetak. Fylkesvis antall og prosent. 2021

Fylke	Antall eiendommer som leier ut til fellesforetak	Grunnkvote utleid til fellesforetak (liter)	Prosent av antall som har leid ut til fellesforetak	Prosent av mengde som er utleid til fellesforetak
Viken	12	832 592	3,1	0,8
Innlandet	67	4 466 512	5,0	1,6
Vestfold og Telemark	2	97 960	1,6	0,3
Agder	15	1 038 875	5,6	2,0
Rogaland	53	5 583 995	4,9	1,8
Vestland	69	4 476 099	6,4	2,2
Møre og Romsdal	40	3 062 207	6,4	2,0
Trøndelag	92	6 860 547	6,7	1,8
Nordland	13	964 810	2,8	0,8
Troms og Finnmark	4	285 793	1,6	0,5
Sum	367	27 669 391	5,2	1,6

Kilde: Landbruksdirektoratet

Figur 2.4 viser utviklingen av bortdisponert kvote av total grunnkvote fra 2009 til 2021. Av figuren går det frem at andel bortdisponert kvote har vært stabil på om lag 37 % etter 2013. Det er derfor sannsynlig at årsaken til stigningen i leiemarkedet i stor grad er sandrifter som har endret organisering.



Figur 2.4 Utviklingen av bortdisponert grunnkvote

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 2.16 gir fylkesvis oversikt over antallet kvoteselgere og antall liter solgt. Tallene gjelder kumelk, og tabellen viser også totaltall for perioden 1997–2022.

Landbruksdirektoratet organiserer kjøp og salg av statlig del av kvoter. For privat omsetning er det egne omsetningskanaler, eller kjøp/salg kan avtales direkte mellom gårdbrukere.

I oktober 2019 ble Staten og Norges Bondelag enige om å gjennomføre en oppkjøpsordning med sikte på å kjøpe ut 40 millioner liter kumelk på landsbasis. Det ble totalt 435 eiere som solgte 39,7 mill. liter i grunnkvote i denne ekstraordinære oppkjøpsrunden. Bakgrunnen for avtalen var utfasing av eksportstøtte og dermed avslutning av norsk produksjon av Jarlsbergost til eksport. Det ble bestemt at i omsetningsrunden 2020 måtte minimum 80 prosent av melkekvoten selges til staten, i motsetning til tidligere år hvor det var krav om minst 20 prosent til staten. I 2020 ble derfor bare 12 prosent solgt privat. I 2021 og 2022 ble 60 prosent solgt privat.

I 2022 solgte 110 foretak kvoten, og det er ca. samme antall som solgte i 2021. Prisen ved salg av kumelkkvot til staten var tidligere kr 3,50 per liter, og dette ble redusert til kr 2,50 per liter i årene 2013 til 2019. Egen pris ble avtalt ved den statlige oppkjøpsordningen i 2020. I 2021 og 2022 var prisen ved salg til staten kr 4,00 per liter. I 2022 var det flere som ønsket å kjøpe enn å selge i alle produksjonsregioner.

I 2012 ble det åpnet for delsalg av melkekvoter. På landsbasis valgte 23 gårdbrukere å selge deler av kumelkkvoten i 2022, og det ble solgt ca. 2,3 mill. liter ved delsalg, mot 1,6 mill. liter i 2021.

Totalt for perioden 1997–2022 har 12 973 foretak solgt kvoten, og det er total solgt 924,9 mill. liter. Trøndelag hadde 30 kvoteselgere i 2022.

**Tabell 2.16 Salg av melkekvoter ku. Antall kvoteselgere og solgt mengde.
Utvalgte år 1997–2022**

Fylke	1997		2010		2020		2022		Hele perioden	
	Ant.	1 000 liter	Ant.	1 000 liter	Ant.	1 000 liter	Ant.	1 000 liter	Ant.	1 000 liter
Viken	46	2 617	13	1 479	26	3 431	7	978	984	83 915
Innlandet	82	3 754	27	2 993	77	5 790	11	894	1 789	118 518
Vestfold og Telem.	31	1 516	7	488	11	1 102	2	401	369	26 361
Agder	33	1 221	8	619	19	1 891	3	249	618	35 808
Rogaland	70	4 687	31	2 966	65	6 317	12	1 056	1 576	128 340
Vestland	111	4 022	46	3 260	77	5 331	15	1 021	2 046	112 111
Møre og Romsdal	108	5 548	35	3 329	46	4 080	17	2 017	1 572	113 490
Trøndelag	97	5 202	79	7 412	77	8 260	30	4 350	2 578	200 567
Nordland	37	1 872	17	1 518	25	2 237	6	642	938	64 790
Troms og Finnmark	26	1 516	15	1 631	12	1 273	7	962	503	41 030
Landet	641	31 956	278	25 696	435	39 713	110	12 570	12 973	924 930

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 2.17 viser gjennomsnittlig disponibel kvote for kumelk i de ulike fylker enkelte år. Gjennomsnittskvotene har økt betydelig som følge av redusert antall melkebønder, og var i 2022 på 229 282 liter per jordbruksbedrift. Foretak med felles melkeproduksjon er regnet som én enhet, noe som også bidrar til å øke gjennomsnittet. Økningen fra 2010 til 2021 var på 87 800 liter per jordbruksbedrift, noe som tilsvarer 62 prosent økning. Rogaland og Agder har relativt minst økning, mens Nordland har opplevd størst prosentvis økning av gjennomsnittskvoten i denne perioden.

**Tabell 2.17 Fylkesvis oversikt over gjennomsnittlig disponibel kvote på kumelk.
Utvalgte år 1998–2022. Liter**

Fylke	1998	2010	2020	2021	% endring	
					2022	2010–2022
Viken	82 200	170 500	265 100	279 253	266 553	56
Innlandet	70 900	129 800	200 100	212 796	202 717	56
Vestfold og Telemark	68 900	150 700	253 600	265 447	251 885	67
Agder	58 500	118 500	185 300	193 738	178 555	51
Rogaland	90 500	173 200	268 700	282 899	266 022	54
Vestland	57 800	107 400	175 000	184 331	175 722	64
Møre og Romsdal	71 700	144 200	236 000	249 555	234 462	63
Trøndelag	78 000	154 600	256 500	271 212	258 943	68
Nordland	69 900	133 700	235 600	251 482	239 679	79
Troms og Finnmark	80 900	141 300	238 700	249 646	234 989	66
Landet	73 200	141 500	228 700	241 750	229 282	62

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 2.18 omhandler strukturen i melkekvoter i de ulike fylkene, og i landet som helhet. En jordbruksbedrift kan benytte flere innleide kvoter.

Tabell 2.18 Fordeling av antall jordbruksbedrifter med melkekvote i de ulike fylker etter kvotestørrelse. 2022

Fylke	Melkekvote, 1 000 liter						Sum
	0–100	100–200	200–400	400–600	600–800	>800	
<i>Oslo og Viken</i>							
Antall	77	98	112	75	8	8	378
kvote	5 048	14 664	31 617	37 092	5 409	6 926	100 757
<i>Innlandet</i>							
Antall	344	467	342	124	14	5	1 296
kvote	24 307	66 426	98 781	59 143	9 601	4 464	262 721
<i>Vestfold og Telem.</i>							
Antall	40	30	26	21	5	4	126
kvote	2 411	4 545	8 107	9 895	3 324	3 455	31 737
<i>Agder</i>							
Antall	100	81	67	19	4		271
kvote	6 683	11 752	18 277	9 084	2 591		48 388
<i>Rogaland</i>							
Antall	156	318	376	156	28	21	1055
kvote	11 005	46 208	110 830	74 946	19 119	18 547	280 654
<i>Vestland</i>							
Antall	386	372	194	86	9	5	1 052
kvote	25 119	52 567	55 255	41 298	6 269	4 352	184 860
<i>Møre og Romsdal</i>							
Antall	138	212	158	86	19	6	619
kvote	9 191	30 262	45 737	41 529	13 074	5 340	145 132
<i>Trøndelag</i>							
Antall	185	411	486	207	32	9	1 330
kvote	12 942	59 954	143 413	98 533	21 612	7 939	344 394
<i>Nordland</i>							
Antall	71	149	159	75	2		456
kvote	4 800	21 018	47 091	35 167	1 217		109 293
<i>Troms og Finnmark</i>							
Antall	33	104	77	27	5	4	250
kvote	2 363	15 109	22 128	12 261	3 497	3 390	58 747
Landet							
Antall	1 530	2 242	1 997	876	126	62	6 833
Kvote	103 869	322 504	581 236	418 948	85 714	54 414	1 566 685

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 2.19 viser andel av jordbruksbedrifter og kvote i de ulike fylkene. Gruppen med 100–200 000 liter har størst andel av antall jordbruksbedrifter, med ca. 33 prosent, men andelen av kvote er 21 prosent i denne gruppen. Gruppen med 200-400 000 liter har størst andel av kvoten, med 37,1 prosent.

Andelen jordbruksbedrifter i gruppen 600–800 000 liter er på 1,8 prosent i 2022, mens andelen av kvote i denne gruppen er på 5,5 prosent. I den største gruppen, over 800 000 liter, er det 0,9 prosent av jordbruksbedriftene og 3,5 prosent av kvoten.

I Agder fylke har 36,9 prosent av jordbruksbedriftene under 100 000 liter i kvote, mens i Troms og Finnmark er 13,2 prosent av jordbruksbedriftene i denne gruppen.

Tabell 2.19 Fordeling av andel jordbruksbedrifter og kvote i de ulike fylker etter kvotestørrelse. 2022

Fylke	Melkekvote, 1 000 liter						Sum
	0–100	100–200	200–400	400–600	600–800	>800	
Oslo og Viken							
Andel av antall	20,4	25,9	29,6	19,8	2,1	2,1	100
Andel av kvote	5,0	14,6	31,4	36,8	5,4	6,9	100
Innlandet							
Andel av antall	26,5	36,0	26,4	9,6	1,1	0,4	100
Andel av kvote	9,3	25,3	37,6	22,5	3,7	1,7	100
Vestfold og Telem.							
Andel av antall	31,7	23,8	20,6	16,7	4,0	3,2	100
Andel av kvote	7,6	14,3	25,5	31,2	10,5	10,9	100
Agder							
Andel av antall	36,9	29,9	24,7	7,0	1,5	-	100
Andel av kvote	13,8	24,3	37,8	18,8	5,4	-	100
Rogaland							
Andel av antall	14,8	30,1	35,6	14,8	2,7	2,0	100
Andel av kvote	3,9	16,5	39,5	26,7	6,8	6,6	100
Vestland							
Andel av antall	36,7	35,4	18,4	8,2	0,9	0,5	100
Andel av kvote	13,6	28,4	29,9	22,3	3,4	2,4	100
Møre og Romsdal							
Andel av antall	22,3	34,2	25,5	13,9	3,1	1,0	100
Andel av kvote	6,3	20,9	31,5	28,6	9,0	3,7	100
Trøndelag							
Andel av antall	13,9	30,9	36,5	15,6	2,4	0,7	100
Andel av kvote	3,8	17,4	41,6	28,6	6,3	2,3	100
Nordland							
Andel av antall	15,6	32,7	34,9	16,4	0,4	-	100
Andel av kvote	4,4	19,2	43,1	32,2	1,1	-	100
Troms og Finnmark							
Andel av antall	13,2	41,6	30,8	10,8	2,0	1,6	100
Andel av kvote	4,0	25,7	37,7	20,9	6,0	5,8	100
Landet							
Andel av antall	22,4	32,8	29,2	12,8	1,8	0,9	100
Andel av kvote	6,6	20,6	37,1	26,7	5,5	3,5	100

Kilde: Landbruksdirektoratet

I 2022 var forholdstall for disponibel kvote for kumelk 0,99. Kvoteetaket var på 900 000 liter. I 2022 var det 14 foretak som fikk sin disponible kvote avkortet. Av disse foretakene var blant annet 3 i Rogaland, 3 i Trøndelag og 3 i Vestland.

Tabell 2.20 viser antall jordbruksbedrifter med ammekyr etter besetningsstørrelse. Gjennom hele perioden har det vært flest jordbruksbedrifter med færre enn 10

ammekyr, men andelen har vært synkende, fra 78 prosent i 1999 til 34 prosent i 2022. Gjennomsnittsbetsetningen har økt fra 6,7 til 18,8 ammekyr i samme periode.

Tabell 2.20 Antall jordbruksbedrifter med ammeku etter besetningsstørrelse

Besetnings- størrelse	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99–10	10–20	20–22
< 10	4 266	2 572	2 169	2 206	2 067	-4,5	-1,7	-2,4
%	78	49	37	36	34			
10–19	872	1 479	1 793	1 858	1 888	4,9	1,9	2,6
%	16	28	30	30	31			
20–39	284	903	1 317	1 359	1 464	11,1	3,8	5,4
%	5	17	22	22	24			
40–69	35	227	528	591	610	18,5	8,8	7,5
%	1	4	9	10	10			
≥ 70	7	22	87	79	78	11,1	14,7	-5,3
%	0	0	1	1	1			
Antall j.bedr.	5 464	5 203	5 894	6 093	6 107	-0,4	1,3	1,8
1 000 ammekyr	37	70	106	112	115	6,0	4,2	4,1
Ammekyr per j.bedr.	6,7	13,4	18	18,3	18,8	6,5	2,9	2,2

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Tabell 2.21 viser at antall jordbruksbedrifter med vinterfôra sau ble redusert med 35 prosent fra 1999 til 2010, mens reduksjonen var på 9 prosent i perioden 2010 til 2022. Antall vinterfôra sauer ble i perioden 1999 til 2022 redusert med 4 prosent. Antall sau per jordbruksbedrift har økt fra 42,1 i 1999 til 68,7 i 2022.

Tabell 2.21 Antall jordbruksbedrifter med vinterføra sau etter besetningsstørrelse

Besetnings- størrelse	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99–10	10–20	20–22
< 50	15 787	7 785	7 429	7 002	6 927	-6,2	-0,5	-0,7
%	70	53	54	52	52			
50–99	5 223	4 357	3 533	3451	3 450	-1,6	-2,1	-0,2
%	23	29	26	26	26			
100–199	1 587	2 185	2 255	2364	2 339	2,9	0,3	0,4
%	7	15	16	18	17			
200–299	101	337	429	386	489	11,6	2,4	1,3
%	0	2	3	3	4			
≥ 300	11	115	161	177	172	23,8	3,4	0,7
%	0	1	1	1	1			
Antall jordbr.bedr.	22 709	14 779	13 807	13 380	13 377	-3,8	-0,7	-0,3
1 000 sau	955	923	903	916	919	-0,3	-0,2	0,2
Ant. sau per j.bedr.	42,1	62,4	65,4	68,5	68,7	3,7	0,5	0,5

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Tabell 2.22 til tabell 2.24 viser strukturutviklingen for de kraftfôrkrevende husdyrproduksjonene smågris-, egg- og kyllingproduksjon.

Antall jordbruksbedrifter med purker har avtatt med 76 prosent fra 1999 til 2022, mens antall purker samtidig har blitt redusert med 29 prosent, med størst nedgang de siste årene.

Gjennomsnittsstørrelsen på besetningene har økt betydelig, fra 27 purker per besetning i 1999, til 80 purker i 2022. Den relative andelen jordbruksbedrifter med over 150 purker har økt fra 1 prosent i 1999 til 15 prosent i 2022.

Tabell 2.22 Antall jordbruksbedrifter med purker, inkludert ungpurker, etter besetningsstørrelse

Besetnings- størrelse	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
< 30	2 501	531	343	317	308	-13,1	-4,3	-5,2
%	68	36	36	35	35			
30-59	864	420	228	224	211	-6,3	-5,9	-3,8
%	24	29	24	25	24			
60-99	220	262	160	135	130	1,6	-4,8	-9,9
%	6	18	17	15	15			
100-149	54	131	83	94	89	8,4	-4,5	3,6
%	1	9	9	10	10			
≥ 150	37	116	136	134	131	10,9	1,6	-1,9
%	1	8	14	15	15			
Antall	3 676	1 460	950	904	869	-8,1	-4,2	-4,4
1 000 purker	97	95	74	73	69	-0,2	-2,4	-3,4
Purker per j.bedr.	26,5	65,1	78,1	80,6	79,6	8,5	1,8	1,0

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Det totale antall jordbruksbedrifter med høner ble redusert med 65 prosent i tidsrommet 1999 til 2022, men antall høner økte med 46 prosent i samme periode.

Tabell 2.23 viser en oversikt over jordbruksbedrifter som har over 500 høner. Konesjonsgrensen i denne produksjonen er at en bedrift kan ha maksimalt 7 500 innsatte høner på ethvert tidspunkt (Før 2004 var konsesjonsgrensen 5000 høner).

Tabell 2.23 Antall jordbruksbedrifter med verpehøner¹⁾, etter besetningsstørrelse²⁾

Besetnings- størrelse	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99–10	10–20	20–22
500-999	155	19	4	12	13	-17,4	-14,4	80,3
%	13	3	1	2	2			
1 000–1 999	398	62	19	18	18	-15,6	-11,2	-2,7
%	34	9	3	3	3			
2 000–4 999	477	134	37	26	33	-10,9	-12,1	-5,6
%	40	20	6	4	5			
5 000–7 500	113	394	175	150	246	12,0	-7,8	18,6
%	10	60	29	25	39			
≥ 7 501	43	48	375	406	315	1,0	22,8	-8,3
%	4	7	61	66	50			
Antall jordbr.bedr. ²⁾	1 186	657	610	612	625	-5,2	-0,7	1,2
Antall jordbr.bedr. ³⁾	4 064	1 847	1 503	1 511	1 406	-6,9	-2,0	-3,3
1 000 høner ²⁾	3 101	3 926	4 570	4 628	4 634	2,2	1,5	0,7
1 000 høner ³⁾	3 181	3 953	4 542	4 654	4 657	2,0	1,4	1,3
Høner per j.bedr. ²⁾	2 615	5 975	7 492	7 562	7 414	7,8	2,3	-0,5

* Foreløpige tall

- 1) Rugeeggproduksjon er inkludert i tallene
- 2) Ekskl. jordbruksbedrifter med < 500 høner
- 3) Alle jordbruksbedrifter med høner

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstallinger i 1999, 2010 og 2020 og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Tabell 2.24 viser utviklingen i antall jordbruksbedrifter med slaktekylling målt etter antall slaktede kyllinger. Det mangler tall før 2001. Antall jordbruksbedrifter med slaktekylling har variert en del i perioden 2001 til 2020, fra 511 bedrifter i 2001, opp til 673 i 2014 og ned igjen til 462 i 2020. I hovedsak har det vært en reduksjon blant de minste brukene og en økning blant de største.

Konsesjonsgrensen i denne produksjonen er at en bedrift kan ha en slaktekyllingproduksjon med inntil 280 000 omsatte og slaktede kyllinger per år. I 2020 utgjorde gruppene med over 100 000 slaktekyllinger 63 prosent av alle jordbruksbedrifter mot 9 prosent i 2001. Endringen i jordbruksbedrifter og antall kyllinger siste år sees i sammenheng med endringer i markedet. Antall kyllinger i gjennomsnitt per bedrift økte fra 62 200 til 131 000 kyllinger fra 2001 til 2020.

Tabell 2.24 Antall jordbruksbedrifter med slaktekyllinger etter antall slakt

Antall slakta kyllinger	2001	2003	2010	2019	2020	Årlig % Endring	
						01–10	10–20
< 25 000	90	61	44	8	3	-7,6	-23,6
%	18	13	8	2	1		
25 000–49 999	103	82	35	23	16	-11,3	-7,5
%	20	17	6	5	3		
50 000–74 999	165	104	49	60	59	-12,6	1,9
%	32	22	9	12	13		
75 000–99 999	108	158	89	102	95	-2,1	0,7
%	21	33	15	21	21		
100 000–139 999	23	54	333	126	138	34,6	-8,4
%	5	11	59	26	30		
140 000–279 999	16	16	15	152	134	-0,7	24,5
	3	3	3	31	29		
≥ 280 000	6	7	10	20	17	5,8	5,4
%	1	1	2	4	4		
Antall jordbr.bedr.	511	482	575	491	462	1,3	-2,2
1 000 kyllinger	31 774	35 242	56 496	63 683	60 429	6,6	0,7
1 000 kyllinger per j.bedr.	62	73	98	130	131	5,2	2,9

Kilde: Statistisk sentralbyrå

For fylkesvis fordeling, se tabeller på:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

2.3 Bruk av utmarksbeite

Utmarksbeite er sentralt for å bevare særpreget i jordbrukets kulturlandskap.

Tabell 2.25 viser statistikk over dyr på utmarksbeite, og tabell 2.26 viser andel beitedyr på utmarksbeite i prosent av totalt antall dyr. Det er særlig endring i antall sau og lam som gjør at totaltallene varierer. Både totaltall og andel av geiter på utmarksbeite har gått betydelig ned fra 1999, mens antall og andel av hester på utmarksbeite har økt i samme periode.

Tabell 2.25 Beitedyr på utmarksbeite¹⁾

	Beitedyr i alt	Storfe	Sau og lam	Geit og kje	Hester > 1 år
1999	2 315 600	236 500	2 000 700	71 900	6 600
2005	2 404 800	238 700	2 091 800	66 500	7 900
2008	2 190 200	223 400	1 900 200	57 500	9 100
2010	2 255 100	228 000	1 960 200	57 500	9 400
2015	2 318 400	248 700	2 005 100	55 600	9 100
2020	2 236 100	249 300	1 922 700	55 700	8 400
2021	2 226 000	258 100	1 902 200	57 800	8 000
2022	2 195 200	263 100	1 864 200	59 700	8 200

Kilde: Produksjonstilskuddsstatistikk. Landbruksdirektoratet

1) Tidspunkt for søknad om produksjonstilskudd ble lagt om i 2017. Fom. 2017 benyttes søknadsomgang 2 for antall dyr på beite. For sau og lam: antall dyr sluppet på utmarksbeite.

Andel dyr på beite har variert litt i perioden, men har stort sett vært rundt 70 prosent av samlet antall dyr (tabell 2.26). Storfe og hest har hatt en markert økning av andelen dyr på utmarksbeite fra 1999 til 2022. Geit og kje har hatt et fall i andel dyr på utmarksbeite i samme periode.

Tabell 2.26 Andel beitedyr på utmarksbeite i prosent av totalt antall dyr¹⁾

	Beitedyr i alt	Storfe	Sau og lam	Geit og kje	Hester
1999	67,3	22,9	86,9	91,9	25,8
2005	70,1	25,6	87,2	91,5	27,0
2008	67,8	25,1	85,0	82,8	26,5
2010	68,8	26,1	85,1	85,4	25,9
2015	69,9	29,1	84,8	83,0	28,8
2020	70,2	32,3	82,9	76,4	35,6
2021	70,2	33,1	82,8	77,7	34,5
2022	70,0	33,5	82,9	79,3	35,0

Kilde: Produksjonstilskuddsstatistikk. Landbruksdirektoratet

1) Tidspunkt for søknad om produksjonstilskudd ble lagt om i 2017. Fom. 2017 benyttes søknadsomgang 2 for antall dyr på beite. For sau og lam: antall dyr sluppet på utmarksbeite. Totalt antall dyr er hentet fra søknadsomgang 1, bortsett fra lam, som er fra søknadsomgang 2, «lam på beite i minst 12/16 uker»

Seterdrift har vært en tradisjon i store deler av landet, og er fremdeles vanlig i flere områder. Tabell 2.27 viser at det de siste årene har vært en reduksjon i antall jordbruksbedrifter med seterdrift. I forhold til det totale antallet jordbruksbedrifter med melkekyr – og geiter, har likevel andelen holdt seg stabil på 13–14 prosent fra 2003 til 2020.

Pga. endring i tilskuddsordningene f.o.m. 2005, er tallene noe usikre med tanke på sammenligning med tidligere år.

Tabell 2.27 Antall og andel jordbruksbedrifter med seter, og andel med fellesforetak

	1999	2010	2019	2020	2021
Totalt antall jordbr.bedrifter med seter ¹⁾	2 721	1 579	1034	976	836
Andel jordbr.bedrifter med seter, % ²⁾	12	14	13	13	12
Antall med seterdrift alene	1 466	991	713	713	
Andel jordbr.bedrifter med seterdrift alene, % ²⁾	6	9	9	10	
Antall med 2 eller flere sammen om seterdrift	1 255	588	108 ³⁾		
Andel med fellesseter av alle med seter, %	46	37	10		

1) Noen har både enkelt- og fellesseter

2) I forhold til alle jordbruksbedrifter med melkekyr og melkegeiter

3) Dette er antall fellesseter, ikke antall jordbruksbedrifter som søker tilskudd for disse. Finner ikke tall for dette i 2020

Kilde: Landbruksdirektoratet tom 2003. Deretter Statistisk sentralbyrå

I Regionalt miljøprogram (RMP) ble det gjort endringer i tilskudd til seterdrift i 2019. Det ble innført tre tiltaksklasser:

- A. Drift av seter. Egen foredling
- B. Drift av seter. Levering til meieri
- C. Besøksseter

Tabell 2.28 viser fordelingen av tilskudd og antall setre på de tre tiltaksklassene.

Tabell 2.28 Fordeling av tilskudd og antall setre på de tre tiltaksklassene

År	Tiltaksklasser					
	A, seter med egen foredling		B, seter med lev. til meieri		C, besøksseter	
	Mill. kr	Antall setre *	Mill. kr	Antall setre *	Mill. kr	Antall setre *
2019	4,5	68,7	40,4	729	1,4	23
2020	5,1	71,0	41,0	682	1,3	23
2021	6,0	77,0	44,1	665	1,3	22

*Korrigert for antall deltakere

Kilde: SSB, Landbruksdirektoratet

3 Produksjon og matvareforbruk

Norge har et begrenset areal med dyrka jord, samtidig som klimatiske forhold legger begrensninger på avlingsutbyttet og hvilke vekster som kan dyrkes. Dette bidrar til at en betydelig del av matvarebehovet blir dekket med import. Helsedirektoratet har beregnet at totalt utgjorde norsk produksjon 49 prosent av det totale innenlandske matvareforbruket i 2017, regnet på energibasis.

I innstilling fra næringskomiteen om jordbruksoppkjøret 2015 (Innst. 385S) sier komiteen om landbruk over hele landet: *«Komiteen ønsker et miljøvennlig, bærekraftig og fremtidsrettet norsk landbruk med små og store bruk i hele landet. Det er et mål at norsk landbrukspolitikk skal stimulere til økt matproduksjon, med intensjon om økt selvforsyning, blant annet av beredskapshensyn.»*

Dette kapitlet viser tilgangen på matvarer gjennom produksjon og import, og tar også opp matvareforbruk, eksport av jordbruksprodukter og selvforsyningsgrad. Til slutt er det et kapittel om norsk andel av kraftfôrforbruket.

3.1 Oversikt over samlede produserte mengder

Tabellene 3.1a–h illustrerer hvordan utviklingen i den norske jordbruksproduksjonen fordeler seg mellom regionene. På grunn av variasjoner, spesielt i væravhengige produksjoner som korn og potet, er indikatoren for «Årlig prosentvis endring» svært følsom for spesielle utslag i start- og sluttår for perioden. Tabellene må derfor leses med en viss forsiktighet.

Tabell 3.1a viser at kornproduksjonen i 2021 var lavere for Viken, Innlandet, og Vestfold og Telemark, med hadde en økning i Trøndelag.

Tabell 3.1a Produksjon av korn fordelt på regioner. Mill. kg

	1999	2005	2010	2020	2021	Årlig % endring		
						89-99	99-10	10-21
Viken	571,1	625,2	580,7	635,4	565,3	0,6	0,2	-0,2
Innlandet	320,3	318,5	300,7	357,5	301,6	-0,9	-0,6	0,0
Vestfold og Telemark	147,6	162,0	150,7	151,0	120,1	1,7	0,2	-2,0
Agder	13,4	6,4	5,9	4,2	4,2	9,5	-7,2	-3,0
Rogaland	14,8	19,4	16,7	11,2	17,5	1,7	1,1	0,4
Vestland	0,9	0,3	0,1	0,0	0,0		-15,9	
Møre og Romsdal	7,6	4,6	2,1	3,3	4,1	1,1	-11,0	6,2
Trøndelag	140,9	161,5	148,0	148,3	171,4	0,0	0,4	1,3
Nordland	1,5	0,5	0,8	0,4	0,4		-5,9	-5,8
Troms og Finnmark	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0			
Landet	1 218,1	1 298,4	1 205,7	1 311,3	1 184,6	0,3	-0,1	-0,2

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Tabell 3.1b viser hvordan produksjonen av potet har utviklet seg etter 1999. I 2022 står Innlandet for 48 prosent av potetproduksjonen i landet.

Tabell 3.1b Produksjon av potet fordelt på fylker. Mill. kg

	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Viken	53,6	40,8	46,0	45,8	47,6	-2,5	1,2	1,7
Innlandet	182,6	164,2	189,9	176,4	181,3	-1,0	1,5	-2,3
Vestfold og Telemark	46,1	48,0	48,7	55,8	54,7	0,4	0,1	6,0
Agder	4,6	8,8	8,7	7,6	7,5	6,1	-0,1	-7,2
Rogaland	23,7	20,5	17,7	23,8	24,4	-1,3	-1,5	17,4
Vestland	4,7	2,1	2,5	3,4	3,5	-7,0	1,6	18,3
Møre og Romsdal	6,9	4,5	6,6	5,6	3,3	-3,8	3,9	-29,3
Trøndelag	47,9	38,8	32,8	43,2	46,1	-1,9	-1,7	18,6
Nordland	5,7	3,2	3,6	1,8	1,6	-5,1	1,2	-33,3
Troms og Finnmark	4,6	2,2	4,8	5,6	6,3	-6,4	8,1	14,6
Landet	380,4	333,2	361,3	369,0	376,3	-1,2	0,8	2,1

*Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Tabell 3.1c viser at melkeproduksjonen stort sett har holdt seg på ca. 1 500 mill. liter på 2000-tallet, men gikk ned til 1 448 mill. liter i 2022. Melkeproduksjonen er kvotestyrte, og fra og med 2018 er det 14 produksjonsregioner. Dette gjør at forholdet mellom fylkene holder seg stabilt.

Tabell 3.1c Produksjon av kumelk fordelt på fylker. Mill. liter¹⁾

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Viken	106,8	94,0	94,5	95,3	92,0	-1,2	0,1	-1,4
Innlandet	282,2	257,2	249,5	258,0	247,2	-0,8	-0,3	-0,5
Vestfold og Telemark	34,5	29,7	30,6	30,9	29,8	-1,3	0,3	-1,3
Agder	49,2	45,0	42,6	42,9	41,0	-0,8	-0,5	-1,9
Rogaland	269,2	278,4	286,9	292,9	274,7	0,3	0,3	-2,2
Vestland	222,1	179,2	170,3	174,8	166,3	-1,9	-0,5	-1,2
Møre og Romsdal	163,0	145,8	135,6	136,4	130,8	-1,0	-0,7	-1,8
Trøndelag	347,9	320,8	332,6	339,0	319,6	-0,7	0,4	-2,0
Nordland	113,6	105,4	102,7	104,0	98,4	-0,7	-0,3	-2,1
Troms og Finnmark	58,8	50,5	51,6	51,2	48,6	-1,4	0,2	-2,9
Landet	1 647,3	1 506,0	1 496,9	1 525,4	1 448,4	-0,8	-0,1	-1,6

1) Ekskl. gårdssmør fra og med 2010

Kilde: Tine og Q-meieriene (i Gausdal og på Jæren)

Den totale produksjonsmengden av storfekjøtt var i 2022 på 92,1 mill. kg, en økning fra 87,7 mill. kg i 2021 (tabell 3.1d). Tilpasningen til lavere melkekvote i 2023 ga enda høyere slakting av melkekyr på slutten av 2022 enn forventet av Nortura. Slaktedata fra Animalia viser at økningen fra 2021 til 2022 i slakt av kvige, ung ku og ku av NRF utgjorde 1,69 mill. kg storfekjøtt, og 7 156 dyr. I 2022 var det totalt 24,7 mill. kg og 91 675 slakt av NRF-hunndyr (unntatt kalv). Fra 2020 til 2022 har produksjonen økt mest i antall kilo i Innlandet. Den største prosentvise årlige økningen var i Vestfold og Telemark.

Tabell 3.1d Produksjon av storfekjøtt fordelt på fylker. Mill. kg

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Viken	7,3	5,6	6,7	7,1	7,4	-2,3	1,7	5,6
Innlandet	17,1	16,5	17,8	19,0	20,1	-0,3	0,8	6,3
Vestfold og Telemark	2,7	2,3	3,0	3,4	3,4	-1,6	2,6	6,9
Agder	3,4	2,9	3,3	3,5	3,7	-1,3	1,3	5,4
Rogaland	15,7	14,4	14,3	15,3	16,0	-0,8	-0,1	5,8
Vestland	11,1	8,6	7,6	7,6	8,0	-2,3	-1,3	2,8
Møre og Romsdal	9,3	7,5	6,5	6,5	6,8	-1,9	-1,4	1,8
Trøndelag	19,8	17,1	17,7	17,2	18,2	-1,4	0,4	1,4
Nordland	6,6	6,4	6,3	6,2	6,4	-0,2	-0,3	0,8
Troms og Finnmark	2,4	2,1	2,1	2,0	2,1	-1,0	-0,1	-1,1
Landet	95,4	83,5	85,3	87,7	92,1	-1,2	0,2	1,4

Kilde: Landbruksdirektoratet

Svinekjøttproduksjonen (tabell 3.1e) var i 2022 på 133,2 mill. kg, og det er en reduksjon fra 134,8 i 2021. Fra 2010 til 2022 har produksjonen økt mest i antall kilo i Innlandet.

Relativt sett har økningen vært størst i Agder, mens det har vært størst relativ nedgang i Troms og Finnmark i denne perioden.

Tabell 3.1e Produksjon av svinekjøtt fordelt på fylker. Mill. kg

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Viken	17,9	17,1	15,6	15,7	15,5	-0,4	-0,9	-0,1
Innlandet	22,4	24,9	28,0	29,8	30,2	1,0	1,2	3,8
Vestfold og Telemark	10,5	12,2	10,5	10,7	10,4	1,3	-1,5	-0,5
Agder	2,0	1,9	2,4	2,5	2,6	-0,5	2,8	3,1
Rogaland	24,5	37,1	38,7	38,8	37,5	3,8	0,4	-1,5
Vestland	3,8	4,0	4,3	4,5	4,6	0,5	0,7	2,0
Møre og Romsdal	2,3	2,4	2,5	2,4	2,3	0,3	0,4	-4,1
Trøndelag	20,1	21,9	22,8	23,5	22,8	0,8	0,4	0,1
Nordland	3,3	6,3	6,3	6,2	6,6	6,1	0,0	2,5
Troms og Finnmark	1,6	1,1	0,6	0,7	0,7	-3,3	-5,3	6,2
<i>Landet</i>	<i>108,4</i>	<i>128,8</i>	<i>131,7</i>	<i>134,8</i>	<i>133,2</i>	<i>1,6</i>	<i>0,2</i>	<i>0,6</i>

Kilde: Landbruksdirektoratet

Produksjonen av saue- og lammekjøtt (tabell 3.1f) var i 2022 på 23,5 mill. kg, og det er en liten nedgang i forhold til de siste to årene.

Produksjonen av sau- og lammekjøtt har i hovedsak økt i fylkene Viken, Innlandet og Trøndelag fra 2010 til 2022, mens den har vært stabil eller gått ned i de andre fylkene.

Tabell 3.1f Produksjon av saue- og lammekjøtt fordelt på fylker. Mill. kg

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Viken	1,6	1,5	1,6	1,6	1,6	-0,2	0,4	0,2
Innlandet	3,9	4,2	4,4	4,4	4,2	0,6	0,5	-1,8
Vestfold og Telemark	0,8	0,7	0,7	0,7	0,6	-0,3	-1,2	-1,3
Agder	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9	-1,6	0,2	-0,2
Rogaland	4,0	5,3	5,2	5,3	5,2	2,5	0,0	-0,7
Vestland	4,7	4,4	4,2	4,2	4,2	-0,5	-0,5	-0,4
Møre og Romsdal	1,3	1,2	1,2	1,2	1,1	-1,0	0,1	-4,2
Trøndelag	2,1	2,3	2,7	2,6	2,4	0,9	1,6	-5,4
Nordland	1,8	2,3	2,0	2,0	1,9	2,2	-1,0	-4,8
Troms og Finnmark	1,4	1,7	1,6	1,6	1,4	1,6	-0,3	-7,5
<i>Landet</i>	<i>22,6</i>	<i>24,4</i>	<i>24,6</i>	<i>24,4</i>	<i>23,5</i>	<i>0,7</i>	<i>0,0</i>	<i>-2,2</i>

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 3.1g viser at produksjonen av fjørfekjøtt har hatt en årlig økning på 2,3 prosent fra 2010 til 2020 og 3,6 prosent fra 2020 til 2022. Totalt produsert mengde var 114,9 mill. kg i 2022. Dette er en nedgang på 0,8 mill. kg fra 2021.

Av kjøttslagene er det fjørfekjøtt som har hatt den største forskyvingen mellom fylkene. I Nord-Norge produseres det ikke fjørfekjøtt, og fylkene Agder, Vestland og Møre og Romsdal har svært liten produksjon. I 1999 produserte Viken og Innlandet 58 prosent av fjørfekjøttet mot 37 prosent i 2022. Trøndelag har økt sin andel fra 15 prosent i 1999 til 27,9 prosent i 2022, mens Rogaland har økt fra 13 til 30,4 prosent i samme periode.

Tabell 3.1g Produksjon av fjørfekjøtt fordelt på fylker. Mill. kg

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Viken	13,4	19,5	22,8	25,1	24,5	3,5	1,6	4
Innlandet	7,7	15,8	17,4	18,7	17,4	6,8	1,0	0
Vestfold og Telemark	3,4	5,0	4,8	4,7	5,0	3,6	-0,5	2
Agder	0,5	0,7	0,6	0,6	0,6	2,6	-1,1	1
Rogaland	4,8	14,8	31,6	34,3	34,9	10,8	7,8	5
Vestland	1,0	0,8	0,2	0,2	0,2	-2,5	-11,6	2
Møre og Romsdal	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2	-3,6	0,2	5
Trøndelag	5,5	28,1	29,4	31,9	32,1	16,0	0,5	4
Nordland	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0			
Troms og Finnmark	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0			
<i>Landet</i>	<i>36,5</i>	<i>84,9</i>	<i>107,0</i>	<i>115,7</i>	<i>114,9</i>	<i>8,0</i>	<i>2,3</i>	<i>3,6</i>

Kilde: Landbruksdirektoratet

Eggproduksjonen (tabell 3.1h) har totalt sett økt med 14 mill. kg fra 2010 til 2022. I 2010 sto Rogaland for 29,2 prosent av den totale produksjonen av egg i landet, mens den var redusert til 24,8 prosent i 2022. I Trøndelag har andelen gått opp fra 14,5 til 24,0 prosent i samme periode.

Tabell 3.1h Produksjon av egg fordelt på fylker. Mill. kg

	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
						99-10	10-20	20-22
Viken	10,4	13,1	12,4	12,6	12,8	2,1	-0,5	1,7
Innlandet	7,5	7,1	10,0	9,7	10,1	-0,4	3,4	0,5
Vestfold og Telemark	4,1	3,4	3,8	3,7	3,8	-1,8	1,1	-0,0
Agder	2,6	2,1	2,2	2,3	2,3	-2,2	0,5	3,5
Rogaland	12,0	17,4	18,7	19,4	18,2	3,4	0,8	-1,5
Vestland	3,7	3,5	3,3	3,3	3,4	-0,5	-0,5	1,1
Møre og Romsdal	1,3	2,1	2,5	2,5	2,6	4,8	1,7	2,3
Trøndelag	4,2	8,6	17,7	17,3	17,6	6,9	7,4	-0,4
Nordland	1,0	1,4	1,6	1,7	1,6	2,5	1,5	1,3
Troms og Finnmark	0,9	0,8	0,9	0,9	0,9	-0,9	1,5	0,4
<i>Landet</i>	<i>47,7</i>	<i>59,5</i>	<i>73,1</i>	<i>73,4</i>	<i>73,3</i>	<i>2,0</i>	<i>2,1</i>	<i>0,2</i>

* Foreløpige tall

Kilde: Landbruksdirektoratet

3.1.1 Småskalaproduksjon

I Norge har vi omtrent 1 800 lokale matprodusenter². Produsentene har flere ulike alternativer for å nå ut til kundene med sine produkter, blant annet *Bondens Marked*, REKO-ringer eller salg gjennom dagligvarehandelen. Mange av produsentene er registrert på lokalmatportalen *lokalmat.no*, og er merkebrukere av matmerkene *Spesialitet* og/eller *Beskyttet Betegnelse*.

Tabell 3.2 viser antall produsenter og produkter i ulike merkeordninger gjennom Matmerk. Lokalmatdatabasen og «Beskyttede betegnelser» ble opprettet i 2015.

Tabell 3.2 Antall produsenter og produkter i ulike merkeordninger gjennom Matmerk

	Spesialitet		Lokalmatdatabasen		Beskyttede betegnelser
	Produkter	Produ-senter	Produkter	Produ-senter	Geografiske områder
2013	202				
2015	285	76	360	70	24
2016	425 ¹⁾	86	1 086	465	27
2018	505	105	1 980	540 ²⁾	29
2019	567	110	2 484	576	31
2020	563	126	2 429	568	31
2021	585	129	2 907	645	32
2022	579	131	3 103	513	32

1) Fra 2016 fikk hvert produkt egen strekkode. Dvs. at en type ost kan f.eks. selges både i stykker og i skiver, og dette blir da regnet for to ulike produkter.

2) Endring i 2018: kun bedrifter med gjennomført egenrevisjon framkommer, dvs. at det er flere i selve databasen.

Kilde: Årsmeldinger Matmerk

Spesialitetsmerke og Beskyttet Betegnelse

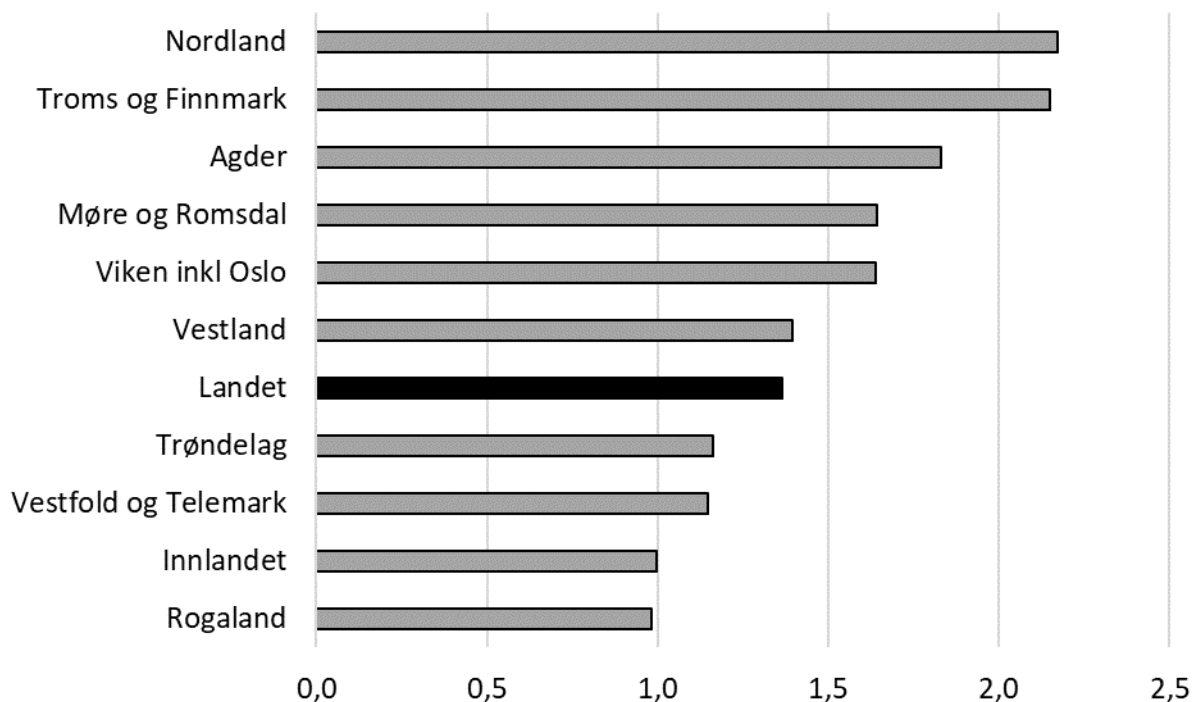
Spesialitet er et informasjonsmerke for norsk mat og drikke, tildelt av en uavhengig fagjury. Spesialitet-merkede produkter er basert på de beste lokale råvarene og særegne oppskrifter. Beskyttet Betegnelse er det offentlige merket som verner om norsk matkultur og garanterer særegen kvalitet fra et bestemt geografisk område. Nesten 1000 enkeltprodusenter er tilknyttet de 32 produsentsammenslutningene som har fått tildelt en Beskyttet Betegnelse (2022). Til sammenligning er det mellom 6 og 10 produsentsammenslutninger som har denne betegnelsen i hvert av de andre nordiske landene.

² Kilde: Et estimat gjort av Stiftelsen Norsk Mat, Bondens marked og Innovasjon Norge

Lokalmatdatabasen

På *lokalmat.no* er 514 matprodusenter og 2 979 produkter registrert (per mars 2023). Det er flest produsenter i Viken, med 101 stk. og færrest i Troms og Finnmark, med 23 produsenter.

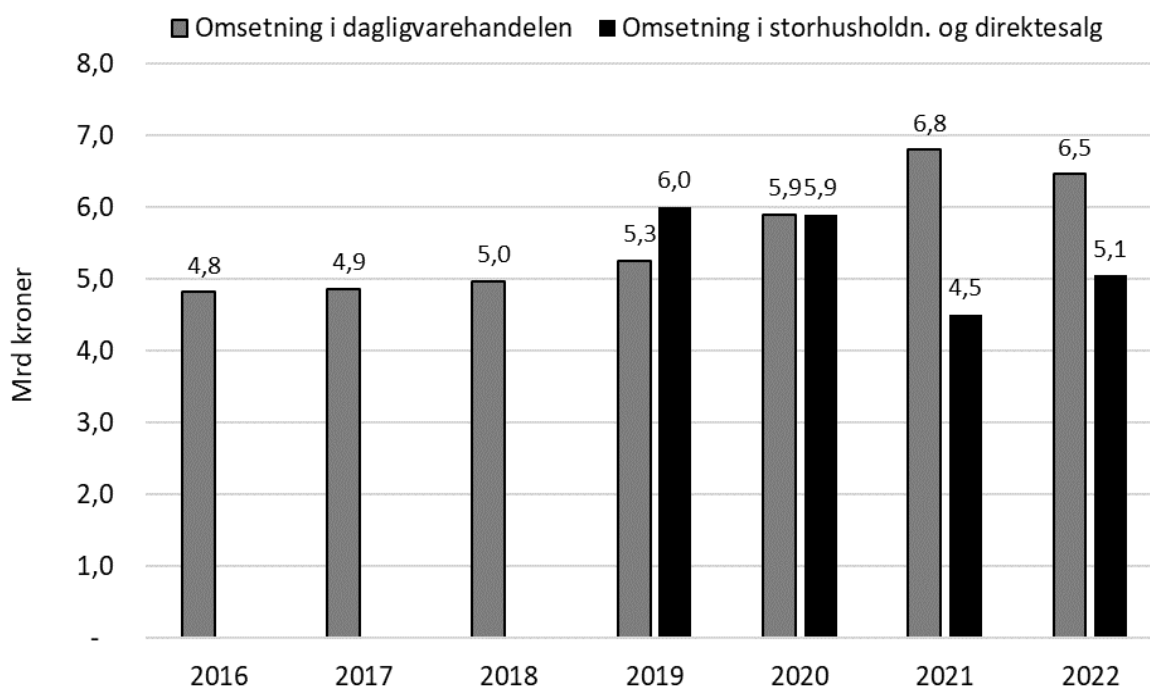
Figur 3.1 viser antall småskalaprodusenter i prosent av antall jordbruksbedrifter per fylke. Nordland er det fylket som har størst andel produsenter av lokalmat i forhold til totalt antall jordbruksbedrifter.



Figur 3.1 Andel småskalaprodusenter i prosent av totalt antall jordbruksbedrifter per fylke

Kilde: Lokalmat.no, SSB

Figur 3.2 viser omsetningen av lokal mat og -drikke i dagligvarehandelen, samt salg av lokalmat og -drikke i storhusholdninger og ved direktesalg, som ble målt for første gang i 2019. Omsetningen av lokal mat og -drikke i dagligvarehandelen har i hovedsak hatt en økning de siste årene, og var totalt på 6,5 mrd. i 2022. Tilsvarende omsetning i storhusholdninger og ved direktesalg ble målt til 4,5 mrd. i 2021 og 5,1 mrd. i 2022.



Figur 3.2 Omsetning av lokal mat og -drikke i dagligvarehandelen, samt tilsvarende omsetning i storhusholdning og direktesalg i 2019 -2022.

Kilde: Stiftelsen Matmerk

Bondens marked

Bondens marked ble etablert i Norge i 2003 etter modell fra det internasjonale konseptet Farmers Market³. Bondens marked er et beskyttet merke, eid og kontrollert av Stiftelsen Bondens marked Norge. På Bondens marked kan en kjøpe mat direkte fra produsenten. Produktene en kan få kjøpt vil variere gjennom sesongen og fra marked til marked. Som oftest vil en finne oster, økologisk kjøtt, fisk og vilt, bakervarer, honning, frukt, bær og grønnsaker.

Bondens marked stiller strenge krav til produsentene. Råvarene skal være lokale og sporbare, foredlingen skal ha et håndverksmessig og småskala preg, og produsenten skal selv stå for salget. Disse kravene stilles for at en skal få en unik vare hvor opprinnelse, kvalitet og smak står i sentrum.

I oppstartsåret ble Bondens marked arrangert på ni ulike steder, og totalt ble det arrangert 63 markedsdager på disse stedene. Gjennomsnittlig omsetning per utbyder per markedsdag var i overkant av kr 6 000, men dette varierer mellom de enkelte produsentene fra kr 700 til kr 40 000. Kravet til omsetning varierer sterkt både ut ifra kostnader på råvarer og arbeidsinnsatsen knyttet til foredlingsgrad.

³ Kilde: www.bondensmarked.no

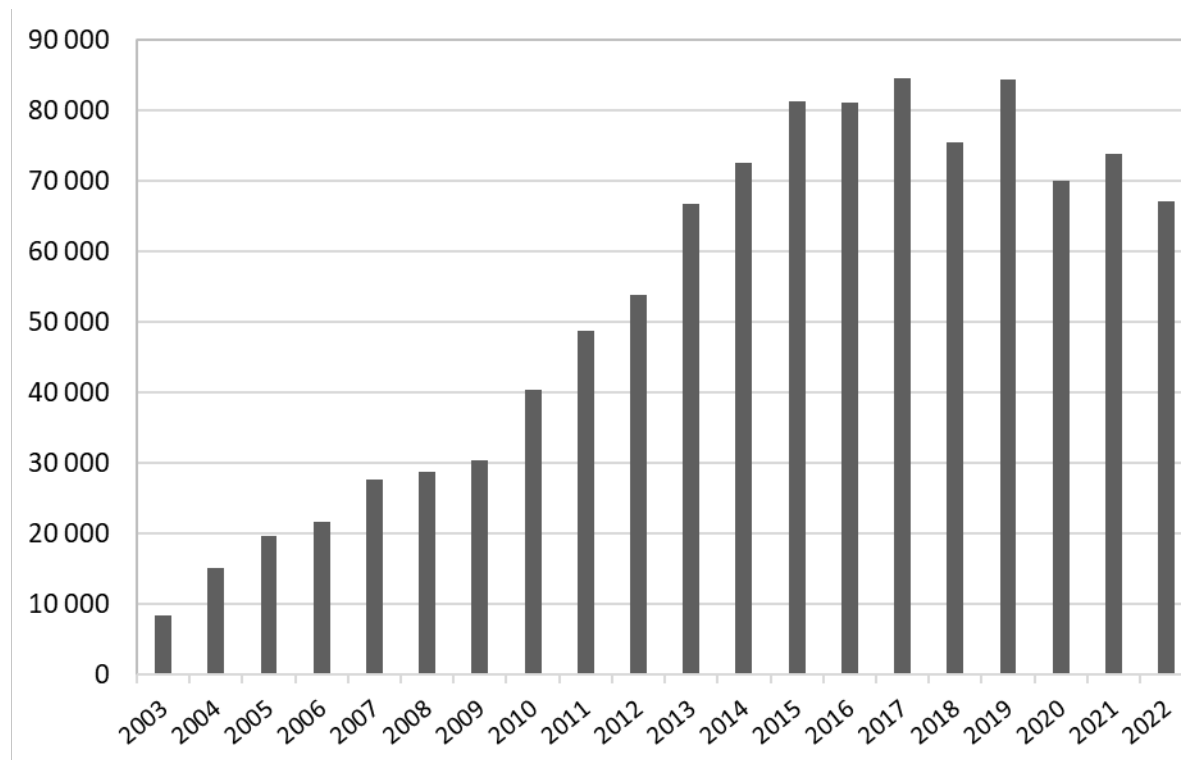
Tabell 3.3 viser total omsetning på Bondens marked, samt antall markedsdager og omsetning per markedsdag. Omsetningen har økt fra 5,5 mill. i 2003, og var på 67,2 mill. i 2022. Høyeste omsetning var i 2019, med 76,2 mill.

Tabell 3.3 Total omsetning, antall markedsdager og omsetning per markedsdag

	Total omsetning, kroner	Antall markedsdager	Gj.snittlig omsetn. per markedsdag, kroner
2003	5 500 000	63	87 300
2005	13 100 000	195	67 200
2010	30 300 000	213	142 300
2015	66 200 000	245	270 200
2019	76 230 000	287	265 600
2020	63 945 000	316	202 400
2021	69 878 700	382	182 929
2022	67 211 800	359	187 187

Kilde: Bondens marked Norge

Bondens marked arrangeres i dag på om lag 20 ulike steder i Norge, fra Alta i nord til Kristiansand i sør. Det langsiktige målet er å ha markeder i alle store byer hver lørdag i sesongen. Omsetningen fra bondens marked økte hvert år fram til 2017, men har variert etter dette. Figur 3.3 viser omsetningen på landsbasis fra 2003 til 2022.



Figur 3.3 Omsetning på landsbasis fra Bondens marked, nominelle kroner. 1000-kroner. Faste 2022-kroner

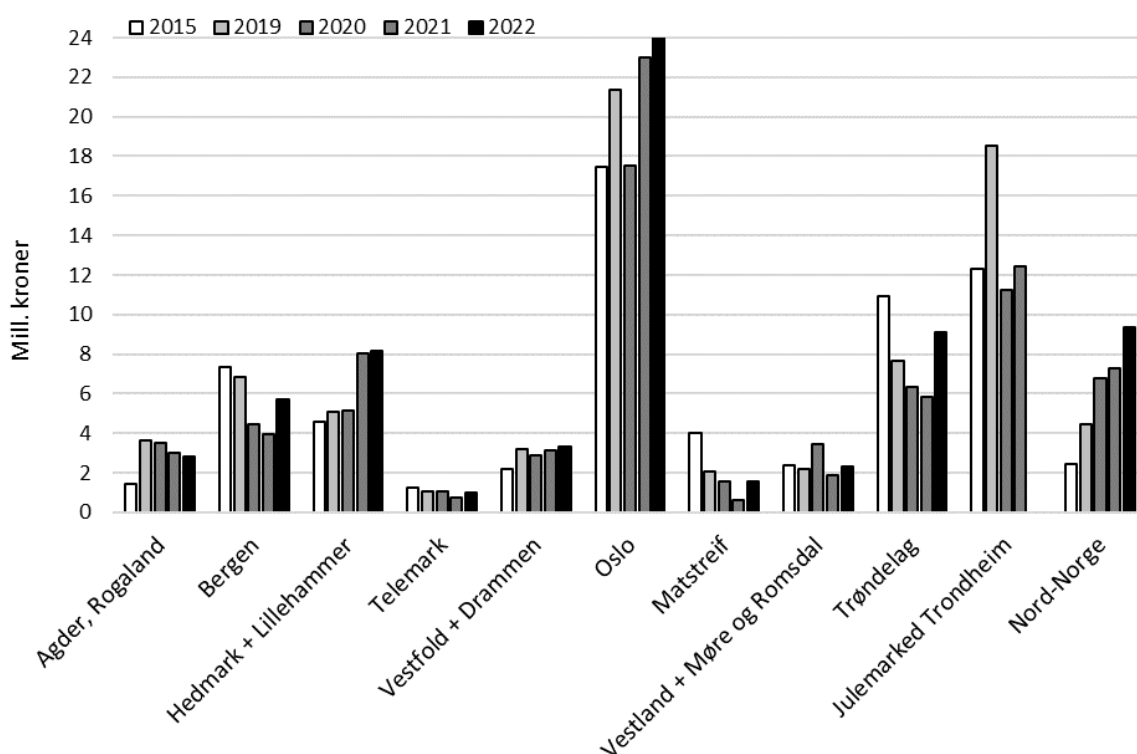
Kilde: Bondens marked Norge

Figur 3.4 viser omsetningen på Bondens marked ved ulike lokasjoner i perioden 2015-2022. Den geografiske enheten er enkelte steder byer og andre steder fylker. I 2015 var den totale omsetningen på 66 mill. kroner, i 2021 69,9 mill. kroner, og i 2022 67,2 mill. kroner. Både i 2020 og delvis 2021 ble omsetningen preget av korona, spesielt i de store byene hvor det ikke var samlet folk i sentrum.

Oslo er det stedet hvor det er høyest omsetning av lokale matvarer. «Matstreif» er en nasjonal matfestival i regi av Innovasjon Norge, og Bondens marked pleier å arrangere et stort marked de samme dagene.

I 2019 var første år det ble gjennomført markeder i alle landets fylker. I Trondheim var det en ombygging av torvet i 2017 og 2018, og etter at denne ble ferdigstilt ble det bedre tall der i 2019. I 2022 ble julemarkedet i Trondheim kjørt i egen regi utenom Bondens Marked.

Mange kunder på Bondens marked etterspør økologiske produkter, og andelen økologiske produsenter har vært stabilt på ca. 27 prosent de siste årene. Bondens marked har et prosjekt på gang for å rekruttere flere øko-produsenter, men andelen av omsetningen med økovoarer går ned, da de fleste øko-produsentene har mindre volum og verdi, og deltar på færre markeder.



Figur 3.4 Omsetning på Bondens Marked ved ulike lokasjoner, utvalgte år 2015-2022

Kilde: Bondens marked Norge

REKO-ringer

REKO betyr RETTferdig KONsum og er et handelsfenomen som ble grunnlagt i Finland i 2013. Etablering av nye REKO-ringer i Norge er en del av Norsk Bonde- og Småbrukarlag sitt prosjekt Matnyttig. Salgsfenomenet har ingen mellomledd og produsenten får 100% av salgssummen. Kundene forhåndsbestiller varer via en Facebook-gruppe, og bestilte varer leveres ut til kunder til oppsatt tid på et fast sted. Første REKO-ring i Norge ble etablert november 2017. Hittil er det etablert ca. 140 REKO-ringer spredt i ulike byer og tettsteder i Norge, og det er 1-6 administratorer per REKO-gruppe på Facebook som tar imot bestilling av varer. Til sammen er det om lag 500 000 registrerte kunder tilknyttet de ulike REKO-ringene i Norge og ca. 6-700 produsenter som selger varer (2022).

3.2 Økologisk jordbruk

Landbruks- og matdepartementet har kommet med en nasjonal strategi for økologisk jordbruk for perioden 2018-2030. Der sies det at «Regjeringen legger til grunn at utviklingen av økologisk produksjon og forbruk må skje med utgangspunkt i markedet og etterspørselen etter økologiske produkter, på lik linje med øvrig jordbruksproduksjon». Matmerk fikk gjennom denne strategien i oppdrag fra Landbruks- og matdepartementet å starte arbeidet med en større omlegging av økologisk.no til å bli en ressurside for flere aktører, samt opprette et redaksjonsråd for dette.

Tabell 3.4 og tabell 3.5 viser utviklingen i det økologisk drevne jordbruksarealet siden 1999. I 2022 var den økologiske andelen av det totale jordbruksarealet på 4,2 prosent. Inkludert areal under omlegging er andelen 4,7 prosent. Ca. en fjerdedel av Norges økologiske arealer er i Trøndelag. Antall økologiske jordbruksbedrifter har gått tilbake hvert år etter 2009, men hadde en liten økning fra 2021 til 2022. Andelen økologiske jordbruksbedrifter av totalt antall har holdt seg stabilt på ca. fem prosent de siste årene.

Tabell 3.4 Økologiske jordbruksbedrifter og økologisk jordbruksareal

	1999	2010	2020	2021	2022*	Endring siste år, %
Antall j.bedrifter med økol. drift ¹⁾	1 762	2 805	1 981	1 957	1 974	0,9
Fulldyrka eng	95 930	278 459	238 821	236 742	232 063	-2,0
Annen eng og grovfôrvekster	16 894	24 706	21 801	19 344	17 184	-11,2
Innmarksbeite	22 497	79 027	70 496	71 699	70 882	-1,1
Korn og erter til modning	8 611	70 008	62 005	66 737	68 820	3,1
Potet	1 472	1 620	936	947	913	-3,6
Andre vekster	3 195	10 507	19 463	19 150	22 758	18,8
Grønngjødsla areal og brakkmark	911	7 637	5 284	5 549	4 148	-25,2
Godkjent øk. jordbr. areal i alt, daa	149 510	471 964	418 805	420 169	416 770	-0,8
Økol. areal i % av j. areal i drift	1,4	4,7	4,2	4,3	4,2	
Jordbr. areal under omlegging, daa	38 225	101 955	33 001	30 951	43 292	39,9

*Foreløpige tall

1) Omfatter alle jordbruksbedrifter som er godkjent for tilskudd og/eller merke

Kilde: Landbruksdirektoratet / Debio

Tabell 3.5 Andel økologiske jordbruksbedrifter av alle foretak og andel økologisk jordbruksareal i forhold til konvensjonell bruk per vekst

	1999	2010	2020	2021	2022*
Andel jordbr. bedr. med økol. drift av alle bruk	2,5	6,1	5,1	5,1	5,2
Fulldyrka eng	2,0	5,8	5,0	5,0	4,9
Natureng og overfl. dyrket jord til slått og beite	2,6	5,9	5,1	5,1	5,0
Korn og oljevekster	0,3	2,3	2,2	2,3	2,4
Potet	1,0	1,2	0,8	0,8	0,8

*Foreløpige tall

Kilde: Landbruksdirektoratet / Debio

Tabell 3.6 viser utviklingen av økologisk husdyrhold fra 1999 til 2022.

Tabell 3.6 Husdyrhold på økologisk godkjente jordbruksbedrifter. Antall dyr¹⁾

	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring	
						10–20	20–22
Storfe	7 424	27 211	28 639	28 332	28 075	0,5	-1,0
Melkeku ²⁾	2 998	8 764	7 781	7 613	7 364	-1,2	-2,7
Ammeku	680	3 232	4 144	4 330	4 441	2,5	3,5
Annet storfe	3 746	15 215	16 714	16 389	16 270	0,9	-1,3
Sau	18 393	48 941	44 115	46 279	45 570	-1,0	1,6
Geit	1 052	1 426	1 786	2 015	2 033	2,3	6,7
Slaktegris ³⁾	282	2 460	1 514	1 655	2 075	-4,7	17,1
Verpehøner	27 228	153 319	316 569	324 946	308 948	7,5	-1,2

*Foreløpige tall

1) Fra 1999–2017 var telledatoen 31/12. Fra 2018–2022 var telledatoen 1.3 for sau og 1.10 for resten

2) Godkjent for melk og kjøtt

Kilde: Landbruksdirektoratet / Debio

Tabell 3.7 viser andelen økologiske husdyr som prosent av total husdyrbestand. Verpehøner har størst andel med 7,5 prosent i 2022.

Tabell 3.7 Husdyrhold på økologisk godkjente jordbruksbedrifter. Andel økologiske dyr av totalt antall husdyr¹⁾. Prosent

	1999	2010	2020	2021	2022*
Storfe	0,7	3,1	3,2	3,1	3,1
Melkeku	0,9	3,6	3,6	3,5	3,5
Ammeku	2,3	5,3	3,9	3,9	3,9
Annet storfe	0,5	2,7	3,0	2,9	2,8
Sau	1,7	4,6	4,6	4,9	4,9
Geit	1,5	2,4	3,0	3,3	3,3
Slaktegris ¹⁾	0,0	0,2	0,3	0,4	0,5
Verpehøner	0,9	3,8	7,8	8,0	7,5
Kyllinger ¹⁾	0,0	0,2			0,7

*Foreløpige tall

1) 2020-2022: Antall økologiske dyr er per 1/1 (kilde: Debio). Totalt antall for beregning av andel økologisk er per 1. oktober (Kilde: Landbruksdirektoratet). Mangler data for slaktekylling i 2020 og 2021

Økologisk produsert slakt utgjør fortsatt en liten andel av total kjøttproduksjon i Norge, med 1 prosent.

I 2022 var total tilførsel av økologisk kjøtt av storfe, sau/lam og gris på 2 601 tonn, en økning på 68 tonn fra året før. Det er stort sett storfe og sau som produseres økologisk mens omfanget av kraftfôrbasert kjøttproduksjon er mindre. Andelen økologisk produsert kjøtt omsatt som økologisk gikk fra 44 prosent i 2021 ned til 26 prosent i 2022.

Tabell 3.8 viser tilført og omsatt mengde økologisk storfekjøtt. Rundt en fjerdedel av den totale økologiske produksjonen av firbeinte dyr i 2022 fant sted i Viken. I tillegg stod også fylkene Trøndelag, Innlandet og Vestfold og Telemark for en betydelig del av produksjonen. Til sammen stod disse for om lag 85 prosent av den totale økologiske produksjonen i 2022. Total andel økologisk produsert storfekjøtt omsatt som økologisk gikk ned fra 40 prosent i 2021 til 28 prosent i 2022.

Tabell 3.8 Tilførsel og salg av økologisk storfekjøtt. Tonn

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring	
						10-20	20-22
Tilførsel	265,7	1 113,3	1439,5	1 492,2	1 573,2	2,6	4,5
Prosent økol. av totalt tilført	0,3	1,3	1,7	1,7	1,7		
Solgt som økologisk ¹⁾		455,6	654,0	592,0	440,0	3,7	-18,0
I prosent ²⁾		41	45	40	28		
Solgt økologisk i % av alt storfekjøtt		0,5	0,8	0,7	0,5		

1) Landbruksdirektoratet har ikke tall lenger tilbake enn 2006

2) Økologisk kjøtt som ikke omsettes, legges på fryselager for senere salg eller selges som ordinær vare

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 3.9 viser tilført og omsatt mengde av økologisk sau- og lammekjøtt, og det var en reduksjon fra 2021 til 2022. Trøndelag var i 2022 fortsatt det fylket med størst produksjon av økologisk sau og lam, selv om produksjonen gikk noe ned, til 123 tonn, noe som utgjorde om lag 5,2 prosent av den totale produksjonen av sau og lam i fylket. Den høyeste andelen økologisk av total produksjon var i Viken, med rundt 7 prosent. Andelen økologisk kjøtt solgt som økologisk var på 25 prosent i 2022, en nedgang fra 45 prosent i 2021.

Tabell 3.9 Tilførsel og salg av økologisk sau- og lammekjøtt. Tonn

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring	
						10-20	20-22
Tilførsel	213,0	573,8	619,7	632,2	616,1	0,8	-0,3
Prosent økol. av totalt tilført	0,9	2,3	2,5	2,6	2,6		
Solgt som økologisk ¹⁾		152,6	140,0	285,0	156,0	-0,9	5,6
I prosent ²⁾		27	23	45	25		
Solgt økologisk i % av alt sauekjøtt		0,6	0,6	1,2	0,7		

1) Landbruksdirektoratet har ikke tall lenger tilbake enn 2006

2) Det som ikke selges, blir lagt på fryselager for senere salg eller selges som ordinær vare

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 3.10 viser tilført og omsatt mengde av økologisk svinekjøtt. I 2022 ble bare 19 prosent solgt som økologisk, og det er en nedgang fra 56 prosent i 2021. Produksjonen av økologisk svinekjøtt er konsentrert rundt noen få fylker. Selv om den økologiske produksjonen av svinekjøtt i Vestfold og Telemark gikk ned med rundt 8 prosent i 2022, stod dette fylket fortsatt for over halvparten av den økologiske svineproduksjonen dette året. Det var også en betydelig produksjon av økologisk svinekjøtt i Innlandet, med en produksjon på nærmere 133 tonn, men dette utgjorde allikevel mindre enn 1 prosent av den totale svineproduksjonen i dette fylket. Rogaland var det fylket med størst konvensjonell

produksjon av svinekjøtt, men her har det ikke vært registrert økologisk produksjon siden 2018.

Tabell 3.10 Tilførsel og salg av økologisk svinekjøtt. Tonn

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring	
						10-20	20-22
Tilførsel	26,7	397,9	421,3	408,8	412,2	0,6	-1,1
<i>Prosent økol. av totalt tilført</i>	<i>0,02</i>	<i>0,31</i>	<i>0,32</i>	<i>0,30</i>	<i>0,31</i>		
Solgt som økologisk ¹⁾		118,1	366,0	227,0	79,0	12,0	-53,5
<i>I prosent²⁾</i>		<i>30</i>	<i>87</i>	<i>56</i>	<i>19</i>		
Solgt økologisk i % av alt svinekjøtt		0,1	0,3	0,2	0,1		

1) Landbruksdirektoratet har ikke tall lenger tilbake enn 2006

2) Det som ikke selges, blir lagt på fryseler for senere salg eller selges som ordinær vare

Kilde: Landbruksdirektoratet.

Data for økologisk produsert melk i tabell 3.11 omfatter bare den melka som leveres som økologisk til merpris, og dekker dermed ikke hele den faktiske produksjonen. Eventuelt volum av økologisk melk som foredles lokalt er heller ikke inkludert. Anvendt mengde økologisk melk i 2022 er på samme nivå som i 2021. Andelen økologisk melk solgt som økologisk var på 58,9 prosent i 2022. Denne andelen var på 37,7 prosent 2010.

Tabell 3.11 Innveid og anvendt økologisk melk¹⁾. 1 000 liter

	1999	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring	
						10-20	20-22
Innveid	11 703	46 542	49 663	48 132	44 721	0,7	-5,1
<i>Prosent økol. av totalt innveid</i>	<i>0,7</i>	<i>3,1</i>	<i>3,3</i>	<i>3,2</i>	<i>3,3</i>		
Anvendt som økologisk	2 515	17 534	28 516	26 249	26 351	5,0	-3,9
<i>I prosent</i>	<i>21,0</i>	<i>37,7</i>	<i>57,4</i>	<i>54,5</i>	<i>58,9</i>		
Solgt økologisk i % av all melk	0,2	1,2	1,9	1,7	2,0		

1) All melk anvendes, og det som ikke finner avsetning som økologisk, blir anvendt som ordinær vare
Kilde: Landbruksdirektoratet

Økologisk produserte fjørfeprodukter omfatter hovedsakelig egg, men det er også en viss produksjon av kalkun, kylling og høns. Denne produksjonen var på 674 tonn i 2022, noe som er 0,6 prosent av total produksjon. Den økologiske produksjonen av kylling og kalkun har hatt en positiv utvikling de siste årene.

Tabell 3.12 viser innveid og solgt mengde økologiske egg. Landbruksdirektoratet mangler tall for direktesalg fra gård, men mengden er begrenset. Både innveid mengde og solgt mengde har gått litt ned de siste to årene. I 2022 ble 83 prosent av innveid mengde solgt som økologisk.

Solgte økologiske egg utgjør 6,4 prosent av total eggproduksjon i Norge i 2022.

Tabell 3.12 Innveid og anvendt mengde økologiske egg. Tonn

	2000	2010	2020	2021	2022	Årlig % endring	
						10-20	20-22
Innveid	300	2 414	5 364	5 072	5 003	8,3	-3,4
<i>Prosent økol. av totalt innveid</i>		4,4	8,2	7,8	7,7		
Solgt som økologisk	192	1 281	4 510	4 225	4 148	13,4	-4,1
<i>I prosent</i>	64	53	84	83	83		
Solgt økologisk i % av alle egg		2,3	6,9	6,5	6,4		

Kilde: Landbruksdirektoratets leveransedatabase over innveide egg fra pakkeriene

Tabell 3.13 viser utviklingen i mengde økologisk produsert korn levert til mølle. Kornavlingen totalt varierer mye fra år til år, og variasjonen er også stor for økologisk korn. Tallene for sesongen 2021/2022 viser omtrent 14 prosent nedgang i sum økologisk korn fra 2020/2021.

Tabell 3.13 Økologisk korn levert mølle. Tonn, og prosent av totalt innveid mengde

	1999/ 2000	2010/ 2011	2019/ 2020	2020/ 2021	2021/ 2022	Årlig % endring	
						10/11- 19/20	19/20 21-22
Hvete	295,8	1 670,1	3 984,1	3 508,1	2 821,3	14,0	-15,8
Rug	43,6	118,4	453,3	537,7	479,8	17,8	2,9
Bygg	88,5	4 130,5	3 392,5	5 025,8	4 148,0	-1,7	10,6
Havre	284,4	5 950,8	4 198,8	5 112,2	4 928,7	-1,2	8,3
Rughvete		176,1	773,5	294,2	375,1	38,0	-30,4
Erter		412,8	341,0	341,6	262,8	2,3	-12,2
Oljefrø		199,0	857,8	978,0	622,5	67,3	-14,8
Sum korn	712	12 658	14 001	15 797,6	13 638,2	3,2	-1,3
<i>% av totalt</i>	0,1	1,2	1,1	1,3		17,8	

Kilde: Landbruksdirektoratet

Produksjon og omsetning av økologiske grønnsaker, poteter og frukt er ikke med i disse registreringene. Våren 2012 startet Landbruksdirektoratet med nye registreringer av omsetningen av norskproduserte økologiske poteter, grønnsaker, frukt og bær.

Tabell 3.14 viser omsetningen av økologisk norsk frukt og grønt de tre siste årene. Det var en nedgang i omsetningen av fleste frilandsgroennsaker fra 2021 til 2022. Målt i mengde, er gulrot fremdeles den største økologiske grønnsakskulturen i Norge. De siste årene har imidlertid omsetningen stagnert, og gikk noe ned fra 2021 til 2022.

Økologisk rødbete utgjorde 20,5 prosent av det totale salget i 2022. Det skyldes at en stor del av produksjonen av rødbete dyrkes økologisk, og dekker både det konvensjonelle og det økologiske markedet.

Det er en reduksjon i omsetningen av både agurker og tomater siste år, mens produksjon og omsetning av økologiske urter er uendret fra 2021 til 2022.

Den totale omsetningen av løkvekster har gått ned med 0,6 prosent fra 2021 til 2022, mens økologisk omsetning er redusert med 12,9 prosent i samme periode. De siste to årene har i tillegg produksjonen blitt begrenset av mangel på kvalifisert arbeidskraft under koronapandemien.

Fruktavlingen i 2021 var den høyeste samlede fruktavlingen på 10 år, men i 2022 var avlingen på nivå med 2019. Den økologiske plommeavlingen var vesentlig lavere i 2022 enn i 2021. Det var heller ikke samsvar mellom produksjon og omsetning, og etterspørselen etter økologisk frukt var betydelig mindre enn produksjonen. Det er god økonomi i å levere økologiske epler til press, noe som kan være en del av forklaringen. Fruktlagerinspektøren melder at det er store utfordringer med å selge den økologiske frukten som økologisk. Etterspørselen må derfor opp, før det blir lønnsomt å produsere mer for omsetning gjennom dagligvarehandelen.

Det er også en viss produksjon av økologiske jordbær, bringebær og blåbær i Norge, men det meste av dette selges direkte fra gård eller til butikker og mindre grossister.

Økologiske produkter inngår i oversikten over samlet produksjon i kapittel 3.1.

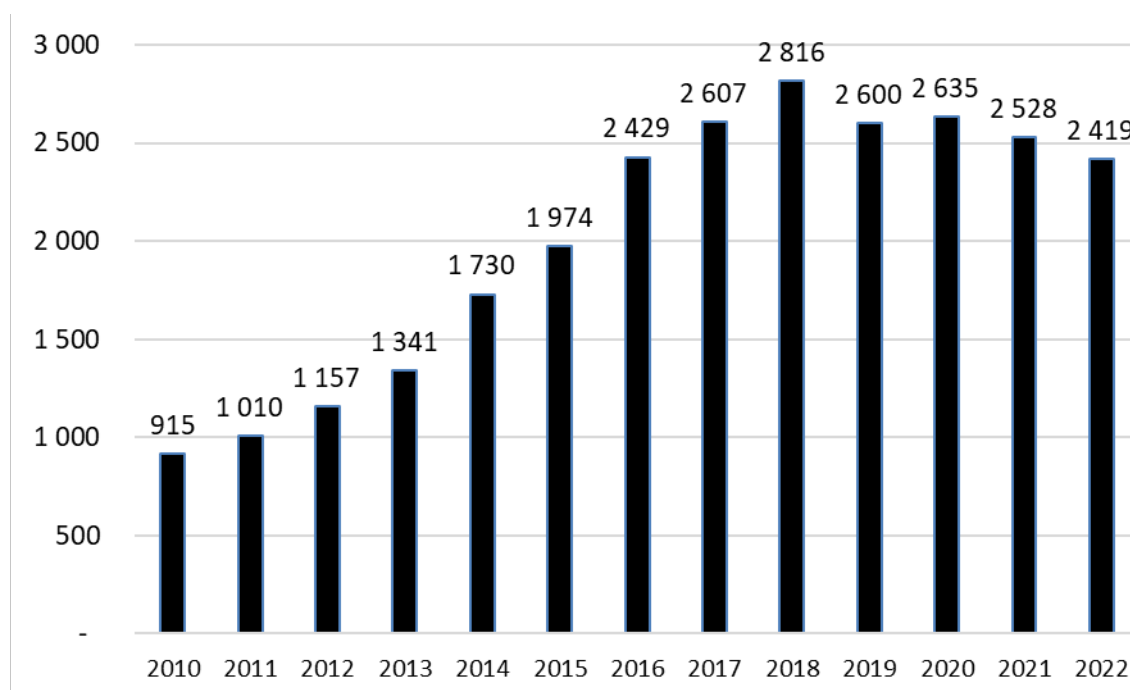
Tabell 3.14 Omsetning til direkte konsum av norskproduserte økologiske poteter, grønnsaker og frukt i kalenderårene 2020, 2021 og 2022, tonn. Andel økologisk av total omsetning.

	2020		2021		2022	
	Tonn omsatt vare	%-andel økologisk 2017	Tonn omsatt vare	%-andel økologisk	Tonn omsatt vare	%-andel økologisk
Poteter	621	1,1	458	0,8	481	0,8
Veksthusvarer						
Agurk	462	2,3	527	2,4	224	1,0
Tomat	128	2,2	97	1,6	59	1,1
Urter	346	22,7	389	22,8	389	19,4
Frilandsvarer						
Blomkål	119	2,5	55	1,3	97	2,2
Kepaløk	168	1,1	110	0,8	80	0,6
Rødløk	164	2,4	35	0,6	54	0,9
Rødbeter	243	27,7	236	29,1	178	20,5
Hvitkål	308	2,8	274	2,5	227	2,3
Brokkoli	124	3,6	150	4,4	135	4,3
Kålrot	270	2,6	314	2,8	332	3,2
Gulrot	1 577	4,4	1 586	4,2	1 556	4,3
Isbergsalat	39	0,9	78	1,9	60	1,5
Frukt						
Epler*	22	0,4	65	0,6	23	0,3
Plommer*	4	0,8	93	4,7	13	1,4

Kilde: Landbruksdirektoratet

*Tall justert med informasjon fra fruktlagerinspektøren

Figur 3.5 viser omsetning av økologiske matvarer gjennom dagligvarehandelen. I 2022 er det gjort enkelte endringer i hvilke varer som klassifiseres som økologiske, og det er korrigert for dette også i tallene for 2021 og 2020 for å få sammenlignbare tall. Derfor er tallene for 2020 og 2021 omtrent 15 prosent lavere enn de som ble publisert forrige år. Det er ikke gjort korrigeringer for tidligere år.



Figur 3.5 Omsetning av økologiske matvarer i dagligvarehandelen, 2010 - 2022. Mill. kroner

Kilde: Landbruksdirektoratet

3.3 Import og eksport

I Innst. 385S (2014–15) sies det at «Et velfungerende importvern er viktig for konkurranseposisjonen til norsk landbruk».

Import- og eksporttallene er hentet fra utenrikshandelsstatistikken til SSB. Statistikken omfatter ikke varer i direkte transitt, eksport av varer til skip, luftfartøyer eller oljeplattformer registrert i Norge i utenriksfart, eller undertrykkede data (konfidensielle data). Statistikken omfatter heller ikke grensehandel med varer som privatpersoner tar med inn/ut av landet (ikke registreringspliktig).

I de tabeller der handelsstatistikken skiller mellom land, omfatter landene i tabellen de tre landene som det ble import mest varer fra og de tre landene som det ble eksport mest varer til i 2022. I de tilfeller der «—» er angitt i tabellen, er ikke dataene

tilgjengelig og «*» innebærer at tallene er foreløpige. Grensehandelstatistikk er ikke omfattet her, men omtales under kapittel om selvforsyningsgrad /hjemmemarkedsandel. Som følge av koronapandemien har grensehandelen vært moderat de siste årene. Økt ordinær import/økt norsk produksjon har kompensert for bortfall av grensehandel (eventuelt redusert forbruk).

Tabell 3.15 viser handel med kjøtt fordelt på dyreslag.

Tabell 3.15 Handel med kjøtt. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import:						
Storfe	1,1	3,3	5,7	16,7	21,7	15,2
Svinekjøtt	2,3	2,3	2,6	9,4	16,1	7,9
Fjærkre	0,3	0,3	0,8	3,0	4,0	3,9
Annet kjøtt	1,0	1,3	2,1	3,0	3,4	3,0
Småfe	0,3	0,9	1,3	0,3	0,8	0,8
Spekk	0,9	1,4	0,9	0,7	0,9	0,5
Sum import kjøtt	5,9	9,4	13,4	33,0	46,8	31,3
- Herav kvoteimport ¹⁾	-	-	5,5	11,6	11,8	11,3
Eksport:						
Svinekjøtt	1,6	1,4	5,5	5,0	4,5	4,0
Fjærkre	0,1	0,2	1,6	1,8	1,4	1,3
Storfe	7,6	2,2	0,9	0,9	0,9	1,1
Spekk	0,0	0,0	0,3	0,2	0,5	0,8
Annet kjøtt	0,8	1,3	0,9	0,5	0,5	0,7
Småfe	1,8	0,0	0,0	0,3	0,0	0,0
Sum eksport kjøtt	12,0	5,0	9,3	8,7	7,8	7,9
Nettoimport	-6,0	4,4	4,1	24,3	39,0	23,4

* Foreløpige tall

1) Landbruksdirektoratet. Årlige tilsendte filer. WTO-kvoten er angitt ekskl. bein, mens EU og SACU kvoten er i produktvekt. Det som importeres via SACU er uten bein.

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.16 viser de tre landene som Norge importerte og eksporterte mest storfekjøtt fra/til i 2022.

Tabell 3.16 Handel med storfekjøtt fordelt på land. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import fra:						
Tyskland	0,0	0,0	0,2	9,8	13,2	7,5
Namibia	0,0	0,6	1,6	1,6	2,2	1,9
Sverige	0,4	0,1	0,2	0,3	0,6	1,3
Andre land	0,7	2,6	3,6	5,0	5,7	4,5
Sum import storfe	1,1	3,3	5,7	16,7	21,7	15,2
<i>-Herav kvoteimport¹⁾</i>			1,6	7,6	7,8	7,5
Eksport til:						
Nederland	0,0	0,0	0,0	0,2	0,5	0,5
Ghana	0,0	0,0	0,0	0,2	0,1	0,1
Ukraina	0,0	0,0	0,6	0,2	0,1	0,1
Andre land	7,6	2,1	0,3	0,3	0,3	0,3
Sum eksport storfe	7,6	2,2	0,9	0,9	0,9	1,1
Nettoimport	-6,5	1,1	4,8	15,7	20,8	14,1

* Foreløpige tall

1) Kilde: Landbruksdirektoratet. Basert på årlige tilsendte filer, der WTO-kvoten er angitt ekskl. bein, mens EU og SACU kvoten er i produktvekt. Det som importeres via SACU er uten bein

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen.

Av tabell 3.17 ser vi at handelen med svinekjøtt varierer en del fra år til år, og i 2022 var importen om lag dobbelt så stor som eksporten. Tyskland er den største eksportøren av svinekjøtt til Norge.

Tabell 3.17 Handel med svin fordelt på land. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import fra:						
Tyskland	0,0	0,0	0,2	5,8	10,3	2,7
Finland	0,0	0,8	0,5	0,2	2,2	1,9
Danmark	0,9	0,9	0,7	1,7	1,7	1,4
Andre	1,4	0,7	1,3	1,6	1,8	1,9
Sum import svinekjøtt	2,3	2,3	2,6	9,4	16,1	7,9
Eksport til:						
Danmark	0,2	0,2	1,1	1,8	2,0	1,2
Sverige	0,1	0,1	0,3	0,4	0,5	0,8
Spania	0,0	0,1	0,3	0,4	0,4	0,6
Andre	1,4	1,0	3,8	2,5	1,7	1,4
Sum eksport svinekjøtt	1,6	1,4	5,5	5,0	4,5	4,0

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.18 viser at importen av levende dyr har vært forholdsvis beskjeden de siste årene. Eksporten er også moderat. I 2022 viser foreløpige tall at det ble eksportert 1 211 svin og 412 hester. Det ble ikke eksportert storfe, fjørfe, sauer eller geiter i 2022.

Tabell 3.18 Import av levende dyr. Antall

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import						
Hester, esler, o.l.	547	1 559	1 539	1 405	1 463	1 574
Storfe	0	48	0	0	8	0
Svin	0	0	0	0	0	0
Sauer	0	2	49	0	85	0
Geiter	0	16	0	0	1	0
Fjørfe	5 509	151 610	22 672	17 378	19 004	14 907
Eksport						
Hester, esler, o.l.	236	291	459	486	418	412
Storfe	0	320	47	0	11	0
Svin	139	184	405	1 211	1 324	1 211
Sauer	1	0	0	0	0	0
Geiter	0	0	0	0	0	0
Fjørfe	20	64 134	0	696	0	0

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Import og eksport av egg og eggprodukter vil kunne variere noe med over-/underskudd av norsk vare, men handelen av egg og eggprodukter er relativt moderat (tabell 3.19).

Tabell 3.19 Handel med egg og eggprodukter. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import:						
Egg, med skall	0,8	0,3	0,1	0,5	0,7	0,2
Klekkeegg	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,3
Tørket m.m.	0,0	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0
Sum import egg	0,8	0,4	0,3	0,6	0,9	0,5
Eksport:						
Egg, med skall	0,3	0,4	0,3	0,2	0,2	0,3
Klekkeegg	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Tørket m.m.	1,0	0,4	0,1	0,0	0,0	0,0
Sum eksport egg	1,3	0,8	0,4	0,2	0,2	0,3
Nettoimport	-0,5	-0,4	-0,2	0,4	0,7	0,3

*Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.20 viser at det var Sverige og Danmark som eksporterte mest egg til Norge i 2022. Den norske eksporten av egg er liten, og i 2022 gikk 99,7 prosent av eksporten til Danmark.

Tabell 3.20 Handel med egg/eggprodukter fordelt på land. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import fra:						
Sverige	0,2	0,3	0,2	0,1	0,1	0,4
Danmark	0,2	0,1	0,1	0,5	0,2	0,1
Frankrike	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Andre	0,4	0,0	0,0	0,0	0,5	0,0
Sum import egg	0,8	0,4	0,3	0,6	0,9	0,5
Eksport til:						
Danmark	0,1	0,3	0,1	0,2	0,2	0,3
Andre	1,2	0,5	0,3	0,0	0,0	0,0
Sum eksport egg	1,3	0,8	0,4	0,2	0,2	0,3

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.21 viser at eksporten av meieriprodukter var betydelig større enn importen på 1990 og 2000 tallet. I 2013 startet man å eksportere ulike pulver av myse til Danmark (Arla) og en fikk en kraftig økning av denne, jf. tabell 3.21. Årsaken til økningen er at ny teknologi har muliggjort tørking av myse til produksjon av ulike pulver, eks. proteinpulver, til humant konsum. Tidligere gikk mesteparten av mysen til dyrefôr. Samlet sett var importen av meierivarer betydelig høyere i 2022 enn i 1990, mens eksporten var om lag 15 prosent lavere i 2022 enn i 1990.

Tabell 3.21 Handel med meieriprodukter. Mill. kg. og i mill. kr. (løpende verdi)

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import mill. kg:						
Ost og ostemasse	2,2	3,2	9,6	17,7	19,8	19,3
Yoghurt m.m.	0,0	0,4	5,1	6,4	6,8	7,0
Konsentrert melk	0,0	0,0	0,5	1,9	1,3	1,1
Myse	0,2	0,3	0,1	0,3	0,5	0,8
Smør og melkefett	0,1	0,2	0,1	0,6	0,6	0,2
Melk og fløte	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1
Sum import meieri	2,6	4,1	15,5	26,9	29,0	28,5
Eksport mill. kg:						
Myse ¹	0,0	0,0	0,7	21,1	19,3	19,1
Ost og ostemasse	26,6	19,4	13,5	7,9	4,7	6,0
Konsentrert melk	1,1	1,1	0,0	0,6	2,4	4,9
Melk og fløte	0,0	0,1	3,1	3,0	3,4	3,1
Smør og melkefett	12,4	3,8	2,2	0,0	0,0	1,0
Yoghurt m.m.	0,0	0,0	0,0	0,2	0,2	0,1
Sum eksport meieri	40,1	24,4	19,6	32,8	30,0	34,3
Nettoimport i mill. kg.	-37,5	-20,3	-4,1	-5,8	-0,9	-5,7
Import meieri i mill. kr.	100	176	577	1 546	1 654	1 776
Eksport meieri i mill. kr.	593	666	610	600	464	720
Nettoimport i mill. kr.	-493	-490	-33	946	1 190	1 056

* Foreløpige tall

1) Omfatter ulike pulver av myse

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.22 viser import og eksport av meieriprodukter fordelt på de tre landene som Norge har importert og eksportert mest fra og til i 2022. Av tabellen ser vi at det er Danmark som eksporterte mest til Norge, etterfulgt av Italia og Tyskland (samme land som i 2020 og 2021). Når det gjelder norsk eksport har ost til USA dominert fram til og med 2012. Fra 2013 til 2019 utgjorde eksport av myse til Danmark hovedvekten av eksporten. Imidlertid gikk eksporten til Danmark mye ned fra 2019 til 2020. I 2022 ble det eksportert mye konsentrert melke-/fløtepulver til Nederland. I 2022 var det ni ulike land som Norge eksporterer mer enn 1 mill. kg til.

Tabell 3.22 Handel med meieriprodukter fordelt på land. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import fra:						
Danmark	1,3	2,0	4,5	6,7	6,7	6,2
Italia	0,0	0,2	0,9	3,7	4,4	4,7
Tyskland	0,2	0,1	4,1	4,6	4,5	4,3
Andre	1,0	1,8	6,1	11,9	13,5	13,2
Sum import meieri	2,6	4,1	15,5	26,9	29,0	28,5
Eksport til:						
Nederland	0,0	0,1	0,5	3,4	4,3	7,7
Sverige	2,0	0,7	1,8	2,0	2,2	3,8
Tyskland	0,9	1,1	2,5	3,4	3,8	3,5
Andre	37,2	22,6	14,8	23,9	19,6	19,4
Sum eksport meieri	40,1	24,4	19,6	32,8	30,0	34,3

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.23 viser handel med friske⁴ og konserverte grønnsaker⁵. I 2022 var importen av friske grønnsaker på 121,4 mill. kg og 95,2 mill. kg på konserverte grønnsaker. Ytterligere 319 mill. kg grønnsaker ble importert som dyrefôr i 2022 (ikke angitt i tabellen). Tomater, paprika og løk/purre og var de største importgrønnsaksvekstene i 2022. Eksporten av grønnsaker fra Norge er beskjeden, til sammen 1,2 mill. kg i 2022.

⁴ Friske grønnsaker omfatter samtlige varenummer i tolltariffens kapittel 0702 t.o.m. 0709

⁵ Konserverte grønnsaker omfatter varenummer i tolltariffens kapittel 0710 t.o.m. 0714, samt utvalgte varenummer i tolltariffens kapittel 2001 t.o.m. 2006. Konserverte grønnsaker omfatter imidlertid ikke «poteter» eller varenummer der anvendelsen er oppgitt som «til dyrefôr»

Tabell 3.23 Handel med grønnsaker. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
<u>Import friske grønnsaker:</u>						
Annen kål	4,6	4,6	3,5	5,9	5,1	4,9
Belgfrukter	0,1	0,3	1,4	1,4	1,4	1,3
Blomkål	3,4	3,6	5,1	5,5	5,2	4,5
Broccoli	0,7	4,4	6,8	8,2	8,3	7,7
Gulrot	2,7	2,0	5,2	6,0	2,2	1,8
Løk/purre	0,7	7,0	14,3	13,3	15,0	13,9
Paprika	4,0	8,2	14,7	20,4	21,0	21,0
Salat	0,8	6,7	12,7	11,3	12,1	11,7
Slangeagurk	4,9	4,5	6,4	8,1	8,6	6,5
Sopp	1,0	2,8	6,2	7,7	8,1	8,0
Tomater	8,7	13,1	21,5	23,4	24,1	23,8
Øvrig friske	2,1	4,9	9,3	16,0	16,2	16,1
Sum import friske	33,8	61,9	107,1	127,2	127,2	121,4
Import konserverte	26,5	54,5	61,9	87,6	96,7	95,2
Sum import grønnsaker	60,3	116,5	169,0	214,8	224,0	216,6
<u>Eksport grønnsaker:</u>						
Bearbeidet	2,1	0,8	0,9	2,2	1,3	1,0
Friske	3,8	0,3	0,5	0,2	0,2	0,2
Sum eksport grønnsaker	5,9	1,1	1,4	2,4	1,5	1,2

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.24 gir en oversikt over handel med frukt og bær (ekskl. det som anvendes til dyrefôr). Av importen på 433,8 mill. kg i 2022, utgjorde bær 5,3 prosent, 73,8 prosent var frisk frukt, mens 20,9 prosent var konserverte frukt og bær. Eksporten av frukt og bær utgjorde om lag 2,8 mill. kg i 2022.

Tabell 3.24 Handel med frukt og bær. Mill. kg

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
<u>Import frisk frukt:</u>						
Banener	48,5	59,9	78,5	82,7	79,9	80,2
Druer	19,1	24,3	32,2	30,1	29,7	29,1
Epler	41,5	42,1	52,1	44,0	40,9	39,6
Meloner	5,0	11,8	24,6	33,5	35,1	32,7
Pærer	10,3	15,6	21,2	13,2	13,8	13,5
Sitrusfrukter	63,0	62,9	74,2	74,8	78,6	77,0
Steinfrukter	5,3	10,5	13,7	12,6	12,2	12,0
Andre frukter ¹⁾	9,5	10,0	25,5	37,9	39,9	35,9
Sum import frisk frukt	202,3	237,0	321,9	328,8	330,1	320,0
Import konserverte frukt:	45,9	56,6	91,1	94,7	94,3	90,8
Sum import frukt	248,2	293,7	413,0	423,4	424,4	410,8
Import bær	3,1	5,8	13,8	20,7	22,2	23,0
Sum Import frukt og bær	251,3	299,5	426,8	444,1	446,6	433,8
Eksport frukt og bær	2,6	2,7	5,0	2,5	2,7	2,8

1) Omfatter varenummer under kapittel 0801, 08.02 og 08.04 i tolltariffen (nøtter, dadler, m.m.)

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.25 viser import og eksport av utvalgte bearbeidede varer (tidligere RÅK-varer) fordelt på varegrupper⁶. F.o.m. 2021 er eksportstøtten for jordbruksprodukter fjernet iht. WTO-avtalen. Drikkevarer utgjør om lag 40 prosent av importen av bearbeidede varer i 2022. De øvrige gruppene av bearbeidede varer har stort sett hatt en økende import i perioden 1995-2021, mens foreløpige tall for 2022 viser en stagnasjon av importen for flere av gruppene. De foreløpige tallene for eksport av bearbeidede varer viser en økning fra 2021 til 2022 og volumet på eksporten tilsvarer om lag 11 prosent av importvolumet i 2022.

Tabell 3.25 Handel med utvalgte bearbeidede varer (RÅK-varer). Ekskl. dyrefôr i Mill. kg

Varegrupper	1995	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import:						
Bakervarer	32,9	52,4	107,3	142,2	142,0	139,6
Deiger/korn/blandinger/pasta	15,3	23,9	53,9	81,9	82,8	82,0
Iskrem/yoghurt	3,2	3,3	6,9	7,4	8,6	8,1
Sjokolade og sukkervarer	31,1	34,9	48,1	52,9	60,1	60,6
Supper og sauser	5,3	12,1	28,9	40,3	41,0	41,2
Tilberedte næringsmidler	3,1	6,5	11,5	49,0	52,7	51,9
Drikkevarer	10,7	19,0	70,3	227,4	280,2	279,5
Annet	30,5	37,8	312,8	28,3	30,5	28,7
Sum import	131,9	189,8	639,8	629,4	698,0	691,6
Eksport:						
Bakervarer	12,9	8,7	8,8	10,9	11,8	15,7
Deiger/korn/blandinger/pasta	0,7	1,0	1,6	1,3	1,3	1,7
Iskrem/yoghurt	2,7	2,8	0,7	0,6	0,8	0,8
Sjokolade og sukkervarer	11,9	11,4	8,5	7,3	7,5	8,2
Supper og sauser	3,9	5,3	3,1	1,8	2,4	3,1
Tilberedte næringsmidler	0,6	0,9	4,5	12,8	15,9	16,8
Drikkevarer	5,0	18,2	9,7	21,1	25,3	27,4
Annet	6,3	3,5	3,7	0,1	0,1	0,2
Sum eksport	44,2	51,9	40,6	55,8	65,0	73,9

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Handel av dyrefôr som er berørt av råk-tollvarenummer har vist seg å variere mye, og ble derfor skilt ut som egen tabell i 2021. I årene 2005-2008 lå den samlede importen av fôr på om lag 20-100 mill. kg årlig, og i årene 2013-2020 lå den årlige importen på mellom 200 til 400 mill. kg. Det importerte dyrefôret anvendes imidlertid i all hovedsak til fiskefôr. Den offentlige statistikken til SSB er revidert, og de nye tallene innebærer at fiskefôr som tidligere ble importert på tollvarenummer 21.06.1001 og 21.06.9093, nå er flyttet til tollvarenummer 23.09.9040. Landbruksdirektoratet har utarbeidet en oversikt over import av fiskefôr for de tre nevnte tollvarenummerne for årene 2010-2020. Volumet i tabellen 3.26. omfatter nå den andelen av fôret som importeres på det som tidligere ble definert som «råk».

⁶ RÅK-varer er varer som var omfattet av råvareprisordningen (RÅK-ordningen/protokoll 3 varer). Formålet var å jevne ut forskjeller i råvarekostnader mellom norske og utenlandske bearbeidede varer som blir omsatt i Norge og for norske varer som blir eksportert.

Tabell 3.26 Import av dyrefôr i Mill. kg under råktollvarenummer

Varegrupper	2010	2015	2020	2021*	2022*
Import fiskefôr¹	87,1	387,6	325,3	504,2	485,6
Import øvrig fôr²		0,0	1,1	0,1	0,0 0,0

- 1) Omfatter fiskefôr under tollnummer 21.06.9093 og 21.06.1001 t.o.m. år 2021, samt volumer av fiskefôr under tollnummer 23.09.9040 (kun det volumet som tidligere inngikk i en av de to nevnte tollvarenummerne).
- 2) Omfatter resterende 14 tollvarenummer under råk-ordningen som er definert som dyrefôr.

Tabell 3.27 viser fordelingen av importen og eksporten (i mill. kg) av bearbeidede varer etter land. Av eksporten gikk 52 prosent til Sverige i 2022.

Tabell 3.27 Handel med RÅK-varer fordelt på land. i Mill. kg (ekskl. dyrefôr)

	1995	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import fra:						
Sverige	33,9	46,2	87,0	152,0	163,1	141,5
Nederland	14,4	24,4	33,8	79,4	84,4	109,5
Tyskland	12,1	16,8	44,2	59,9	61,0	62,2
Andre	71,5	102,4	474,7	338,0	389,5	378,4
Sum	131,9	189,8	639,8	629,4	698,0	691,6
Eksport til:						
Sverige	20,9	31,1	23,9	28,8	32,8	38,6
Danmark	5,6	8,4	5,1	5,0	6,1	8,9
Tyskland	0,8	1,1	1,0	3,6	3,4	4,4
Øvrige	16,9	11,2	10,6	18,5	22,7	22,0
Sum	44,2	51,9	40,6	55,8	65,0	73,9

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.28 viser importverdien av snittblomster. Fra og med 2010 er «rosor importert 1. nov–31. mars» skilt ut fra «snittblomster ellers». (I tilfeller der rosor inngår i bukett med andre blomster, er disse angitt under gruppen «snittblomster ellers»). Roser utgjorde 53,6 prosent av importverdien på snittblomster i 2022.

Tabell 3.28 Import av snittblomster i mill. kr

	1998	2000	2010	2020	2021*	2022*
Friske rosor importert 1. apr.– 31. okt.	32,3	28,6	132,6	223,2	233,6	232,1
Friske rosor importert 1. nov.– 31. mars	-	-	109,6	194,3	189,4	189,5
Sum friske rosor	32,3	28,6	242,1	417,5	422,9	421,6
Snittblomster ellers	209,6	208,7	185,6	318,2	362,1	365,5
Sum snittblomster	241,9	237,4	427,8	735,7	785,0	787,1

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Månedstatistikk over utenrikshandelen

Det er stor import av korn/mel/kornprodukter. Disse varene importeres både som «rent korn», mel, pellets, stivelse mm. En stor del av det som importeres benyttes som

menneskeføde, men store deler anvendes også som fôr og såfrø. Eksporten av tilsvarende produkter er lav.

Tabell 3.29 omfatter handel av de «vanligste sortene» fordelt på gruppene korn, mel og øvrig, og er avgrenset til å gjelde varer under tolltariffens kapittel 10 og 11. Tabell 3.30 viser tilsvarende tall fordelt på land.

Tabell 3.29 Handel med korn og kornprodukter. Mill. kg¹⁾

	1990	2000	2010 ²	2020	2021*	2022*
Import:						
Korn	327,8	229,5	313,3	209,1	231,8	139,8
Mel	2,4	2,4	1,5	5,7	5,4	4,3
Stivelse/gluten	1,9	12,9	3,4	6,0	3,4	3,2
Sum import	332,1	244,9	318,2	220,8	240,7	147,3
Eksport:						
Korn	0,0	0,2	0,2	0,7	0,6	0,7
Mel	0,1	0,3	0,5	0,7	0,5	0,5
Stivelse/gluten	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1
Sum eksport	0,1	0,5	0,7	1,4	1,1	1,4

*Foreløpige tall.

1) Tabellen omfatter kun varenummer fra kapittel 10 og 11 i tolltariffen. Handel av enkelte korn/melprodukter som **ikke** inngår i denne tabellen omfatter hovedsakelig produktene mais, ris, frukter, og humle. Handel av korn og melprodukter som inngår i «RÅK-ordningen» er angitt i tabell 3.25 (disse tariffes i hovedsak i tolltariffens kapittel 19). Denne tabellen omfatter heller ikke varer tilhørende kapittel 23 i tolltariffen.

2) LDIR har gått gjennom statistikken og manuelt fjernet import av fôr fom. 2010.

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Tabell 3.30 Handel med korn og kornprodukter. Mill. kg fordelt på land¹⁾

	1990	2000	2010	2020	2021*	2022*
Import fra:						
Latvia	0,0	0,0	10,5	10,5	12,7	54,1
Litauen	0,0	0,0	8,1	5,0	18,1	29,5
Danmark	36,9	81,1	24,4	9,8	18,9	38,2
Andre	295,2	163,8	275,3	195,5	191,0	25,4
Sum	332,1	244,9	318,2	220,8	240,7	147,3
Eksport til:						
Sverige	0,0	0,3	0,4	1,3	1,1	1,1
Belgia	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1
Island	0,0	0,2	0,2	0,1	0,0	0,1
Øvrige	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1
Sum	0,1	0,5	0,7	1,4	1,1	1,4

1) Samme forutsetninger som er angitt i tabellen ovenfor gjelder denne tabellen.

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Årlig statistikk over utenrikshandelen

Det vises ellers til resultatkontrollens detaljerte del for ytterligere oversikter, <https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>.

3.4 Selvforsyningsgrad/hjemmemarkedsandel

Selvforsyningsgraden er her definert som hvor stor andel norsk produksjon utgjør av matvareforbruket på engrosnivå, regnet på energibasis (forbruk minus import dividert på forbruk). Selvforsyningsgraden gir først og fremst et bilde på hjemmemarkedsandelen målt som energi.

Selvforsyningsgraden påvirkes av produksjonsforhold (klimatiske forhold), priser, kvalitetskrav, landbrukspolitiske virkemidler, internasjonale handelsavtaler m.m. Selvforsyningsgraden sier lite om selvforsyningssevnen. Blant annet gir den ikke et fullstendig bilde av mulighetene for å dekke matvarebehovet med innenlandsk produksjon, siden den ikke tar hensyn til eksport og på muligheten til å legge om produksjon og forbruk mot produkter som kan gi større matvaredekning.

For øvrig vil en krisesituasjon ofte også medføre endringer i produksjonspotensialet på grunn av risikoen for redusert tilgang på innsatsmidler som maskiner og redskaper, reservedeler, drivstoff, gjødsel og andre driftsmidler.

I tabell 3.31 og tabell 3.32 gis det først tall for det samlede forbruket av matvarer på engrosnivå og per innbygger. Fordelingen pr. innbygger gir et uttrykk for forbruksutviklingen og dreiningen i etterspørselen. I tabell 3.33 ses det på den norske produserte andelen av matvareforbruket, dvs. selvforsyningsgraden. Merk at det i 2021 ble foretatt en metodeendring, der man valgte å inkludere både grensehandel/privatimport samt nettoimport av øvrige matvarer i både forbruk og selvforsyningsgradsberegningen (varer som tidligere ikke var med i beregningen). Det foreligger ingen eksakte tall for omfanget av grensehandel, så dette er anslag basert på SSB sin grensehandelstatistikk. Metodeendringen innebar en nedjustering av selvforsyningsgraden med om lag to prosentpoeng.

Ifølge tabell 3.31 øker forbruket av kjøtt med 15 mill. kg. fra 2019 til 2020 (374 mill. kg til 389 mill. kg). Denne økningen er imidlertid ikke *reell*. Dette skyldes at grensehandelstall for kjøtt, ikke inngår i gruppen kjøtt, men volumet inngår i tallene for grensehandel. Pga. reiserestriksjoner gikk grensehandelen betraktelig ned fra 2019 til 2020. Dette førte til mer «ordinær» import som igjen gir økt forbruk under kategorien kjøtt i 2020. I 2019 viser anslagene at kjøtt utgjorde 21,6 mill. kg av grensehandelen, mens i 2020 utgjorde grensehandel 2,5 mill. kg., noe som gir en nettoreduksjon i grensehandel av kjøtt på 19,1 mill. kg. Samlet sett kan man derfor si at kjøttforbruket gikk fra 395,6 mill. kg (374+21,6) i 2019 til 391,5 mill. kg (389+2,5) i 2020. Tilsvarende gjelder for flere av matvaregruppene.

Tabell 3.31 Forbruket av ulike matvarer. Mill kg.

	1979	1989	1999	2009	2019	2020	2021*
Korn, som mel	306	323	370	394	407	429	422
Poteter	334	338	316	291	279	317	293
Sukker/sukkervarer	182	171	195	154	128	139	141
Erter/nøtter/kakao	29	37	41	68	74	83	87
Grønnsaker	189	225	270	331	429	438	425
Frukt og bær	309	332	307	433	454	449	458
Kjøtt	208	210	266	335	374	389	415
Kjøttbiprodukter	13	13	15	14	13	13	13
Egg	44	49	48	58	72	73	73
Melk	759	740	568	492	416	437	418
Yoghurt	30	44	52	59	60
Melkeprodukter	59	78	104	150	122	138	162
Fløte, rømme	27	29	30	33	37	44	42
Ost	49	56	65	81	98	106	106
Smør	22	14	15	14	20	20	19
Margarin	62	55	54	44	43	44	42
Annet fett	20	17	18	19	21	22	22
Nettoimport øvrige matvarer ¹	8	29	49	51	52
Grensehandel/privatimport ²	56	67	72	9	11

1. Omfatter nettoimport av bakegjær, barnemat, drops uten sukker, fløteerstatninger, supper, sauser, tilberedte næringsmidler, majones, remulade, spiseis med kakao, spiseis uten fett, sesamfrø, eddik, tyggegummi uten sukker og soyasaus.
2. Omfatter anslag over grensehandel/privatimport av kjøtt, meierivarer, korn/melprodukter, sukkervarer, sjokolade samt sukkerandelen i mineralvann.

Kilde: Helsedirektoratet. Utviklingen i norsk kosthold

Tabell 3.32 Forbruket av ulike matvarer. Kg per person

	1979	1989	1999	2009	2019	2020	2021*
Korn, som mel	75,1	76,4	82,9	81,5	76,2	79,8	78,1
Poteter	82,0	80,0	70,8	60,2	52,1	59,0	54,3
Sukker/sukkervarer	44,6	40,5	43,8	31,9	23,9	25,8	26,1
Erter/nøtter/kakao	7,1	8,6	9,3	14,1	13,9	15,4	16,2
Grønnsaker	46,4	53,2	60,6	68,5	80,2	81,4	78,5
Frukt og bær	76,0	78,6	68,7	89,6	84,8	83,5	84,7
Kjøtt	51,1	49,7	59,6	69,3	69,9	72,3	76,7
Kjøttbiprodukter	3,2	3,1	3,3	2,9	2,4	2,4	2,4
Egg	10,8	11,6	10,8	11,9	13,6	13,5	13,5
Melk	186,4	175,0	127,2	101,8	77,9	81,1	78,4
Yoghurt	6,7	9,2	9,7	11,0	11,1
Melkeprodukter	14,5	18,5	23,3	31,0	22,8	25,6	30,0
Fløte, rømme	6,6	6,9	6,7	6,8	7,0	8,2	7,8
Ost	12,0	13,3	14,5	16,8	18,3	19,6	19,6
Smør	5,4	3,4	3,3	2,9	3,7	3,7	3,5
Margarin	15,3	13,0	12,1	9,0	8,1	8,1	7,8
Annet fett	4,9	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0
Nettoimport øvrige matvarer	1,7	6,0	9,2	9,5	9,6
Grensehandel/privatimport	12,6	13,9	13,5	1,6	2,0
Middelfolkemengde, 1 000	4 073	4 227	4 462	4 829	5 348	5 379	5 408

Kilde: Helsedirektoratet. Utviklingen i norsk kosthold

Tabell 3.33 viser norskprodusert andel av matvareforbruket på energibasis (selvforsyningsgraden) for varegrupper og totalt. Selvforsyningsgraden i 2021 er beregnet til 46 prosent, en økning på ett prosentpoeng fra 2020. Generelt skyldes de største årlige endringene i selvforsyningsgraden variasjoner i norskprodusert andel matkorn som følge av størrelsen på avlingene og kvaliteten på kornet. Nedgangen i 2018 var større enn normale variasjoner grunnet uvanlig tørkesommer i 2018, som ga lave kornavlinger. De lave avlingene i 2018 påvirker også forbrukstallene for 2019, fordi det var mindre korn å overføre til forbruk i 2019. Selvforsyningsgraden er inkl. konsumet av fisk. Holdes konsumet av fisk utenfor, er matforbruket «produsert i norsk jordbruk» i 2021 på 44 prosent. Korrigeres det i tillegg for fôrimporten er måltallet på 39 prosent i 2021.

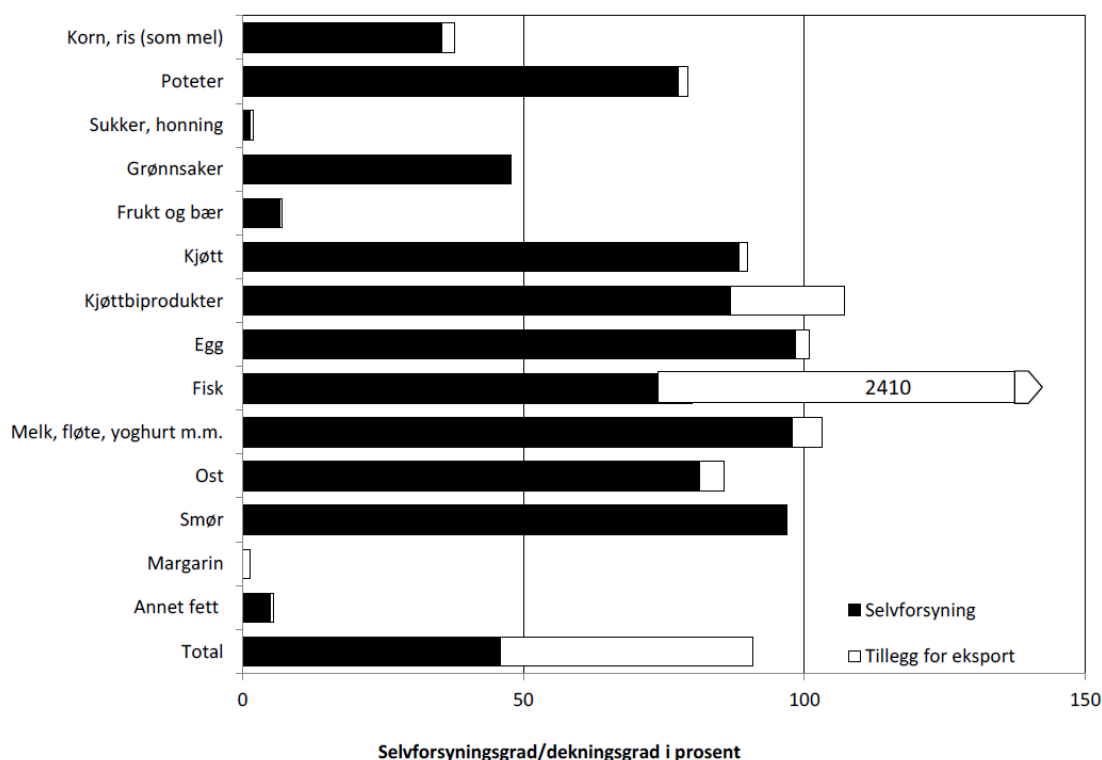
Tabell 3.33 Norskprodusert andel av matvareforbruket på energibasis. Prosent

	1979	1989	1999	2009	2019	2020	2021*	2022* ¹⁾	Andel energi % i 2021* ²⁾
Korn som mel	13	23	35	36	22	34	38		26,1
Poteter	93	99	81	85	79	72	78		3,7
Sukker, honning, sukkervarer	2	3	0	1	1	1	1		9,8
Grønnsaker	72	73	57	48	46	49	48		1,7
Frukt og bær	29	27	6	5	7	5	7		3,8
Kjøtt	92	97	97	96	95	92	88		13,4
Kjøttbiprodukter	86	96	98	90	87	87	87		0,3
Egg	100	100	97	99	98	99	98		1,5
Fisk	94	88	80	80	80	80	80		1,7
Melk	100	100	100	100	100	100	100		3,6
Yoghurt	99	98	88	89	89		1,2
Konserverte melkeprodukter	86	100	100	99	99	97	97		3,3
Fløte og rømme	100	100	100	100	100	100	100		2,7
Ost	97	97	95	89	83	83	81		6,5
Smør	92	100	99	97	98	97	97		2,5
Margarin ⁴⁾	44	40	20	20	0	0	0		5,3
Annet fett ⁴⁾	60	20	20	20	5	5	5		3,5
Øvrige matvarer ³⁾	0	0	0	0	0	0	0		9,4
Selvforsyningsgrad	49	50	45	47	42	45	46	47	
Produsert i norsk jordbruk	41	44	44	46	40	43	45	45	
Prod. i norsk jordb. norsk fôr	35	36	..	41	32	38	40	40	
Selvforsyningsgrad protein	67	66	61	64	64	..	

* Foreløpige tall

- 1) Beregning av total selvforsyningsgrad og produsert i norsk jordbruk på norske fôrråvarer for året 2022 publisert som en foreløpig oppdatering 16.5.2023. Det kan bli en revisjon ved Helsedirektoratets publisering før jul.
 - 2) Matvarenes andel av det totale engrosforbruket, målt i energi.
 - 3) Omfatter varer som ikke er produsert i Norge, dvs. ris, nøtter, kakao, øvrige matvarer (for detaljer se fotnote 1, tabell 3.31) samt grensehandel (for detaljer se fotnote 2, Tabell 3.31)
 - 4) Korrigert norskandel etter nye opplysninger fra margarinprodusenter.
- Kilde: Beregnet av NIBIO for Helsedirektoratet.
Kilde selvforsyningsgrad protein: Beregnet av NIBIO for Animalia (Kjøttets tilstand).

Figur 3.6 viser den norskproduserte andelen av matvareforbruket (målt i energi) korrigert for eksport av norskproduserte matvarer, dvs. dekningsgraden. Tallene for 2021 viser en total dekningsgrad på 90,8 prosent. Vi har høy selvforsyningsgrad for proteinrike husdyrprodukter og lav selvforsyningsgrad for energirike plantevekster til mat. Det er knyttet usikkerhet til energiinnholdet i fiskeberegningen.



Figur 3.6 Norskprodusert andel av matvareforbruket på energibasis korrigert for eksport. Dekningsgrad 2021

Kilde: Beregnet av NIBIO for Helsedirektoratet

3.5 Norskprodusert andel av fôr og kraftfôr

Tabell 3.34 viser at total fôrtilgang til husdyr i Norge var 5 834 millioner kilo i 2022. Av den totale fôrtilgangen utgjør norskprodusert 4 915 millioner kilo. Norskandelen er dermed 84,2 prosent. SSB endret avlingsberegningen for eng fra og med 2021. Endringen innebærer høyere grasavlinger, og dermed høyere norsk fôrproduksjon enn tidligere regnet med. Dette gir et brudd i seriene, dvs. høyere total fôrproduksjon og norsk andel av denne fra 2020 til 2021.

Tabell 3.34 Total fôrtilgang til husdyr i mill. kg og norskandel

	2001	2005	2010	2015	2020	2021	2022*
Norskprodusert fôr	4 023	3 823	3 561	3 758	4 265	5 059	4 915
Import kraftfôr og høy	428	426	656	910	798	865	919
Totalt	4 451	4 249	4 216	4 668	5 063	5 924	5 834
Norsk andel	90,4	90,0	84,5	80,5	84,2	85,4	84,2

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

*Foreløpige tall

Råvarer brukt i norsk produksjon av kraftfôr utgjør 1 964 mill. kg av den totale fôrtilgangen (inkl. vitaminer/mineraler) i 2022, der anslag for fôr utenfor landbruket ikke er skilt ut. Ser man på gjennomsnittet for de siste fem årene går om lag 52 prosent til drøvtyggere, 23 prosent går til svin, 24 prosent går til fjørfe, mens litt under en prosent går til andre husdyr (i hovedsak hest). Det foreligger ingen statistikk der anvendelsen av kraftfôr til privat bruk er skilt ut, men det antas at om lag 8.000 tonn trolig ikke går til landbruk (dette volumet inngår i totaltallet på 1964 mill. kg i 2022). Tall for produksjon av kraftfôrråvarer kan avvike noe fra salgstall bl.a. pga lagerendringer. Sammensetningen av kraftfôret er delt inn i fett, karbohydrater, proteiner og vitaminer og er angitt i tabell 3.35. Merk at vareslag som f.eks. korn, er plassert i gruppen «karbohydrat», selv om korn også inneholder proteiner. Karbohydratråvarer utgjorde 73 prosent av kraftfôret i 2022, den høyeste andelen på mange år unntatt 2019 (som skyldtes tørkesommeren). Ifølge Landbruksdirektoratet er det naturlig å anta at andelen av karbohydrat i kraftfôr økte som følge av at myndighetene innførte prisnedskrivning på importerte karbohydratråvarer fra 1. juli, som er en ordning som ble iverksatt for å gi forutsigbarhet for husdyrsektoren. Andelen proteinråvarer gikk samtidig ned til knappe 20 prosent, noe som tyder på at kraftfôrprodusentene har hentet mer protein fra karbohydratråvarene.

Tabell 3.35 Råvareforbruk av kraftfôr i Norge for utvalgte år i perioden 2001 til 2022 (mill. kg)

	2001	2005	2010	2015	2020	2021	2022*
Fett	27	36	45	49	48	49	42
Karbohydrat	1 268	1 280	1 306	1 411	1 443	1 464	1 438
Protein	260	303	387	433	432	436	392
Vitamin	75	78	79	84	92	96	92
Sum kraftfôr	1 630	1 697	1 817	1 977	2 016	2 046	1 964

Kilde: Landbruksdirektoratet

En del av kraftfôret som produseres i norsk jordbruk, er basert på importert fôr og fôrstoffer. Tabell 3.36 viser den norskproduserte andel av kraftfôret til husdyr. I 2022 er den norskproduserte andelen 54 prosent.

Tabell 3.36 Norskprodusert andel av råvarer i kraftfôr til husdyr. Prosent¹⁾

	2001	2005	2010	2015	2020	2021	2022*
Fett	72	62	50	49	56	58	50
Karbohydrat	83	89	77	73	79	75	68
Protein	23	16	17	5	5	6	7
Vitamin	100	100	100	0	51	40	45
<i>Totalt</i>	74	76	65	55	61	58	54

Kilde: Landbruksdirektoratet

* Foreløpige tall

1) Fordeling av Norsk vs. Import er heftet med noe usikkerhet i perioden før 2015. I 2015 ble rapporteringsrutiner lagt om, slik at man i dag er sikrere på varenes opprinnelse.

I 2020 utgjorde den norskproduserte andel av kraftfôr 61 prosent, men gikk ned til 58 prosent i 2021 og ytterligere ned i 2022 til 54 prosent. Av den totale produksjonen av karbohydrater i 2022 på 1,44 mill. tonn, var den norskproduserte andelen på 68 prosent, noe som er en reduksjon fra 2021. Ifølge Landbruksdirektoratet og felleskjøpet skyldes trolig reduksjonen av norskandelen tilgang på norsk fôrkorn i sesongen, særlig fôrhvete. Produksjonen av fett var 42 tusen tonn i 2022, den norskproduserte andelen utgjorde 50 prosent. Forbruket av protein var 392 tusen tonn. Andelen norskprodusert proteinråstoff er i 2021 på 7 prosent. Over tid har den norske andelen gått ned, noe som bl.a. skyldes forbud mot kjøttbeinmel fra 2003 og forbud mot fiskemel fra 2010. Den lave norskproduserte andelen av protein skyldes bl.a. at soyamel er basert på importert råstoff. I 2022 ble 102,3 mill. tonn soyamel norskprosessert (inngår her som importert andel av proteiner). Den totale mengden av vitaminer/mineraler var 92 mill. tonn i 2022, der den norske andelen utgjorde 45 prosent.

4 Trygg mat, dyrevelferd, dyre- og plantehelse

Trygg mat, god dyrevelferd og god dyre- og plantehelse er viktige mål for landbrukspolitikken. I Innst. S 385 (2014–15) sies det at «Komiteen viser til at all mat som blir omsatt i Norge skal være trygg og uten farlige smitte- og fremmedstoffer..... God plante- og dyrehelse er viktig for mattrygghet, kostnadseffektivitet og en langsiktig og bærekraftig matproduksjon.»

4.1 Trygg mat

Mat og vann har alltid vært potensielle kilder til sykdom og helseskade. Regelverk og restriksjoner har som målsetting at mat ikke skal bidra til sykdom, skade eller annen ulempe.

Ifølge matloven (Lov av 19. desember 2004 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.), så har virksomhet og enhver annen plikt til å varsle Mattilsynet ved grunn til mistanke om smittsom dyresykdom som kan gi vesentlige samfunnsmessige konsekvenser.

4.1.1 Zoonoser

Zoonoser er overførbare sykdommer mellom dyr og mennesker. Mattilsynet har ansvaret for å overvåke og kontrollere dyresykdommer, og for visse zoonoser finnes egne overvåkingsprogram. Veterinærinstituttet gir i samarbeid med Folkehelseinstituttet og Mattilsynet ut en oversikt over tilstanden hvert år, utarbeidet i henhold til EUs zoonosedirektiv og som en del av rapporteringssystemet i EU. Tabell 4.1 gir en oversikt over forekomst av zoonoser i Norge.

For salmonellose ble det funnet fire positive kjøttkrapprøver av mat i 2020 og to i 2021. For E.coli ble det i 2021 tatt 40 prøver av ost, og ingen var positive.

Når det gjelder Campylobacteriose så gjøres det ingen systematiske undersøkelser av mat, men alle slaktekyllingflokker som slaktes i perioden mai-oktober, testes fire dager før slakt. Tiltak gjøres på slakteriet dersom disse er positive.

Tabell 4.1 Forekomst av zoonoser i norske næringsmidler

	Antall prøver	% positive prøver	Antall prøver	% positive prøver	Antall prøver	% positive prøver	Antall prøver	% positive prøver
	2000		2005		2020		2021	
Salmonellose ¹⁾	19 984	0,0	17 197	0,0	8 855	0,0	9 281	0
Listeriose	718	0,6	2 483	0,2	192 ²⁾	1,0	425 ³⁾	0
Infeksj. med E. coli	4 050	0	59	0,0	0	0,0	40	0

- 1) De norske prøvene inkluderer også prøver av importert fisk. Totalt fire prøver var positive i 2020 og to i 2021.
- 2) Prøvene er av sjømat. En prøve var positiv, men under grenseverdi.
- 3) Prøvene er av spiseklar mat og sjømat. To prøver var positive, men under grenseverdi.

Kilde: The Norwegian Zoonoses Report

Av ikke matbåren smitte i Norge kan nevnes at ubehandlet drikkevann er identifisert som smittekilde både for salmonellose og for campylobacteriose. Direkte berøring med hund og katt eller andre dyr, også fugler, anses som en sannsynlig smittevei for flere sykdommer.

Tabell 4.2 viser antall registrerte sykdomstilfeller hos mennesker. Ifølge Mattilsynet forårsaker smittestoffer i maten i Norge lite sykdom sammenlignet med andre land. Folkehelseinstituttet er ansvarlig for «Meldingssystem for smittsomme sykdommer» (MSIS). I henhold til smittevernloven er alle laboratorier som analyserer prøver fra mennesker samt leger, pålagt å rapportere tilfeller av visse sykdommer (74 sykdommer per 1.06.2022) til Folkehelseinstituttet.

I 2021 var det en nedgang for de aller fleste infeksjonssykdommer som smitter fra mat, vann og dyr og er meldingspliktige til MSIS. Nedgangen skyldes sannsynligvis mindre reiseaktivitet og omfattende smitteverntiltak i samfunnet som følge av koronapandemien.

Det norske Overvåknings- og kontrollprogrammet for salmonella har dokumentert at salmonella meget sjelden påvises i norskprodusert kjøtt, og aldri i norskproduserte egg.

Som tidligere år er det campylobacteriose som har det desidert høyeste antallet meldte tilfeller (tabell 4.2). Andel tilfeller smittet i utlandet var kun 11 prosent i 2020 og 2021 sammenlignet med årene før pandemien, hvor andelen smittet i utlandet utgjorde omtrent halvparten av tilfellene. For salmonellose var antall meldte tilfeller i 2021 mer enn halvert sammenlignet med årene før pandemien. Nedgangen skyldes først og fremst færre tilfeller smittet i utlandet, antakeligvis på grunn av mindre reiseaktivitet.

I 2019 var antall tilfeller av E.coli (511) det høyeste siden registreringene startet. Av disse var 52 prosent smittet i Norge. I 2020 var antallet tilfeller redusert til 331, noe som kan skyldes mindre reising på grunn av koronarestriksjoner, men antallet økte

igjen i 2021 til 438 tilfeller. Trendene for E.coli kan være usikre på grunn av smitteverntiltakene i forbindelse med pandemien.

Tabell 4.2 Forekomst av noen viktige zoonoser hos mennesker i Norge

Sykdom	2006	2010	2019	2020	2021
Campylobacteriose	2 588	2 673	4 155	2 422	2 055
Infeksjon med E. coli	51	51	511	331	438
Listeriose	27	23	27	37	20
Salmonellose	1 805	1 367	1 094	440	390
Shigellose	138	132	133	37	33
Yersiniose	86	52	85	83	85

Kilde: Folkehelseinstituttet. Overvåking av infeksjonssykdommer som smitter fra mat, vann og dyr, inkludert vektorbårne sykdommer.

Det registreres årlig ca 2 000–4 000 tilfeller av campylobacteriose, men det faktiske antallet av personer som rammes er betydelig høyere på grunn av generell underdiagnostisering. Over halvparten av tilfellene har tradisjonelt fått smitten i utlandet. Selv om antall meldte tilfeller av campylobacteriose gikk ned totalt sett i 2020 og 2021, økte antall innenlandssmittede sammenliknet med tidligere år. En del av forklaringen på denne økningen kan være at mange tilbragte disse somrene i Norge og i norsk natur på grunn av reiserestriksjoner i forbindelse med koronapandemien. Dette kan ha økt bruken av vann med dårlig kvalitet i utmark og på hytter, samt gitt økt kontakt med husdyr som kyr, kalver, lam og killinger.

Før 2017 var ikke tilfeller der Campylobacter diagnostisert ved PCR (dyrkningsuavhengig metode) meldepliktige til MSIS, men fra og med 2017 ble alle tilfeller meldepliktige.

Campylobacter er internasjonalt satt i forbindelse med fjørfe, som antas å være hovedsmitekilden. Forekomsten av Campylobacter hos slaktekylling i Norge er meget lav i internasjonal sammenheng. I Norge anses både husdyr, ville fugler og dyr som friske smittebærere. Fjørfekjøtt kjøpt rått, samt konsum av grillmat og ubehandlet drikkevann, og yrkesmessig kontakt med dyr er identifisert som viktige risikofaktorer.

I 2014 ble syv dødsfall rapportert på grunn av listeria, ingen i perioden 2015 til 2018, men to dødsfall ble registrert i 2019. Det er for det meste eldre eller personer med en underliggende sykdom som blir smittet. I 2018 var rakfisk årsaken til et utbrudd av listeriose, og utbruddet strakte seg inn i 2019. Den aktuelle fisken ble trukket fra markedet. I 2021 gjennomførte Mattilsynet en tilsynskampanje i alle lakseslakterier med tanke på å forebygge listeria, og 63 av totalt 82 virksomheter og slaktebåter ble kontrollert. 18 virksomheter fikk vedtak, og én ble stengt på grunn av manglende renhold og vedlikehold.

Norge har offisiell fristatus etter EØS-avtalen når det gjelder storfetuberkulose.

Både i 2020 og 2021 var det to tilfeller av brucellose hos mennesker, og alle var smittet i utlandet. Brucellose hos dyr anses som utryddet i Norge.

Alle griser og hester blir kontrollert for trikinose ved slakting, og parasitten har ikke blitt påvist hos disse dyreartene siden 1994. Det ble heller ikke rapportert om trikinose hos mennesker.

Det ble ikke gjort positive funn av ekinokokker i slaktede dyr (storfe, småfe, gris og hest) i 2021. 19 ulver og 511 rever ble kontrollert, alle var negative. Ekinokokkose har aldri vært et folkehelseproblem i Norge. I 2020 ble det rapportert 7 tilfeller, og i 2021 11 tilfeller. Et tilfelle hadde ukjent smittested, resten var smittet i utlandet.

Rabies er tidligere sporadisk påvist på Svalbard, og i 2021 ble det tatt prøver av en katt, fem flaggermus og ett reinsdyr fra Svalbard-området. Ingen av de testede dyrene hadde rabies. I 2019 ble det meldt ett tilfelle av rabies på mennesker til MSIS. Smitte skjedde etter bitt/klor av hund i Sørøst-Asia og pasienten døde etter hjemkomst til Norge. Ingen ble smittet i 2020 eller 2021.

Q-feber rammer først og fremst drøvtyggere, men også mennesker og kjæledyr som katt, kanin og fugler kan bli syke. I 2021 ble 137 storfe undersøkt, og i tillegg ble 15 alpakaer testet i forhold til import/eksport. Alle prøver var negative. Q-feber ble en meldingspliktig sykdom for mennesker i 2012. I 2021 ble det rapportert om tre tilfeller hos mennesker. To var smittet utenlands og en hadde ukjent smittested.

Kjøttbransjen har utarbeidet egne beredskapsplaner for munn- og klauvsjuka, miltbrann og salmonella. Dette er nærmere beskrevet i tidligere utgaver av Resultatkontrollen.

Kugalskap (Bovin spongiform encefalopati, BSE) er ikke tidligere påvist i Norge, og i 2021 ble totalt 7 037 storfe undersøkt etter faste kriterier. I henhold til klassifisering av Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) og EU har Norge i dag status som land med neglisjerbar risiko for klassisk BSE.

Ifølge Mattilsynet ble det helt overraskende påvist Chronic Wasting Disease (CWD, eller skrantesjuka) hos villrein i april 2016. Sykdommen er ikke påvist i Europa tidligere, og aldri før beskrevet hos reinsdyr. Mattilsynet startet raskt med kartlegging og tiltak for å begrense og helst utrydde sykdommen. Denne nyoppdagete sykdommen hos hjortedyr er smittsom, og den er dødelig. Mattilsynet har etablert beskyttelsestiltak mot spredning innenlands og mot utlandet.

Fra 2016 til februar 2023 er ca. 164 000 CWD-prøver undersøkt, og det er oppdaget 35 positive tilfeller⁷, fordelt på rein, hjort og elg. I mars 2018 ble de siste dyrene i den smittede villreinbestanden i Nordfjella Sone 1 tatt ut av personell fra Statens Naturoppsyn. Det er besluttet reetablering med rein i Nordfjella sone 1, som er underlagt en brakklegging i minst fem år. På grunn av nærheten til sone 1, står

⁷ Kilde: Skrantesjuka-statistikk, Veterinærinstituttet

Nordfjella sone 2 i en særstilling for å avklare smittestatus. Myndighetene har i sin reetableringsplan satt som et premiss at sone 2 må være friskmeldt, før det kan overføres villrein til sone 1⁸. Beregninger etter villreinjakta 2019 viste at det var over 80 prosent sannsynlighet for at villreinen på Hardangervidda og i Nordfjella sone 2 ikke var smittet av skrantesjuka. I september 2020 ble det imidlertid påvist skrantesjuka på en villreinbukk på Hardangervidda, og det var første gang den klassiske, og smittsomme, varianten av skrantesjuka ble funnet utenfor Nordfjella. For å hindre videre smitte har Mattilsynet innført enkelte forbud og påbud som gjelder spesielt for Hardangervidda.

Flåttbårne sykdommer er også en type zoonose. De smitter via blodsugere som flått og mygg og kan forårsake alvorlige sykdommer både hos dyr og mennesker. De viktigste sykdommene som kan overføres med flåttbitt i Skandinavia er borreliose og anaplasrose. I perioden 2009–2022 har antallet variert mellom 250 og 563 tilfeller⁹, og i 2022 var det 563 sykdomstilfeller av borreliose.

Det ble ikke påvist noen besetninger med klassisk LA-MRSA, det vil si MRSA CC398 i 2017 til 2018. Mattilsynet undersøkte i 2019 prøver fra totalt 722 svinebesetninger, og andre typer MRSA ble oppdaget i til sammen 9 besetninger. Ingen ble påvist i 2020 eller 2021.

Villsvinets inntog fra Sverige skaper bekymring for den norske svinehelsen. I jakt sesongen 2021-2022 (1. april 2021– 31. mars 2022) ble det felt 365 villsvin. Dette er en nedgang på ca. 21 % fra sesongen 2020/2021. Gjennom myndighetenes overvåkingsprogram for villsvin ble det påvist 13 tilfeller av salmonella blant 287 testede villsvin. Afrikansk svinepest er på fremmarsj i Europa, og risikoen for spredning til norske villsvin er en stor bekymring i svinenæringen.

4.1.2 Rester av plantevernmidler i næringsmidler¹⁰

Handlingsplan for bærekraftig bruk av plantevernmidler (2021–2025) ble vedtatt av Landbruks- og matdepartementet i september 2021. Dette er en revidert utgave av planen som gjaldt i perioden 2016-2020. Bærekraftig bruk av plantevernmidler inkluderer tiltak som både bidrar til å redusere behovet for kjemiske plantevernmidler og risikoen for negative helse- og miljøeffekter ved bruk av slike midler.

Mattilsynet gjennomfører hvert år ulike overvåkings- og kartleggingsprogram. Overvåkingsprogrammet for rester av plantevernmidler har de senere år omfattet uttak av ca. 1 100 - 1 400 prøver av et bredt spekter av ulike slag frisk frukt, grønnsaker, korn og

⁸ Kilde: www.hjortevilt.no

⁹ Kilde ang. borreliose: www.fhi.no

¹⁰ Både tekst og tall i dette kapitlet er hentet fra Mattilsynet, den årlige rapporten Rester av plantevernmidler i næringsmidler

barnemat samt en del prosesserte næringsmidler. Overvåkingen består av en nasjonal og en EU-koordinert del.

Godkjent bruk av plantevernmidler kan føre til rester i vegetabiliske og animalske produkter, men restnivået skal ikke overskride grenseverdiene¹¹. En overskridelse er funn over grenseverdi etter fratrekk av analyseusikkerhet.

Vareslagene som velges ut til analyse styres av en nasjonal treårsplan, samt av EUs koordinerte overvåkningsprogram. Målet er at prøveuttaket skal gjenspeile det norske kostholdet. I 2021 ble 1 107 prøver analysert, og det ble påvist funn av plantevernmidler over grenseverdi i 24 prøver (2,2 %), og disse ble vurdert som overskridelser. For varer fra EU/EØS var det overskridelser i to prøver av spinat. Det var ingen funn med overskridelser i norske prøver. Det ble i 2021 undersøkt for 367 forskjellige virksomme stoffer, og det ble påvist rester av 149 ulike plantevernmidler og nedbrytningsprodukter. I 12 av prøvene i overvåkingsprogrammet ble overskridelser vurdert å kunne medføre akutt helsefare og dette er fulgt opp forvaltningsmessig av Mattilsynet.

Totalt ble det analysert 271 prøver av frisk frukt. Det ble ikke gjort funn av plantevernmidler over grenseverdiene i de norske prøvene, men i 4,8 prosent av de importerte. Det ble analysert 99 prøver av norske og importerte bær, hvorav 25 prosent av prøvene var uten funn av plantevernmiddelrester, mens 75 prosent hadde påvisbare funn (tabell 4.3). Rester under grenseverdien ble påvist i 81 prosent de norskproduserte og 70 prosent i importerte prøver av bær. Det er prosentvis oftest funn i jordbær.

Av grønnsaker ble det tatt 487 prøver. Her hadde 52 prosent av prøvene påvisbare rester av plantevernmidler, hvorav 2,5 prosent (12 prøver) viste funn over grenseverdi, og syv av disse ble definert som overskridelser. Rester under grenseverdien ble totalt påvist i 32 prosent av de norske prøvene.

For urter ble det tatt 35 prøver, hvorav 11,4 prosent (fire prøver) inneholdt funn over grenseverdi, og to av disse ble også definert som overskridelser. Av matkorn og ris ble det undersøkt 66 prøver, hvorav 43 importprøver. Her var det funn av plantevernrester over grenseverdi i 14 prosent av importprøvene.

Tabell 4.3 Rester av plantevernmidler over og under grenseverdi (%) 2021

	Prosent rester over grenseverdi			Prosent rester under grenseverdi			Sum ant. prøver
	Norsk	Import	Totalt	Norsk	Import	Totalt ¹⁾	
Frukt	0,0	5,3	4,8	57,7	79,6	77,5	271
Bær	0,0	2,7	2,0	80,8	69,9	72,7	99
Grønnsaker	0,0	3,7	2,5	32,1	62,6	49,5	487
Urter	0,0	23,5	11,4	0,0	64,7	31,4	35
Matkorn og ris	0,0	14,0	9,1	21,7	18,6	19,7	66

1) Totaltall viser et veid gjennomsnitt av restverdien i norske og importerte varer, i prosent

Kilde: Mattilsynet. Overvåkningsresultater for plantevernmidler i næringsmidler 2021

¹¹ Forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer

I tillegg til prøvene nevnt ovenfor ble det tatt 119 prøver av varer som var merket økologisk dyrket. Det ble påvist rester av plantevernmidler som ikke er tillatt å bruke i økologisk produksjon i to av de økologiske prøvene. Ett av funnene var i sesamfrø fra India, og dette ble vurdert til å være en overskridelse. Overskridelsen ble vurdert å kunne medføre akutt helsefare for forbruker og produktet ble tilbakekalt fra forbruker og varslet om til andre land. I tillegg ble det påvist spinosad i totalt fem prøver fra ulike matvarer. Spinosad er et tillatt virkestoff i økologisk produksjon. Av de økologiske prøvene var 92 importerte og 27 norskproduserte varer.

For barnemat ble det i 2021 tatt prøver av 26 varepartier. Det er ikke påvist rester av plantevernmidler i barnemat på det norske markedet siden 2007.

Det er ikke uvanlig at det påvises flere enn ett virksomt stoff fra plantevernmidler i samme prøve. Ved funn over grenseverdiene vurderer Mattilsynet også eventuelle helsefarlige kombinasjonseffekter. Mattilsynet tar hensyn til type stoff og om det er funn av flere stoffer som kan ha samvirkende effekter. I 39 prosent av prøvene, både norske og importerte produkter, ble det påvist rester av mer enn ett virkestoff i 2021, men ingen over grenseverdi.

Tabell 4.4 viser utviklingen i rester av plantevernmidler i norske produkter i utvalgte år i perioden 2007 til 2021. Årsaken til varierende andel funn mellom år kan skyldes ulike produkter tatt ut til testing, tilfeldig variasjon og økt søkespekter.

Tabell 4.4 Rester av plantevernmidler i norske produkter 2007–2021, prosent

		2007	2009	2010	2015	2020	2021
Frisk frukt og bær	over grenseverdi	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	under grenseverdi	58,7	63,8	66,3	72,0	79,6	69,3
Grønnsaker	over grenseverdi	0,9	0,0	0,0	0,4	0,5	0,0
	under grenseverdi	12,4	16,6	18,8	27,2	25,7	32,1
Matkorn og ris	over grenseverdi	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	under grenseverdi	68,6	14,3	10,0	25,0	17,9	21,7
Økologiske varer	over grenseverdi	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	under grenseverdi	0,0	0,0	2,0	0,0	0,0	0,0

Kilde: Mattilsynet. Overvåkningsresultater for plantevernmidler i næringsmidler

4.1.3 Restmengder av forbudte eller uønskede stoffer i kjøtt og levende dyr

Det er ikke påvist restmengder av forbudte eller uønskede stoffer i kjøtt og levende dyr etter 2014.

I 2020 ble det tatt i alt 4 315 prøver av norske landdyr og animalske produkter. I ca. 3,7 prosent av prøvene ble det funnet rester av veksthormoner og forhøyede nivåer av forurensende stoffer. Enkeltfunnene ble fulgt opp av Mattilsynet. Ingen av prøvene

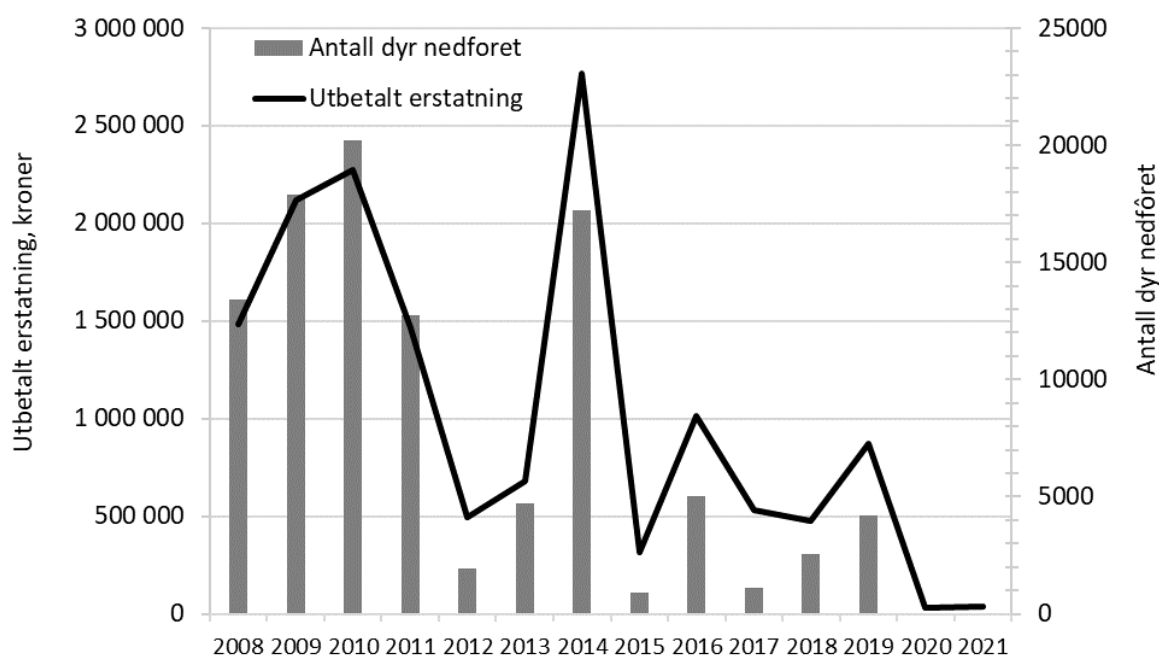
viste konsentrasjoner av legemiddelrester som tydet på ulovlig bruk av forbudte legemidler. Det ble påvist steroider (veksthormoner) i 3 storfep prøver, 11 saueprøver, og 1 hestep prøve. Produksjonsdyr skiller ut disse stoffene naturlig, avhengig av kjønn og drektighetsstatus til dyret, og funnene var innenfor det som beskrives som naturlig. Data fra 2021 er foreløpig ikke tilgjengelige.

Som en følge av Tsjernobylulykken i 1986, er det fortsatt mulig å søke om tilskudd til nedfôring av dyr som har vært på utmarksbeite. Mattilsynet utfører målinger og gir pålegg om nedfôringsperioder i de utsatte områdene. Det er seks fylker som er berørt av ordningen: Hedmark, Oppland, Buskerud, Sogn og Fjordane, Nord-Trøndelag og Nordland. Dersom radioaktivitetsnivået er for høyt får bonden et pålegg om å fôre dyrene med annet fôr, f.eks. kraftfôr eller fôr fra innmarksbeite. I tillegg kan dyrene fôres med cesiumbinderen Giesesalt (kalles også berlinerblått), som binder til seg det radioaktive stoffet og deretter blir skilt ut av kroppen. Erstatning gis for nedfôringskostnadene.

Størst antall saker var det i 2009 med 326. Figur 4.1 viser antall dyr som er nedfôret og beløp som er utbetalt i erstatning i perioden 2008-2021. Mattilsynet gjennomførte i 2020 og 2021 færre besetningsmålinger på radioaktivitet på grunn av korona-tilpasninger i sine rutiner og arbeidsoppgaver. Dette kan antas å være årsaken til at det ikke ble søkt om erstatning for nedfôring på grunn av radioaktivitet i de årene. Antall søknader på ordningen var 11 i 2020 og 9 i 2021. Alle søknader og utbetalinger for 2020 og 2021 var knyttet til erstatning for kostnader til transport av dyr til måleplass.

De fleste årene er Oppland det fylket som har hatt størst belastning med kontrollmåling og størst omfang av erstatning knyttet til radioaktivitet på utmarksbeite. I 2018 var det imidlertid Nordland som hadde størst behov for nedfôring, og 43 % av de totale erstatningsutbetalingene dette året gikk til Nordland. I 2019 var det igjen Oppland som fikk størst andel av erstatningene, med 53 prosent av totalen.

Mengden radioaktivitet varierer, og dette skyldes blant annet vær, klima og vekstforhold på beitearealene. Sopp tar opp mye radioaktivitet, derfor vil soppsesongen påvirke radioaktivitetsnivået i beitedyr.



Figur 4.1 Radioaktivitet – antall dyr nedfôret og utbetalt erstatning, 2008-2021

Kilde: Landbruksdirektoratet

4.2 Dyrehelse og dyrevelferd

I Prop.1S (2015–2016) sies det at «*Dyrevelferden er jamt over god i Noreg samanlikna med mange andre land*», og vidare at «*Regjeringa vil styrkje dyrevelferda*».

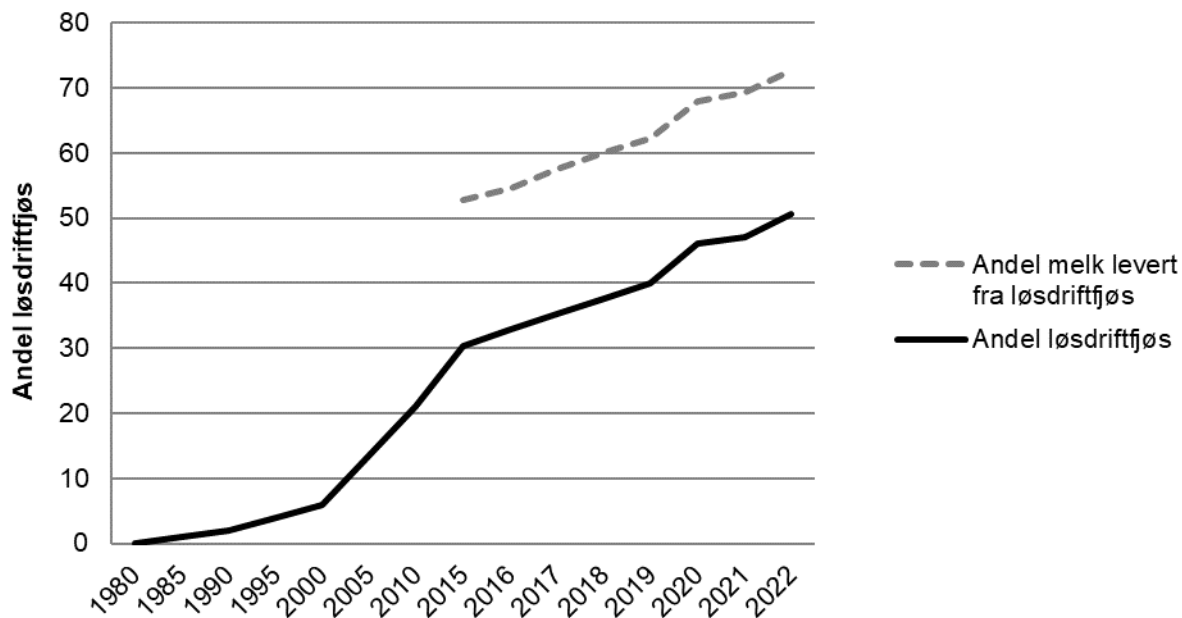
Veterinærinstituttet følger med på situasjonen rundt koronaviruset, og de vurderer situasjonen slik at sykdommen ikke utgjør en fare for dyrehelsen i Norge.

Ifølge Mattilsynet er tap av beitedyr på utmark den største utfordringen for dyrevelferden. De største tapene skyldes skader og fluemark. Rovdyrangrep får størst oppmerksomhet, og det er vanskelig å holde rovdyr og beitedyr adskilt i hver sine prioriterte områder, men dette forårsaker ikke de største tapene. Se mer om rovdyr i kapittel 4.3.

Det er et økende antall dyr som holdes i løsdrift. Løsdrift regnes som positivt pga. muligheten til bevegelse og sosial atferd. Ifølge TINE har 50,5 prosent av melkekubesetningene løsdriftfjøs per januar 2023 (Figur 4.2). Det er størst andel løsdriftfjøs i Vestfold og Telemark, med 64,8 prosent, og lavest andel i Vestland, med 37,7 prosent av alle melkekubesetninger. På landsbasis blir 73 prosent av melken levert fra løsdriftfjøs i 2022. Her har ikke TINE data fra før 2015.

Tallene fra 1980 til ca. 2010 er usikre tall, basert på ulike typer undersøkelser. På landsbasis er det relativt sikre tall de siste årene, men det er avhengig av hvilke

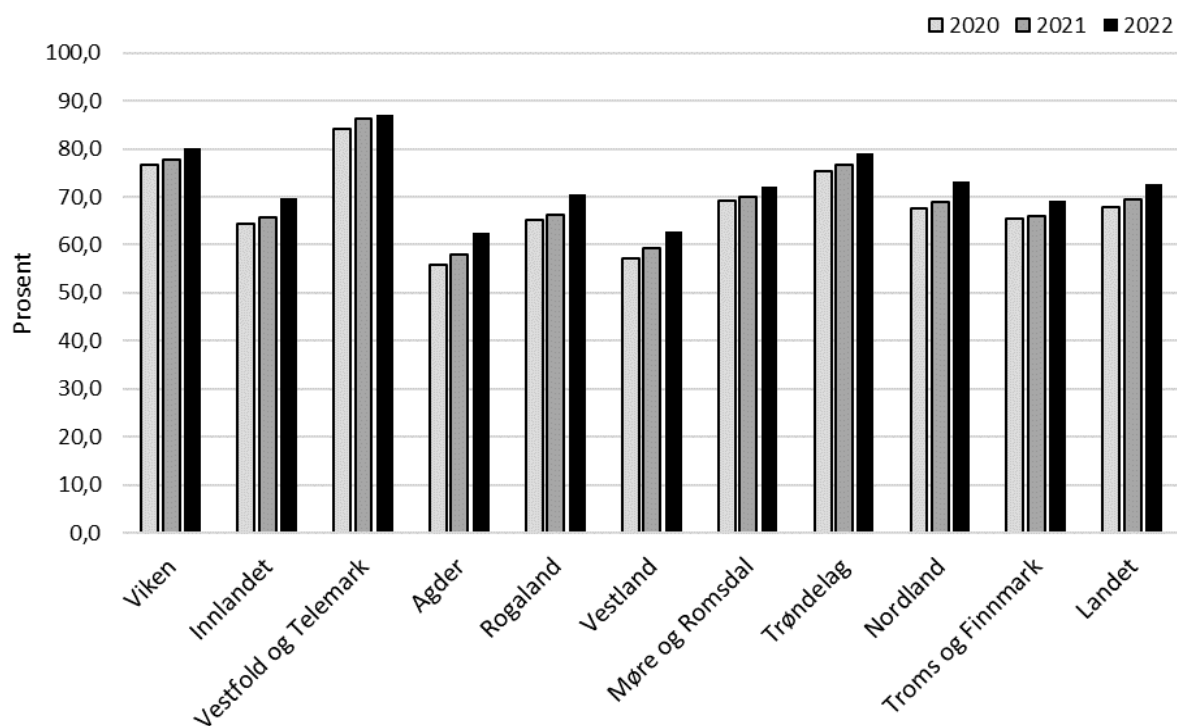
forutsetninger som er lagt inn i spørningen. TINE mangler opplysninger om enkelte bruk blant annet på grunn av eierskifte og endret produsentnummer o.l.



Figur 4.2 Andel løsdriftfjøs i Norge

Kilde: TINE

Figur 4.3 viser andel levert melk fra løsdriftfjøs per fylke i 2020, 2021 og 2022. Vestfold og Telemark er det fylket som har størst andel melk levert fra løsdriftfjøs, med 87 prosent, og Agder har lavest andel, med 63 prosent i 2022.



Figur 4.3 Andel melk levert fra løsdriftfjøs per fylke, 2020, 2021 og 2022

Kilde: TINE

Hold av verpehøns i tradisjonelle bur ble forbudt fra og med 1. januar 2012. Status på området er at næringen har omstilt seg for å tilfredsstille de nye kravene.

Mattilsynet har arbeidet for en mer effektiv og målrettet håndtering av «kronisk dårlig dyrehold» siden 2017. Målet er å oppnå avvikling eller varig bedring innen forsvarlig tid. Etter en topp i antall inngripende vedtak i 2018, gikk tallet på disse noe tilbake i 2019. I 2020 var det en tydelig nedgang i akutte hendelser med alvorlig vanskjøtsel av dyr i forhold til tidligere år. Det kan tyde på at dyreholdene med størst dyrevelferdsutfordringer er blitt faset ut. I 2022 var fokuset erfaringsutveksling, evaluering og et styrende dokument.

Tabell 4.5 viser utviklingen i antall offentlige kontroller som er gjennomført av Mattilsynet, der dyrevelferdsloven og tilhørende forskrifter har vært med i tilsynsgrunnlaget. I 2021 fant Mattilsynet alvorlig vanskjøtsel i 29 dyrehold, og det er en økning på 6 fra året før. Selv om hvert tilfelle er ett for mye, er tallet lavt sett opp mot det totale antallet dyrehold. Det har vært nedgang i Mattilsynets tilsyn med dyrevelferd de siste årene, og smittesituasjonen med korona har mye av skylden for dette. Nedgangen skyldes i tillegg en styrt utvikling for å få mest mulig effekt av tilsynsarbeidet.

Tabell 4.5 Antall tilsyn etter lov om dyrevelferd, utført av Mattilsynet

År	2008	2009	2010	2020	2021
Ant. tilsyn dyrevelferd	16 868	9 713	10 049	4 742	3 386

Kilde: Mattilsynets årsrapport 2021

I juni 2019 vedtok Stortinget et lovforbud mot hold av pelsdyr i Norge. Forbudet innebærer en avviklingsperiode for oppdrettere som holdt pelsdyr pr 15. januar 2018 og seinere, fram til 1. februar 2025. (Lovvedtak 93 (2018-2019)). I løpet av 2020-2022 ble mange pelsdyrfarmer avviklet. I januar 2023 ble de siste pelsdyrfarmene i Norge avviklet.

Landbruks- og matdepartementet fastsatte i november 2019 forskrift om kompensasjon av oppdretterne ved avvikling produksjonen. I februar 2020 vedtok Stortinget nye føringer for kompensasjonsordningen, og dette har medført at departementet utarbeider revidert forskrift. Kompensasjonen skal gis som om det dreier seg om et ekspropriasjonsartet inngrep.

Ifølge Animalia er norsk husdyrhelse generelt meget god. Spesielt i forhold til alvorlig smittsomme sykdommer er situasjonen unik i internasjonal sammenheng. Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) har listeført mer enn 100 rapportpliktige infeksjonssjukdommer, og av disse er færre enn 10 blitt funnet i Norge de siste 10 årene. Norge er etter OIEs siste kategorisering (mai 2021) et av få land som er plassert i kategorien med lavest risiko for BSE (kugalskap). Denne kategorien er beskrevet som neglisjerbar risiko for BSE.

I Norge registreres og bekjempes en rekke smittsomme dyresykdommer andre land velger å leve med. Kvaliteten på registeret er avhengig av at Mattilsynet lokalt rapporterer alle sykdomstilfeller og kontaktbesetninger som også båndlegges, og på samme måte rapporterer opphevelsene når grunnlaget for restriksjoner er borte.

Den siste restriksjonen i enkeltbesetning på grunn av BVD (Bovin virusdiaré) er opphevet, og Norge regnes som fritt for BVD. Den norske svinepopulasjonen ble erklært fri for smittsom grisehoste for mer enn ti år siden.

I Rogaland var det i perioden 2017-2021 totalt 43 tilfeller av ringorm hos storfe, med en topp i 2019 og 2020. Aktiv innsats fra næringen og forvaltning gjennom RingiROG ser ut til å ha snudd utviklingen med totalt 7 nye tilfeller i 2021. Besetninger med påvist smitte blir båndlagt. Smittsomme sykdommer som krever offentlig bekjempelse, er ellers svært lite utbredt i storfepopulasjonen.

Fotråte ble i 2008 påvist i Norge for første gang siden 1948, og har medført alvorlige sykdomsangrep i noen sauebesetninger. I 2017 var det totalt ni nye tilfeller av ondarta fotråte hos sau, og både i 2018 og 2019 ble det påvist ett tilfelle gjennom overvåkingsprogrammet på slakteri. I 2021 ble det for andre år på rad ikke påvist noen tilfeller av ondarta fotråte hos sau. Overvåking på slakteri er en svært viktig del av arbeidet med å utrydde ondarta fotråte.

Mattilsynet avdekket høsten 2017 problemer i slaktegrisproduksjonen i Rogaland, og det ble derfor satt i gang et tilsynsprosjekt i fylket, som fortsatte til og med april 2018.

Mattilsynet skulle også gjennomføre tilsvarende uanmeldte tilsyn med alle som driver med slaktegris i Agder. Disse tilsynene ble stoppet både i 2020 og 2021 pga. koronasituasjonen. I 2021 og 2022 gjennomførte Mattilsynet en nasjonal tilsynskampanje for å undersøke hvordan det står til med dyrevelferden i norske svinebesetninger¹². Det ble avdekket ett eller flere regelbrudd i vel halvparten av de inspiserte svinebesetningene. De vanligste regelbruddene var at det ikke ble gitt nok strø eller rotmateriale.

Næringen har selv tatt et grep for å bedre dyrevelferden, og Kjøttbransjens Velferdsprogram for slaktegris trådte i kraft 1. januar 2019. Det ble obligatorisk å delta i programmet for alle som leverer slaktegris til slakteri fra 1. juli 2019.

Klassisk influensa hos svin er ikke påvist i Norge. Gjennom overvåkingsprogram for virussjukdommer hos gris påvises antistoffer mot influensa H1N1/09. I 2021 ble det registrert 19 prosent positive besetninger av ca. 4 000 testede. (Alle avlsbesetninger pluss et utvalg av kombinert- og slaktebesetninger). I 2018, 2019 og 2020 var det hhv. 134, 153 og 125 positive besetninger. Dette tyder på at viruset er etablert i den norske svinepopulasjonen, selv om undersøkelser tyder på at smittede besetninger i de fleste tilfeller relativt raskt kvitter seg med aktiv smitte.

Skrapesyke har to typer - klassisk skrapesyke og atypisk (Nor98) som håndteres ulikt med hensyn til båndlegging. Klassisk skrapesyke bekjempes med sanering av besetningen hvor sykdommen påvises. Det siste tilfellet av klassisk skrapesyke var i 2009. Atypisk skrapesyke er ikke smittsom, og den ble i 2020 påvist i 12 sauer fra 12 forskjellige besetninger, og hos 8 sauer i 2021.

I juni 2019 ble det påvist smitte av mædi hos sau i Trøndelag i overvåkningsprogrammet på slakteri, for første gang siden utbruddet i 2002 – 2005. Det er sannsynlig at det er smitte tilbake fra dette utbruddet som ble påvist i 2019. Mædi er en sykdom med diffuse symptomer og det kan være vanskelig å se at sauen er syk. Det kan derfor fremdeles være besetninger med mædi som ikke er funnet. Høsten 2021 startet en stor kartlegging for mædi i regi av Mattilsynet. Det ble tatt 9 089 prøver fra 3 123 sauebesetninger og 1 540 prøver fra geitebesetninger. Det ble ikke funnet nye påvisninger i 2021.

I landdyrforflytningsforskriften fra 22.04.2022 er det satt helsekrav til dyr som skal flyttes. Hunndyr av småfe må følges av en egenerklæring, og i noen tilfeller også av en veterinærattest. Varslingsplikt for skrapesjuka må være oppfylt og dyrene i avsenderanlegget må være testet for mædi (sau) og CAE (geit). Geit fra bestemte områder i Norge må i tillegg testes for paratuberkulose.

Tabell 4.6 viser antall diagnostiserte besetninger med smittsomme husdyrsykdommer (gruppe A og B i henhold til dyrehelseregelverket) i 2021. «Nye tilfeller» er kun tilfeller som er registrert inn i Mattilsynets fagsystem som diagnostisert med sykdommen

¹² Nasjonal tilsynskampanje om velferd for svin 2021-2022. Mattilsynet

gjeldende år. «Aktive restriksjoner» er både kontaktbesetninger og tilfeller med sykdommen som fortsatt er restriksjonsbelagt ved årets utgang.

Mattilsynet har også tilsvarende data for fjørfehold, men det gjelder kun fjørfe til hobbybruk, og det er derfor ikke tatt med i tabellen.

Tabell 4.6 Antall diagnostiserte besetninger med smittsomme husdyrsykdommer 2021

Dyreart	Sykdom	Nye tilfeller 2021*	Aktive restriksjoner per 31.12.2021
Storfe	LA-MRSA	0	0
	Ringorm (soppinfeksjon i huden)	17	23
	Salmonella	7	2
	Paratuberkulose	0	0
Svin	Salmonellainfeksjoner	0	0
	Svineinfluensa	0	0
	LA-MRSA	0	2
Småfe	Skrapesyke, Nor98	8	24
	Paratuberkulose	0	5 ¹⁾
	Salmonella	1	0
	Mædi	0	19
	Fotråte	0	0
	Saueskabb	30 ¹⁾	17 ²⁾
	CAE (Caprin artritt-encefalitt)	8 ¹⁾	39 ³⁾

* «Nye tilfeller» er kun tilfeller som er registrert inn i Mattilsynets fagsystem som diagnostisert med sykdommen gjeldende år.

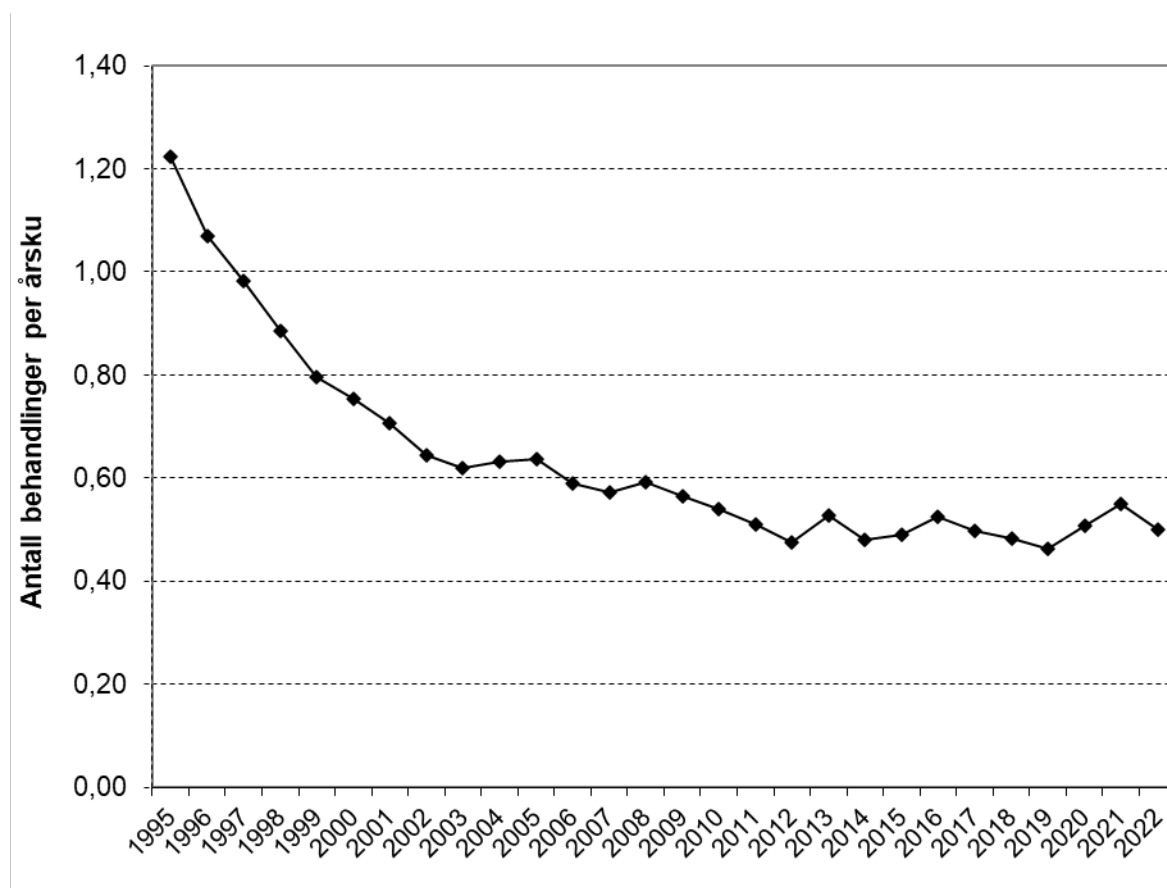
1) Geitehold

2) 16 geitehold og 1 sauehold

3) 31 har geit og 8 har sau. Flere har både sau og geit. 33 unike virksomheter

Kilde: Animalia. Kjøttets tilstand

Når det gjelder produksjonssykdommer på melkekyr har det over flere år vært en markant nedgang i antall sykdomsforekomster. Det totale antallet sykdomsbehandlinger per årsku per år var 0,50 i 2022 (figur 4.4). Siden 1995 har antall sykdomsbehandlinger per årsku sunket betydelig, og det ser ut til å ha stabilisert seg, selv om det har variert noe de siste årene.



Figur 4.4 Sykdomsbehandlinger på melkeku, totalt antall behandlinger per årsku per år

Kilde: Helsetjenesten for Storfe

I følge Animalia er antibiotikaforbruket i norsk husdyrproduksjon stabilt på et svært lavt nivå sammenlignet med alle andre land. Det samme er forekomsten av resistente bakterier blant matproduserende dyr.

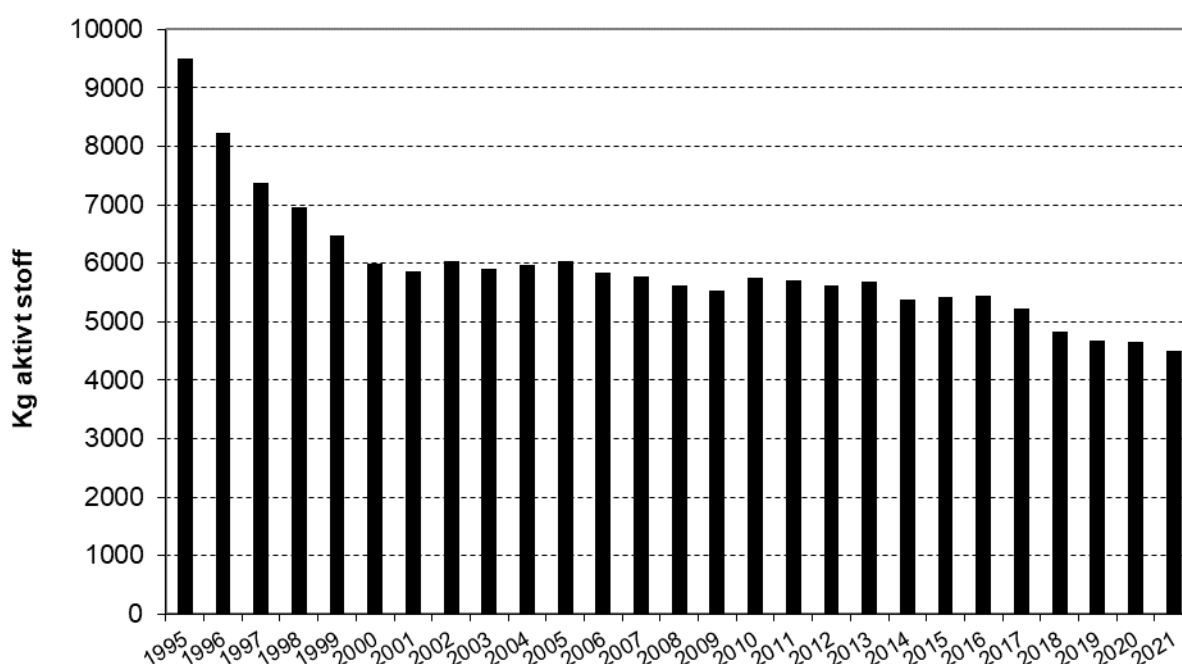
Figur 4.5 viser totalsalg av veterinære antibiotika til terapeutisk bruk på matproduserende dyr i perioden 1995–2021. I 2021 var forbruket på 4 400 kg, og salget er redusert med 53 prosent i perioden. Regjeringens handlingsplan mot antibiotikaresistens (2015-2020) har satt som målsetning at forbruket av antibiotika til matproduserende landdyr skal reduseres med minst 10 prosent sammenlignet med 2013. I perioden 2013-2021 ble salget av veterinære antibakterielle midler til de viktigste matproduserende artene (storfe, gris, sau, geit og fjørfe) redusert med 21 prosent, målt i kg aktivt stoff.

Salg av veterinære antibakterielle midler som kan brukes til flokkbehandling er lavt. I 2021 utgjorde salget av slike preparater 2,6 prosent (i kg) av totalsalget av antibakterielle midler til matproduserende landdyr.

Salget (i kg) av veterinære antibakterielle preparater som kun er godkjent til hund og katt var på 345 kg 1993. Dette økte fram til 2002, da det var på ca. 650 kg, og har etter

dette gått ned igjen, og var på 375 kg i 2021. Det er en nedgang på 32 prosent sammenlignet med 2013.

I desember 2014 vedtok fjørfeenæringen å fase ut all bruk av narasin som fôertilsetningsmiddel til slaktekylling i løpet av 2016, og utfasingen var fullført allerede i juni 2016. Bruken av antibiotika til behandling av slaktekylling er fortsatt svært lavt; i 2020 ble det kun foretatt én behandling av to slaktekyllingflokker, og det ble kun brukt beta-laktamasefølsomme penicilliner. I 2021 ble det ikke foretatt noen behandling med antibiotika i slaktekyllingflokker.



Figur 4.5 Salg av veterinære antibiotika til matproduserende dyr i Norge (antall kg aktivt stoff, beregnet på husdyr, fra legemiddelgrossist til alle apotek)

Kilde: Veterinærinstituttet: Norm/Norm-Vet 2021

Tabell 4.7 til tabell 4.11 viser Mattilsynets tall for hvor mange dyr som døde under transport og oppstalling i utvalgte år i perioden 2001 til 2021 for storfe, småfe, gris og fjørfe. Mattilsynet og kjøttbransjen ble i 2010 enige om en ny måte å telle dyrene som dør under transport og oppstalling, og fra 2010 blir dyrene kategorisert inn i klassifiseringssystemet som alle slakterier bruker. Denne tellemåten gir etter myndighetene og bransjen sitt syn mer korrekte tall. Siden tellemetoden er forskjellig er ikke tallene fra og med 2010 direkte sammenlignbare med tall for tidligere år.

Det er svært få dyr som dør under transport og oppstalling på slakteri i Norge. En trafikkulykke hvor en dyretransport er involvert vil kunne gi et stort utslag i statistikken. Det er derfor viktig å se på hovedtendensene som kommer frem av tallene mer enn resultater fra de enkelte år.

Tabell 4.7 Antall og prosent døde dyr under transport og oppstalling på slakteri, storfe

År	Totalt antall dyr slaktet	Antall dyr døde under	
		transport og oppstalling	Prosent
2001	344 562	28	0,008
2004	335 816	15	0,004
2007	349 247	24	0,007
2010	307 194	10	0,003
2015	284 861	17	0,006
2020	295 862	7*	0,002
2021	300 149	1*	0,000

- Ufullstendig tall

Kilde: Animalia. Kjøttets tilstand 2022

Tabell 4.8 Antall og prosent døde dyr under transport og oppstalling på slakteri, småfe

År	Totalt antall dyr slaktet	Antall dyr døde under	
		transport og oppstalling	Prosent
2001	1 182 982	261	0,022
2004	1 299 880	223	0,017
2007	1 130 917	166	0,015
2010	1 223 169	202	0,016
2015	1 247 850	238	0,019
2020	1 237 417	174*	0,014
2021	1 225 728	116*	0,009

- Ufullstendig tall

Kilde: Animalia. Kjøttets tilstand 2022

Tabell 4.9 Antall og prosent døde dyr under transport og oppstalling på slakteri, gris

År	Totalt antall dyr slaktet	Antall dyr døde under	
		transport og oppstalling	Prosent
2001	1 335 954	489	0,037
2004	1 550 206	589	0,038
2007	1 471 326	580	0,039
2010	1 571 605	428	0,027
2015	1 612 839	432	0,027
2020	1 573 587	304*	0,019
2021	1 566 261	114*	0,011

- Ufullstendig tall

Kilde: Animalia. Kjøttets tilstand 2022

Klassifiseringssystemet gjelder ikke for fjørfe, her hentes tallene inn gjennom direkte dialog med slakteriene og det lokale Mattilsynet.

Tabell 4.10 og tabell 4.11 viser tall for transportdødelighet for slaktekylling og verpehøner.

I perioden 2010 til 2021 har tallene i hovedsak gått ned, selv om det har vært en økning enkelte år. En av grunnene til bedringen er at implementering av ny forskrift om

dyrevern i slakteri innebærer et stort kompetanseløft for norsk kjøtt- og fjørfebransje. Samtlige slakterier skal nå ha egen ansvarlig for dyrevelferd og det er krav om formell kompetanse og etterutdanning for alle som håndterer levende dyr.

Tabell 4.10 Antall og prosent døde dyr under transport og oppstalling, slaktekylling

År	Totalt antall dyr	Antall dyr døde	Prosent
2004	42 577 696	46 836	0,11
2007	54 344 141	82 817	0,15
2010	62 936 270	99 279	0,16
2015	64 938 254	62 514	0,10
2020	68 835 747	36 668	0,05
2021	74 278 753	44 431	0,06

Kilde: Animalia. Kjøttets tilstand 2022

Tabell 4.11 Antall og prosent døde dyr under transport og oppstalling, verpehøner

År	Totalt antall dyr	Antall dyr døde	Prosent
2004	2 249 292	11 471	0,51
2007	436 480	1 520	0,35
2010	538 505	2 898	0,54
2015	273 934	403	0,15
2020	342 296	1 118	0,33
2021	130 309	78	0,06

Kilde: Animalia. Kjøttets tilstand 2022

1. juli 2013 trådte Dyrevelferdsprogram slaktekylling (DVP) i kraft gjennom offentlig regelverk og tilhørende bransjeretningslinje. Tråputepoeng – en bedømmelse av skader eller begynnende skader under kyllingenes føtter er sentralt i Dyrevelferdsprogrammet, og bedømmes på alle kyllingflokker på slakteriet. Tråputepoeng er en dyrevelferdsindikator som sier noe om hvor godt kyllingbonden har lyktes i å skape et godt miljø for dyra. Kyllingprodusenten må oppfylle en rekke krav for å kunne produsere opp mot den maksimale tillatte dyretettheten, som er 36 kg levendevekt/kvadratmeter.

Tillatt dyretetthet er imidlertid bevegelig, dersom bonden får dårlige tråputeresultater i ett innsett må han sette ned dyretettheten i det påfølgende innsettet. For å kunne sette dyretettheten opp igjen, må han dokumentere stabilt gode tråputeresultater i de neste innsettene. Hver flokk blir gitt tråputepoeng ut ifra en skala fra 0–200, der 0–80 poeng (nivå A) regnes som tilfredsstillende, 81–120 poeng (nivå B) ikke tilfredsstillende, og 121–200 (nivå C) er uakseptabelt. Lavt tråputeskår indikerer at kyllingprodusenten har lyktes i å skape et godt miljø i kyllinghuset gjennom hele innsettet. Høyt skår (nivå B og C) betyr at tiltak må iverksettes.

Tabell 4.12 viser utviklingen i tråputepoeng utvalgte år fra 2008 til 2021.

Tabell 4.12 **Utvikling i tråputepoeng ¹**

	2008	2010	2012	2015	2020	2021
A (0-80)	81,1	82,6	91,5	97,8	98,4	97,0
B og C (over 80)	11,9	17,4	8,5	2,2	1,6	3,0

1) Tallene 2008–2012 er ikke direkte sammenlignbare med tallene fra 2013 og framover. Tråputeregistreringer på fjørfeslakteriene startet i 2008. I 2010 ble det gjort kalibreringer slakteriene i mellom gjennom opplæring og testing av de som utfører bedømmingen. Heller ikke alle slakteriene er med i tallene fra 2008–2012.

Kilde: Animalia. Basert på innrapportering fra Nortura, Norsk Kylling, Den Stolte Hane Jæren, Ytterøykylling og Gårdsand. Det gjøres årlige kalibreringer og standardisert opplæring av tråputeklassifiserer på alle slakteriene.

4.3 Tap av sau på beite

4.3.1 Sau på utmarksbeite

Tabell 4.13 viser antall sau og lam sluppet på utmarksbeite fordelt på fylker. Den viser også antall og prosent tap på beite. Fram til og med 2016 er tap fastsatt til registreringene i organisert beitebruk, pluss 0,6 prosentpoeng høyere tapsprosent på bruk som ikke er med i organisert beitebruk. Fra 2017 ble det innført nye telledatoer for produksjonstilskudd ved at antall sau og lam sluppet på- og sanket fra utmarksbeite telles. Differansen er da tap på utmarksbeite.

Tabell 4.13 Antall sau og lam på utmarksbeite og antall og prosent tap

	2010			2020			2022*		
	Sau og lam	Tap antall	Tap prosent	Sau og lam	Tap antall	Tap prosent	Sau og lam	Tap antall	Tap prosent
Viken	113 838	5 350	4,7	114 302	3 866	3,4	112 842	4 407	3,9
Innlandet	356 044	22 787	6,4	339 500	14 734	4,3	331 961	17 661	5,3
Vestfold og Telemark	59 492	2 975	5,0	50 753	2 965	5,8	50 494	2 591	5,1
Agder	68 901	5 030	7,3	77 810	4 330	5,6	78 726	4 325	5,5
Rogaland	285 206	10 267	3,6	282 914	9 519	3,4	285 082	10 734	3,8
Vestland	388 234	17 082	4,4	375 903	17 051	4,5	378 223	19 514	5,2
Møre og Romsdal	116 218	9 065	7,8	116 720	8 329	7,1	111 397	7 585	6,8
Trøndelag	215 669	18 548	8,6	233 463	14 603	6,3	215 835	15 170	7,0
Nordland	211 257	18 168	8,6	192 233	16 498	8,6	177 803	16 813	9,5
Troms og Finnmark	145 369	11 630	8,0	134 944	8 013	5,9	123 113	8 689	7,1
Hele landet	1 960 228	125 455	6,4	1 918 542	99 908	5,2	1 865 476	107 552	5,8
Tot. antall på beite	2 279 839			2 223 252			2 146 585		

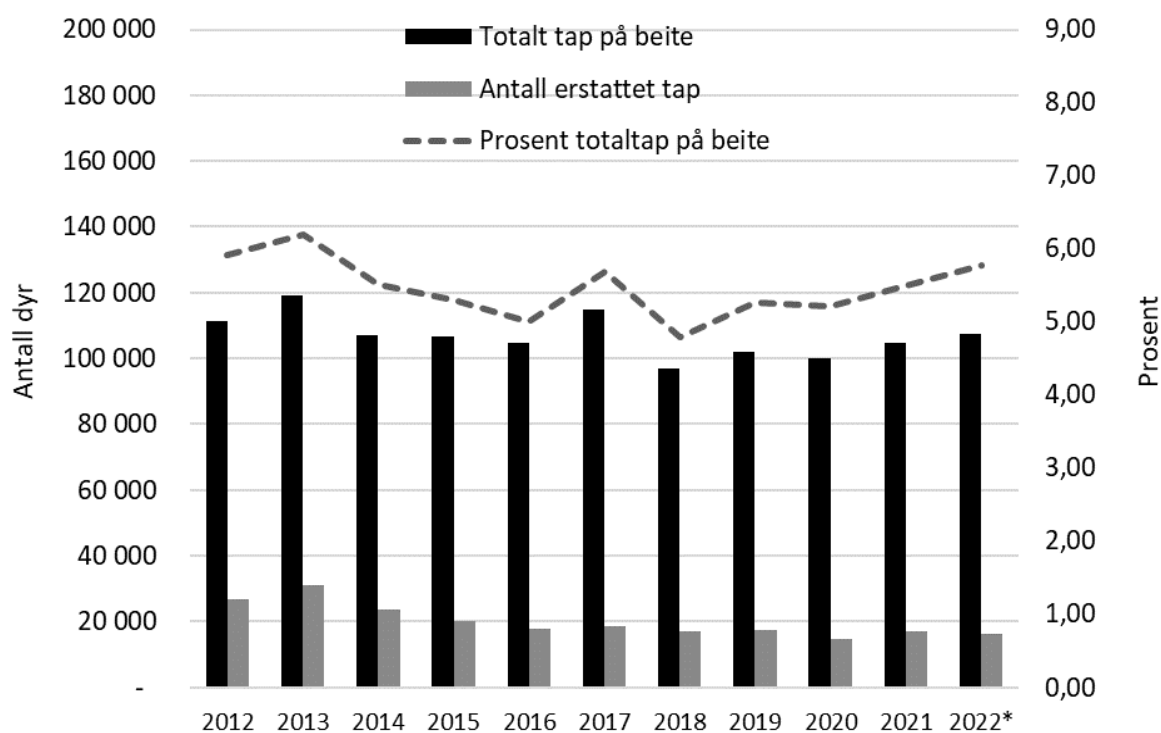
* Foreløpige tall

Kilde: Landbruksdirektoratet og NIBIO

Tabellen viser en reduksjon på 36 710 (1,9 prosent) nedgang i antall sau og lam på utmarksbeite fra 2021 til foreløpige tall for 2022. Samlet for hele landet er antallet i 2022 4,8 prosent mindre sammenlignet med 2010. For hele landet har tapsprosenten økt fra 5,2 i 2020 til 5,8 på foreløpige tall for 2022. Fra 2020 til 2022 har tapsprosenten økt i sju fylker, og er størst i Trøndelag, Nordland og i Troms og Finnmark. Tapet er redusert i tre fylker i samme periode.

Antall dyr er basert på sau og lam sluppet på utmarksbeite i antallstatistikken for produksjonstillegg. Tapet er beregnet ved å trekke fra antall dyr sanket fra utmarksbeite i samme statistikk. Differansen er her regnet som totalt tap. For 2022 er beregnet totaltap 107 552 dyr, det vil si 5,8 prosent. Men det understrekes at tallene for 2022 er foreløpige tall. I 2020 og 2021 viste foreløpige tall sterk økning i antall i totalt tap og prosent totaltap. De foreløpige tallene i fjor for 2021 viste 7,7 prosent tap, mens de endelige tallene i årets tabell 4.13 viser 5,5 prosent. Nederste rad i tabellen viser antall sau og lam på beite, det vil si innmarksbeite. Differansen mellom antall på innmarksbeite og antall på utmarksbeite er dyr som bare har beitet på innmark. Prosentvis har dette endret seg lite, fra 14,0 % i 2010 til 13,1 % i 2022.

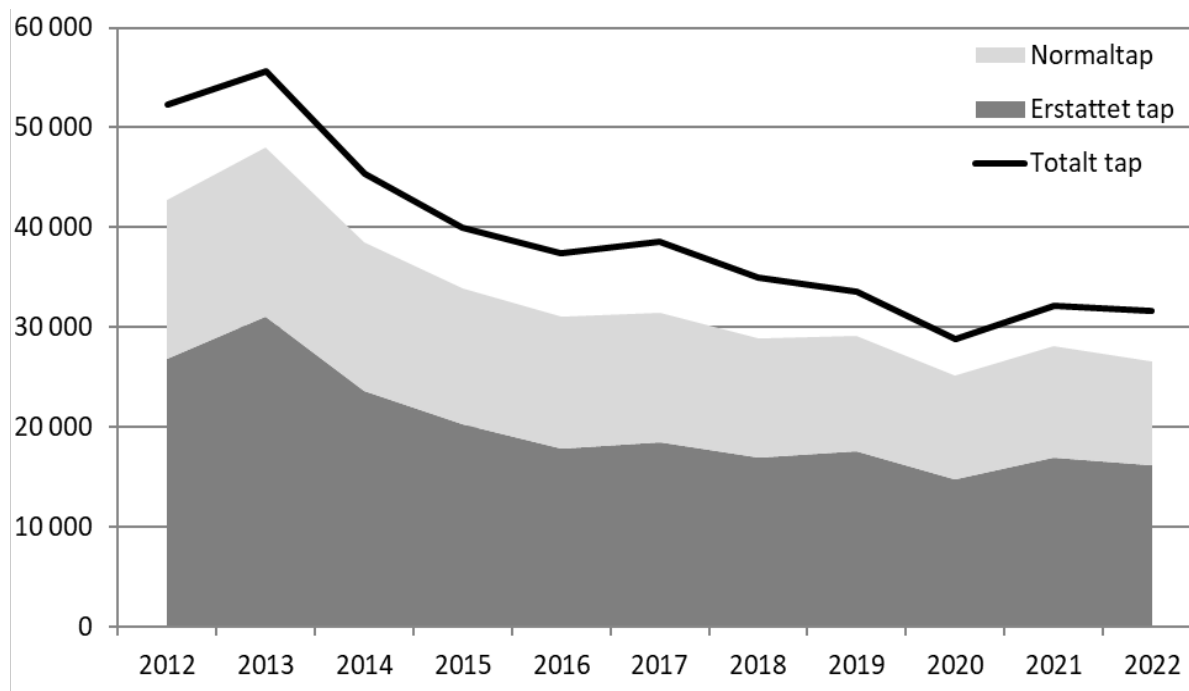
Figur 4.6 viser totalt antall sauer tapt på beite i perioden 2012 til 2022, og totalt tap i prosent av antall sau på beite. De foreløpige tallene for 2022 viser 5,8 prosent totaltap. I tillegg viser figuren antall dyr som er erstattet som tatt av fredet rovvilt. Tilsvarende erstatningsordning finnes ikke lengre for tap av sau grunnet andre tapsårsaker.



Figur 4.6 Totalt tap på beite, prosent totalt tap på beite, og antall erstattet som tapt til fredet rovvilt
* Foreløpige tall

Kilde: Animalia, Landbruksdirektoratet antallstatistikk og Miljødirektoratet Rovbase saueerstatning

Figur 4.7 viser utvikling på jordbruksbedriftene som har søkt erstatning for tap av sau til rovdyr. I 2012 var totalt tap for disse ca. 52 300 dyr. Dette er redusert til ca. 31 700 dyr i 2022. I samme periode er antall erstattede dyr redusert fra ca. 26 900 til ca. 16 200. Hos de brukerne som søker om erstatning ble 51 prosent av totalt tap erstattet både i 2012 og i 2022. Figuren viser også beregnet normaltap på disse brukene.



Figur 4.7 Normaltap, erstattet tap og totalt tap av sau og lam på utmarksbeite på bruk som har søkt om erstatning for tap til rovdyr.

Kilde: Miljødirektoratet Rovbase

I 2022 utgjør normaltaket på jordbruksbedrifter som har søkt erstatning for tap til rovdyr, 2 040 sau og 8 403 lam, til sammen 10 443 dyr eller ca. 33 prosent av totalt tap. Tilsvarende tall for 2012 var 30 prosent. Normaltap er i «Forskrift om erstatning når husdyr blir drept eller skadet av rovdyr (F30.05.2014 nr 677)» definert som tapet av husdyr som erfaringsmessig inntreffer i besetningen på utmarksbeite uten forekomst av rovdyr. Det beregnes primært på bakgrunn av besetningsdata som oppgis av dyreeier for en periode på minst 8 – 10 foregående år. Alternativt kan normaltaket beregnes med bakgrunn i data fra Organisert beitebruk, eller fastsettes på andre måter.

Animalia ved Sauekontrollen har registreringer av årsaker til beitetap utenom rovdyr. Det understrekes at dette er forholdsvis dårlige og usikre registreringer. Sauekontrollen baserer seg på frivillig medlemskap, og har omtrent 50 prosent oppslutning av besetningene. Dødsårsak er heller ikke obligatorisk registrering i Sauekontrollen. I tabell

4.14 er de registrerte beitetapene fordelt på hovedgrupper med antall og prosent for 2019 - 2022. 62 prosent av de oppgitte tapene i 2022 har ukjent årsak. I overgangen 2022/2023 er det i sauekontrollen lagt inn mulighet for å registrere en hel del nye dødsårsaker, slik at omfanget av ukjent og annen årsak forhåpentligvis vil gå ned i årene fremover.

Av totalt beitetap er ca. 29 prosent oppgitt som tap til sykdom, uhell og ukjent årsak, og 15 prosent er erstattet etter rovdyr tap. Foreløpig finnes det ingen systematisk innsamling av det resterende tapet (56 prosent) av dyr på beite.

Tabell 4.14 Fordeling av tap i sauekontrollen

Dødsårsak	2019		2020		2021		2022	
	Antall	Prosent	Antall	Prosent	Antall	Prosent	Antall	Prosent
Mastitt	579	2	680	2	587	2	517	2
Annen sykdom	707	3	2 559	9	3 076	10	3 540	12
Uhell	2 680	10	2 846	10	3 204	10	3 122	10
Annen årsak	5 232	19	4 507	16	4 494	16	4 333	14
Ukjent	18 659	67	17 286	62	19 404	63	19 177	62
Sum	27 857		27 878		30 765		30 689	

Kilde: Animalia, sauekontrollen

Tabell 4.15 viser antall sau og lam det ble gitt erstatning for som tapt til rovvilt fra 1999 til 2022 fordelt på rovviltartene som det gis erstatning for. Det er jerv og gaupe som gir opphav til flest rovdyrerstatninger av bufe. Antall dyr erstattet på grunn av tap til ulv har variert mye mellom år, og det er lavere tap til ulv de siste åre. Tallene for samlet erstatning er også vist i tabellen.

Tabell 4.15 Antall erstattede sau og lam tatt av ulike rovdyr, og utbetalte erstatninger for rovdyrskader

	1999	2010	2015	2020	2021	2022
Gaupe	9 300	8744	4 572	3 389	4 144	4 125
Jerv	12 991	9 379	6 531	6 139	7 155	6 612
Bjørn	3 125	4 729	1 959	1 054	1 567	1 545
Ulv	622	1 498	1 683	1 409	879	685
Kongeørn	1 076	1 504	1 685	1 319	1 653	1 925
Uspesifisert rovvilt	5 995	7 081	3 883	1 430	1 559	1 281
Totalt antall sau og lam erstattet	33 109	32 935	20 313	14 740	16 957	16 172
Erstatning, mill. kr	48,2	73,0	51,4	37,6	44,0	45,3

Kilde: Miljødirektoratet, Rovbase

Tabell 4.16 viser den geografiske fordelingen av sau drept av fredet rovvilt i beitesesongen og erstatningene fordelt fylkesvis. Andre dyr enn sau utgjør mindre enn 1 prosent og er ikke med i oversikten.

Totalt gikk 79 prosent av erstatningen i 2022 til Innlandet, Trøndelag og Nordland. Det ble sluppet flest sauer og lam på utmarksbeite i Vestland og Innlandet.

Tabell 4.16 Fylkesvis oversikt over totalt antall dyr på utmarksbeite, erstattede sau og lam, og erstatningsbeløpet

	Ant. sau og lam sluppet på utm.beite	Erstattet i % av ant. sluppet	Antall sau og lam erstattet		Erstatning i mill. kr	
	2022*	2022*	2021	2022*	2021	2022*
Viken	112 818	0,62	877	697	2,2	1,8
Innlandet	331 961	1,65	5 469	5 485	14,0	15,0
Vestfold og Telemark	50 494	0,78	495	394	1,1	1,0
Agder	78 726	0,23	251	184	0,6	0,5
Rogaland	285 082	0,01	30	36	0,1	0,1
Vestland	378 223	0,05	545	180	1,4	0,5
Møre og Romsdal	111 397	0,67	882	742	2,1	1,9
Trøndelag	215 835	2,12	4 375	4 574	11,5	13,3
Nordland	177 803	1,44	2 624	2 556	7,4	7,6
Troms og Finnmark	123 113	1,08	1 409	1 325	3,7	3,7
Hele landet	1 865 452	0,87	16 957	16 173	44,1	45,3

* Foreløpige tall

Kilde: Landbruksdirektoratet og Miljødirektoratet

4.3.2 Forvaltning av rovdyr

Rovviltpolitikken ble behandlet i Stortinget gjennom et bredt forlik i 2004, der det blant annet ble fastslått nasjonale bestandsmål for de ulike rovdyrartene. Disse bestandsmålene ble i hovedsak videreført i et nytt rovdyrforlik som samtlige partier på Stortinget ble enige om i juni 2011. Bestandsmålet for brunbjørn ble endret i rovviltforliket i 2011. I 2016 behandlet Stortinget Melding nr. 21 (2015–2016) Ulv i norsk natur, bestandsmål for ulv og ulvesone. Stortinget vedtok noen arealmessige reduksjoner av ulvesonen, og endret bestandsmålet til også å omfatte ynglinger utenfor ulvesonen og ynglinger i grenserevir.

Etter rovviltforliket i 2004 ble landet delt i åtte forvaltningsregioner;

1. Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane
2. Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder
3. Oppland
4. Østfold, Akershus, Oslo
5. Hedmark
6. Møre og Romsdal, Trøndelag
7. Nordland
8. Troms, Finnmark

Innenfor hver forvaltningsregion for rovvilt er det den regionale rovviltnemnda som har hovedansvaret for rovviltforvaltningen. Rovviltnemndene består av 5–6 medlemmer, som oppnevnes av Sametinget eller Klima- og miljødepartementet etter forslag fra de berørte fylkeskommunene. For region 5, 6, 7 og 8 oppnevner Sametinget samiske nemndsmedlemmer. Sekretariat for rovviltnemndene er lagt til et statsforvalterembete innenfor hver region. Statsforvalteren har en rådgivningsfunksjon overfor nemnda, i tillegg til at statsforvalteren utøver eget forvaltningsansvar innenfor rovviltforvaltningen.

Miljødirektoratet er underlagt Klima- og miljødepartementet, og er den sentrale faginstansen innenfor rovviltforvaltning. Direktoratet har fått delegert ansvar for rovviltforvaltningen på nasjonalt nivå. Dette innebærer blant annet saksbehandling av saker etter naturmangfoldloven og viltloven, innhenting av kunnskap gjennom finansiering av forskningsprosjekter og formidling av kunnskap.

Mattilsynet er som tilsynsmyndighet satt til å forvalte dyrevelferden for husdyr. Mattilsynet bidrar til å redusere dyretap i dialog med kommunale landbruksavdelinger, Statens naturoppsyn, regionale rovviltnemnder, statsforvalterenes miljø- og landbruksavdelinger og Miljødirektoratet.

Landbruksdirektoratet ivaretar den landbruksfaglige siden av den todelte målsettingen i rovviltpolitikken og legger til rette informasjon om ressursgrunnlaget og utviklingen i beitenæringene. Landbruksdirektoratet bidrar til kompetanseoppbygging hos regional og kommunal landbruks- og reindriftsforvaltning, samt bedrer kunnskapsstatusen om verdiskapingspotensial og mulige målkonflikter knyttet til ulik arealbruk, herunder utmarksressursene.

Rovviltnemndene skal utøve vedtatt nasjonal rovviltpolitikk innenfor sine respektive regioner. Nemndenes mandat, oppgaver, ansvar, sammensetning og virketid følger av rovviltforskriften. Rovviltnemndene skal arbeide innenfor rammene av Bernkonvensjonen, naturmangfoldloven, rovviltforlikene fra 2004 og 2011 samt flertallsvedtak om ulv fra 2016. Den todelte målsettingen om både å sikre levedyktige bestander av rovvilt og å opprettholde en aktiv beitenæring over hele landet er en viktig premiss for nemndenes arbeid. Uttak av rovdyr, enten gjennom lisensfelling eller kvotejakt er et viktig virkemiddel for å regulere bestandene, redusere skade eller ivareta offentlige interesser av vesentlig betydning. Skadefelling benyttes for å redusere tap av dyr på beite. Tabell 4.17 viser lisensfelling og kvotejakt de tre siste sesongene, og fordeling av sesong 2021-2022 på de 8 forvaltningsregionene.

Tabell 4.17 Lisensfelling og kvotejakt

Sesong	Lisensfelling						Kvotejakt	
	Bjørn		Ulv		Jerv		Gaupe	
	Tillatt felt	Felt	Tillatt felt	Felt	Tillatt felt	Felt	Tillatt felt	Felt
2018-2019	7	1	33	15	107	47	55	50
2019-2020	5	2	32	10	120	50	54	51
2020-2021	3		37	25	143	59	83	64
2021-2022	9	0	51	21	153	60	74	62
2021-2022 fordelt på forvaltningsregion								
Region 1			3		8	1		
Region 2			2	1	2		24	16
Region 3	3		7		15	9	10	10
Region 4					1			
Region 5	3		37	20	35	22		
Region 6	3		2		32	16	33	33
Region 7					18	6	4	3
Region 8					42	6	3	

Kilde: Statistisk Sentralbyrå

I tillegg til lisensfelling og kvotejakt er det også avgang av store rovdyr på grunn av andre årsaker, der skadefelling er den viktigste. Dette er vist i Tabell 4.18.

Tabell 4.18 Andre årsaker til avgang av store rovdyr

Sesong	Bjørn	Ulv	Jerv	Gaupe
2018-2019	11	11	35	14
2019-2020	13	10	64	19
2020-2021	10	8	52	23
2021-2022	13	17	49	16
2021-2022 fordelt på årsaker				
Skadefelling	12	12	42	8
Felt i nødverge	1	1		
Felt ulovlig				1
Påkjørt av bil		3	1	3
Påkjørt av tog				1
Andre årsaker		1	6	3

Kilde: Statistisk Sentralbyrå

4.3.3 Bestand av rovdyr

Tabell 4.19 viser de regionale bestandsmålene for de enkelte rovviltartene.

Tabell 4.19 Regionale bestandsmål, antall ungekull

Forvaltn.region	Fylke	Gaupe	Jerv	Ulv	Bjørn
Region 1	Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane	-	-	-	-
Region 2	Vestfold, Buskerud, Telemark, Aust-Agder	12	-	-	-
Region 3	Oppland	5	4	-	-
Region 4	Oslo, Akershus, Østfold	6	-	4-6 ¹⁾	-
Region 5	Hedmark	10	5	4-6 ¹⁾	3
Region 6	Møre og Romsdal, Trøndelag	12	10	-	3 ²⁾
Region 7	Nordland	10	10	-	1 ²⁾
Region 8	Troms og Finnmark	10	10	-	6
Sum		65	39	4-6 ¹⁾	13 ²⁾

1) Bestandsmålet ble endret i 2016 fra 3 årlige helnorske ulvekull til 4-6 årlige kull, herav minst 3 helnorske. Kull i grenserevir mellom Norge og Sverige medregnes med en faktor på 0,5.

2) Bestandsmålet for bjørn ble endret fra 15 til 13 etter rovviltforliket i 2011, med reduksjon på ett ungekull i Midt-Norge og Nordland

Kilde: St.meld.nr.15 (2003–2004), Innst.S.nr 174 (2003–2004) og rovviltforliket av 2011

For kongeørn er målet 850–1 200 hekkende par. I perioden 2015–2019 ble 1 382 kongeørnterritorier kartlagt over hele Norge. Det er anslått at i gjennomsnitt 1 027 av disse var okkupert av hekkende par med kongeørn en eller flere ganger i de siste fem årene.

Tabell 4.20 viser antall familiegrupper/unglinger for de ulike rovdypene.

Tabell 4.20 Antall familiegrupper/unglinger for de ulike rovdypene

	2001	2005	2010	2020	2021	2022
Gaupe, familiegrupper	55	56	80	66,5	67	58,5
Jerv, ynglinger	41(35) ¹⁾	62(58) ¹⁾	66(54) ¹⁾	63(54) ¹⁾	60(52) ¹⁾	45(40) ¹⁾
Ulv, ynglinger		2	3	8,5 ²⁾	8 ³⁾	
Bjørn, ynglinger			6,2	8,5	8,1	9,5

1) Tall i parentes er antall etter hiuttak. Hiuttak vil si at mordyr og/eller valper er avlivet av Statens naturoppsyn

2) Fem helnorske kull + 7 kull * 0,5 i grenserevir

3) Fire helnorske kull + 8 kull * 0,5 i grenserevir

Kilde: www.rovdata.no

Tabell 4.21 viser totalt antall dyr av de ulike rovdypartene. Antallet er basert på tellinger og estimat på vinterstid for gaupe, jerv og ulv. I 2022 ble det påvist 175 brunbjørner i Norge ved hjelp av DNA-analyser, hvorav 79 hunnbjørner og 96 hannbjørner.

Tabell 4.21 Totalt antall estimerte dyr av de ulike rovdyrartene

	2001	2005	2010	2020	2021	2022
Gaupe	313	315	455	393	395	343
Jerv	271	333	362	382	386	350
Ulv, helnorske individer	13-18	16-17	32-34	57-58	51-52	
Ulv, grenseindivider	23-24	24	22-25	52-56	74-77	
Bjørn ²⁾			166	150	160	175

1) Tall på ulv er antall registrerte ulv gjennom vintersesongen (antall i 2021 er registrert vinteren 2021/2022). For gaupe er antall oppgitt før jakt det enkelte år.

2) Antall individ bestemt ved DNA

Kilde: www.rovdata.no

4.3.4 Tilskudd til forebyggende og konfliktdempende tiltak

Å forebygge tap på beite utgjør en betydelig del av arbeidet med å sikre dyrevelferden og bidra til å forbedre vilkårene for sauene, samtidig som tiltakene skal ha en konfliktdempende effekt.

Miljødirektoratet tildeler rovviltneemndene årlige midler til forebyggende og konfliktdempende tiltak (FKT-midler). Rovviltneemndene har ansvaret for prioritering og fordeling av midlene til fylkesmennene i regionen med utgangspunkt i regionale og lokale utfordringer.

Tabell 4.22 viser bruk av midler til tiltak for forebygging og konfliktdemping av rovviltskader.

Tabell 4.22 Rovviltneemndenes bruk av forebyggende og konfliktdempende tiltak i forhold til rovviltskader, mill. kr

	2010	2012	2015	2019	2020	2021
Forebyggende tiltak sau	36,7	32,1	26,3	31,9	31,1	33,9
Forebyggende tiltak rein	5,9	4,0	6,1	10,8	6,3	6,3
Forebyggende felles tiltak	18,5	20,7	15,6	13,2	13,0	10,9
Konfliktdempende tiltak	1,6	2,5	3,9	2,8	2,1	4,1
Reiser og drift nemda	2,0	2,1	0,0	0,8	0,0	0,0
Sum	64,6	61,4	51,9	59,4	52,5	55,1

Kilde: Miljødirektoratet

Sum forebyggende og konfliktdempende tiltak via rovviltneemndene i 2021 var 55,1 mill. kr. Dette er 2,6 mill. kr mer enn året før.

I 2021 brukte rovviltneemndene mest til forebyggende tiltak i fylkene Innlandet 14,5 mill. kr, Troms og Finnmark 13,7 mill. kr og Trøndelag 10,1 mill. kr.

Forebyggende tiltak sau utgjør i 2021 62 prosent av samlet bruk. Tabell 4.23 viser fordelingen på ulike typer forebyggende tiltak sau de fem siste årene.

Tabell 4.23 Fordeling av forebyggende tiltak for sau på tiltaksområder, mill. kr

	2017	2018	2019	2020	2021
Tidlig nedsanking	6,1	6,2	6,3	6,3	6,3
Forsinket slipp på beite	1,3	1,5	1,6	0,4	0,5
Flytting til annet beite	2,5	1,4	1,8	1,6	1,5
Gjeting utvidet tilsyn	3,4	4,7	4,4	4,7	4,6
Kadaverhund	1,0	0,6	0,9	0,1	0,7
Vokterhund/vokterdyr	0,3	0,3	0,4	0,3	0,3
Rovviltavvisende gjerder	2,9	2,2	3,1	3,9	5,0
Beiting på inngjerdet areal	5,5	6,6	6,1	5,2	4,8
Beredskapsareal	0,7	0,4	0,5	0,4	0,7
Elektronisk overvåking	4,2	3,7	6,1	8,0	8,8
Andre direkte tapsreduserende tiltak	17,8	0,5	0,6	0,1	0,5
Sum	45,7	28,3	31,9	31,1	33,9

Kilde Miljødirektoratet

Under forebyggende tiltak for sau har det i fem-årsperioden vært brukt mest på tidlig nedsanking, gjeting utvidet tilsyn, beiting på inngjerdet areal og elektronisk overvåking. Rovviltavvisende gjerder er et tiltak som har økt i femårsperioden til 5,0 mill. kr i 2021. I 2017 gjorde ekstraordinære forbyggende tiltak knyttet til en ulvetispe at posten Andre direkte tapsreduserende tiltak økte mye og ble største post.

Forebyggende felles tiltak i tabell 4.23 består av skadefelling 5,6 mill. kr, kompetanseutvikling 2,4 mill. kr og lokale FoU 2,9 mill. kr i 2021.

I tillegg forvalter Miljødirektoratet sentrale midler til forebygging. Tabell 4.24 viser beløp og fordeling av disse de siste 5 år.

Tabell 4.24 Sentrale midler fordelt på hovedtiltak, mill. kr

	2017	2018	2019	2020	2021
Sentrale forvaltningsoppgaver	1,60	0,19	-	-	3,73
Omstilling	3,28	6,66	10,88	5,50	4,37
Nasjonal FoU	0,63	0,93	4,00	3,49	3,75
Tilskudd til organisasjoner	4,36	4,82	3,28	4,26	1,63
Drift av Kontaktutvalget	-	-	-	-	-
Informasjonsutgifter	0,09	0,09	-	1,80	2,61
Diverse	-	0,13	-	-	-
Sum	9,95	12,81	18,16	15,05	16,10

Kilde: Miljødirektoratet

4.4 Plantehelse

Ifølge Mattilsynet er status for plantehelse i Norge god sammenlignet med andre europeiske land. Økende handel øker risikoen for å få inn nye alvorlige planteskadegjørere. Mattilsynet fører tilsyn med planter og smittebærende emner som importeres, eksporteres og omsettes i Norge. Et viktig mål med dette er å hindre introduksjon og spredning av planteskadegjørere, samtidig som man vil kunne redusere utgifter ved utbrudd og behovet for plantevernmidler.

I mars 2016 trådte nye importbestemmelser i kraft. Da ble også ansvaret for kontroll med norsk planteproduksjon overført til virksomhetene. Mattilsynet har som hovedinntrykk at de største virksomhetene har forstått ansvaret og følger opp, men at det er fortsatt behov for veiledning og oppfølging fra Mattilsynet.

Det er kun få av skadegjørere den europeiske plantehelseorganisasjonen EPPO har anbefalt sine medlemsland å ta forholdsregler mot, som har etablert seg i Norge. EPPOs liste inneholder 170 alvorlige skadegjørere, og i 2021 var det 15 som var kjent å forekomme i Norge. Av disse 15 var 11 under bekjempelse, mens fire er så spredt at det ikke er samfunnsøkonomisk lønnsomt å bekjempe dem med offentlige midler.

I 2021 utførte Mattilsynet 1 774 tilsyn med planter og innsatsvarer (Tabell 4.25). Dette er 878 flere enn tilsvarende i 2020. Årsaken til økningen skyldes en blanding av at de var mindre ute på tilsyn under koronapandemien, og at de begynte å telle tilsyn på en annen måte.

Tabell 4.25 Antall tilsyn med primærproduksjon av planter og innsatsvarer, utført av Mattilsynet¹⁾

	2008	2009	2010	2019	2020	2021
Antall tilsyn	1 149	1 350	1 216	649	896	1 774

1) Fra 2008-2010 viser tabellen tilsyn med «primærproduksjon av planter». Fra 2019-2021 vises antall tilsyn med «planter og innsatsvarer»

Kilde: Mattilsynets årsrapport 2021

Tabell 4.26 viser en oversikt over noen nye funn av alvorlige skadegjørere på planter fra 2005 til 2021, med fullstendig oversikt for de tre siste årene.

Tabell 4.26 Antall nye lokaliteter med funn av alvorlige skadegjørere på planter

Navn på skadegjører	2005	2008	2010	2019	2020	2021
Sharkavirus (plommer)	9	11	3			
Heksekost (epler)			19	2	1	1
Pærevisnesjuka				1	2	
Blodlus				5	2	1
Pestfagerfly						1
Tomatbrunflekkvirus						1*
Jordbærbladkrøllevirus						1
Ramorum greinvisning	30	37	20	14	37*	3
Tospovirus				4	2	0
Pepinomosaikkvirus				1		
Gul potetcystenematode, PCN	6	3	48	12	7	8
Hvit potetcystenematode, PCN	5		2			
Ikke artsbestemt PCN					3	
Koloradobille				1		
Lys potetringråte	9	21		1		
Sum				41	54	16

*År der det ble gjennomført overvåkings og kartleggingsprogram for skadegjøreren.

Kilde: Mattilsynet. Årsrapport 2021

Plantesykdommen pærebrann er på verdensbasis den viktigste skadegjøreren i eple- og pæretrær, og den er påvist i de fleste land i Europa. I Norge angriper den først og fremst bulkemispel og pilemispel, men kan også angripe eple- og pæretrær. Skadegjøreren ble første gang oppdaget i Norge i 1986 i Rogaland, og er seinere funnet i mange kommuner langs kysten fra Lillesand i Agder til Otrøy i Møre og Romsdal. Det har siden 1986 vært forbud mot å plante og å omsette bulke- og pilemispel i Norge.

Med hovedvekt på de viktigste vertplantene ble det i 2021 gjort systematisk stikkprøvekontroll i 8 fylker og 100 kommuner. Det ble lagt spesielt vekt på kontroller i frukt dyrkingsområder, planteskoler, planteutsalg og områder rundt disse. Samt å rydde pærebrann i randområder. Til sammen ble det utført 13 954 inspeksjoner av vertplanteforekomster. Totalt er det ryddet på 3 069 eiendommer. I flere smittede områder har det vært gjennomført systematisk gjennomgang og fjerning av alle registrerte sjuke planter. Men i enkelte kommuner er pærebrann nå så utbredt at ressursene ikke strekker til for å fjerne planter med smitte. Ellers i smittede områder ble stort sett alle sjuke planter som var registrert, fjernet.

Blodlus kan angripe alle deler av et tre og føre til store avlingstap i fruktproduksjonen. Fra 2016-2021 har blodlus blitt påvist i epletrær i viktige fruktområder i Hordaland, Sogn- og Fjordane, Telemark, Vestfold, Buskerud og Akershus. Det siste året ble funn på én ny lokalitet bekreftet. Påvisningene de siste årene var i både nyplantinger etablert med importerte trær, og i eldre «norske» trær. Mattilsynet antar at blodlusa kan være mer utbredt enn funnene tilsier.

Sharkavirus er funnet i planteskoler og hagesenter, og det har sannsynligvis kommet ved import av trær og grunnstammer. De siste sesongene har det blitt gjennomført testing for sharkavirus i importpartier med plantemateriale av plommer. Det ble gjort ett funn i 2018, men ingen i årene 2019 - 2021.

Karanteneskadegjørereren heksekost på eple ble i 2010 påvist i økende omfang i viktige fruktdistrikt som Indre Sogn og Hardanger. Resultatene fra de siste årene tilsier at heksekost sannsynligvis er mer utbredt enn man tidligere har antatt. Påvisning hos produsent av mortrær gjorde at det ble iverksatt omfattende prøvetaking og saneringstiltak med mål om at mortrær det heretter omsettes formeringsmateriale fra skal være testet og funnet fri for smitte. De siste årene har det vært ett til to funn.

Det ble gjort funn av pærevisnesjuka for første gang i Norge i 2015. Dette er en av de mest alvorlige plantesykdommer i pære. 2016 var første år med systematisk kartlegging av sykdommen. Det ble registrert ti funn i 2016, og ett til to funn de siste årene.

Ramorum greinvisning er en ny plantesykdom i Europa, og er forårsaket av pseudosoppen *Phytophthora ramorum*. Dette er en karantene-skadegjører som hovedsakelig går på rhododendron. Man er spesielt urolig for at denne skadegjørereren kan smitte over til planter i norsk natur. I kartleggingsprogrammet for ramorum-greinvisning er vertsplanter i utvalgte hagesentre og grøntanlegg undersøkt. Til sammen 300 prøver ble testet i 2020. I tillegg ble det ført tilsyn med norsk produksjon av vertsplanter. Smittede planter ble i flere tilfeller funnet i hagesentrene, både blant importerte planter og planter produsert i norske planteskoler. Det ble også påvist smitte i noen planteskoler og i flere av de undersøkte grøntanleggene. I 2019 var det 14 nye tilfeller, 37 tilfeller i 2020 (pga. kartleggingsprogrammet) og 3 nye i 2021.

NIBIO og Mattilsynet er bekymret for funn av potetcystenematode (PCN), da dette er en sykdom som med dagens forvaltning vil gi strenge restriksjoner på store dyrkingsarealer. I 2012 påviste kartleggingsprogrammet gul PCN. Antall funn har gått ned fra 52 i 2012 til 7-8 de siste to årene. I tillegg rapporterer Mattilsynet om ikke artsbestemt potetcystenematode. Det ble registret 7 funn i 2020, men ingen i 2021. Eiendommer som har restriksjoner på grunn av potetcystenematoder (PCN) er nå samlet i et register.

Overvåkningsprogrammet for lys ringråte i potet kom i gang igjen i 2011. I 2015 var det tre nye funn, deretter ingen registrerte funn i tre år før det i 2019 er ett funn, og ingen funn i 2020 eller 2021. Målsettingen er fortsatt at sykdommen skal utryddes i de viktigste potetområdene.

5 Distriktpolitikk og sysselsetting

Dette kapitlet tar opp utviklingen i indikatorer med betydning for distriktpolitikk og sysselsetting. Næringskomiteen sier i sin innstilling 385 S (2014–2015) til Stortinget; *Komiteen ønsker et miljøvennlig norsk landbruk med både store og små bruk i hele landet.*

5.1 Utviklingen i antall jordbruksbedrifter og areal

I dette kapitlet er det sett på utviklingen i antall jordbruksbedrifter og både totalt jordbruksareal i drift og fulldyrka areal. Kapitlet belyser utvikling på landsdelsnivå og på gruppering etter virkeområdene til de distriktpolitiske virkemidlene.

En jordbruksbedrift er en eller flere eiendommer som drives sammen som én enhet, og er tilpasset definisjonen gitt for produksjonstilskudd i jordbruket. Antall jordbruksbedrifter er derfor mindre enn antall landbrukseiendommer (som framgår av tabell 5.1).

Jorda på jordbruksbedrifter som legges ned som selvstendige enheter, kan enten gå ut av bruk eller overtas av en annen jordbruksbedrift ved salg eller leie.

5.1.1 Jordbruksbedrifter i de ulike fylker

Tabell 5.1 viser utviklingen av antall jordbruksbedrifter etter ny fylkesinndeling fra 2020. Den tekniske definisjonen av en jordbruksbedrift er endret i løpet av periodene vi henviser til, og dette kan ha påvirket resultatet noe.

På landsbasis var endringen fra 2010 til 2020 på 1,8 prosent årlig nedgang, og dette er en lavere reduksjon enn de to foregående 10-årsperiodene. Fra 2020 til 2022 var nedgangen på 1,3 prosent årlig, og i denne perioden var det størst nedgang i Troms og Finnmark med 2,8 prosent årlig.

For hvert fylke er det også beregnet gjennomsnittlig areal per jordbruksbedrift, og tabellen viser at på landsbasis har arealet gått opp fra 147 dekar per jordbruksbedrift i 1999 til 261 dekar i 2022.

Tabell 5.1 Antall jordbruksbedrifter fordelt på fylker, og årlig prosentvis endring

Jordbruksareal		i drift					Årlig % endring		
							99-10	10-20	20-22
		1999	2010	2020	2021	2022*			
Viken	Uten areal	6	162	179	187	176	34,9	1,0	-0,8
	< 100	3 971	1 673	1 371	1 321	1 316	-7,6	-2,0	-2,0
	100-199	3 091	1 964	1 578	1 531	1 475	-4,0	-2,2	-3,3
	200-299	1 681	1 220	961	958	957	-2,9	-2,4	-0,2
	300-499	1 470	1 225	1 051	1 044	1 034	-1,6	-1,5	-0,8
	500-799	559	680	675	647	657	1,8	-0,1	-1,3
	≥800	130	398	528	547	544	10,7	2,9	1,5
	Alle j.bedr.	10 908	7 322	6 343	6 235	6 159	-3,6	-1,4	-1,5
	Gj.sn. ¹⁾	193	278	322	326	330	3,4	1,5	1,2
Innlandet	Uten areal	110	413	218	192	190	12,8	-6,2	-6,6
	< 100	5 169	2 001	1 519	1 510	1 509	-8,3	-2,7	-0,3
	100-199	4 111	2 610	1 818	1 771	1 720	-4,0	-3,6	-2,7
	200-299	2 058	1 681	1 224	1 173	1 129	-1,8	-3,1	-4,0
	300-499	1 095	1 396	1 179	1 186	1 179	2,2	-1,7	0,0
	500-799	386	542	648	657	650	3,1	1,8	0,2
	≥800	99	259	410	423	448	9,1	4,7	4,5
	Alle j.bedr.	13 028	8 902	7 016	6 912	6 825	-3,4	-2,4	-1,4
	Gj.sn. ¹⁾	162	234	287	291,7	296,0	3,4	2,1	1,6
Vestfold og Telemark	Uten areal	11	104	137	135	126	22,7	2,8	-4,1
	< 100	2 534	1 171	894	882	878	-6,8	-2,7	-0,9
	100-199	1 463	911	640	600	578	-4,2	-3,5	-5,0
	200-299	610	433	316	314	314	-3,1	-3,1	-0,3
	300-499	350	364	291	300	294	0,4	-2,2	0,5
	500-799	85	179	197	185	178	7,0	1,0	-4,9
	≥800	26	88	143	151	163	11,7	5,0	6,8
	Alle j.bedr.	5 079	3 250	2 618	2 567	2 531	-4,0	-2,1	-1,7
	Gj.sn. ¹⁾	137	205	246	251	254	3,7	1,8	1,7
Agder	Uten areal	13	105	101	101	114	20,9	-0,4	6,2
	< 100	2 036	764	717	722	730	-8,5	-0,6	0,9
	100-199	828	497	445	429	416	-4,5	-1,1	-3,3
	200-299	264	274	213	208	206	0,3	-2,5	-1,7
	300-499	101	215	213	228	226	7,1	-0,1	3,0
	500-799	9	56	100	92	94	18,1	6,0	-3,0
	≥800	1	6	12	17	18	17,7	7,2	22,5
	Alle j.bedr.	3 252	1 917	1 801	1 797	1 804	-4,7	-0,6	0,1
	Gj.sn. ¹⁾	99	157	169	169	169	4,2	0,7	0,3
Rogaland	Uten areal	32	380	220	206	208	25,2	-5,3	-2,8
	< 100	2 153	1 046	920	921	944	-6,4	-1,3	1,3
	100-199	2 168	1 295	981	938	917	-4,6	-2,7	-3,3
	200-299	1 226	939	715	721	697	-2,4	-2,7	-1,3
	300-499	542	767	720	702	694	3,2	-0,6	-1,8
	500-799	61	253	352	352	359	13,8	3,4	1,0
	≥800	7	73	123	136	150	23,8	5,4	10,4
	Alle j.bedr.	6 189	4 753	4 031	3 976	3 969	-2,4	-1,6	-0,8
	Gj.sn. ¹⁾	156	211	248	251	253	2,7	1,6	1,0

Tabell 5.1 forts. Antall jordbruksbedrifter fordelt på fylker, og årlig prosentvis endring

Jordbruksareal i drift		1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig % endring		
							99-10	10-20	20-22
Vestland	Uten areal	62	148	77	56	68	8,2	-6,3	-6,0
	< 100	7 067	3 020	2 849	2 861	2 861	-0,6	0,2	0,1
	100-199	3 193	2 171	1 595	1 575	1 552	-3,4	-3,0	-1,4
	200-299	479	854	747	727	713	5,4	-1,3	-2,3
	300-499	84	356	442	440	454	14,0	2,2	1,3
	500-799	4	65	116	120	117	28,8	6,0	0,4
	≥800	1	9	31	33	38	22,1	13,2	10,7
	Alle j.bedr.	10 890	6 623	5 857	5 812	5 803	-4,4	-1,2	-0,5
	Gj.sn. ¹⁾	87	131	140	140	140	3,8	0,7	0,1
Møre og Romsdal	Uten areal	47	124	39	30	34	9,2	-10,9	-6,6
	< 100	2 324	784	799	777	756	-9,4	0,2	-2,7
	100-199	1 774	970	614	586	594	-5,3	-4,5	-1,6
	200-299	686	646	367	366	348	-0,5	-5,5	-2,6
	300-499	170	429	374	364	360	8,8	-1,4	-1,9
	500-799	14	73	152	165	162	16,2	7,6	3,2
	≥800	3	17	48	48	58	17,1	10,9	9,9
	Alle j.bedr.	5 018	3 043	2 393	2 336	2 312	-4,4	-2,4	-1,7
	Gj.sn. ¹⁾	123	187	213	217	219	3,9	1,3	1,5
Trøndelag	Uten areal	93	273	182	173	186	10,3	-4,0	1,1
	< 100	2 899	1 206	988	972	987	-7,7	-2,0	-0,1
	100-199	3 622	1 908	1 382	1 314	1 241	-5,7	-3,2	-5,2
	200-299	2 136	1 507	1 062	1 025	977	-3,1	-3,4	-4,1
	300-499	939	1 324	1 134	1 106	1 060	3,2	-1,5	-3,3
	500-799	123	403	619	634	660	11,4	4,4	3,3
	≥800	19	140	270	287	301	19,9	6,8	5,6
	Alle j.bedr.	9 831	6 761	5 637	5 511	5 412	-3,3	-1,8	-2,0
	Gj.sn. ¹⁾	168	240	292	298	303	3,3	2,0	1,9
Nordland	Uten areal	14	85	44	36	35	17,8	-6,4	-10,8
	< 100	1 467	539	360	344	350	-8,7	-4,0	-1,4
	100-199	1 229	695	454	432	423	-5,1	-4,2	-3,5
	200-299	770	543	323	314	284	-3,1	-5,1	-6,2
	300-499	327	511	388	381	370	4,1	-2,7	-2,3
	500-799	22	134	228	227	229	17,9	5,5	0,2
	≥800	4	26	88	97	106	18,5	13,0	9,8
	Alle j.bedr.	3 833	2 533	1 885	1 831	1 797	-3,7	-2,9	-2,4
	Gj.sn. ¹⁾	151	225	291	298	303	3,7	2,6	2,1
Troms og Finnmark	Uten areal	10	21	16	11	11	7,0	-2,7	-17,1
	< 100	1 219	340	237	228	226	-11,0	-3,5	-2,3
	100-199	807	419	257	244	229	-5,8	-4,8	-5,6
	200-299	457	347	192	192	181	-2,5	-5,7	-2,9
	300-499	195	270	232	226	212	3,0	-1,5	-4,4
	500-799	24	105	133	132	137	14,4	2,4	1,5
	≥800	0	18	65	69	74		13,7	6,7
	Alle j.bedr.	2 712	1 520	1 132	1 102	1 070	-5,1	-2,9	-2,8
	Gj.sn. ¹⁾	140	229	299	305	314	4,6	2,7	2,5

Tabell 5.1 forts. Antall jordbruksbedrifter fordelt på fylker, og årlig prosentvis endring

Jordbruksareal i drift							Årlig % endring		
		1999	2010	2020	2021	2022*	99–10	10–20	20–22
Hele landet	Uten areal	398	1 815	1 213	1 127	1 148	14,8	-3,9	-2,7
	< 100	30 839	12 544	10 654	10 538	10 557	-7,9	-1,6	-1,5
	100–199	22 286	13 440	9 764	9 420	9 145	-4,5	-3,1	-3,2
	200–299	10 367	8 444	6 120	5 998	5 806	-1,8	-3,2	-2,6
	300–499	5 273	6 857	6 024	5 977	5 883	2,4	-1,3	-1,2
	500–799	1 287	2 490	3 220	3 211	3 243	6,2	2,6	0,4
	≥800	290	1 034	1 718	1 808	1 900	12,3	5,2	5,2
Alle j.bedr.		70 740	46 624	38 713	38 079	37 682	-3,7	-1,8	-1,3
Gj.sn. ¹⁾		147	216	255	259	261	3,6	1,7	1,3

* Foreløpige tall

1) Gjennomsnittlig jordbruksareal per jordbruksbedrift

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

I perioden 1999 til 2010 ble antall jordbruksbedrifter redusert med 34 prosent, og videre med 19 prosent fra 2010 til 2022. De minste jordbruksbedriftene har hatt den største nedgangen i antall og prosent, mens bruk over 500 dekar har økt i antall.

Størrelsesgruppene over 500 dekar har økt i alle fylker de siste årene, og på grunn av få bruk i disse gruppene blir den prosentvise årlige økningen relativt stor.

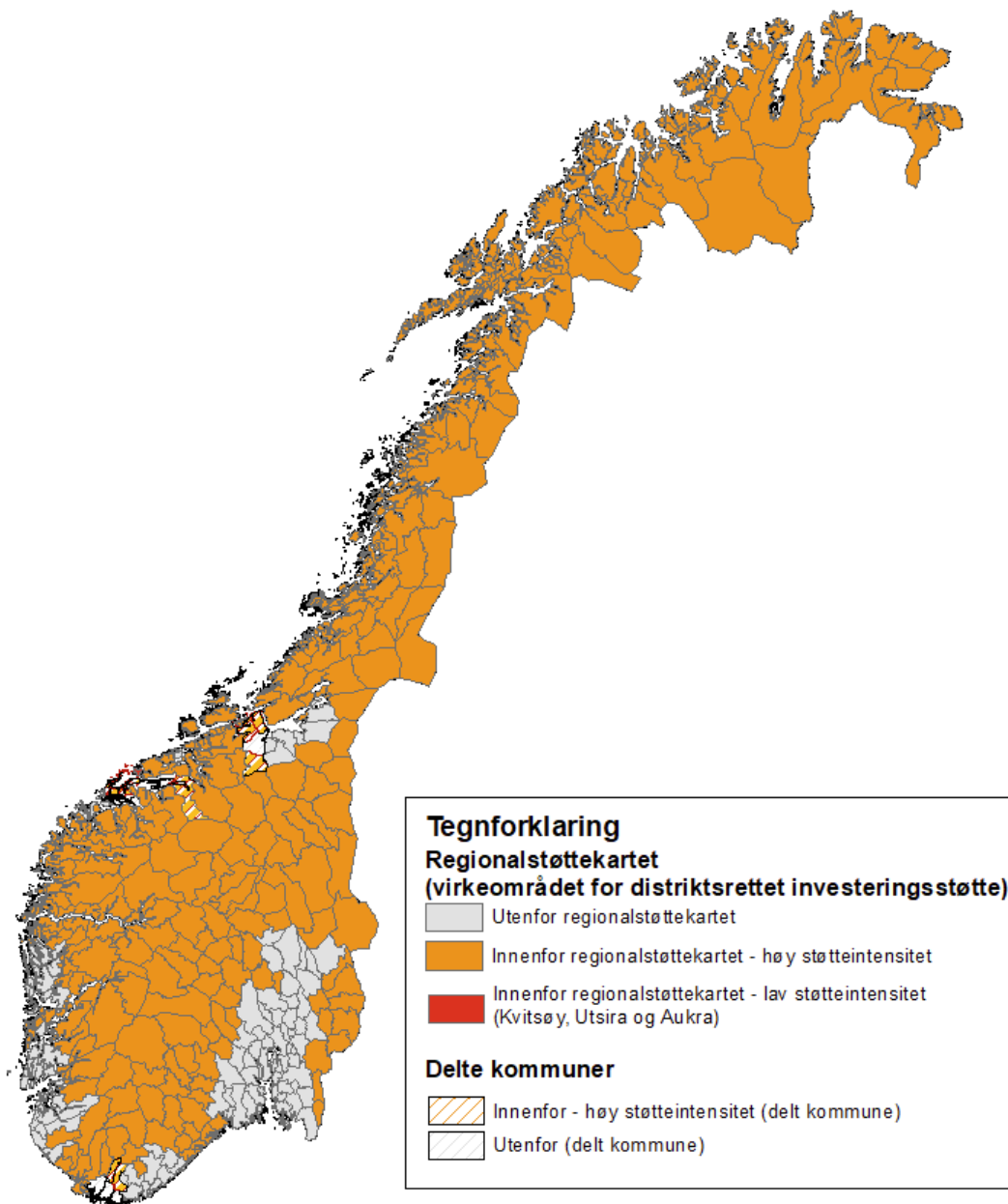
5.1.2 Jordbruksbedrifter og areal i de ulike virkeområdene for distriktpolitiske virkemidler

Det distriktpolitiske virkeområdet er utformet ut fra hvilke kommuner og områder som har spesielle utfordringer og behov for ekstra statlig støtte. Utfordringer i virkeområdet er:

- Reduksjon eller ingen økning i folketallet
- Store avstander
- Utfordringer knyttet til sysselsetting, arbeidsmarked og levekår

Virkeområde	Hovedsakelig omfang av området
Sone I	Utenfor virkeområdet for distriktrettet investeringsstøtte. Her er det verken lov å gi støtte etter ESAs retningslinjer for regionalstøtte eller bagatellmessig støtte til næringsvirksomhet.
Sone II	Innenfor virkeområdet for distriktrettet investeringsstøtte. I dette området er det tillatt å gi investeringsstøtte etter ESAs retningslinjer for regionalstøtte

Figur 5.1 viser de distriktpolitiske virkeområdene på kart.



Figur 5.1 Kart over distriktpolitiske virkeområder

Kilde: Kommunal- og distriktsdepartementet

Det distriktpolitiske virkeområdet var tidligere delt i tre soner. Fra og med budsjettåret 2017 er det to soner, utenfor eller innenfor virkeområdet. Virkeområdene er en inndeling på kommunalt nivå som bygger på en analyse av enkeltkommuners mulighet for arbeidsplassutvikling og sysselsetting.

Jordbrukspolitiske virkemidler er i all hovedsak ikke differensiert i dimensjonen innenfor/utenfor det distriktpolitiske virkeområdet. De er i hovedsak differensiert etter andre geografiske inndelinger, særlig med grunnlag i produksjonsvilkår for

matproduksjon. Differensieringen av jordbrukspolitiske virkemidler har likevel i betydelig grad en distriktspolitisk begrunnelse og det er relevant å vise hvordan jordbruket utvikler seg hhv. innenfor og utenfor det distriktspolitiske virkeområdet.

Tabell 5.2 viser utviklingen i antall jordbruksbedrifter for virkeområdene for distriktspolitiske virkemidler. Det er korrigert bakover for endring av soner. I sone I er gjennomsnittlig areal per jordbruksbedrift 288 dekar, mens det er 243 dekar i sone II.

Tabell 5.2 Antall jordbruksbedrifter fordelt på virkeområdene for distriktspolitiske virkemidler, og årlig prosentvis endring

Jordbruksareal i drift							Årlig % endring		
		1999	2010	2020	2021	2022*	99-10	10-20	20-22
Sone I	Uten areal	116	866	714	679	694	20,1	-1,9	-1,4
	< 100	11 517	4 989	4 040	3 996	4 040	-7,3	-2,1	0,0
	100-199	8 525	5 125	3 653	3 532	3 439	-4,5	-3,3	-3,0
	200-299	4 644	3 272	2 386	2 352	2 310	-3,1	-3,1	-1,6
	300-499	3 176	3 139	2 518	2 507	2 467	-0,1	-2,2	-1,0
	500-799	949	1 462	1 498	1 475	1 481	4,0	0,2	-0,6
	≥800	238	721	979	1 018	1 054	10,6	3,1	3,8
	Alle i bedr.	29 165	19 574	15 788	15 559	15 485	-3,6	-2,1	-1,0
	Jordb. areal ¹⁾	4 970	4 764	4 457	4 453	4 456	-0,4	-0,7	0,0
Gj.sn. ²⁾	170	243	282	286	288	3,3	1,5	1,0	
Sone II	Uten areal	282	949	499	448	454	11,7	-6,2	-4,6
	< 100	19 322	7 555	6 614	6 542	6 517	-8,2	-1,3	-0,7
	100-199	13 761	8 315	6 111	5 888	5 706	-4,5	-3,0	-3,4
	200-299	5 723	5 172	3 734	3 646	3 496	-0,9	-3,2	-3,2
	300-499	2 097	3 718	3 506	3 470	3 416	5,3	-0,6	-1,3
	500-799	338	1 028	1 722	1 736	1 762	10,6	5,3	1,2
	≥800	52	313	739	790	846	17,7	9,0	7,0
	Alle i bedr.	41 575	27 050	22 925	22 520	22 197	-3,8	-1,6	-1,6
	Jordb. areal ¹⁾	5 413	5 295	5 403	5 392	5 339	-0,2	0,2	-0,1
Gj.sn. ²⁾	130	196	236	239	243	3,8	1,9	1,5	
Hele landet	Uten areal	398	1 815	1 213	1 127	1 148	14,8	-3,9	-2,7
	< 100	30 839	12 544	10 654	10 538	10 557	-7,9	-1,6	-0,5
	100-199	22 286	13 440	9 764	9 420	9 145	-4,5	-3,1	-3,2
	200-299	10 367	8 444	6 120	5 998	5 806	-1,8	-3,2	-2,6
	300-499	5 273	6 857	6 024	5 977	5 883	2,4	-1,3	-1,2
	500-799	1 287	2 490	3 220	3 211	3 243	6,2	2,6	0,4
	≥800	290	1 034	1 718	1 808	1 900	12,3	5,2	5,2
	Alle i bedr.	70 740	46 624	38 713	38 079	37 682	-3,7	-1,8	-1,3

* Foreløpige tall

1) Totalt jordbruksareal i 1000 dekar

2) Gjennomsnittlig jordbruksareal per jordbruksbedrift

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Tabell 5.3 og tabell 5.4 viser fordelingen av henholdsvis jordbruksareal i drift og fulldyrka areal i drift i de ulike sonene for distriktspolitiske virkemidler. Også her er det korrigert bakover for endring av soner.

Tabell 5.3 Jordbruksareal i drift fordelt på virkeområdene for distriktspolitiske virkemidler, og årlig prosentvis endring. 1000 dekar

	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig %-vis endring		
						99-10	10-20	20-22
Sone I	4 970	4 764	4 457	4 453	4 456	-0,4	-0,7	0,0
Sone II	5 413	5 295	5 403	5 392	5 389	-0,2	0,2	-0,1
<i>Landet</i>	<i>10 382</i>	<i>10 060</i>	<i>9 860</i>	<i>9 845</i>	<i>9 845</i>	<i>-0,3</i>	<i>-0,2</i>	<i>-0,1</i>

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Tabell 5.4 Fulldyrka areal fordelt på virkeområdene for distriktspolitiske virkemidler, og årlig prosentvis endring. 1000 dekar

	1999	2010	2020	2021	2022*	Årlig %-vis endring		
						99-10	10-21	20-22
Sone I	4 306	4 037	3 727	3 724	3 727	-0,6	-0,8	0,0
Sone II	4 565	4 265	4 349	4 347	4 347	-0,6	0,2	0,0
<i>Landet</i>	<i>8 871</i>	<i>8 301</i>	<i>8 077</i>	<i>8 072</i>	<i>8 074</i>	<i>-0,6</i>	<i>-0,3</i>	<i>0,0</i>

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

5.2 Utviklingen i noen produksjoner

Tabell 5.5a til tabell 5.5d nedenfor viser utviklingen i antall jordbruksbedrifter med planteproduksjon, dvs. korn og oljevekster, poteter, grønnsaker på friland og engareal. Samme jordbruksbedrift kan ha mer enn én produksjon og antallet jordbruksbedrifter med ulike produksjoner kan derfor ikke summeres til totaltall. For fylkesvis fordeling på arealgrupper se:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Antall jordbruksbedrifter med korn har blitt redusert med 55 prosent fra 1999 til 2021 (tabell 5.5a). Fordelingen mellom fylkene har vært forholdsvis stabil i perioden.

Tabell 5.5a Antall og andel jordbruksbedrifter med korn og oljevekster i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	8 316	38	5 169	38	4 205	42	4 177	41	4 103	42
Innlandet	5 555	25	3 194	24	2 179	22	2 162	21	2 139	22
Vestfold og Telemark	3 241	15	1 766	13	1 250	12	1 234	12	1 199	12
Agder	363	2	169	1	95	1	110	1	99	1
Rogaland	661	3	362	3	224	2	284	3	299	3
Vestland	46	0		13	6	0	6	0	7	0
Møre og Romsdal	227	1	151	1	88	1	78	1	72	1
Trøndelag	3 455	16	2 661	20	2 056	20	2 007	20	1 937	20
Nordland	45	0	43	0	15	0	13	0	12	0
Troms og Finnmark			5	0	3	0	3	0	2	0
<i>Hele landet</i>	<i>21 909</i>		<i>13 533</i>		<i>10 121</i>		<i>10 074</i>		<i>9 869</i>	
<i>Dekar korn, 1000</i>	<i>3 282</i>		<i>3 071</i>		<i>2 832</i>		<i>2 859</i>		<i>2 837</i>	
<i>Dekar per j.bedr.</i>	<i>150</i>		<i>227</i>		<i>280</i>		<i>284</i>		<i>287</i>	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Tabell 5.5b viser en oversikt over jordbruksbedriftene som har *mer enn 10 dekar* potet, for å kunne se utviklingen på de som driver profesjonelt med denne produksjonen. Også for denne produksjonen er det en kraftig nedgang i antall bedrifter, 1 675 færre i 2022 enn i 1999. Fordelingen mellom fylkene er forholdsvis lite endret i perioden. Innlandet har hele tiden hatt klart flest jordbruksbedrifter med potet, og andelen har økt fra 34 prosent i 1999 til 39 prosent i 2022.

Tabell 5.5b Antall og andel jordbruksbedrifter med over 10 dekar potet i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	338	14	135	11	92	11	96	12	89	12
Innlandet	833	34	488	38	314	39	304	39	295	39
Vestfold og Telemark	331	14	157	12	94	12	91	12	83	11
Agder	73	3	49	4	36	4	32	4	34	5
Rogaland	241	10	128	10	66	8	69	9	64	8
Vestland	36	1	31	2	23	3	23	3	23	3
Møre og Romsdal	40	2	23	2	17	2	16	2	16	2
Trøndelag	351	14	181	14	111	14	112	14	108	14
Nordland	113	5	44	3	22	3	20	3	17	2
Troms og Finnmark	73	3	47	4	26	3	25	3	25	3
<i>Hele landet</i>	<i>2 429</i>		<i>1 283</i>		<i>801</i>		<i>788</i>		<i>754</i>	
<i>Dekar potet</i>	<i>135 167</i>		<i>129 195</i>		<i>113 487</i>		<i>114 693</i>		<i>117 460</i>	
<i>Dekar per j.bedr.</i>	<i>56</i>		<i>101</i>		<i>142</i>		<i>146</i>		<i>156</i>	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022.

Antall produsenter med grønnsaker (tabell 5.5c) har gått ned over flere år, men det var en økning i antall fra 2021 til 2022. Antall produsenter i 2022 var 45 prosent av antallet i 1999. Viken har økt sin relative andel fra 19 prosent i 1999 til 28 prosent i 2022.

Tabell 5.5c Antall og andel jordbruksbedrifter med grønnsaker på friland i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	400	19	263	25	254	28	231	25	264	28
Innlandet	294	14	149	14	131	14	127	14	127	13
Vestfold og Telemark	390	18	197	19	147	16	161	18	156	17
Agder	141	7	48	5	47	5	46	5	41	4
Rogaland	278	13	108	10	87	10	93	10	88	9
Vestland	136	6	66	6	55	6	63	7	70	7
Møre og Romsdal	64	3	28	3	23	3	27	3	24	3
Trøndelag	269	13	127	12	107	12	108	12	119	13
Nordland	99	5	31	3	28	3	25	3	25	3
Troms og Finnmark	52	2	27	3	28	3	26	3	31	3
<i>Hele landet</i>	<i>2 123</i>		<i>1 044</i>		<i>907</i>		<i>907</i>		<i>945</i>	
<i>Dekar grønnsaker</i>	<i>57 030</i>		<i>71 220</i>		<i>82 453</i>		<i>82 994</i>		<i>84 976</i>	
<i>Dekar per j.bedr.</i>	<i>9</i>		<i>68</i>		<i>91</i>		<i>92</i>		<i>90</i>	

*Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstellinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Tabell 5.5d viser utviklingen i antall jordbruksbedrifter med engareal i de ulike landsdelene. Det totale antall jordbruksbedrifter med engareal er redusert med 48 prosent fra 1999 til 2022, mens antall dekar eng har økt i perioden. Tabellen viser at fordelingen mellom fylkene er forholdsvis stabil over tid. Foreløpige tall for 2022 viser en nedgang på 347 bedrifter fra året før.

Tabell 5.5d Antall og andel jordbruksbedrifter med engareal i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	5 022	9	3 528	10	3 189	11	3 076	10	3 030	10
Innlandet	9 568	17	6 538	18	5 453	18	5 388	18	5 326	18
Vestfold og Telemark	2 681	5	1 789	5	1 471	5	1 446	5	1 424	5
Agder	3 010	5	1 684	5	1 606	5	1 601	5	1 595	5
Rogaland	5 893	11	4 124	12	3 647	12	3 603	12	3 590	12
Vestland	10 358	18	6 073	17	5 372	18	5 344	18	5 331	18
Møre og Romsdal	4 867	9	2 820	8	2 280	8	2 235	8	2 208	8
Trøndelag	8 207	15	5 167	15	4 308	14	4 187	14	4 095	14
Nordland	3 748	7	2 405	7	1 810	6	1 761	6	1 730	6
Troms og Finnmark	2 650	5	1 453	4	1 088	4	1 061	4	1 026	3
<i>Hele landet</i>	<i>56 004</i>		<i>35 581</i>		<i>30 224</i>		<i>29 702</i>		<i>29 355</i>	
<i>Dekar eng, 1000 daa</i>	<i>6 388</i>		<i>6 524</i>		<i>6 589</i>		<i>6 550</i>		<i>6 547</i>	
<i>Dekar per j.bedr.</i>	<i>114</i>		<i>183</i>		<i>218</i>		<i>221</i>		<i>223</i>	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstallinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fordeling etter størrelsesgrupper, se kapittel 2.2, og for fylkesvis fordeling etter størrelsesgrupper se: <https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Tabell 5.6 a-f viser utviklingen i landsdelene for husdyrproduksjonene, dvs. for melkeproduksjon, ammeku, sau, smågris-, egg- og kyllingproduksjon.

Tabell 5.6a viser at det er små endringer i andel bedrifter med melkeku mellom fylkene fra 1999 til 2022. Fra 1999 til 2022 har antall jordbruksbedrifter med melkekyr på landsbasis blitt redusert med 71 prosent. De foreløpige tallene for 2022 viser en nedgang på 200 bedrifter (3 prosent) fra året før.

Tabell 5.6a Antall og andel jordbruksbedrifter med melkekyr i fylkene ¹⁾

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	1 341	6	578	5	395	6	371	5	362	5
Innlandet	3 845	17	2 051	18	1 362	19	1 318	19	1 270	19
Vestfold og Telem.	502	2	212	2	138	2	129	2	128	2
Agder	913	4	411	4	280	4	267	4	268	4
Rogaland	3 094	14	1 649	15	1 094	15	1 058	15	1 037	16
Vestland	3 771	17	1 776	16	1 094	15	1 054	15	1 016	15
Møre og Romsdal	2 262	10	1 074	10	637	9	619	9	603	9
Trøndelag	4 472	20	2 148	19	1 410	20	1 342	20	1 292	19
Nordland	1 679	7	823	7	477	7	457	7	447	7
Troms og Finnmark	780	3	408	4	258	4	248	4	240	4
<i>Hele landet</i>	<i>22 659</i>		<i>11 130</i>		<i>7 145</i>		<i>6 863</i>		<i>6 663</i>	
<i>Antall melkekyr</i>	<i>312 948</i>		<i>238 442</i>		<i>213</i>		<i>215 078</i>		<i>208 400</i>	
<i>Melkekyr per</i>	<i>14</i>		<i>21</i>		<i>30</i>		<i>31</i>		<i>31</i>	

* Foreløpige tall

1) Samdrifter regnes som en bedrift

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstallinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Når det gjelder ammekyr viser tabell 5.6b en del endring av andeler mellom fylkene fra 1999 til 2022. Det er økt andel i Agder, Rogaland og Innlandet, mens Vestland og Trøndelag har redusert sin andel. For hele landet gikk antall jordbruksbedrifter med ammekyr noe tilbake fra 1999 til 2010, for deretter å øke igjen. De foreløpige tallene viser en økning på 213 jordbruksbedrifter fra 2020 til 2022.

Tabell 5.6b Antall og andel jordbruksbedrifter med ammekyr i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	752	14	604	12	669	11	705	12	688	11
Innlandet	1 002	18	1 007	19	1 254	21	1 294	21	1 281	21
Vestfold og Telem.	360	7	319	6	356	6	357	6	358	6
Agder	272	5	319	6	440	7	466	8	461	8
Rogaland	666	12	685	13	913	15	949	16	975	16
Vestland	722	13	647	12	602	10	622	10	639	10
Møre og Romsdal	389	7	345	7	316	5	313	5	317	5
Trøndelag	906	17	792	15	897	15	922	15	931	15
Nordland	321	6	395	8	347	6	359	6	352	6
Troms og Finnmark	74	1	90	2	100	2	106	2	105	2
<i>Hele landet</i>	<i>5 464</i>		<i>5 203</i>		<i>5 894</i>		<i>6 093</i>		<i>6 107</i>	
<i>Antall ammekyr</i>	<i>36 809</i>		<i>69 874</i>		<i>105 883</i>		<i>111 705</i>		<i>114 621</i>	
<i>Ammekyr per j.bedr.</i>	<i>7</i>		<i>13</i>		<i>18</i>		<i>18</i>		<i>19</i>	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

I tabell 5.6c viser de foreløpige tallene for 2022 en reduksjon på 430 jordbruksbedrifter (3 prosent) med sau fra 2020. Fra 1999 til 2022 er antall bedrifter redusert med 41 prosent. Den relative andelen viser en nedgang i Nord-Norge, økning i Rogaland, og relativt små endringer for de andre fylkene.

Tabell 5.6c Antall og andel jordbruksbedrifter med sau i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	1 419	6	952	6	956	7	927	7	914	7
Innlandet	3 108	14	2 050	14	1 803	13	1 768	13	1 738	13
Vestfold og Telemark	808	4	513	3	491	4	470	4	459	3
Agder	1 297	6	686	5	736	5	738	6	757	6
Rogaland	3 194	14	2 673	18	2 449	18	2 308	17	2 384	18
Vestland	6 158	27	3 744	25	3 612	26	3 545	26	3 558	27
Møre og Romsdal	1 866	8	1 087	7	1 056	8	1 031	8	1 029	8
Trøndelag	1 836	8	1 288	9	1 280	9	1 214	9	1 190	9
Nordland	1 647	7	1 086	7	864	6	838	6	827	6
Troms og Finnmark	1 376	6	697	5	560	4	541	4	521	4
<i>Hele landet</i>	<i>22 709</i>		<i>14 779</i>		<i>13 807</i>		<i>13 380</i>		<i>13 377</i>	
<i>Antall sau</i>	<i>955 367</i>		<i>922 519</i>		<i>902 725</i>		<i>916 155</i>		<i>918 782</i>	
<i>Sau per j.bedr.</i>	<i>42</i>		<i>62</i>		<i>65</i>		<i>68</i>		<i>69</i>	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Tabell 5.6d viser antall jordbruksbedrifter med purker. Det totale antall jordbruksbedrifter med purker ble redusert med 76 prosent fra 1999 til 2022. Rogaland økt sin andel jordbruksbedrifter med purker fra 1999 til 2022, mens Viken, Innlandet og Trøndelag har redusert.

Tabell 5.6d Antall og andel jordbruksbedrifter med purker i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	551	15	194	13	127	13	129	14	117	13
Innlandet	742	20	267	18	163	17	159	18	152	17
Vestfold og Telemark	278	8	104	7	75	8	70	8	73	8
Agder	81	2	34	2	30	3	27	3	33	4
Rogaland	705	19	325	22	224	24	219	24	207	24
Vestland	273	7	94	6	71	7	59	7	57	7
Møre og Romsdal	117	3	52	4	37	4	31	3	29	3
Trøndelag	692	19	287	20	167	18	155	17	146	17
Nordland	157	4	72	5	47	5	45	5	43	5
Troms og Finnmark	80	2	31	2	9	1	10	1	12	1
<i>Hele landet</i>	<i>3 676</i>		<i>1 460</i>		<i>950</i>		<i>904</i>		<i>869</i>	
<i>Antall purker</i>	<i>97 495</i>		<i>95 012</i>		<i>74 184</i>		<i>72 877</i>		<i>69 177</i>	
<i>Purker per j.bedr.</i>	<i>27</i>		<i>65</i>		<i>78</i>		<i>81</i>		<i>80</i>	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Tabell 5.6e viser antall jordbruksbedrifter med *over 500* verpehøns, for å se utviklingen på de bedriftene som driver med verpehøns over et visst omfang. Tabellen viser at fordelingen mellom fylkene er endret i løpet av perioden. Trøndelag har økt sin andel fra 9 til 24 prosent fra 1999 til 2022, mens Agder, Rogaland og Vestland er de fylkene som har redusert sin andel mest.

Tabell 5.6e Antall og andel jordbruksbedrifter med over 500 verpehøns i fylkene

	1999		2010		2020		2021		2022*	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	177	15	108	16	85	14	86	14	87	14
Innlandet	160	13	101	15	103	17	102	17	104	17
Vestfold og Telemark	87	7	39	6	30	5	31	5	32	5
Agder	87	7	32	5	22	4	23	4	24	4
Rogaland	365	31	201	31	159	26	157	26	155	25
Vestland	115	10	44	7	30	5	33	5	30	5
Møre og Romsdal	40	3	19	3	19	3	18	3	19	3
Trøndelag	102	9	87	13	139	23	140	23	151	24
Nordland	31	3	19	3	16	3	15	2	16	3
Troms og Finnmark	22	2	7	1	7	1	7	1	7	1
<i>Hele landet</i>	<i>1 186</i>		<i>657</i>		<i>610</i>		<i>612</i>		<i>625</i>	
<i>Ant. høner, 1000 stk</i>	<i>3 101</i>		<i>3 926</i>		<i>4 570</i>		<i>4 628</i>		<i>4 634</i>	
<i>Høner per j.bedr.</i>	<i>2 615</i>		<i>5 975</i>		<i>7 492</i>		<i>7 562</i>		<i>7 414</i>	

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

Antall jordbruksbedrifter med slaktekylling økte fra 2001 til 2014, og har deretter blitt redusert (tabell 5.6f). De endelige tallene for hele landet i 2020 viser et noe lavere antall bedrifter enn i 2001. I denne perioden har Trøndelag og Rogaland økt sin andel. Viken og Innlandet har redusert andel, mens de øvrige fylkene har få jordbruksbedrifter med slaktekylling igjen i 2020.

Tabell 5.6f Antall og andel jordbruksbedrifter med slaktekylling i fylkene

	2001		2003		2010		2019		2020	
	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%	Antall	%
Viken	123	24	103	21	110	19	91	19	87	19
Innlandet	119	23	116	24	118	21	94	19	87	19
Vestfold og Telemark	42	8	45	9	34	6	28	6	23	5
Agder	9	2	8	2	7	1	3	1	2	0
Rogaland	84	16	77	16	103	18	112	23	111	24
Vestland	24	5	19	4	11	2	1	0	1	0
Møre og Romsdal	3	1	8	2	3	1	1	0	1	0
Trøndelag	102	20	103		187	161	161	33	150	32
Nordland	1	0	2	2	2					
Troms og Finnmark	4	1	1	0						
<i>Hele landet</i>	<i>511</i>		<i>482</i>		<i>575</i>		<i>491</i>		<i>462</i>	

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Den beregna totalpopulasjon

For fordeling etter størrelsesgrupper, se kapittel 2.2, og fylkesvis fordeling per størrelsesgruppe se:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

5.3 Sysselsetting

I innstilling 385 S (2014–2015) fra næringskomiteen til Stortinget viser komiteen til at: «jordbruket er primærleddet i norsk verdikjede fram til forbruker. I mange lokalsamfunn er den totale sysselsettingseffekten, og verdiskapingen den står for, viktig».

Tabell 5.7 viser utviklingen i folkemengde, antall sysselsatte i alt¹³, antall normalårsverk i alt¹⁴ og antall årsverk i jordbruket på landsbasis.

Folketallet har økt gjennom hele perioden, og var i 2022 på 5,4 mill. Det er registrert en nær sammenhengende økning i antall sysselsatte fra 1993 til 2022. Andel sysselsatte av befolkningen gikk ned i flere år, men har hatt en oppgang fra 2020 til 2022. Arbeidsforbruket i jordbruket har en sammenhengende nedgangstrend etter 2. verdenskrig. I 2022 utgjorde årsverkene i jordbruket 1,6 prosent av antall sysselsatte normalårsverk.

Tabell 5.7 Folkemengde, sysselsatte i alt og årsverk i alt i jordbruket. 1 000 stk.

	1985	1999	2010	2020	2021	2022
Folkemengde per 1.1. ¹⁾	4 146	4 445	4 858	5 368	5 391	5 425
Personer 15–74 år ²⁾	3 004	3 183	3 618	4 035	4 024	4 054
Sysselsatte i alt ²⁾	2 014	2 258	2 508	2 710	2 799	2 849
Sysselsatte i % av befolkningen, 15–74 år ²⁾	67,0	71,0	69,1	66,4	68,1	68,7
Sysselsatte normalårsverk ³⁾	1 763	1 975	2 279	2 422	2 518	2 605
Årsverk i jordbruket ifølge BFJ	113,9	79,9	49,7	42,7	42,1	41,0
Andel årsverk i jordbruket ⁴⁾ , %	6,5	4,0	2,2	1,7	1,7	1,6

1) Statistisk sentralbyrå. Befolkningsstatistikk

2) Statistisk sentralbyrå. Arbeidskraftundersøkelsen

3) Statistisk sentralbyrå. Nasjonalregnskapet

4) Årsverk i jordbruket ifølge BFJ i forhold til totalt antall normalårsverk i Nasjonalregnskapet

*Foreløpige tall

5.4 Utviklingen i arbeidsforbruket i jordbruket

Utviklingen i arbeidsforbruket henger sammen med utviklingen i antall jordbruksbedrifter som er tatt opp i kapittel 5.1. I dette kapitlet ser vi på utviklingen i arbeidsforbruk for de samme kategoriene som er brukt for utviklingen i jordbruksbedrifter. Tallene i dette kapitlet er hentet fra SSB sine arbeidsforbrukstillinger. I kapittel 5.4.3 viser vi også utviklingen av leid hjelp i forhold til total arbeidsinnsats i jordbruket.

¹³ Nasjonalregnskapets tall for sysselsetting ligger noe høyere enn Arbeidskraftundersøkelsens tall, fordi nasjonalregnskapstall også inkluderer utenlandske arbeidstakere på norske skip i utenriksfart. Deltidsansatte er inkludert i antall sysselsatte.

¹⁴ Antall sysselsatte normalårsverk er definert som antall heltidsregnede inntektsmottakere i produktiv virksomhet (dvs. at deltidsansatte er omregnet til heltids ved å bruke del av full post eller dellønnsbrøk som vekt).

5.4.1 Fylkesnivå

Tabell 5.8 viser registrert arbeidsforbruk for menn og kvinner i jordbruket med årlig prosentvis endring i perioden 1990 til 2020.

På landsbasis er den årlige prosentvise nedgangen minst i perioden 2010–2020, og størst i perioden 1999–2010. Fordelingen mellom menn og kvinners andel av den totale arbeidsinnsatsen har vært stabil de siste årene.

Ser vi på utviklingen i de ulike fylkene, ble arbeidsforbruket i perioden 1999–2010 mest redusert i Møre og Romsdal, og i perioden 2010–2020 mest redusert i Nordland.

Tabell 5.8 Registrert arbeidsforbruk for menn og kvinner i jordbruket fordelt på fylker. 1 000 timer

		1990	1999	2010	2020	Årlig % endring		
						90-99	99-10	10-20
Viken	Menn	16 893	13 737	8 813	8 263	-2,3	-4,0	-0,6
	Kvinner	4 766	4 268	2 799	2 600	-1,2	-3,8	-0,7
	Sum	21 659	18 005	11 612	10 863	-2,0	-3,9	-0,7
Innlandet	Menn	23 570	19 772	12 507	10 861	-1,9	-4,1	-1,4
	Kvinner	8 200	6 393	3 598	3 020	-2,7	-5,1	-1,7
	Sum	31 771	26 165	16 105	13 881	-2,1	-4,3	-1,5
Vestfold og Telemark	Menn	7 394	5 560	3 645	3 265	-3,1	-3,8	-1,1
	Kvinner	2 490	1 980	1 274	1 148	-2,5	-3,9	-1,0
	Sum	9 884	7 540	4 919	4 413	-3,0	-3,8	-1,1
Agder	Menn	4 899	4 041	2 297	2 175	-2,1	-5,0	-0,5
	Kvinner	1 673	1 340	747	785	-2,4	-5,2	0,5
	Sum	6 572	5 381	3 044	2 960	-2,2	-5,0	-0,3
Rogaland	Menn	16 261	13 440	8 893	7 691	-2,1	-3,7	-1,4
	Kvinner	5 038	4 343	2 804	2 576	-1,6	-3,9	-0,8
	Sum	21 299	17 783	11 697	10 267	-2,0	-3,7	-1,3
Vestland	Menn	22 067	16 681	9 347	8 191	-3,1	-5,1	-1,3
	Kvinner	8 724	5 925	3 036	2 620	-4,2	-5,9	-1,5
	Sum	30 792	22 606	12 383	10 811	-3,4	-5,3	-1,3
Møre og Romsdal	Menn	11 110	8 454	4 533	3 650	-3,0	-5,5	-2,1
	Kvinner	4 242	2 860	1 408	1 071	-4,3	-6,2	-2,7
	Sum	15 352	11 314	5 941	4 721	-3,3	-5,7	-2,3
Trøndelag	Menn	21 097	18 970	11 006	9 021	-1,2	-4,8	-2,0
	Kvinner	7 134	5 695	3 017	2 475	-2,5	-5,6	-2,0
	Sum	28 232	24 665	14 023	11 496	-1,5	-5,0	-2,0
Nordland	Menn	8 349	7 053	4 268	3 227	-1,9	-4,5	-2,8
	Kvinner	3 039	2 418	1 364	1 074	-2,5	-5,1	-2,4
	Sum	11 388	9 471	5 632	4 301	-2,0	-4,6	-2,7
Troms og Finnmark	Menn	5 544	4 402	2 454	1 906	-2,5	-5,2	-2,5
	Kvinner	2 284	1 646	936	713	-3,6	-5,0	-2,7
	Sum	7 828	6 048	3 390	2 619	-2,8	-5,1	-2,5
Landet	Menn	137 184	112 110	67 763	58 250	-2,2	-4,5	-1,5
	%	74	75	76	76			
	Kvinner	47 591	36 868	20 983	18 082	-2,8	-5,0	-1,5
	%	26	25	24	24			
	Sum	184 775	148 978	88 746	76 332	-2,4	-4,6	-1,5

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Utvalgstilling 1990, fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger 1999, 2010 og 2020.

Tabell 5.9 viser utviklingen i jordbrukets andel av sysselsettingen i landsdelene. Dette er beregnet ved at jordbrukets arbeidsforbruk målt i årsverk er relatert til antall sysselsatte i alt i regionen. Størrelsene er derved ikke helt sammenlignbare. I antall sysselsatte inngår også deltidsansatte med mindre enn ett årsverk. Et årsverk i jordbruket er ikke synonymt med en sysselsatt. Dels vil en del brukere arbeide utover ett årsverk, og dels vil det være deltidsarbeidsplasser i jordbruket som i det øvrige næringsliv. Det er også vanlig med yrkeskombinasjoner blant brukere. Med dette utgangspunktet vil ikke de absolutte tallene gi et reelt bilde, men gi mulighet for å sammenholde utviklingen mellom områder og i tid.

Det framgår av tabellen at jordbruket har større betydning for sysselsetting for menn enn for kvinner. Målt på denne måten er jordbrukets betydning for sysselsettingen avtagende i alle fylker. Sysselsettingsvirkningen er relativt størst i Innlandet og minst i Viken.

Tabell 5.9 Jordbrukets andel av sysselsettingen målt ved registrert arbeidsforbruk i årsverk i jordbruket relativt til antall sysselsatte i fylket totalt¹⁾. Prosent

		2005	2010	2020
Viken	Menn	1,4	1,0	0,9
	Kvinner	0,5	0,4	0,3
	I alt	1,0	0,7	0,6
Innlandet	Menn	9,5	7,2	6,2
	Kvinner	3,3	2,3	2,0
	I alt	6,6	4,9	4,2
Vestfold og Telemark	Menn	2,6	2,0	1,7
	Kvinner	1,1	0,7	0,7
	I alt	1,9	1,4	1,2
Agder	Menn	2,5	1,7	1,5
	Kvinner	0,9	0,6	0,6
	I alt	1,8	1,2	1,1
Rogaland	Menn	5,7	3,9	3,2
	Kvinner	2,2	1,4	1,2
	I alt	4,1	2,7	2,3
Vestland	Menn	4,8	3,1	2,6
	Kvinner	1,8	1,1	0,9
	I alt	3,4	2,2	1,8
Møre og Romsdal	Menn	5,9	3,5	2,8
	Kvinner	2,0	1,3	1,0
	I alt	4,1	2,5	1,9
Trøndelag	Menn	7,5	5,1	3,9
	Kvinner	2,4	1,6	1,2
	I alt	5,1	3,5	2,6
Nordland	Menn	5,4	3,7	2,8
	Kvinner	2,1	1,3	1,1
	I alt	3,8	2,6	2,0
Troms og Finnmark	Menn	3,1	2,1	1,6
	Kvinner	1,3	0,9	0,7
	I alt	2,2	1,5	1,1
<i>Hele landet</i>	<i>Menn</i>	<i>4,1</i>	<i>2,8</i>	<i>2,2</i>
	<i>Kvinner</i>	<i>1,5</i>	<i>1,0</i>	<i>0,8</i>
	<i>I alt</i>	<i>2,8</i>	<i>1,9</i>	<i>1,5</i>

1) Sammenligningen avviker noe fra faktiske forhold, da en sysselsatt i gjennomsnitt arbeider mindre enn ett årsverk

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Arbeidskraftsundersøkelsen, Utvalgstillingene i 2005. Fullstendig jordbrukstelling for 2010 og 2020

5.4.2 Virkeområder for distriktspolitiske virkemidler

Tabell 5.10 viser utviklingen i arbeidsforbruk for virkeområdene for distriktspolitiske virkemidler. Inndelingen er nærmere omtalt i kapittel 5.1.2.

Tabell 5.10 Registrert arbeidsforbruk for menn og kvinner i jordbruket fordelt på virkeområder for distriktspolitiske virkemidler. 1 000 årsverk

		1999	2010	2020	Årlig % endring	
					1999-2010	2010-2020
Utenfor virke-område	Menn	22,4	14,4	13,0	-3,9	-1,0
	Kvinner	7,0	4,4	4,1	-4,0	-0,8
	Sum	29,4	18,8	17,1	-4,0	-0,9
Innenfor virke-område	Menn	37,4	22,3	18,6	-4,6	-1,8
	Kvinner	12,7	6,9	5,7	-5,3	-1,9
	Sum	50,1	29,3	24,3	-4,8	-1,9
Hele landet	Menn	59,8	36,7	31,6	-4,3	-1,5
	Kvinner	19,7	11,4	9,8	-4,9	-1,5
	Sum	79,5	48,1	41,4	-4,5	-1,5

Kilde: Statistisk sentralbyrå. De fullstendige jordbrukstellingene i 1999, 2010 og 2020.

5.4.3 Utvikling annen arbeidshjelp

Tabell 5.11 viser andelen «annen arbeidshjelp» i forhold til total arbeidsinnsats i jordbruket. «Annen arbeidshjelp» omfatter fast og tilfeldig hjelp som ikke defineres som i familie med bruker eller ektefelle/samboer, samt innleid selvstendig næringsdrivende. Tabellen gjelder for jordbruksbedrifter drevet av personlig bruker. Jordbruksbedrifter drevet av upersonlig bruker, som f.eks. ANS, DA, AS mv. er ikke med.

Andelen leid hjelp har økt fra 12,9 prosent i 1999 til 29,2 prosent i 2020.

Tabell 5.11 Andel «annen arbeidshjelp»¹⁾ i forhold til total arbeidsinnsats i jordbruket

	1999	2010	2020
Viken	17,4	31,8	39,7
Innlandet	15,0	25,1	26,9
Vestfold og Telemark	19,8	33,8	41,7
Agder	13,1	24,7	30,5
Rogaland	12,9	29,0	32,3
Vestland	8,6	18,2	20,6
Møre og Romsdal	9,4	20,5	23,8
Trøndelag	12,4	24,0	26,9
Nordland	10,8	19,5	24,4
Troms og Finnmark	9,9	16,9	23,5
Hele landet	12,9	24,9	29,2

1) «Annen arbeidshjelp» omfatter fast og tilfeldig hjelp som ikke defineres som i familie med bruker eller ektefelle/samboer, samt innleid selvstendig næringsdrivende

Kilde: Statistisk sentralbyrå

5.5 Alder på bruker

Tabell 5.12 gir en oversikt over aldersfordelingen, og tabell 5.13 viser gjennomsnittsalderen på personlige brukere etter størrelsen på jordbruksbedriftene.

Brukere under 39 år utgjør 18 prosent av alle brukere i 2022, mot 26 prosent i 1999. I 1999 var 45 prosent av brukerne over 50 år, og denne andelen økte til 60 prosent i 2022.

Tabell 5.12 Personlig brukere etter alder. Antall og prosent

Aldersgruppe	1999	2010	2020	2021	2022*
–39	17 923	8 391	6 415	6 396	6 335
%	26	19	17	18	18
40–49	20 447	12 863	8 470	8 023	7 786
%	29	29	23	22	22
50–59	19 276	12 984	10 906	10 771	10 531
%	28	30	30	30	29
60–65	7 074	6 113	5 283	5 246	5 248
%	10	14	14	15	15
66–69	2 907	2 153	2 368	2 368	2 371
%	4	5	6	7	7
over 70	2 332	1 262	3 249	3 317	3 428
%	3	3	9	9	10
Totalt	69 959	43 766	36 691	36 121	35 699

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Fra 1999 til 2022 har gjennomsnittsalderen gått opp for alle bruksstørrelser. I hovedsak går gjennomsnittsalderen på bruker ned med økende bruksstørrelse (tabell 5.13).

Tabell 5.13 Gjennomsnittlig alder på brukere etter arealgrupper

Størrelsesgruppe	1999	2010	2020	2021	2022*
< 100	50,3	51,8	54,5	54,5	54,6
100–199	46,9	50,3	53,6	53,7	53,8
200–299	45,4	48,8	51,3	51,6	51,8
300–499	45,2	47,5	49,8	49,9	50,1
500–799	45,3	47,0	48,4	48,7	48,8
≥800	46,0	46,9	49,2	49,2	49,2
Alle jordbruksbedrifter	48,0	49,8	52,3	52,4	52,5

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendige jordbruks-/landbrukstillinger i 1999, 2010 og 2020, og beregna totalpopulasjon i 2021 og 2022

For fylkesvis fordeling, se:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

5.6 Landbrukseiendommer

Landbruksregisteret registrerer antall landbrukseiendommer. Landbrukseiendommene er f.o.m. 2007 knyttet opp mot Matrikkelen¹⁵, der en innhenter opplysninger om eierforhold og bebyggelse.

I 2021 var det 159 815 landbrukseiendommer med minst 5 daa eid jordbruksareal og det er 5 450 færre enn i 2012. I tillegg til dette er det ca. 21 000 eiendommer med minst 25 daa produktivt skogareal, som ikke har eller har mindre enn 5 dekar jordbruksareal.

Totalt ca. 21 400 landbrukseiendommer har ektefeller som eiere i 2021, og de eier stort sett 50 prosent hver. Som hovedeier regnes den med størst eierandel, og ved lik eierandel regnes den eldste (som ofte er mannen).

Tabell 5.14a gir en oversikt over antall eiendommer med minst 5 dekar eid jordbruksareal og antall eiere. På 68 prosent av eiendommene er det mannlig eier, mens kvinner eier 26 prosent av eiendommene i 2021. På de resterende eiendommene er eieren for eksempel et aksjeselskap, annet selskap, utenlandsk eier, en personlig eier som er død eller eier ikke er oppgitt.

¹⁵ Matrikkelen er et offentlig register over Grunneiendommer, Adresser og Bygninger i Norge. Registeret ble opprettet i forbindelse med innføringen av delingsloven den 1. januar 1980 og forvaltes av Statens kartverk.

Tabell 5.14a Antall landbrukseiendommer med minst 5 daa eid jordbruksareal desember 2012, 2020 og 2021, og eiere i desember 2021

Eid jordbruks-areal	Eiendommer i alt			Eiere 2021		
	2012	2020	2021	Mann	Kvinne	Upers. o.a.
< 100 daa	132 385	126 579	126 532	83 425	34 558	8 549
%	80	79	79	66	27	7
100–199 daa	22 121	21 722	21 717	16 595	4 519	603
%	13	14	14	76	21	3
200–299 daa	6 640	6 916	6 913	5 337	1 370	206
%	4	4	4	77	20	3
300–499 daa	3 269	3 617	3 617	2 818	669	130
%	2	2	2	78	18	4
500–799 daa	712	874	874	669	151	54
%	0	1	1	77	17	6
>800 daa	138	162	162	105	24	33
%	0	0	0	65	15	20
Landet	165 265	159 870	159 815	108 949	41 291	9 575
%				68	26	6

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Eieropplysninger er hentet fra Matrikkelen (GAB)

En jordbruksbedrift omfatter alt som blir drevet som en enhet, under en ledelse og med felles bruk av produksjonsmidler. Jordbruksbedriften er uavhengig av kommunegrenser og kan omfatte arealer på en eller flere landbrukseiendommer, dvs. både eide og leide arealer. Antall landbrukseiendommer er derfor langt høyere enn antall jordbruksbedrifter. Tabell 5.14b viser antall jordbruksbedrifter i 1999 og 2021, og antall brukere i 2021.

Tabell 5.14b Antall jordbruksbedrifter i 1999 og 2021, og personlige brukere i 2021

Eid jordbruks-areal	Antall jordbruksbedrifter		Brukere, 2021		
	1999	2021	Mann	Kvinne	Upers. o.a.
< 100 daa	31 237	11 665	8 652	2 296	717
%	44	31	73	19	6
100–199 daa	22 286	9 420	7 569	1 593	258
%	32	25	78	16	3
200–299 daa	10 367	5 998	4 871	948	179
%	15	16	80	15	3
300–499 daa	5 273	5 977	4 951	779	247
%	7	16	82	13	4
500–799 daa	1 287	3 211	2 599	350	262
%	2	8	81	11	8
>800 daa	290	1 808	1 412	101	295
%	0	5	82	6	17
Landet	70 740	38 079	30 054	6 067	1 958
%		100	79	16	5

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Fullstendig jordbrukstelling i 1999, og beregna totalpopulasjon i 2021

5.7 Bygdeutvikling

Midler til investering og bedriftsutvikling i landbruket (IBU-midlene) er det viktigste økonomiske virkemidlet til Landbruks- og matdepartementet for å nå målet om næringsutvikling i – og i tilknytning til landbruket. Formålet er å legge til rette for langsiktig og lønnsom verdiskaping, samt bidra til sysselsetting, bosetting og et variert landbruk i alle deler av landet med utgangspunkt i landbrukets ressurser generelt og landbrukseiendommen spesielt.

Tabell 5.15 gir en oversikt over søknader om IBU-midler til Innovasjon Norge. Antall søknader har økt de siste tre årene, i 2020 var økningen på 6 prosent, i 2021 +12 prosent og i 2022 +8 prosent. Også antall innvilgede søknader har økt, +10 prosent i 2021 og +11 prosent i 2022. 94 prosent av antall søknader ble innvilget i 2022. Dette er 4 prosentpoeng høyere enn i 2021.

Tabell 5.15 Søknader om IBU-midler

	1999	2008	2010	2020	2021	2022
Antall søknader	9 315	1 632	1 721	1 147	1 279	1 375
Antall innvilgede søknader	8 527	1 379	1 489	1 052	1 156	1 287
Andel innvilget, i %	91	84	87	92	90	94

Kilde: Innovasjon Norge

Tabell 5.16 viser en oversikt over tildeling av IBU-midler. Samlet IBU-tilskudd økte med 110 mill. kr i 2022. I 2010 var det i tillegg rentestøtte for en låneramme på 1 027 mill. kroner, der bare selve rentestøtten var IBU-midler. Ordningen med rentestøtte ble avvirket i 2015.

I 2022 er det gitt investeringsstøtte til 443 investeringer med til sammen 488,3 mill. kroner innen tradisjonelt husdyrhold, en økning på knapt 90 prosjekt og vel 90 mill. kroner fra 2021. Økningen skyldes økningen i rammen, og trolig også at det i 2022 ikke var øremerking av midler til frukt og grønt.

Tabell 5.16 Tildeling av IBU-midler, mill. kr

	1999	2010	2020	2021	2022
	IBU-tilskudd	IBU-tilskudd	IBU-tilskudd	IBU-tilskudd	IBU-tilskudd
Tradisjonelt jord- og hagebruk	220	308	473	495	707
Grøfting	32				
Frukt og grønt			73	120	3
Andre IBU-tiltak	343	101	98	92	108
Forvaltet av Fylkesmannen		71			
Sum	595	480	644	707	817

Kilde: Innovasjon Norge

Både antall prosjekt og IBU-tilskudd til planteproduksjon er vesentlig lavere i 2022 enn i 2021. Antall prosjekt som har fått innvilga støtte er redusert fra 340 til 242 stk. Tilskuddet er redusert fra 155 mill. kroner til 108 mill. kroner. I tillegg er det gitt 82,9 mill. i tilskudd til generasjonsskifte og 24,6 mill. kroner i tilskudd til gjødsellager.

Melkeproduksjon er den viktigste husdyrproduksjonen i distriktene, og for å oppfylle løsdriftskravet er det ifølge NIBIO-rapporten «Investeringsbehov i melkeproduksjon» fra 2021 rundt 4 500 bruk som må legges om til løsdrift innen 2034. Tabell 5.17 viser hvordan investeringsprosjekta innen melkeproduksjon fordeler seg per fylke i 2022.

Tabell 5.17 Antall prosjekt og innvilga investeringstilskudd til melkeproduksjon 2022 i ulike fylker, samt endring i produksjon i antall kyr.

	Innvilga 2022		Endring produksjon
	Antall prosjekt	Tilskudd Mill. kr.	Antall kyr
Viken	19	21,0	73
Innlandet	52	62,1	110
Vestfold og Telemark	10	11,0	10
Agder	15	12,1	2
Rogaland	36	47,3	176
Vestland	31	42,7	137
Møre og Romsdal	22	32,8	177
Trøndelag	39	60,2	242
Nordland	18	21,5	67
Troms og Finnmark	18	23,0	20
Totalt	260	333,9	1 014

Kilde: Innovasjon Norge

Tabell 5.18 viser den fylkesvise fordelingen av midlene i 1999, 2021 og 2022.

Tabell 5.18 Fylkesvis tildeling av IBU-midler. Mill. kr

	1999		2021			2022		
	Jord- og hagebruk	Andre tiltak	Jord- og hagebruk	Frukt og grønt	Andre tiltak	Jord- og hagebruk	Frukt og grønt	Andre tiltak
Viken	24,4	47,2	53,7	20,0	19,2	77,1		12,2
Innlandet	35,7	47,0	72,9	19,3	18,4	109,0	0,3	17,4
Vestfold og Telemark	13,8	28,3	36,3	24,7	7,1	49,0	2,0	9,5
Agder	11,5	25,4	32,8	3,9	2,3	33,0		10,8
Rogaland	14,9	23,5	41,5	20,9	6,3	69,9	0,4	5,2
Vestland	30,5	50,1	72,4	19,2	9,3	108,1		14,0
Møre og Romsdal	16,8	24,7	38,6	1,1	4,6	56,4		6,8
Trøndelag	36,1	48,9	80,6	6,6	8,8	115,6		14,7
Nordland	15,9	20,4	33,5	4,3	7,7	49,1		9,9
Troms og Finnmark	20,4	27,5	33,1	0,0	8,3	39,8		7,2
Sum	220,0	343,0	495,4	120,0	92,0	707,0	2,7	107,8

Kilde: Innovasjon Norge

5.8 Tilleggsnæringer

Det er gjennom en årrekke satset på å utvide næringsgrunnlaget med basis i jordbruksbedrifter, blant annet gjennom bygdeutviklingsmidlene (kapittel 5.7).

I Meld. St. 31 (2014–2015) Garden som ressurs – marknaden som mål, skrives det om vekst og gründerskap innen landbruksbaserte næringer. Det sies videre at det er markedspotensiale og gode muligheter både for videre utvikling av eksisterende landbruksbaserte næringer og utvikling av nye produkter og tilbud. Meldingen påpeker at det er viktig at landbruksnæringen tar tak i disse mulighetene som grunnlag for å øke verdiskapingen og skape stabile arbeidsplasser på både små og store jordbruksbedrifter.

Både landbruksundersøkelsene og -tellingene fra SSB har spørsmål om tilleggsnæringer. Det må bemerkes at i disse undersøkelsene svarer bøndene på et ja/nei-spørsmål om de har tilleggsnæring eller ikke. Det er ikke noen vurdering av omfanget på tilleggsnæringen eller krav om at aktiviteten er skattemessig registrert som egen næring.

Tabell 5.19 viser antall jordbruksbedrifter fordelt på ulike tilleggsnæringer. På mange jordbruksbedrifter blir det drevet med flere typer tilleggsnæring, så antall registrerte driftsformer er langt høyere enn antall jordbruksbedrifter. Tabellen viser at leiekjøring har vært den mest utbredte driftsformen av tilleggsnæringene.

Tabell 5.19 Antall jordbruksbedrifter fordelt på ulike tilleggsnæringer

	1999	2010	2020
Tilleggsnæringer i alt	29 097	26 610	21 773
Leiekjøring i jordbruket ¹⁾		6 141	5 270
Leiekjøring utenfor jordbruket ¹⁾		7 664	5 434
Leiekjøring i alt	14 076	10 862	8 702
Utleie av jakt- eller fiskeretter	5 851	10 290	8 339
Utleie av bygninger	3 490	6 034	5 393
Utleie av jordbruksareal	5 862	3 157	3 200
Bortfeste tomter	2 662	2 999	2 283
Produksjon og salg av trevirke	3 714	6 129	3 302
Turisme	3 106	2 479	1 446
Andre tilleggsnæringer	4 729	5 187	7 971

Kilde: SSB

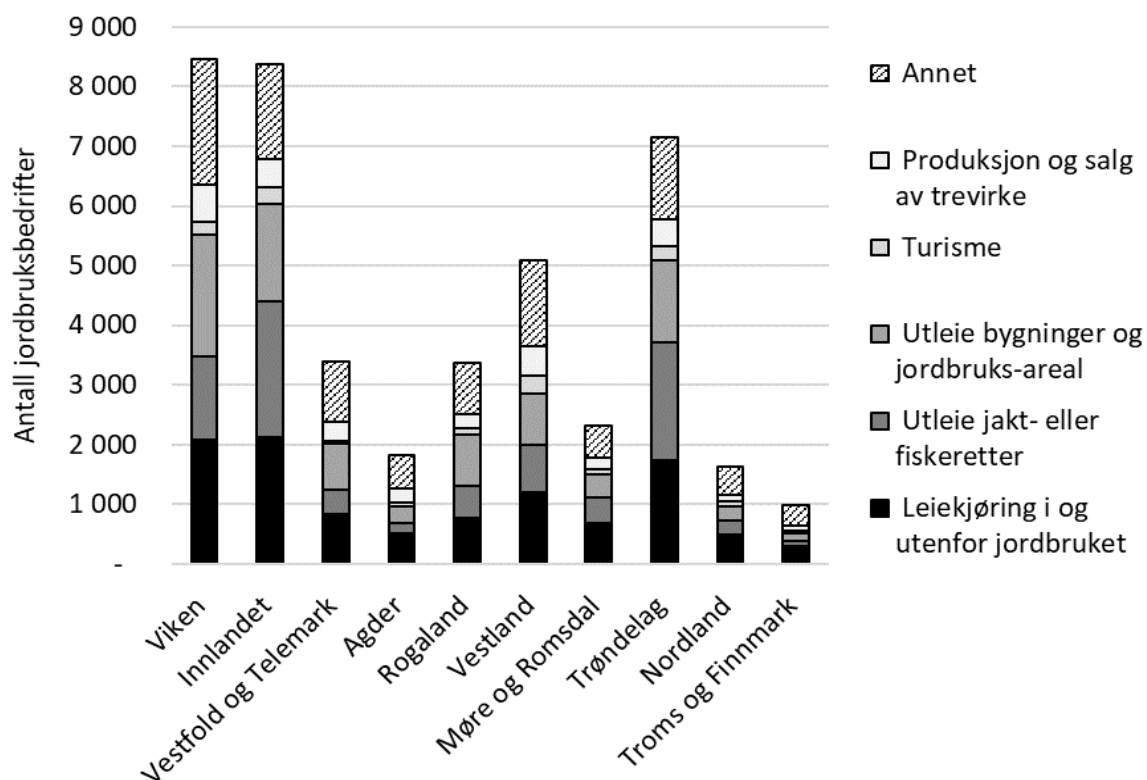
1) Tall finnes ikke for 1999 fordi kategorien ikke var i bruk da tallene ble samlet inn.

Andelen jordbruksbedrifter som har tilleggsnæring var 41 prosent i 1999. I 2020 var tilsvarende tall 56 prosent, og det er omtrent det samme som i 2010.

Leiekjøring og utleie av jakt/fiske er den vanligste tilleggsnæringen i de fleste fylker (figur 5.2). På landsbasis drev 50 prosent av de som hadde tilleggsnæring i 2020 med leiekjøring.

Utleie av jakt og fiskerettigheter er den mest utbredte tilleggsnæringen i Innlandet og Trøndelag, mens utleie av bygninger og jordbruksareal er vanligst i Rogaland.

I kategorien «annet» er det flest som driver med salg av egne produkter som ikke er videreforedlet, deretter følger oppstalling av hest, riding o.l.



Figur 5.2 Antall jordbruksbedrifter med tilleggsnæring og fylkesvis utbredelse av de ulike tilleggsnæringene. 2020

Kilde: SSB. Landbrukstelingen 2020

Data om økonomi og omfang i tilleggsnæring i Driftsgranskingene, se: <https://nibio.no/tema/landbruksokonomi/driftsgranskingar-i-jordbruket?locationfilter=true>

6 Klima og miljø

I Prop.1S (2015-2016) sies det at «For å sikre at befolkninga i dag og framtidige generasjonar har tilgang til nok og trygg mat, tømmer og treprodukt, energi og andre varer og tenester, må landbruket ha eit langsiktig perspektiv for vern og berekraftig bruk av areal og ressursgrunnlaget i landbruket».

Bærekraftig landbruk med lavere utslipp av klimagasser er blant hovedmålene i landbrukspolitikken, og omfatter følgende delmål:

- Redusert forurensning fra landbruket
- Reduserte utslipp av klimagasser, økt opptak av CO₂ og gode klimatilpasninger
- Bærekraftig bruk og et sterkt vern av landbruket sine areal og ressursgrunnlag
- Ivareta kulturlandskapet og naturmangfoldet

Mål og virkemidler på miljøområdet ble gjennomgått av en partssammensatt arbeidsgruppe som i februar 2015 la fram rapporten «Helhetlig gjennomgang av miljøvirkemidler i jordbrukspolitikken». Rapporten viser til at miljøarbeidet i jordbruket omfatter følgende miljøtema, som også er gjenstand for virkemidler i miljøprogram i jordbruket:

- Kulturlandskap
- Biologisk mangfold
- Kulturminner og kulturmiljøer
- Friluftsliv og tilgjengelighet
- Avrenning til vann
- Utslipp til luft
- Plantevernmidler

Budsjettnemndas resultatkontroll for miljø- og ressursvern bygger på denne rapporten, samt på resultatene fra LMDs miljøarbeid som dokumenteres i rapporten «Jordbruk og miljø» fra Statistisk sentralbyrå, og i Landbruksdirektoratets miljøstatistikk. Nasjonale mål og landbrukets mål er satt inn under hvert tema.

6.1 Miljøprogram i jordbruket

Langsiktig ressursforvaltning og ivaretagelse av miljøet er viktige hensyn i landbrukspolitikken. Hovedutfordringen er å sikre en bærekraftig ressursforvaltning der

miljøhensyn i næringsvirksomheten, vern om areal og ressurser i et langsiktig perspektiv og utvikling av miljøgodene i jordbruket står i fokus.

Ved jordbruksoppgjøret 2003 ble det derfor bestemt at det skulle innføres miljøprogram i jordbruket. Hovedhensikten var å øke miljøarbeidet i jordbruket, og gjøre miljøordningene og miljøinnsatsen mer synlig. Fra 2013 ble nytt Nasjonalt miljøprogram satt i verk¹⁶. Her legges det vekt på økt miljøretting av de regionale miljøtilskuddene. Nasjonalt miljøprogram 2019-2022 inneholder oppdaterte mål og virkemidler for jordbrukets klima- og miljøarbeid innen alle tema nevnt ovenfor. Det er igangsatt arbeid med rullering av miljøprogram for ny periode fom. 2023. I den forbindelse er det bestemt at jord og jordhelse skal innarbeides som eget tema i miljøprogram.

Miljøprogram i jordbruket er delt på tre nivå:

1. Nasjonalt miljøprogram ble innført fra 2004, og har som hovedmål å sikre et åpent og variert jordbruks- og kulturlandskap, og sikre at særprega landskapstyper (som bla verdifulle biotoper og kulturmiljø) blir ivaretatt. Det skal også medvirke til at jordbruksproduksjonen fører til minst mulig forurensing og tap av næringsstoffer, og ivareta internasjonale plikter. Det nasjonale miljøprogrammet legger de sentrale målene, sikrer helheten og legger rammene for de regionale og kommunale miljøordningene.

Mer driftsrettede virkemidler er areal- og kulturlandskapstilskudd, tilskudd til dyr på beite, tilskudd til bevaringsverdige storferaser, tilskudd til økologisk jordbruk, og tilskudd til å levere husdyrgjødsel til biogassanlegg. I tillegg finnes prosjektrettede midler til å utvikle kunnskap og praksis, hhv. klima og miljøprogrammet, utviklingsmidler til økologisk jordbruk, og midler til å følge opp handlingsplan for bærekraftig bruk av plantevernmidler.

2. Regionale fylkesvise miljøprogram (RMP) ble innført fra 2005, og skal bidra til økt forankring av miljøarbeidet i landbruket på lokalt og regionalt nivå. De regionale miljøprogrammene samler tilskuddsordninger innen alle miljøtema nevnt innledningsvis.

3. Kommunale miljøordninger, blant annet SMIL-ordningene ble innført fra 2004. SMIL er delt inn i en kulturlandskapsdel og en forurensingsdel, men det kan òg gis til planleggings- og tilretteleggingsprosjekt for å få en mer helhetlig og samordnet innsats på miljøområdet. Saksbehandlingen skal bygge på kommunale tiltaksstrategier, men også ta hensyn til prioriteringene i RMP for fylket.

Kravet om miljøplan for den enkelte gårdbruker opphørte fra og med 1.1.2015. For å få godkjent KSL er det fortsatt et krav at det gjøres miljøregistreringer. Det kan medføre avkorting i tilskudd hvis miljøkrav ikke er oppfylt.

¹⁶ Nasjonalt miljøprogram 2012. Nasjonale prioriteringer og virkemidler i jordbrukets miljøinnsats, Landbruksdirektoratet

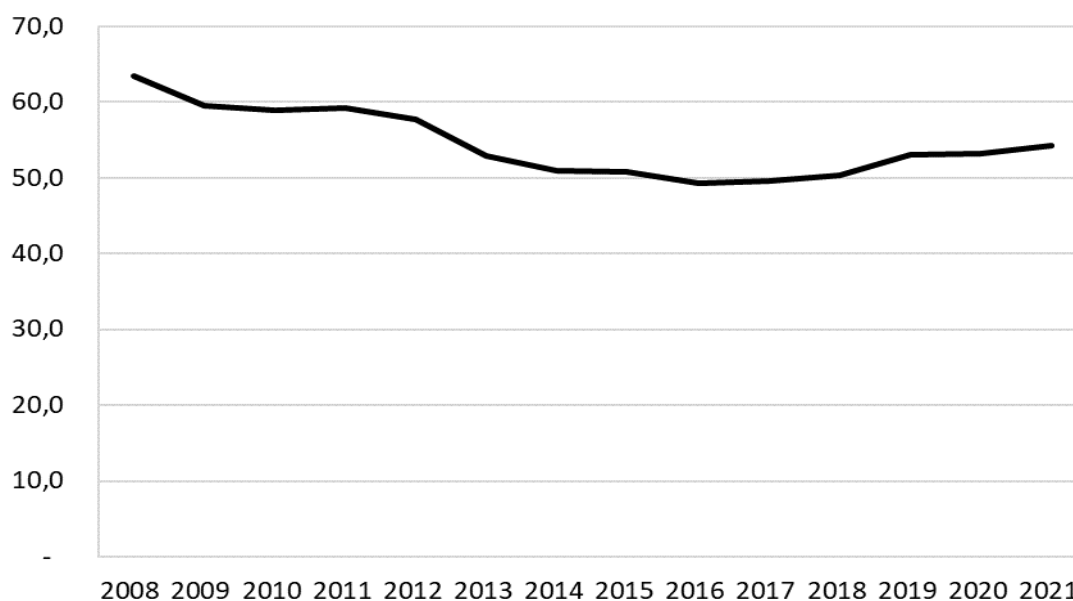
Tabell 6.1 viser hvilket omfang ulike miljøprogram har hatt i ulike år. Ordningene nasjonalt og over Regionalt Miljøprogram (RMP) er i hovedsak mer automatiserte og driftsrettede tilskudd. Øvrige mer utviklingsrettede ordninger er finansiert over Landbrukets utviklingsfond (LUF) og omfatter blant annet SMIL (spesielle miljøtiltak i jordbruket), tilskudd til drenering, og særskilte avsetninger til spesielt utvalgte kulturlandskap og verdensarvområdene. Andre ordninger som finansieres over LUF er Verdiskapingsprogrammet for fornybar energi og Nærings- og miljøtiltak i skogbruket (NMSK).

Tabell 6.1 Miljøtilskudd i jordbruket. Mill. kr

		2013	2020	2021	2022
Nasjonalt	AK-tilskudd	3 233,0	3 537,7	3 570,6	4 422,3
	Tilskudd til dyr på beite	742,0	978,4	1 040,2	1 075,6
	Tilskudd til bevaringsverdige husdyrraser	4,9	21,4	23,1	24,3
	Tilskudd til økologisk landbruk	110,2	118,2	124,2	125,7
	Utviklingstiltak økologisk landbruk	45,1	25,6	28,5	29,7
	Klima og miljøprogrammet (nasjonalt og fylkesvis)	13,8	20,0	20,8	24,6
Regionalt	Regionalt miljøprogram	423,8	523,7	548,7	597,1
Kommunalt	Spesielle miljøtiltak i jordbruket (SMIL)	124,4	125,7	118,7	127,5
	Tilskudd til drenering	6,7	73,2	64,1	52,3
	Tilskudd til tiltak i beiteområder		20,9	23,2	20,9
	Utvalgte kulturlandsk. i jordbr./Verdensarvområder		31,3	39,7	44,7

Kilde: Landbruksdirektoratet, regnskapsførte utbetalinger. Nominelle kroner

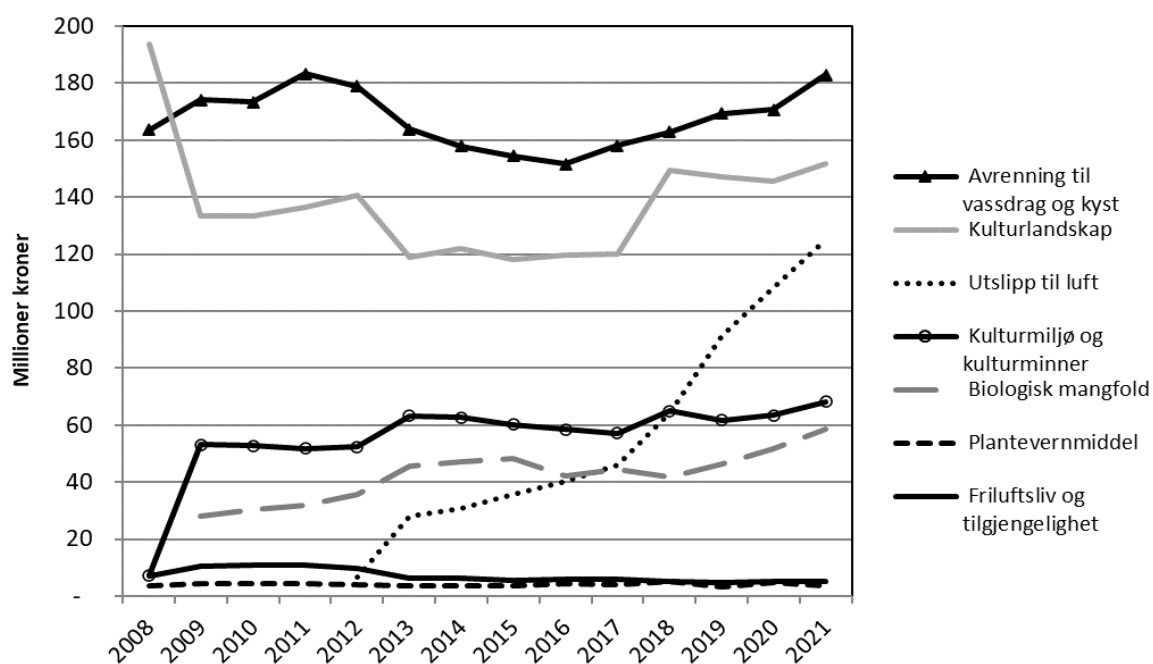
Figur 6.1 viser andel av søkere av produksjonstilskudd totalt som søker om RMP-midler. Andelen søkere var synkende i perioden 2008-2016, men har deretter økt fram til 2021.



Figur 6.1 Andel jordbruksbedrifter som søker om RMP-midler

Kilde: Landbruksdirektoratet

Figur 6.2 viser RMP-midlene fordelt etter ulike miljøtema. Avrenning til vassdrag og kyst og Kulturlandskap er de temaene det er brukt mest midler på. Henholdsvis 183 og 152 mill. kr i 2021. Utslipp til luft omfatter tiltak rettet mot miljøvennlig spredning av husdyrgjødsel. Dette tilskuddet har økt fra ca. 28 millioner kroner i 2013 til 125 millioner i 2021.



Figur 6.2 RMP-midler fordelt etter ulike miljøtema. Millioner kroner

Kilde: Landbruksdirektoratet

Satsingen på «Utvalgte kulturlandskap i jordbruket» er rettet mot målet om å ta vare på variasjonen i jordbrukets kulturlandskap, biologiske mangfold, kulturminner og kulturmiljø. Avgjørende for valg av område er at det i størst mulig grad omfatter jordbrukslandskap med både svært store biologiske verdier og kulturhistoriske verdier. Et vilkår er også at det er realistisk å få til langsiktig drift i områdene. Ved starten i 2009 var 20 områder med i satsingen, utvidet til 22 i 2010, og i 2017–2020 ble satsingen utvidet med 24 nye områder. I 2022 ble ytterligere 5 områder innlemmet i ordningen, slik at totalen ble 51. Forvaltningen av «Utvalgte kulturlandskap og verdensarvområder» ble overført fra Regionalt til Kommunalt nivå fra 2020.

6.1.1 Oppfølging av miljøkrav i jordbruket

Forskrift om miljøplan ble avvirket fra 2015. Formålet med miljøplanen er videreført gjennom Kvalitetssystemet i landbruket (KSL) under Stiftelsen NorskMat, tidligere Matmerk.

Fra 2020 endret Stiftelsen NorskMat verktøyet for ekstern revisjon slik at resultatene ikke uten videre er sammenlignbare med tidligere år. I 2022 er det lagt inn et nytt spørsmål knyttet til klimakalkulatoren. KSL-standarden består av flere tema og sjekklister, som skal brukes i egenrevisjon på gården, og hvert tema har flere spørsmål som skal besvares. I tillegg utføres eksternrevisjon på gården i henhold til KSL-standarden, ved besøk av KSL-revisor. I 2021 og 2022 ble det gjennomført henholdsvis 5 279 og 5 731 eksternrevisjoner. Tabell 6.2 viser antall avvik fra sjekklisten «Generelle krav for gården». Det var 2 735 avvik, tilsvarende 48 prosent, på dette punktet i 2022.

Tabell 6.2 Fordeling av antall avvik for tema under «Generelle krav for gården», avdekket ved revisjon.

Tema	2021	2022
Oversikt over dokumentasjon	248	231
Gjødslingsplan og jordprøver	957	1 145
Lagring og bruk av husdyrgjødsel	59	86
Bruk av avløpslam, kompost, biorest eller annen organisk gjødsel	9	8
Lagring og bruk av plantevernmidler	1 370	632
Meldepliktige ugress og planteskadegjørere	73	84
Lagring av driftsmidler, punktutslipp og avfallshåndtering	61	19
Skadegjørere i husdyrrom, lager, sorterings- og fordelingsrom	271	278
Et klimavennlig landbruk	58	241
Kulturminner, kulturlandskap og biologisk mangfold	18	10
Smitteforebygging ved kjøp av brukt utstyr fra utlandet	1	1
Sum generelle krav for gården	3 125	2735

Kilde: Stiftelsen NorskMat

Gyldig KSL ble innført i 2022, der målet er å få alle bønder i Norge med Gyldig KSL. For at en bonde skal ha Gyldig KSL må den årlige egenrevisjonen være utført, avvik må lukkes etter de frister som er satt, og eventuell eksternevisjon med KSL revisor må gjennomføres. Etter innføring av Gyldig KSL forsvinner trekket for manglende egenrevisjon, men ikke trekk for avvik knyttet til bransjeavtalene. Mangler en bonde egenrevisjon, blir det i stedet en direkte oppfølging fra KSL med en oppfølgingsrevisjon, som må dekkes av bonden.

Avvik ved KSL-revisjon gir ikke automatisk avkortning i produksjonstilskudd. Det vil de først gjøre ved et offentlig tilsyn som blir gjennomført av landbrukskontorene eller Statsforvalteren. I KSL-standarden er konsekvensene for produksjonstilskudd tydeliggjort i veileder dersom man ikke har gjødselplan og plantevernbruk i orden.

Klima- og miljøprogrammet

Klima- og miljøprogrammet ble etablert ved vedtak i jordbruksforhandlingene i 2012 ved å slå sammen Klimaprogrammet og informasjons- og utviklingstiltak innen miljø. I jordbruksavtalen 2020 er det besluttet at Jord skal etableres som eget faglig tema i Klima- og miljøprogrammet, mens det i jordbruksavtalen 2022 ble besluttet at økologisk landbruk skal inngå som ny fagkategori. I 2022 hadde programmet et budsjett på 29,37 mill. kroner inkludert overførte midler, der 4,77 mill. kroner var øremerkede midler.

6.2 Kulturlandskapet

I Prop. 1S (2015–2016), sies det følgende:

«Det er eit mål å ta vare på og utvikle landbruket sitt kulturlandskap». Og vidare: «Kulturlandskapet er i kontinuerleg endring, og er blitt til gjennom menneskeleg aktivitet. Aktiv drift i landbruket utviklar og held ved like kulturlandskapet. Eit variert og godt ivareteke kulturlandskap er attraktivt for turistnæringa, friluftsliv, rekreasjon, jakt og fiske. Det kan utgjere grunnlag for etablering av ny næringsverksemd og formidling av viktige verdiar, historie, tradisjonar og naturkunnskap. Særleg vil beitebruk ha stor nytte for å hindre gjengroing og for å utnytte fôrverdiane i både inn- og utmark».

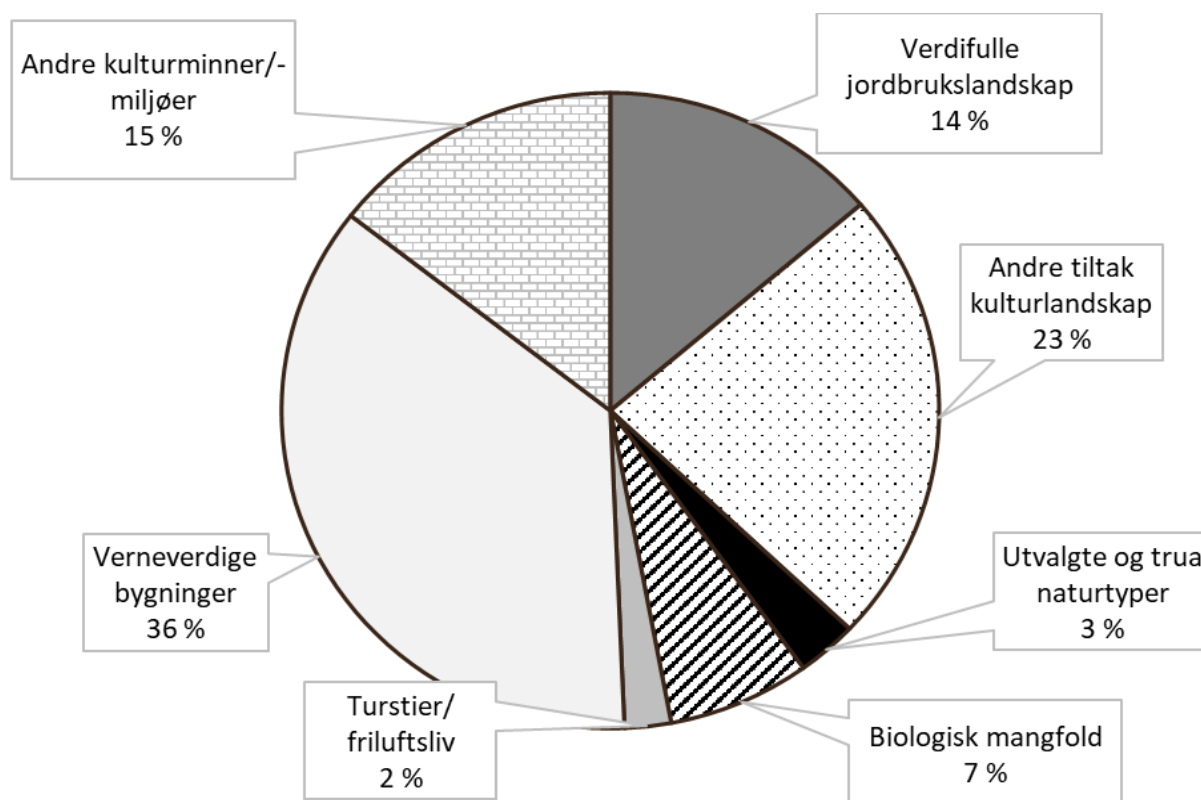
Nasjonale mål: Mål for naturmangfold, kulturmiljøer og friluftsliv og tilgjengelighet gjelder også her.

Landbrukets miljømål: Sikre et åpent og variert jordbruks- og kulturlandskap og sikre at et bredt utvalg av landskapstyper, særlige verdifulle biotoper og kulturmiljøer ivaretas og skjøttes. Sikre landbrukets kulturlandskap i hele landet.

Kulturlandskapet er i stadig endring¹⁷. Jordbrukets kulturlandskap er preget av både elementer fra historisk bruk og moderne drift.

¹⁷ Mål i Nasjonalt miljøprogram 2019-2022. Landbruksdirektoratet

Figur 6.3 viser hvordan SMIL-midlene ble fordelt på ulike kulturlandskapstiltak i 2022 (innvilget beløp). Den totale rammen til dette var på 99,8 mill. kroner, og tiltak rettet mot verneverdige bygninger fikk 36 prosent av midlene.



Figur 6.3 Fordeling av SMIL-midler innvilget til kulturlandskap, 2022

Kilde: Landbruksdirektoratet

Det er etablert et program for overvåking av kulturlandskapet drevet av NIBIO, (tidligere Skog og landskap), 3Q-programmet. 3Q er «Tilstandsovervåking og resultatkontroll i jordbrukets kulturlandskap ved hjelp av utvalgskartlegging». 3Q skal måle endringene i jordbrukslandskapet ved hjelp av indikatorer for arealstruktur, biologisk mangfold, kulturminner og kulturmiljøer og tilgjengelighet. Fugler og karplanter inngår som indikatorer for biologisk mangfold. Undersøkelsene viser at jordbruksarealer er i tilbakegang over hele landet og at gjengroing av ekstensive grasmark- og beitearealer er en følge av strukturendringene i norsk landbruk.

3Q viser en moderat netto avgang av jordbruksareal på 1,5 prosent over 5 år. Nettotall skjuler imidlertid at det lokalt kan foregå større endringer, og dette varierer over landet. De største forskjellene med hensyn til totale endringer, finner vi mellom Nord-Norge og Sør-Norge. Størst arealendringer skjer det i Nord-Norge. Innen Sør-Norge så

er det først og fremst skogtraktene på Sør- og Østlandet hvor det skjer relativt store endringer, og da først og fremst ved at areal går ut av drift.

Endring i kulturlandskapet kan også synliggjøres ved å se på utvikling av intensiv eller mer ekstensiv drift av arealene. En overgang fra et tydelig fulldyrka areal til areal med tydelig beitepreg, eller at arealet har blitt definert som i usikker drift er kategorisert som ekstensivering i tabell 6.3. Arealet er oppgitt i prosent av jordbruksareal ved første periode, og gjelder endringer over 5 år i perioden 2010 til 2018. Intensivert bruk er arealer hvor beite blir definert som fulldyrka areal i andre omdrev, eller at areal i usikker bruk går over til å være definert som beite eller fulldyrka areal – det vil si i sikker bruk. Dette er endringer som kommer i tillegg til eventuell oppdyrking eller at areal går ut av drift.

Tabell 6.3 Endring i bruk av jordbruksareal, 5 års omdrev

	Ekstensivering	Intensivert bruk
Viken	0,8 %	0,4 %
Innlandet	1,3 %	0,4 %
Vestfold og Telemark	1,5 %	0,1 %
Agder	1,2 %	0,8 %
Rogaland	0,5 %	1,0 %
Vestland	2,1 %	0,5 %
Møre og Romsdal	1,8 %	0,5 %
Trøndelag	1,4 %	1,1 %
Nordland	4,9 %	1,0 %
Troms og Finnmark	4,0 %	0,4 %

Kilde: NIBIOs 3Q-program

6.2.1 Kulturlandskap og gjengroing

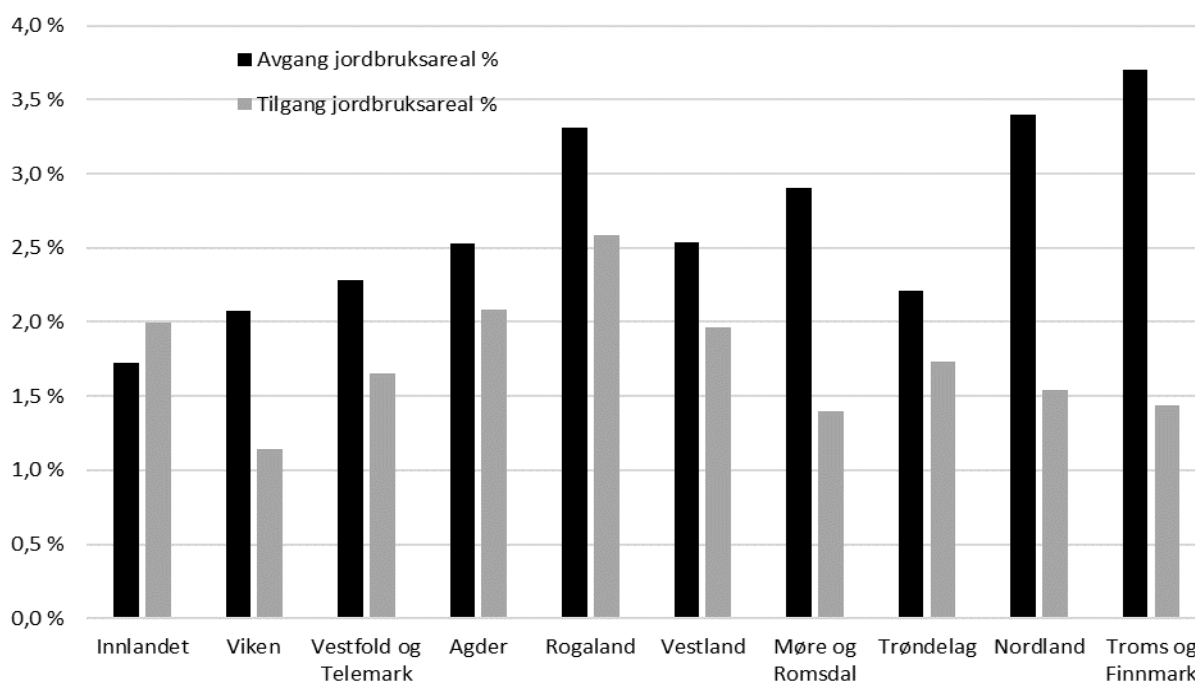
Færre husdyr på beite, langt mindre utmarksslått, kraftig redusert og opphørt brenning av lyngheier og endringer i skogsdriften gjør at gjengroingen er tydelig i store deler av utmarka. Klimaendringer påskynder gjengroingen i deler av landet, og det samme gjør nitrogennedfall fra langtransportert forurensning.¹⁸

Figur 6.4 viser tilgang og avgang av jordbruksareal over en periode på fem år¹⁹. Innlandet er det eneste fylket som har hatt netto tilgang av jordbruksareal, mens Troms og Finnmark har hatt størst prosentvis avgang.

¹⁸ Miljostatus.no

¹⁹ Dette er 5 års omdrev, det vil si at det er ikke de samme fem årene på alle steder i landet, men det er fem år mellom søylene i hvert enkelt fylke

RESULTATKONTROLL FOR GJENNOMFØRING AV LANDBRUKSPOLITIKKEN
Budsjettnemnda for jordbruket, 2023

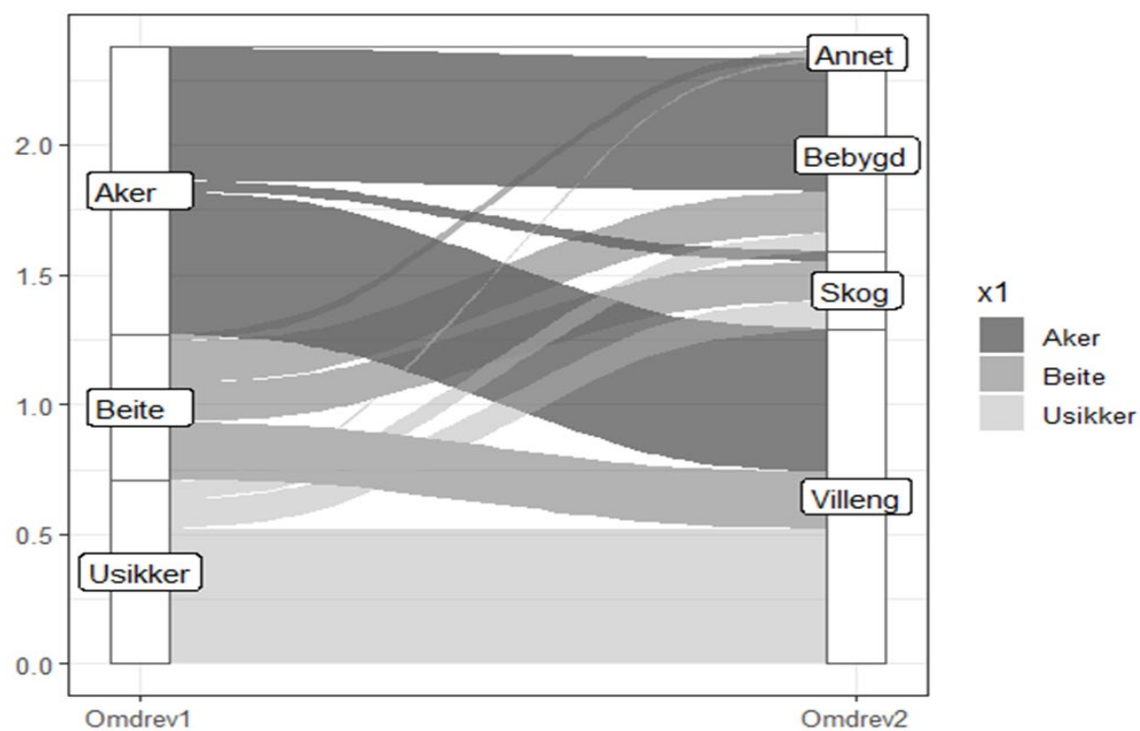


Figur 6.4 Tilgang og avgang av jordbruksareal over 5 år, i prosent av jordbruksareal i første omdrev

Kilde: 3Q-programmet, NIBIO

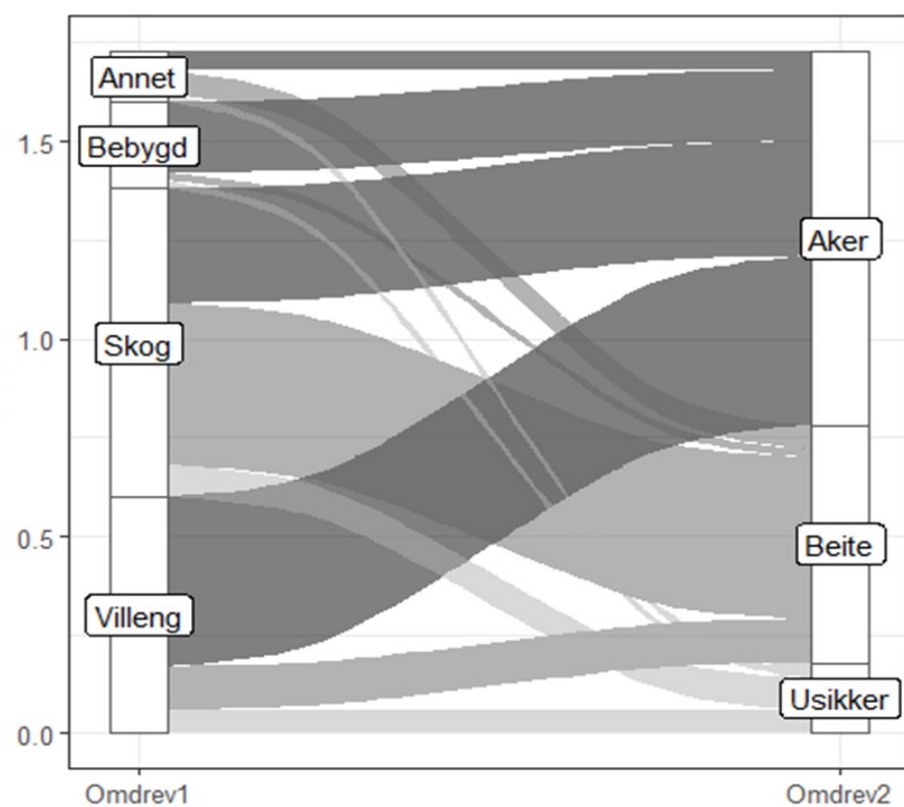
Figur 6.5 og figur 6.6 viser arealendringer over 5 år i Norge. «Aker» er åker/eng/hagebruks-areal og «beite» er innmarksbeite. «Usikker» er jordbruksareal i usikker bruk/ekstensivt beite, hvor det kan være vanskelig å tolke ut fra flybildet om drift av arealet har opphørt eller ikke. «Villeng» er uslåtte/ubeita areal med gras- og urtedekning, eventuelt med spredt innslag av trær og busk (under 25 % buskdekning). Dette kan være jordbruksareal som ikke er i drift og litt brede kanter rundt jorder og veier.

Figur 6.5 illustrer hva ulike typer jordbruksareal går over til når areal går ut av drift, og Figur 6.6 viser hva nytt jordbruksareal kommer fra. Totalt har det vært 2,4 prosent avgang og 1,7 prosent tilgang av jordbruksareal.



Figur 6.5 Avgang av jordbruksareal

Kilde: 3Q-programmet, NIBIO



Figur 6.6 Tilgang av jordbruksareal

Kilde: 3Q-programmet, NIBIO

I 3Q-programmet ble det i 2020 lagt fram resultater fra to kartlegginger med omtrent ti års mellomrom²⁰. Kartleggingen tok for seg endringer i arealbruk og endringer i plantesamfunnenes artssammensetning. Fire plantesamfunn ble identifisert: Naturbeitemark/utmark, moderat gjødslet beitemark/fukteng, gjengroende jordbruksareal og kulturbeiter/forstyrret mark. For alle plantesamfunnene bortsett fra kulturbeiter/forstyrret mark ble det funnet en gjengroingstendens med økt innslag av skogsarter, eller sene suksesjonsarter og hvor engartene forsvinner. I gruppen kulturbeiter/forstyrret mark ble det derimot registrert en mer intensiv bruk av arealene. Viktige arter for humler og bier går tilbake i alle de fire plantesamfunnene.

Antall ruter som lå på samme arealtype ved begge kartleggingene var gått ned for alle kategoriene. De fleste av arealene som endret status viste tydelige tegn til gjengroing, men en del areal var også blitt dyrket opp eller tatt i bruk som beite i større grad. Der var det også areal som var omdisponert til skogplantasjer. Det var en netto nedgang i antall beitemarksruter fra 242 til 214 for åpne beiter og 56 til 36 for beiter med busk- og tresjikt.

Tabell 6.4 viser en oversikt over de 538 vegetasjonsrutene det var mulig å analysere både tilstand og endring i ved begge kartlegginger. Tabellen gir også en oversikt over vegetasjonsrutenes endring av plantesamfunn mellom de to registreringene. Øverste rad viser plantesamfunntype for alle ruter ved 1. registrering med antall ruter i parentes. Første kolonne viser plantesamfunntype for alle ruter ved 2. registrering. Ved å følge kolonnene nedover ser man hvilke plantesamfunn rutene i en kategori ved 1. registrering fordeler seg på ved 2. registrering. Fet skrift viser antall ruter som var i samme plantesamfunn ved begge registreringene.

Tabell 6.4 Oversikt over endring i plantesamfunn

	Naturbeite/ utmark (n=145)	Moderat gjødslet beitemark/ fukteng (n=107)	Gjengroende jordbruksareal (n=120)	Kulturbeiter/ forstyrret mark (n=166)
Naturbeite-/utmark (n=145)	125	9	0	11
Moderat gjødslet beitemark/fukteng (n=107)	2	85	5	15
Gjengroende jordbruksareal (n=120)	0	10	93	17
Kulturbeiter/forstyrret mark (n=166)	8	8	13	137

Kilde: 3Q-programmet, NIBIO

²⁰ NIBIO Rapport vol.6 nr 173. 2020. Plantesamfunn i beitemarker og brakklagte enger

6.3 Biologisk mangfold

Under resultatområde «Naturmangfold» i Prop. 1S (2014–2015) fra KLD nevnes følgende nasjonale mål:

- *Økosystema skal ha god tilstand og levere økosystemtenester*
- *Ingen arter og naturtypar skal utryddast, og utviklinga til truga og nær truga arter og naturtypar skal betrast*
- *Eit representativt utval av norsk natur skal bevarast for kommande generasjonar*

Landbrukets mål under område biologisk mangfold er et bærekraftig landbruk gjennom ivaretagelse av kulturlandskapet og gjennom bærekraftig bruk og vern av landbrukets genetiske ressurser. Mål under kulturlandskapet er også relevante her.

Tilstanden for kulturlandskap og åpent lavland er middels god, men har siden 1990 og fram til i dag samlet sett hatt en negativ utvikling²¹. Tilstanden i skog er også middels god, og i skogen har utviklingen de siste 20 årene vært positiv.

Tilstanden og utviklingen for truede og nær truede arter og naturtyper er sprikende og ujevn, og generelt ikke god nok til at målet nås.

Målet om at et representativt utvalg av norsk natur skal tas vare på for kommende generasjoner kan nås, men progresjonen for vern av skog og hav- og kyst er lav. Antall nær truede og truede arter og naturtyper i kulturlandskap og åpne lavlandsområder er beskrevet i miljøindikator 1.2.6 - Miljøstatus. Situasjonen for truede arter og naturtyper i kulturlandskap og åpne lavlandsområder vurderes samlet som middels god. Utviklingen er vurdert som ujevn.

Totalt er 397 truede arter antatt å være negativt påvirket av jordbruksaktivitet, da særlig oppdyrking og drenering²². På den andre siden er opphørt drift i landbruket en påvirkningsfaktor for 936 truede arter. Opphørt drift kan være alt fra opphør av tråkk og motorferdsel til endret bygningsstruktur, men for de fleste truede artene dreier det seg om opphør av tradisjonelle hevdsmetoder. Gjengroing av landbruksarealer som følge av opphørt eller redusert beite og/eller slått er antatt å påvirke 513 truede arter negativt. Opphør av andre tradisjonelle hevdsmetoder som styving av trær og lyngbrenning påvirker et mindre antall truede arter negativt, henholdsvis 28 og 19 arter.

Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) gjennomfører på oppdrag fra Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Norges bondelag, og Norsk bonde- og småbrukarlag kontinuerlig overvåking av fuglebestander i jordbrukslandskapet. Dette er en overvåking som ble startet i 2000. Arbeidet foregår på tilfeldig utvalgte flater à 1 km² over hele landet.

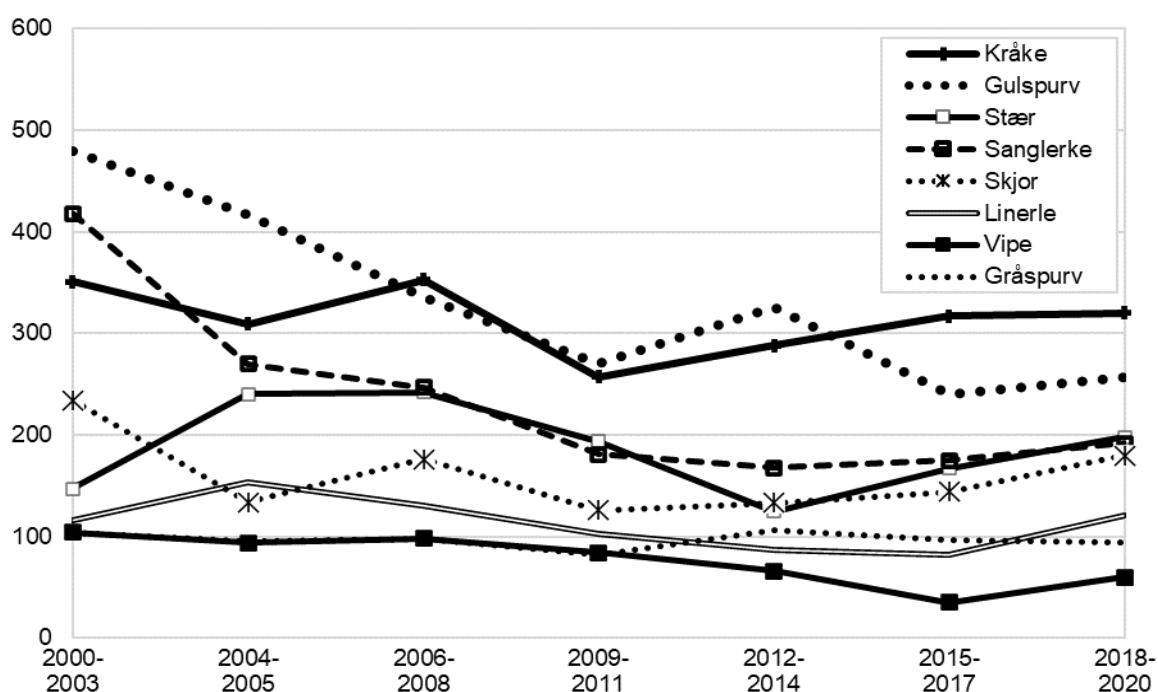
²¹ Naturmangfold - Miljøstatus

²² Artsdatabanken.no, Påvirkningsfaktorer

På hver flate er det lagt ut ni punkter og på disse punktene registreres både antall hekkende par og en del informasjon om vegetasjonen (innenfor en sirkel med 50 m diameter). På denne måten kan vi få en forståelse av hva de forskjellige fugleartene har av arealkrav og hvilke landskapsutforminger som rommer høyest antall individer eller flest arter.

Omtrent 50 av artene er registrert på nok flater til at programmet kan fange opp reelle endringer over tid. Seks av disse artene, dvs. stær, sanglerke, storspove, fiskemåke, vipe og tårnsegler, er oppførte på rødlista. Flere av disse artene går tilbake, både i antall hekkende par og i antall på flater de er registrert på. Blant de artene som er sterkest knyttet til kulturlandskapet er det nedgang i hekkebestandene og i utbredelse på flatene. Dette gjelder buskskvett, gulspurv, sanglerke, storspove og vipe. Unntaket er star og låvesvale som har en relativt stabil bestand selv om det er svingninger mellom årene.

Figur 6.7 viser antall hekkende par hos de vanligste kulturlandskapsartene som er registrert i 3Q-programmet. Det var i hovedsak nedgang fram til 2017, mens det har vært oppgang for de fleste arter fra 2017 til 2020. Det er på denne bakgrunnen ikke mulig å anslå eksakt hvor stor påvirkning norsk landbruk har på bestandsutviklingen. Bestandsutviklingen er imidlertid klart forskjellig fra hva samme datasett viser for skogartene, noe som tyder på at nedgangen er knyttet spesifikt til redusert areal og/eller redusert habitatkvalitet for de inkluderte kulturlandskapsartene.



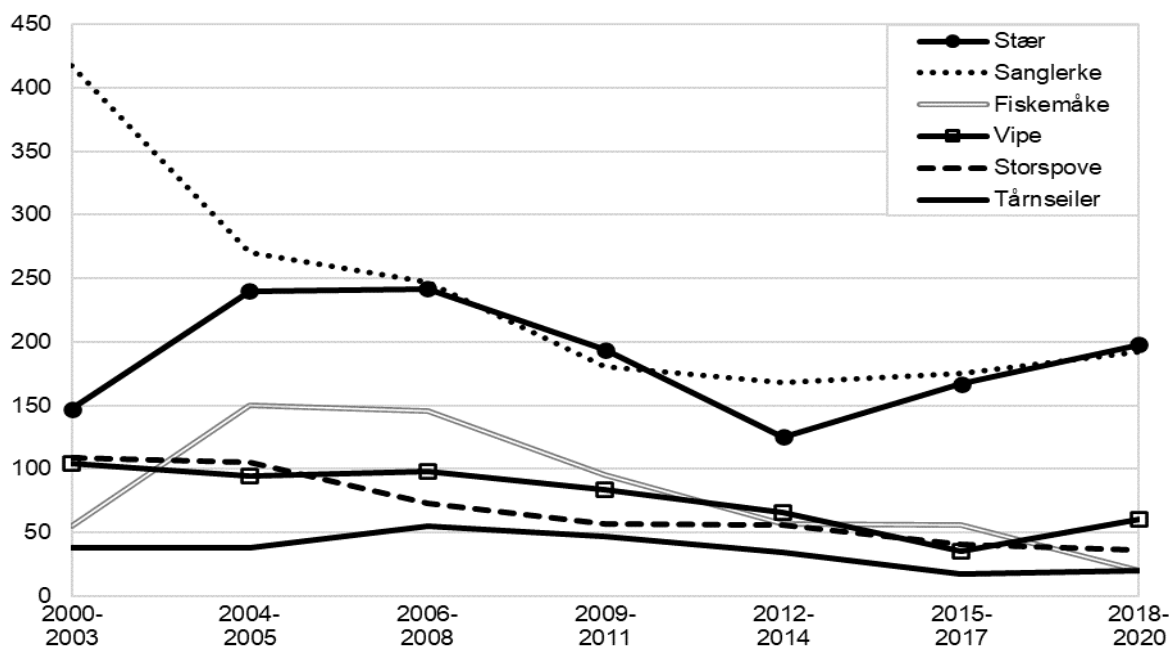
Figur 6.7 Hekkende par hos de vanligste kulturlandskapsartene som er registrert i 3Q-programmet

Kilde: 3Q, NIBIO

En sammenlikning av 12 vanlige kulturlandskapsarter (fugler) i Europa og i 3Q-flatene viser ofte samme negative bestandsutvikling for flere av artene. Gjennom analyser av materialet har en funnet sammenheng mellom antall kulturlandskapsarter og størrelse på jordbruksareal. Resultatene viser at et godt jordbrukslandskap for fugler bør inneholde en variasjon av forskjellige typer jordbruksareal blandet med naturlig vegetasjonstyper, for å opprettholde flest mulig arter og flest individer av hver art. Antallet kulturlandskapsarter øker med økende grad av variert jordbruksareal på 3Q-flatene, og disse artene liker ikke store sammenhengende og ensartede areal. For arter som ikke er kulturavhengige er det tilsynelatende viktigere at jordbrukslandskapet inneholder den typen naturlige habitater som de er avhengig av.

Også mange rødlistearter²³ har sine hovedleveområder i kulturlandskapet, og det finnes et spesielt stort biologisk mangfold i kulturmark som er skapt av de gamle driftsformene. Gjengroing og oppgjødsling av kulturmark med stort biologisk mangfold, har stor negativ påvirkning på truede arter, særlig i artsrike naturtyper som slåttemyr, slåttemark og artsrike beitelandskaper. Artsdatabanken lanserte i 2018 en ny rødliste for naturtyper i Norge, som erstattet listen fra 2011. Dette er en vurdering av risikoen for at naturtyper kan gå tapt, og i den nye listen er 258 naturtyper vurdert. Av disse er 123 i rødlisten, og 74 av disse igjen er vurdert som truet.

Figur 6.8 viser antall hekkende par hos de vanligste rødlisteartene som er registrert i 3Q-programmet. Det var i hovedsak nedgang i de fleste arter fram til 2017, men flere arter har hatt oppgang etter det.



Figur 6.8 Hekkende par hos de vanligste rødlisteartene som er registrerte i 3Q-programmet

Kilde: 3Q, NIBIO

²³ Norsk rødliste for arter 2021 utarbeidet av Artsdatabanken, samt miljøforhold og påvirkninger for rødlistearter.

I underkant av 5 000 arter er oppført på Norske rødliste for arter (2021), og av disse er totalt 2 752 arter truet. I kulturmark finnes 29 prosent av artene på rødlista. I «Norsk Rødliste for arter 2021» står følgende om arter i semi-naturlige naturtyper (kulturmark): «Det finnes et spesielt stort biologisk mangfold i semi-naturlige naturtyper. Dette er naturtyper som er formet av langvarig, ekstensiv hevd som f.eks. beite, lyngbrenning og slått. De semi-naturlige naturtypene har gått sterkt tilbake se siste 100 år, og flere av dem er å finne på Rødlista for naturtyper (Hovstad mfl. 2018). 29 prosent av de truede artene (798 arter) finnes på semi-naturlig mark. Artsutvalget er her dominert av biller, sommerfugler, laver, karplanter og sopper.»

En kan ikke automatisk sammenligne antall og type arter inkludert i rødlista de enkelte år, da endringer i arter trolig har flere forklaringer. Dette handler blant annet om at man får ny kunnskap og bedre datagrunnlag. Det kan også være vurderinger av populasjonsendringer og leveområde som varierer mellom versjonene av rødlista. En endring mellom år trenger derfor ikke være pga. en reel endring i populasjonen av en art. Det har imidlertid vært en økning på 0,9 prosentpoeng i andel *truede arter* blant artene som er vurdert av Artsdatabanken både i 2015 og i 2021.

Det åpne og artsrike kulturlandskapet er et resultat av menneskelig aktivitet, og er avhengig av slik aktivitet for å holdes ved like. Utrekninger gjennomført ved NIBIO indikerer at om lag 20 prosent av arealet i Sør-Norge viser klar påvirkning fra jordbruksvirksomhet. Engvegetasjon, som har oppstått som resultat av slått og/eller beite, er blant de mest artsrike livsmiljøene i Norden. I Norge finnes det mellom 650 og 700 plantearter i slike enger, og om lag halvparten av dem finnes ikke andre steder²⁴.

I 2011 begynte NIBIO (da Norsk institutt for skog og landskap) på en re-kartlegging av 569 analyseruter (64 m²) i beitemark og villeng (jordbruksareal ute av drift) for å kartlegge hvilke arealbruksendringer som har skjedd de siste 8-10 år og hvilke konsekvenser dette har hatt for artsmangfoldet i karplantefloraen. Karplanter er den viktigste organismegruppen for flesteparten av de landlevende dyregruppene – også for mennesker. 3Q-programmet til NIBIO overvåker utbredelsen til karplanter i jordbrukslandskapet i forhold til arealbruk.

På Østlandet viser utviklinga fra første til andre registrering stor grad av gjengroing. Flere beitetolerante arter som rødkløver, hvitkløver og løvetann er i klar tilbakegang. Samtidig øker utbredelsen av typiske skogarter på de tidligere jordbruksarealene. Dersom de karplanteartene som er avhengig av aktiv skjøtsel blir borte, vil mange andre arter som er avhengige av disse kunne få redusert overlevingssevne. Viktige grupper i faresonen er for eksempel pollinatorer som humler og bier, som har stor nytte i matproduksjonen.

Basert på gjentaksregistreringene viser det seg at mer av arealet i Midt-Norge er i hevd i forhold til Østlandet, og gjengroingen er ikke like markant. Dette får også utslag på

²⁴ Prop 1S (2014-2015) KLD

endringene i karplanteartene. Endringene i karplantesamfunnene har ikke like entydige nedganger blant de kulturavhengige artene.

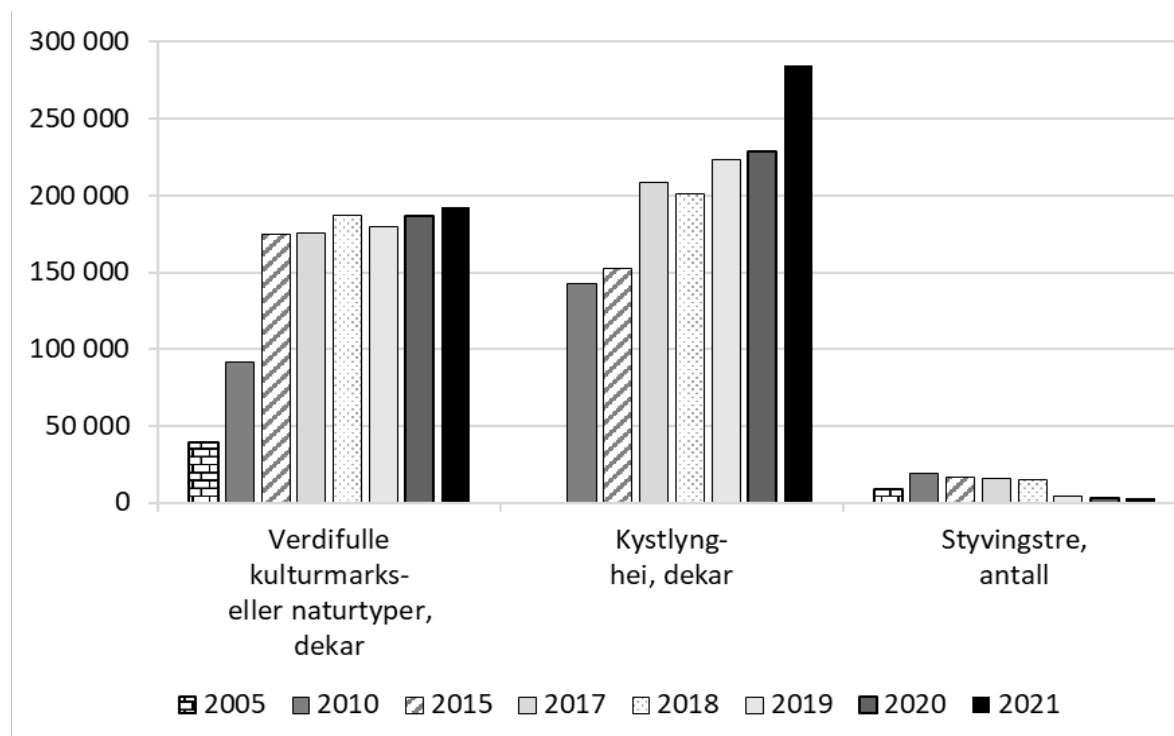
Av fremmede arter i Norge har de fleste en lav risiko for å gjøre skade på naturmangfoldet, men noen arter gjør stor skade i området de sprer seg til.

Viktige forutsetninger for et rikt biologisk mangfold er å ta vare på og styrke leveområder og spredningsveier for planter og dyr. Kulturlandskapet i jordbruket med vegetasjon som over lang tid er utformet ved slått, beiting, brenning og lignende, er viktige leveområder for kulturplanter og husdyr, ville planter og dyr, fugler og insekter.

Gjennom de kommunale miljøordningene i Spesielle miljøtiltak i jordbruket (SMIL), og fylkesvise Regionale miljøprogram (RMP), blir det gitt tilskudd til ulike tiltak for å styrke det biologiske mangfoldet.

I 2022 ble det gitt tilsagn om SMIL-tilskudd på kr 10 mill. kr til biologisk mangfold, blant annet til kystlynghei, biologisk verdifulle arealer og fjerning av fremmede skadelige arter.

I Regionale miljøprogram (RMP) har biologisk mangfold over tid fått økt oppmerksomhet. Samlet tilskudd i 2021 var på 58 mill. kr fordelt på tiltak til verdifulle kulturmark- eller naturtyper, kystlynghei og styvingstre. Figur 6.9 viser antall dekar det er bevilget RMP-tilskudd til for henholdsvis verdifulle kulturmark- eller naturtyper og kystlynghei, totalt 476 900 dekar i 2021. Figuren viser også antall styvingstre det er gitt tilskudd til, og det var 3 077 trær i 2021.



Figur 6.9 Bevilget RMP-tilskudd til skjøtsel, antall dekar og antall styvingstre

Kilde: Landbruksdirektoratet

I 2021 startet NIBIO et samarbeid med NINA, SABIMA og frivillige folkeforskere for også å registrere humler og dagsommerfugler i felt på et lite utvalg 3Q-flater. I tillegg til insekter, noteres også blomsterdekke og plantearter i blomst. I 3Q-programmet ble det utviklet en indeks for å beskrive romlig variasjon – eller «heterogenitet» – i landskapet. Selv om det var resultater for kun 10 flater, ble det funnet en klar sammenheng mellom pollinatorer og landskapets heterogenitet. Landskap med større heterogenitet hadde flere pollinatorer.

Soner for pollinerende insekt kom inn som et tiltak i RMP fra 2019. Dette er tilskudd for å så og skjytte striper med pollinatorvennlige frøblandinger på jordbruksareal. Sonene må ha pollinatorvennlige blomster gjennom vekstsesongen og skal ikke være gjødslet eller sprøytet med plantevernmidler.

Tabell 6.5 viser antall meter og kroner tilskudd til soner for pollinerende insekter i 2020 og 2021.

Tabell 6.5 Antall meter og kroner tilskudd til soner for pollinerende insekter per fylke

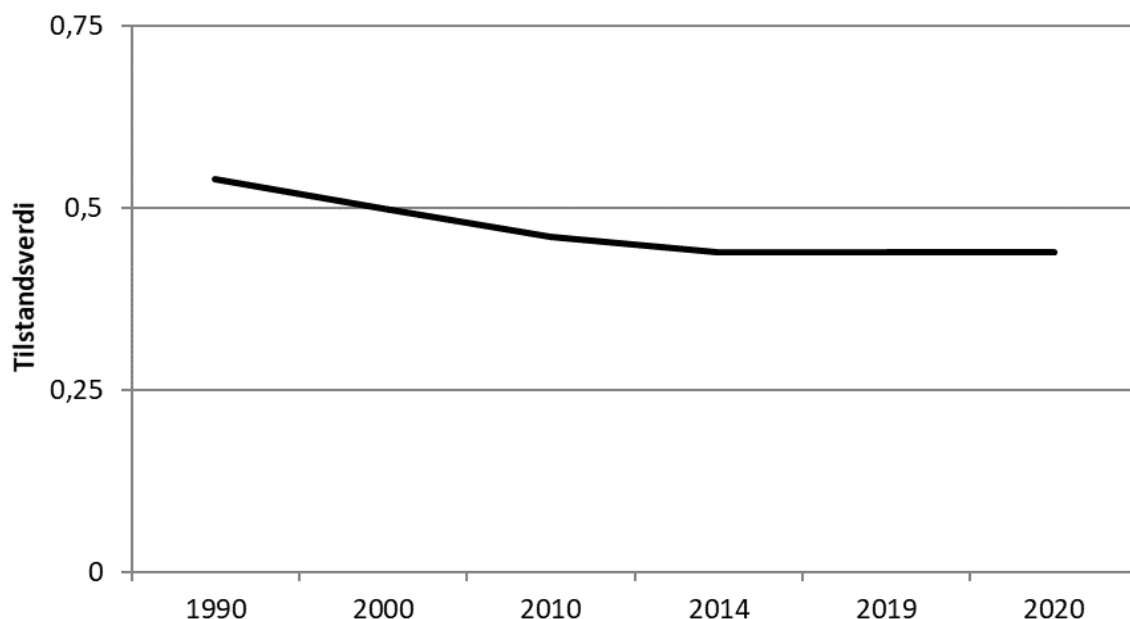
Fylke	2020		2021	
	Meter	Tilskudd, kroner	Meter	Tilskudd, kroner
Oslo og Viken	437 500	2 647 500	616 027	4 991 305
Innlandet	351 900	3 416 600	502 630	4 891 275
Vestfold og Telemark	248 200	3 162 700	255 366	2 342 210
Agder	2 500	41 600	5 867	142 116
Rogaland	17 400	193 900	23 975	242 560
Vestland	400	16 000	4 682	62 600
Trøndelag			120 791	1 243 912
Total	1 057 900	9 478 300	1 529 338	13 915 978

Kilde: Landbruksdirektoratet

Miljødirektoratet er ansvarlig for utvikling og oppdatering av naturindekser, som måler tilstand og utvikling til det biologiske mangfoldet i hovedøkosystemene. Naturindeks 2020 sammenfatter informasjon om 260 indikatorer, tilrettelagt av eksperter fra norske faginstusjoner. Tilstanden i kulturlandskap og åpne lavlandsområder er middels god. Det har totalt sett vært en negativ utvikling siden 1990, men i de siste fem årene har utviklingen vært stabil. Dette er en generell trend for hele landet. Hovedgrunnen til den negative utviklingen er endringer mot mer intensiv jordbruksdrift, eller opphør av skjøtsel.

Figur 6.10 viser naturindeksen i åpent lavland. Den var på 0,44 i 2020. (Naturindeksen spenner fra 0 til 1). Åpent lavland inneholder sjeldne naturtyper og arter. Åpent lavland finnes i områder med lite trær og busker under skoggrensa, oftest skapt av mennesker gjennom langvarig bruk med beitedyr, slått og brenning i utmarka. Nedgangen i kulturmarkstyper som bl.a. naturbeitemark og slåttemark, som finnes i det som er klassifisert som åpent lavland i naturindeksen, startet for alvor ved moderniseringen

av jordbruket etter 1950. Som naturindeksverdien viser har utviklingen fortsatt etter 1990 og fram til 2020.



Figur 6.10 Naturindeks i åpent lavland

Kilde: Miljødirektoratet, www.naturindeks.no

På møtet under Konvensjonen om biologisk mangfold i Nagoya i 2010 ble det vedtatt en ny strategisk plan (2011–2020) med globale mål for biologisk mangfold fram mot 2020, og en visjon for 2050 (Aichimålene). Aichimålene er FN's Internasjonale mål, og det kreves også at Norge har en strategi for å oppnå god tilstand i økosystemene. Regjeringens politikk for å følge opp dette blir beskrevet i Meld. St. 14 (2015–2016) Natur for livet - Norsk handlingsplan for naturmangfold. Nye globale mål under Konvensjonen om biologisk mangfold skulle vært på plass i 2020, men pga. pandemien ble forhandlingene utsatt til desember 2022. Forhandlingene foregikk i Montreal i Canada, og 193 land signerte da en ny historisk naturavtale som skal stoppe og reversere naturtapet innen 2030.

6.4 Kulturminner og kulturmiljøer

De nasjonale målene her er ifølge Meld. St.16 (2019–2020) fra KLD:

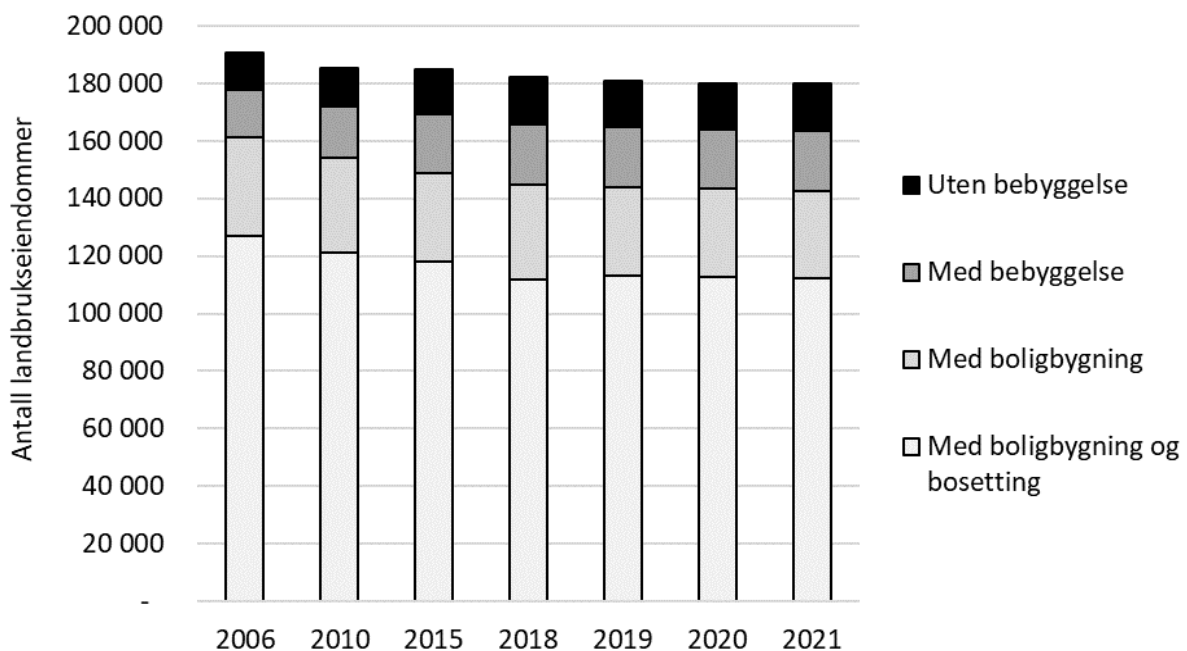
- *Alle skal ha mulighet til å engasjere seg og ta ansvar for kulturmiljø*
- *Kulturmiljø skal bidra til bærekraftig utvikling gjennom helhetlig samfunnsplanlegging*
- *Et mangfold av kulturmiljø skal tas vare på som grunnlag for kunnskap, opplevelse og bruk*

Landbrukets mål under dette område er å forvalte mangfoldet av kulturminner og kulturmiljøer i landbruket som grunnlag for kunnskap, opplevelser og verdiskaping.

Landbrukseiendommer

Kulturlandskapet er formet av bruk og aktivitet av menneskene bosatt på landbrukseiendommer. I 2021 var det bosatt 349 900 personer på landbrukseiendommer. Dette utgjør 6,5 prosent av landets befolkning. Tilsvarende tall for 2006 var 447 000 bosatte og 10 prosent av befolkningen. Det var størst andel av befolkningen bosatt på landbrukseiendommer i Innlandet med ca. 16 prosent. Trøndelag hadde ca. 10 prosent andel bosatt på landbrukseiendommer, mens Viken lå lavest med knapt fem prosent.

I 2021 var det totalt 180 000 landbrukseiendommer med minst 5 dekar jordbruksareal eller minst 25 dekar produktivt skogsareal. Det var bolighus på ca. 79 prosent av landbrukseiendommene, og 9 prosent hadde ikke bygninger. Dette er vist i figur 6.11.



Figur 6.11 Landbrukseiendommer med og uten bygning og bosetting.

Kilde: Statistisk Sentralbyrå

Av de ca. 142 500 landbrukseiendommene med bolighus var 30 400 uten fast bosetting. Andelen eiendommer med boligbygning, men uten bosetting varierer fra 11 prosent i Viken til 40 prosent i Nordland.

Til sammen var det registrert 926 200 bygninger på landbrukseiendommer i 2021, en nedgang på 0,5 prosent fra 2020. Disse fordeler seg med 22 prosent på boliger, 47 prosent på driftsbygninger og 31 prosent på andre bygninger. Riksantikvaren har registrert 21 prosent av bygningene i SEFRAK-registeret. Dette er et landsdekkende register over eldre bygninger og kulturminner.

I 2020 var det 2 072 søknader som fikk innvilget SMIL-midler på i alt 99,4 mill. kr til kulturlandskapstiltak. Av tilsagnene ble 19 prosent gitt til tiltak rettet mot verdifulle jordbrukslandskap, og 38 prosent ble gitt til verneverdige bygninger. SMIL-tilskuddene til freda og verneverdige bygninger i landbruket ble redusert etter at det i 2015 ble innført at bare de som fyller kravene til produksjonstilskudd i jordbruket kan søke om SMIL-midler.

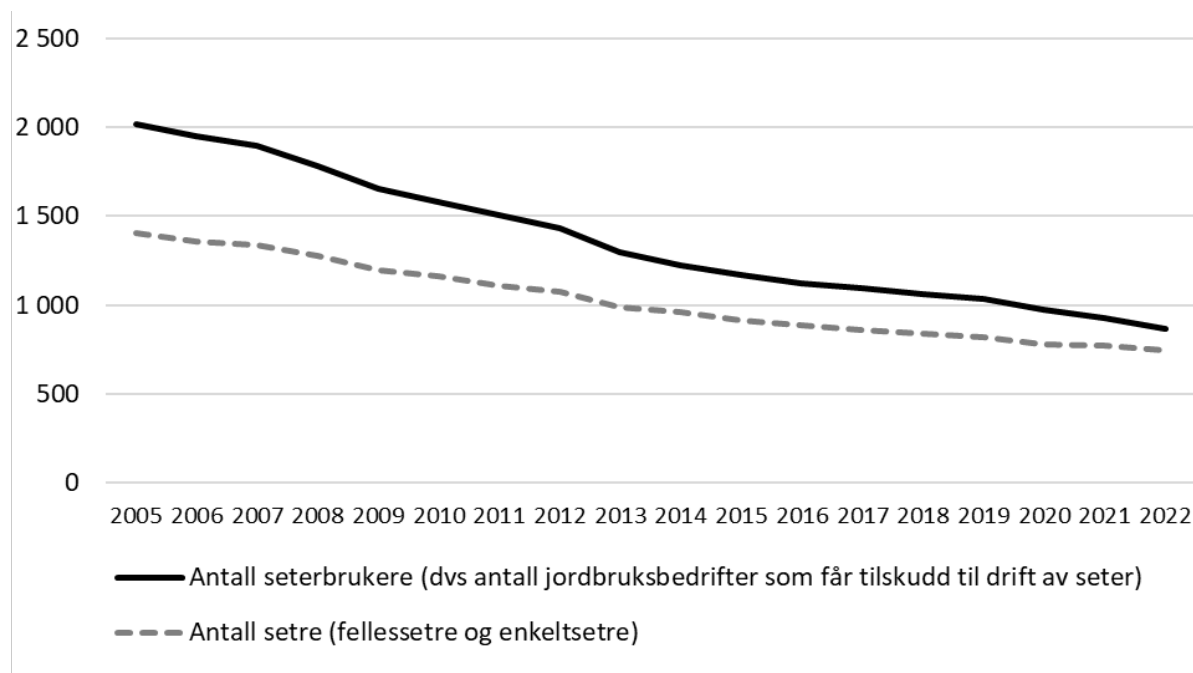
Landbruket har en mangfoldig og verdifull bygningsarv, både som enkeltbygninger og helhetlige kulturmiljøer og som nøkkelementer i jordbrukets kulturlandskap. De er store bruksressurser, men byr også på utfordringer i det å forene bosetting og moderne gårdsdrift med gammel bygningsmasse. Omkring 2 400 (0,2 prosent) av landbrukets bygninger er fredet. Landbrukets bygningsarv representerer både det sjeldne, som middelalderbygg, og det «alminnelige», som de røde låvene som fortsatt preger jordbrukslandskapet. Begge deler er av stor kulturhistorisk verdi.

Det er fredet 12 kulturmiljøer etter kulturminneloven (Riksantikvaren). Et fåtall av disse omfatter landbruk og landbrukseiendommer. Når det gjelder arkeologiske kulturminner er det 157 000 synlige kulturminnelokaliteter i Askeladden (kulturminnedatabase). I tillegg er det et utall ukjente arkeologiske kulturminner som ligger under jordoverflaten. Miljøovervåkningsprogrammet Fortidens minner i dagens landskap i et utvalg av kommuner (NIKU) viser at arkeologiske kulturminner er svært utsatt for tap og skade. I områder med intensivt jordbruksdrift er økt pløyedybde, drenering, nydyrking og annen jordarbeiding viktige årsaker. Overvåkningsprogrammet 3Q viser at det er gjort inngrep (f.eks. pløyd) i sikringssonen på 80 prosent av de synlige gravminnene.

Seterdrift sørger for betydelige fellesgoder til samfunnet ved at den, sammen med matproduksjonen, skaper og opprettholder spesielle natur- og kulturmiljø- og landskapsverdier i seterområdene. Langvarig og variert tradisjonell bruk har gitt rom for helhetlige og sammensatte landskaper med et særegent og stort biologisk mangfold²⁵.

Tilskudd til seterdrift med melkeproduksjon ble innført i 1989. Siden 2005 har dette tilskuddet vært en del av RMP (regionale miljøprogram). Det gis tilskudd til drift av seter med melkeproduksjon i alle fylker, både enkeltsetre og fellessetre. Figur 6.12 viser utviklingen i antallet aktive setre og jordbruksbedrifter med seter, eller del i seter.

²⁵ Rapport nr 16/2023. Forslag til satsing for fortsatt seterdrift. Utredning til jordbruksoppjøret 2023. Landbruksdirektoratet

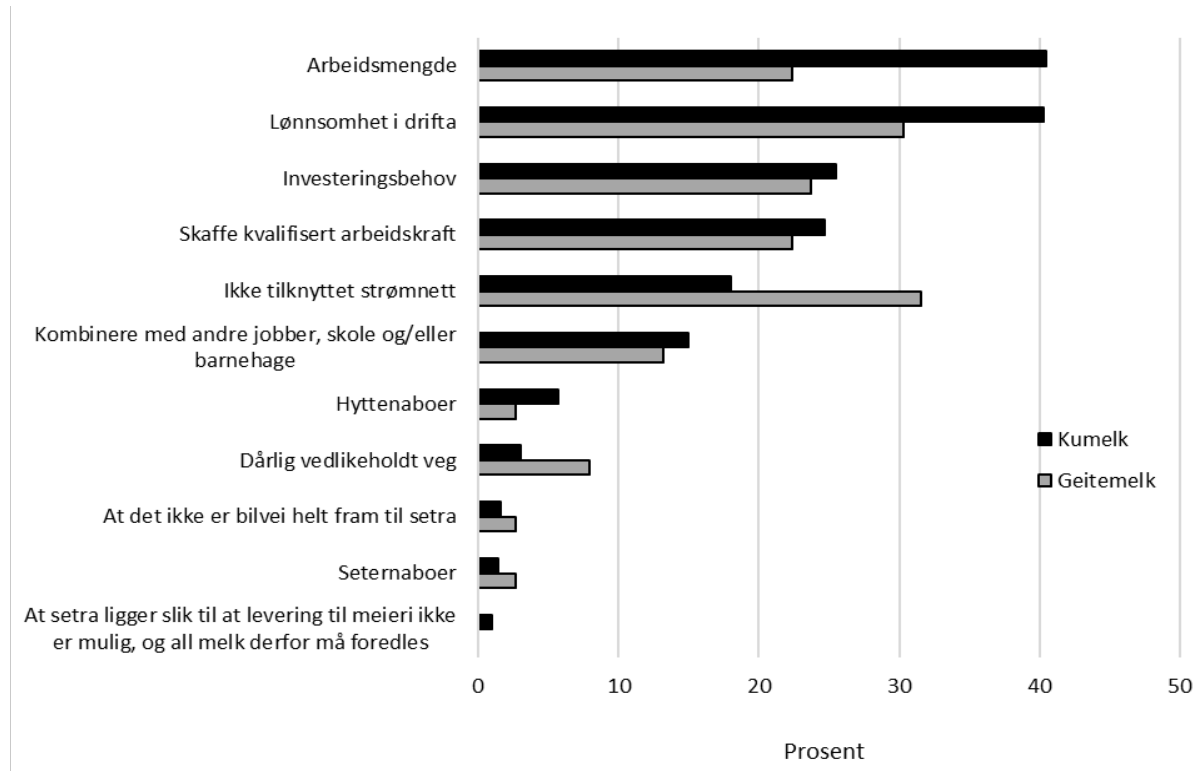


Figur 6.12 Utvikling av antall setre og seterbrukere

Kilde: Landbruksdirektoratet

Agri Analyse har gjort en undersøkelse på hva som skjer med seterdrifta etter hvert som det blir færre og større melkebruk²⁶. Totalt 593 melkeprodusenter med ku og geit har svart på en spørreundersøkelse om seterdrift. På spørsmål om hva som er de største utfordringene med seterdrift er *arbeidsmengde* og *lønnsomhet* de faktorene som peker seg ut hos kumelkprodusentene (figur 6.13). Av geitemelkprodusentene var det flest som svarte *ikke tilknyttet strømnett* som den største utfordringen.

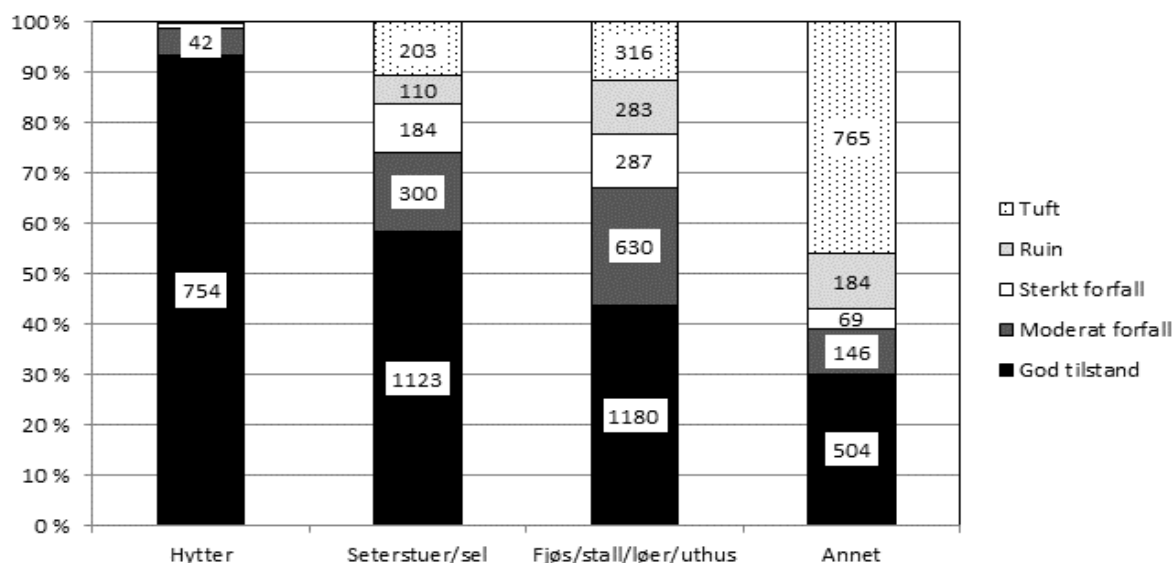
²⁶ Rapport 3 - 2020. A. Bungler m.fl., Færre og større melkebruk – hva skjer med seterdrifta? Agri Analyse



Figur 6.13 Spørsmål om hva som er de største utfordringene en har med seterdrifta
Kilde: Agri Analyse

Bygninger/tufter i seterlandskapet er kulturminner/miljøer hvor tilstanden blir registrert. NIBIO har i perioden 2009-2015 gjennomført et seterprosjekt basert på feltarbeid. I et tilfeldig utvalg var 300 flater à 5 x 5 km² oppsøkt og registrert. Figur 6.14 viser tilstanden til ulike typer seterbygninger. Halvparten av bygningene på setrene er i god tilstand, en fjerdedel er i forfall og den siste fjerdedelen består av tufter og ruiner. Totalt er det registrert 7 090 bygninger inkludert tufter.

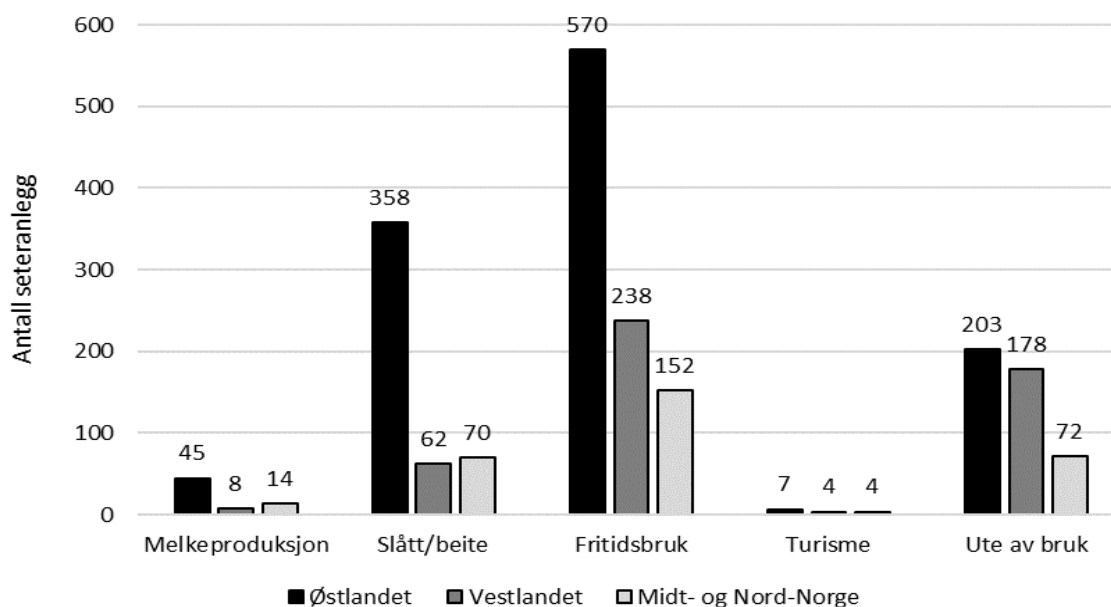
RESULTATKONTROLL FOR GJENNOMFØRING AV LANDBRUKSPOLITIKKEN
Budsjettnemnda for jordbruket, 2023



Figur 6.14 Tilstanden på bygninger i seterlandskapet

Kilde: NIBIO

Figur 6.15 viser den regionvise bruken av setrene. Tyngdepunktet for setring finnes i Valdres og Nord-Gudbrandsdalen, i Nord-Østerdalen, Hallingdal og sørlige deler av Trøndelag. Fritidsbruk og slått/beite er det mest av på Østlandet og i Midt- og Nord-Norge. Andelen setre uten tegn til bruk av noe slag, ligger på 27 prosent. Halvparten av disse setrene gjenfinnes bare som tufter eller ruiner. Flest setre helt ute av bruk er det mest av på Vestlandet.



Figur 6.15 Bruk av setrene, regionvis

Kilde: NIBIO

Innenfor rammene av Nasjonalt program for offisiell statistikk 2021-2023 heter det: «I programperioden vil det pågå utrednings- og utviklingsarbeid knyttet til statistikk på kulturarvfeltet, hvor blant annet kulturmiljø er sentralt. Statistikk på dette feltet kan også bli en del av området Natur, klima og miljø.» Dette arbeidet er igangsatt i regi av SSB.

6.5 Friluftsliv og tilgjengelighet

Nasjonale mål for friluftsliv er at alle skal ha mulighet for å drive friluftsliv som helsefremmende, trivselsskapende og miljøvennlig aktivitet i nærmiljøet og i naturen ellers. Områder av verdi for friluftslivet skal sikres og forvaltes slik at naturgrunnet blir tatt vare på. Allemannsretten skal holdes i hevd.

Landbrukets mål her er å bidra til et rikt og variert friluftsliv for opplevelser og aktivitet. Det er et mål i Nasjonalt miljøprogram å videreutvikle allmennhetens mulighet til friluftsliv i jordbrukslandskap. Dette er primært fulgt opp med regionale miljøtilskudd som gis for å vedlikeholde og holde stier på innmark åpne. Lokale miljøtilskudd kan bli gitt for å etablere stier, skilting mm.

I Meld. St. 18 (2015–2016) Friluftsliv, heter det at: «Allemannsretten legger til rette for at alle kan bruke jordbruksarealer til friluftsliv, innenfor klare rammer, da innmark på grunn av matproduksjonen er mindre tilgjengelig for friluftsliv enn utmarksområder. Det er likevel gode muligheter for friluftsliv i jordbrukslandskapet. Jordbrukets kulturlandskap byr på store opplevelser med ulike produksjoner, ville arter, kulturminner og ulike anlegg.»

I miljøtemaet «friluftsliv og tilgjengelighet» i RMP ble det i 2021 gitt tilskudd til 813 kilometer ferdselsårer/turstier for å legge til rette for turbruk og tilgjengelighet i jordbrukslandskapet (tabell 6.6). Totalt tilskudd til dette formålet var 5,2 millioner kroner i 2021. Antall brukere med jordbruksdrift som har søkt om denne typen tilskudd var rundt 900 i perioden 2014-2018, men fra 2019 har antallet vært fra 750 til 800. De siste årene har over 70 prosent av det samlede tilskuddet til «friluftsliv og tilgjengelighet» gått til Rogaland.

Tabell 6.6 Antall kilometer ferdselsårer det er gitt tilskudd til gjennom RMP-ordningen

	2014	2015	2018	2019	2020	2021
Antall omsøkte tiltak	900	907	928	754	771	781
Kilometer turstier	1 041	1 032	1 092	793	769	813
Herav km med høy tilrettelegging	492	493	504	522	520	541

Kilde: Landbruksdirektoratet

Seterbruket er en sentral del av landbrukets kulturhistorie. Det har skapt unike og verdifulle bygningsmiljøer, plantesamfunn og landskap. NIBIO foretok i perioden 2009-2015 registreringer på seterbruk, for å belyse hvilke og hvor store endringer som

har skjedd i setermiljøene. Det er lite aktiv drift igjen på mange av setrene, men områdene er likevel attraktive for annen type bruk.

Tilgjengelighet til seteranlegg er en mulighet for å gjøre jordbrukets kulturlandskap tilgjengelig for allmenheten, og tilgjengelighet har betydning for bruk, vedlikehold og utvikling. Det er lettest tilgjengelige setre på Østlandet og vanskeligst på Vestlandet. Det er bilvei helt fram til 64 prosent av setrene på Østlandet, til 56 prosent i Midt-Norge og til 26 prosent av setrene på Vestlandet. Innen 15 minutters gange kan man nå 87 prosent av setrene på Østlandet, 74 prosent av setrene i Midt-Norge og 42 prosent av setrene på Vestlandet. Mer enn en times gange er det til to prosent av setrene på Østlandet, til seks prosent i Midt-Norge og til 19 prosent av setrene på Vestlandet.

6.6 Avrenning til vann

Nasjonale mål: Økosystemene skal ha god tilstand og levere økosystemtjenester.

I Prop. 1 S (2018-2019) fra Landbruks- og matdepartementet er det et sentralt mål å redusere forurensing fra landbruket slik at vann skal oppnå god økologisk tilstand.

- *Miljøsatsingen over jordbruksavtalen skal bidra til å holde kulturlandskapet ved like og til å redusere miljøbelastningen fra jordbruket, som utslipp til luft og vann*
- *Virkemidlene i nasjonalt og regionale miljøprogram skal bidra til at jordbruksproduksjonen fører til minst mulig forurensing og tap av jord og næringsstoff*

Alt vann i elver og innsjøer skal ha god økologisk tilstand, det er et av målene i vannforskriften. Dersom det ikke blir gjennomført tiltak, er det en risiko for at bare rundt 74 prosent av landets elver og 78 prosent av innsjøene når dette målet. Derfor vurderes den samlede statusen som middels god.

Sektormyndighetene arbeider med tiltak som skal bidra til at vi når målet om god økologisk tilstand i hele landet.

Naturindeksen for Norge viser en stabil utvikling fra 1990 og fram til i dag. Utviklingen er lik i hele landet, og kan tyde på at de positive effektene av iverksatte tiltak blir oppveid av ulike negative påvirkninger. For eksempel er forsuringen av vann og vassdrag redusert gjennom ulike tiltak, mens det fortsatt er utfordringer med økt overgjødning fra landbruket flere steder.

De menneskelige aktivitetene som påvirker tilstanden varierer fra landsdel til landsdel. På Sørlandet og Vestlandet er sur nedbør fortsatt en utfordring, her er vassdrag fremdeles forsuret, mens deler av Østlandet, Vestlandet og Midt-Norge blant annet har for høye tilførsler av næringssalter fra avløp og jordbruk. I alle regioner, men særlig på Vestlandet og i Nord-Norge, er mange vassdrag påvirket av vannkraftutbygging.

6.6.1 Tilførsler av næringsalter

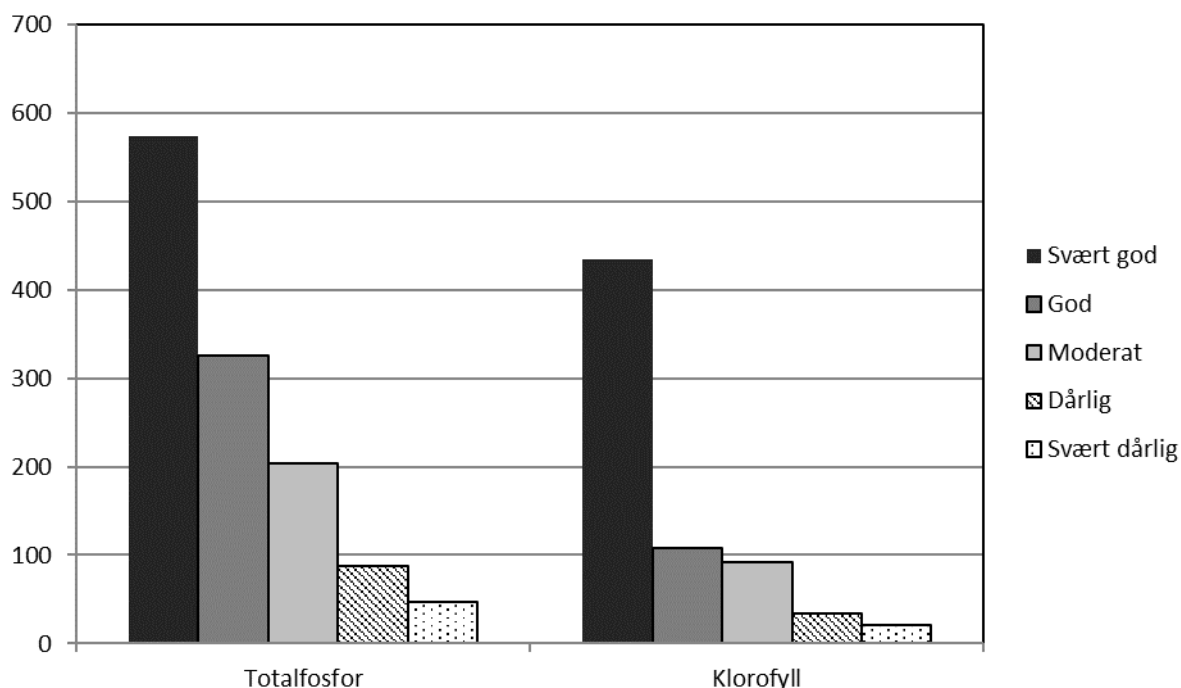
Norge har gjennom EØS-avtalen tatt inn EUs Rammedirektiv for vann i norsk lov gjennom forskrift for vannforekomster (vannforskriften) 2007. Målet om god tilstand er utgangspunktet og hovedregelen etter vanddirektivet/vannforskriften, men det kan både gis unntak i form av fristutsettelse, men også unntak i form av mindre strenge miljømål, jf. Vannforskriften § 10. Vannforskriftens formål er å beskytte og om nødvendig forbedre miljøtilstanden i vannforekomstene. Den fastsetter miljømål som skal sikre helhetlig beskyttelse og bærekraftig bruk. I juli 2016 stadfestet regjeringen vannforvaltningsplaner med forpliktende mål for elver, innsjøer, grunnvann og kystvann.

Avrenning av næringsstoffer og plantevernmidler, samt erosjon av partikler fra jordbruket er med på å påvirke økologisk tilstand i vannforekomster og i nære kystfarvann. De største tapspostene fra jordbruk er erosjon og avrenning av lettløselige næringsalter som nitrogen og fosfor.

Ifølge SSB rapporten Jordbruk og miljø 2019 har 23,6 % av klassifiserte vannforekomster i Norge moderat eller dårlig tilstand. 76,4 % er i god eller svært god tilstand. 1,4 % av vannforekomstene i overflatevann gjenstår å klassifisere. Overflatevannet har best tilstand i Finnmark, Troms, Nordland og Møre og Romsdal med mer enn 80 % med god eller svært god tilstand. I vannområdene Vestre-Viken, Trøndelag, Glomma og Sogn og Fjordane har mellom 60 og 80 prosent av vannforekomstene god eller særs god tilstand, mens nær 60 % i vannregionen Rogaland og omtrent 50 % i Hordaland har god eller svært god tilstand. Agder har dårligst økologisk tilstand med under 40 prosent som har god eller særs god tilstand.

En indikator for økologisk tilstand er mengde av næring i vannforekomstene. Eutrofiparametrene fosfor, nitrogen og klorofyll blir brukt som indikatorer. Figur 6.16 viser at for totalt 1 237 innsjøer som har gode nok overvåkingsdata til å klassifisere totalfosfor, var det 898 (73 %) som oppnådde god eller svært god økologisk tilstand og som dermed har nådd miljømålet. 135 innsjøer hadde dårlig eller svært dårlig tilstand og dermed stor avstand til miljømålet. Tilsvarende resultat for klorofyll, som er et mål for algevekst, var 543 (79 prosent) innsjøer med god eller svært god økologisk tilstand av totalt 690. 55 innsjøer hadde dårlig eller særs dårlig tilstand. De fleste av disse er påvirket av avløpsvann og jordbruk.

Tall for god eller svært god tilstand for registreringer i 2021 viser 72 prosent for fosfor og 78 prosent for klorofyll. I 2021 var 16 prosent i moderat tilstand for fosfor og 14 prosent for klorofyll, tilsvarende i 2022 var hhv. 16 og 13 prosent.



Figur 6.16 Økologisk tilstand i innsjøer, antall vannforekomster 2022

Kilde: Vann-Nett Norges vassdrag- og energidirektorat (NVE)/Miljødirektoratet 2022

Overvåkingsdataene for økologiske tilstanden for elver og bekker viser at 74 prosent hadde god eller svært god tilstand for totalfosfor. For totalnitrogen hadde 67 prosent god eller svært god tilstand. 1031 (26 %) av elvene som er overvåket når ikke miljømålet for fosfor og 1 296 (33 %) for nitrogen. Disse innsjøene og elvene ligger i områder hvor det bor til dels mange mennesker og det er store brukerinteresser knyttet til mange av vannforekomstene.

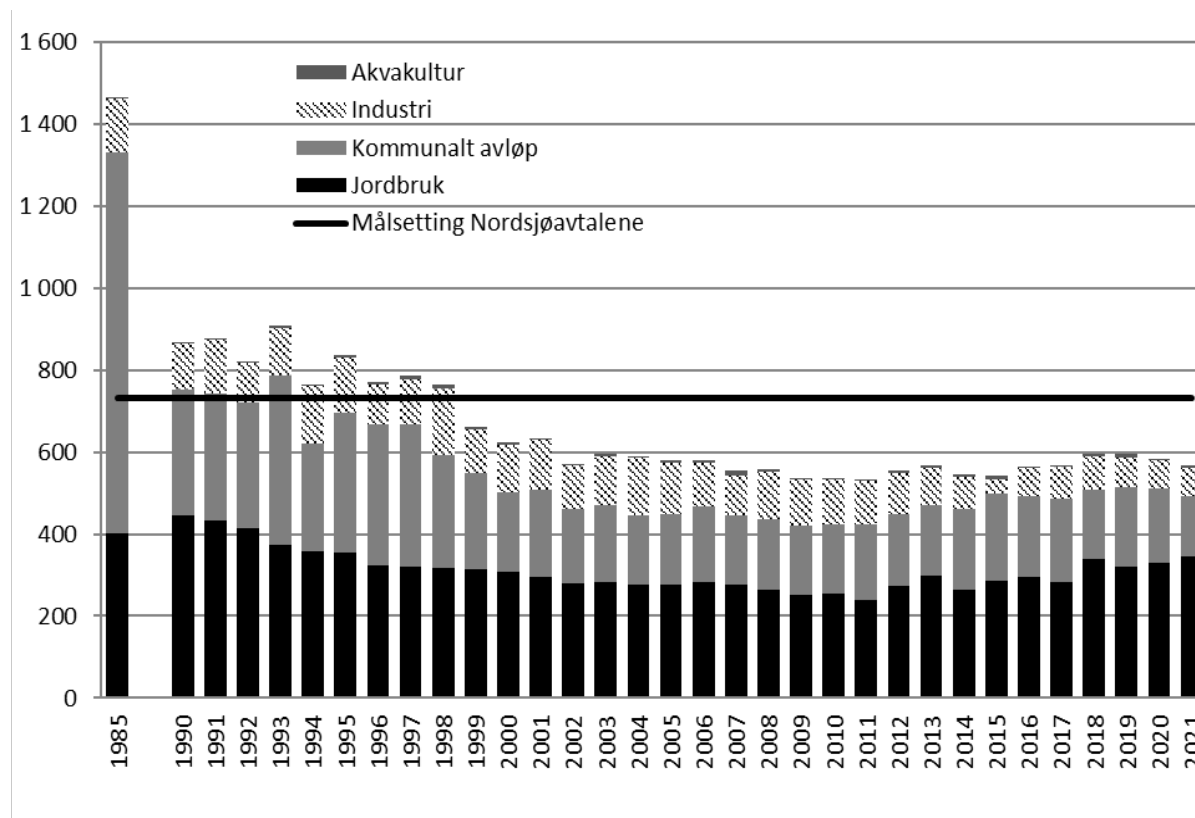
Flere kystvannforekomster er også påvirket. Men både for totalnitrogen og klorofyll hadde henholdsvis 94 % og 90 % av områdene god eller svært god økologisk tilstand. Det vil si over målet i Nordsjøavtalene. Det er særlig området fra Svenskegrensa, langs kysten av Skagerak til Rogaland og i en del fjordbasseng at målene ikke blir nådd.

Helhetlig forvaltning av vannet der det renner fra fjell til fjord forutsetter samarbeid i vannområdene som ofte går på tvers av kommune- og fylkesgrenser. Alle sektorer som bruker og påvirker vann må delta med sin kunnskap, målformuleringer og løsninger. Ved prioritering av tiltak ses effekt opp mot kostnad ved at de mest kostnadseffektive tiltakene prioriteres.

En viktig del av Norges innsats for å bedre miljøforholdene i norske kystfarvann har vært styrt av Nordsjødeklarasjonen (Nordsjøavtalen) hvor Norge har forpliktet seg til å redusere utslipp av fosfor og nitrogen til Nordsjøen og Skagerak med 50 prosent fra nivået i 1985. For fosfor (figur 6.17) har utslippene gått nedover siden 1997 og har siden år 2000 mer enn oppfylt reduksjonsmålsettinga. Samlet menneskeskapt utslipp av fosfor har blitt redusert med 60 prosent, fra 1 465 tonn i 1985 til 601 tonn i 2021.

Jordbrukets andel ble redusert fra 401 tonn i 1985 til 345 tonn i 2021, som tilsvarer 57 prosent av de menneskeskapte tilførslene av fosfor i dette området.

NVE gjennomfører hvert år en avrenningssimulering for hele perioden 1990 til i dag, basert på siste versjon av deres hydrologiske modell. I 2022 byttet NVE til nye inngangsdata, noe som har gitt signifikant lavere simulert vannføring for flere områder i forhold til tidligere år. Dette fører igjen til endringer i simuleringen i næringstilførsel, og dermed endring i historiske tall i denne figuren. For perioden 1985 til 1995 blir det brukt tidligere rapporterte tall, da databasen er ufullstendig for disse årene.



Figur 6.17 Tilførsel av fosfor (tot-P) til området Svenskegrensa-Lindesnes i tonn
Kilde: NIVA

Figuren viser at det har vært relativt liten endring i utslipp av fosfor fra jordbruket de senere år. Fra 2000 til 2021 har det variert fra 309 tonn i 2000 til 345 tonn i 2021. Gjennomsnittet for denne perioden har vært 288 tonn.

Selv om målsettingen for Nordsjøavtalen ikke er nådd, var det en betydelig reduksjon i tilførselen av nitrogen fra 1985 til 2005. For 2006–2019 er utslippene noe høyere. I 2021 var samlet menneskeskapt utslipp ca. 23 500 tonn. Dette er 27 prosent mindre enn i 1985 og på samme nivå som de siste årene. I 2021 kom 13 300 tonn (56 prosent) av totalt menneskeskapt nitrogenutslipp i dette havområdet fra jordbruket. Jordbrukets relative andel av totalt nitrogenutslipp har økt fra 45 prosent i 1985. Utslippet fra jordbruket er redusert med 9 prosent fra 1985.

De viktigste økonomiske virkemidlene med hensyn til avrenning fra jordbruket er tilskudd gjennom de regionale miljøprogrammene (RMP), tilskudd til spesielle miljøtiltak i jord-

bruket (SMIL) og sentrale og lokale/regionale miljøkrav. RMP-midlene går til årlige tiltak som å la åkeren ha plantedekke (stubb) over vinteren eller å så fangvekster. SMIL-midlene går til vedlikehold eller bygging av mer faste installasjoner som for eksempel reparasjon av rør og kummer og bygging av fangdammer. Tabell 6.7 viser SMIL-midler innvilget i 2021 og 2022 til tiltak mot forurensing.

Tabell 6.7 SMIL-midler, tiltak mot forurensing

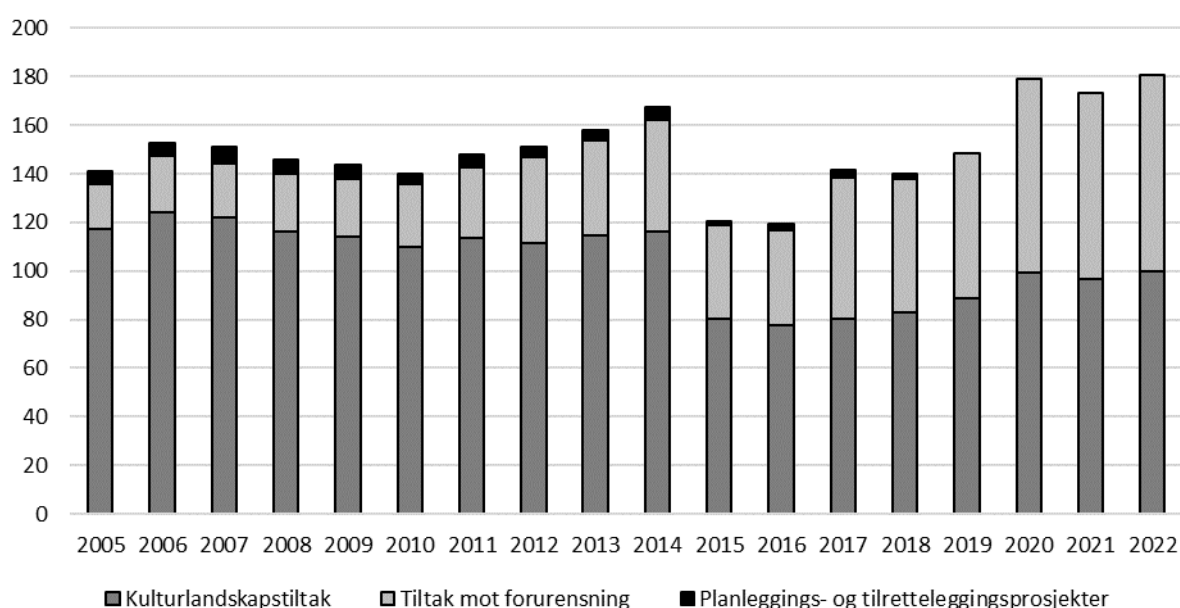
	2021		2022	
	Innvilget mill.kr	Antall saker innvilget	Innvilget mill.kr	Antall saker innvilget
Utbedring av hydrotekniske anlegg	54,17	1 012	57,45	619
Miljøplantinger	0,07	9	-	-
Andre tiltak avrenning til vann	3,84	87	3,46	61
Gjenåpning av bekkelukninger	0,57	13	1,17	12
Erosjonssikring i/langs vassdrag	8,51	142	8,45	92
Vegetasjonssoner/kantsoner langs vassdrag	0,92	9	0,32	8
Flomdempende tiltak	1,80	27	1,04	17
Fangdammer og våtmarker - etablering	1,89	35	1,26	15
Fangdammer og våtmarker - vedlikehold	0,55	42	1,45	42
Tiltak mot avrenning fra veksthus	0,09	2	1,26	4
Omlegging på erosjonsutsatt areal	0,09	1	0,03	1
Sum tiltak mot avrenning	72,50	1 379	75,88	871
Dekke over utvendig gjødsellager	1,81	18	2,37	14
Andre tiltak utslipp til luft	2,31	25	2,61	27
Andre tiltak plantevernmidler			0,02	1
Sum tiltak mot forurensing	76,61	1 422	80,88	913

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabellen viser ca. 76 mill. kr totalt til avrenning, og ca. 81 mill. kr i sum tiltak mot forurensing i 2022. Det viktigste tiltaket mot avrenning, både i beløp og antall saker, er utbedring av hydrotekniske anlegg med ca. 57 mill. kr og 619 saker dette året.

SMIL-midler til tiltak mot forurensing har økt, både i beløp og relativ andel. Dette er vist i figur 6.18. Tiltak mot forurensing har økt fra 18,4 mil. kr (13 %) i 2005 til 80,9 mill. kr (45 %) i 2022.

RESULTATKONTROLL FOR GJENNOMFØRING AV LANDBRUKSPOLITIKKEN
Budsjettnemnda for jordbruket, 2023



Figur 6.18 SMIL-midler fordelt på formål 2005 – 2022, mill. kr. Nominelle kroner

Kilde: Landbruksdirektoratet

Landbruksdirektoratet oppgir at det for 2021 ble gitt totalt ca. 183 mill. kr. i RMP-tilskudd til tiltak mot avrenning. Tilsvarende tall for 2020 var ca. 174 mill. kr. Det viktigste tiltaket for RMP-tilskudd var ingen jordarbeiding på høsten, med 111 mill. kr. i 2021.

Tabell 6.8 viser beløp for tiltaksområder som har fått RMP-tilskudd mot avrenning. I 2020 ble blant annet tilskuddet brukt til 1 230 kilometer grasdekt kantsone i åker, over 70 prosent av dette var i Viken fylke.

Tabell 6.8 Tilskudd mot avrenning, RMP. Mill. kr

Tiltak	2019	2020	2021
Ingen jordarbeiding om høsten	117,61	109,34	110,88
Ingen jordarbeiding på flomutsatte arealer			3,69
Direktesådd høstkorn og høstoljevekster	4,23	9,20	9,40
Fangdam	0,39	0,35	0,71
Fangvekster	6,33	11,15	11,67
Gras på arealer utsatt for flom og erosjon	14,02	12,64	12,46
Grasdekt kantsone i åker	13,86	18,75	22,67
Grasdekte vannveier og grasstriper i åker	7,03	6,62	8,47
Kantsone i eng	2,37	2,68	3,02
Sum	165,82	170,73	182,97

Kilde: Landbruksdirektoratet

Resultatene fra Program for jord- og vannovervåking (JOVA) ved NIBIO har gitt nyttig informasjon for arbeidet med å redusere utslipp til vann. JOVA programmet overvåker 10–11 nedbørsfelt som representerer viktige jordbruksområder i landet. Ved noen av feltene har det vært gjort registreringer av partikler, plantenæringsstoffer og rester av plantevernmidler helt siden 1992. Programmet viser også at tilførsler av fosfor til vann er høyest i områder der det dyrkes grønnsaker og brukes mye husdyrgjødsel. I felt med intensiv kornproduksjon og husdyrhold er det store fosfortap på grunn av erosjon og nedbør/avrenning. Nitrogentapet er størst fra grønnsaksarealer. Klimaendringer, med endringer i nedbørsmønstre, har også innvirkning på avrenning og erosjon. Tidligere virkningsfulle tiltak mot avrenning fra jordbruket kan få redusert effekt som følge av dette.

6.6.2 Jordarbeiding og erosjon

Sentralt for å redusere avrenning og erosjon fra jordbruksarealene, er å nytte en praksis ved jordarbeiding som minsker risikoen for avrenning/erosjon fra arealene og til vassdrag. Det er åpenåkerarealet som er særlig utsatt for avrenning/erosjon. Andelen åpenåkerareal (inkludert hage) økte fram til 1990-tallet, men har siden i hovedsak gått ned, slik det går fram av tabell 6.9.

Tabell 6.9 Utviklingen i åpenåker- og kornarealet 1970–2022

	1970	1980	1990	2010	2020	2021	2022*
Åpenåkerareal i % av fulldyrket areal	45,5	49,0	50,5	42,6	40,5	40,8	40,8
Kornareal i % av åpenåkerareal	70,5	78,6	81,3	86,8	87,0	87,0	86,9

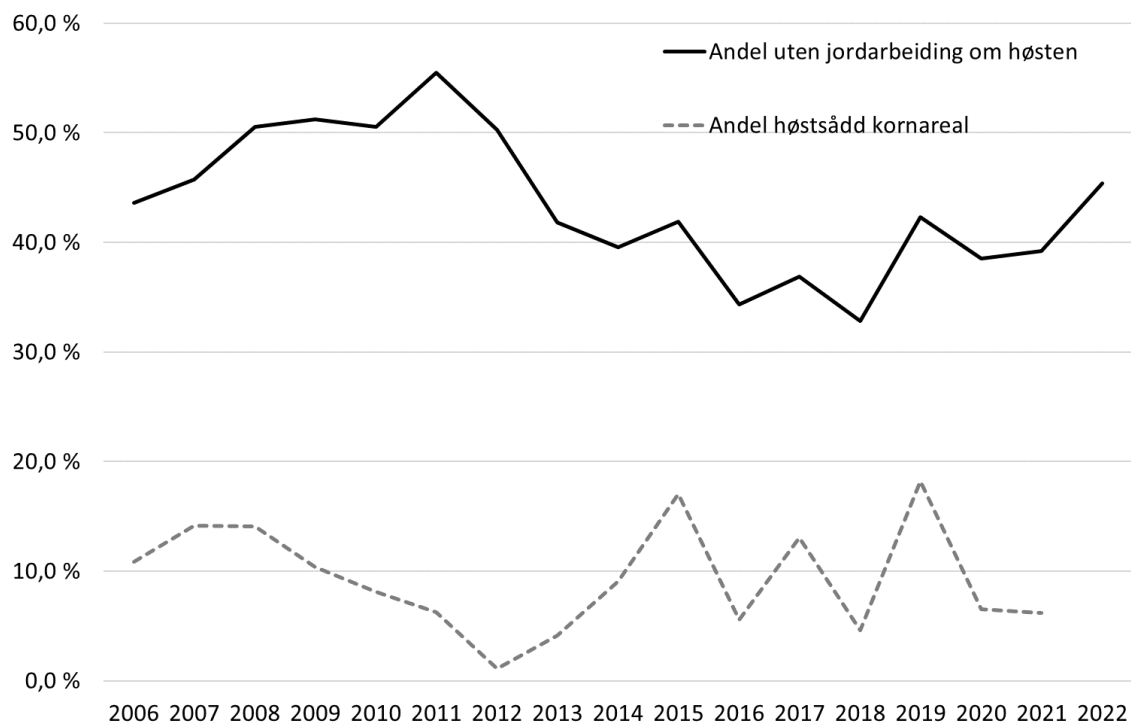
*Foreløpige tall

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket og Statistisk Sentralbyrå

Figur 6.19 viser utviklingen i korn- og oljevekstareal i landet fordelt etter jordarbeidingsmetode og tidspunkt for såing.

Åkerareal i stubb regnes å ha en reduserende, det vil si positiv effekt på arealavrenningen. Det er like stor eller større erosjonsrisiko ved høstkorn som ved høstpløying. Det var minst høstsådd areal høsten 2011, med 1,2 prosent av kornarealet. Høstsådd areal var på topp i 2019, da 18,5 prosent av kornarealet i 2019 ble sådd høsten 2018. Det har vært svingninger i andel høstsådd areal de siste årene.

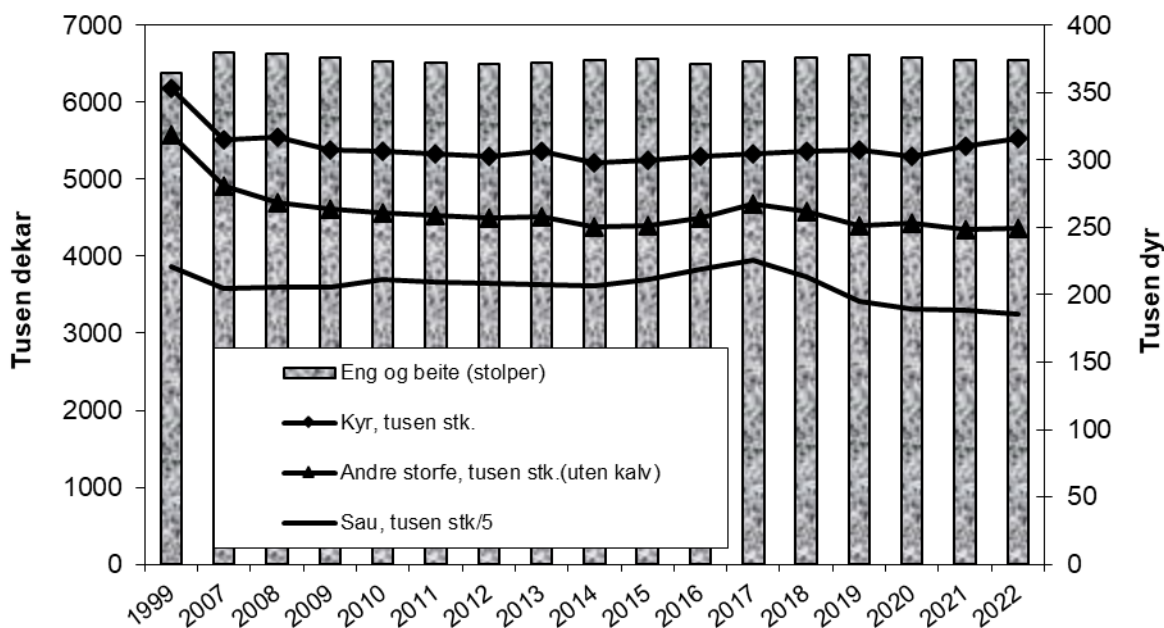
RESULTATKONTROLL FOR GJENNOMFØRING AV LANDBRUKSPOLITIKKEN
Budsjettnemnda for jordbruket, 2023



Figur 6.19 Andel uten jordarbeiding om høsten og andel høstsådd kornareal

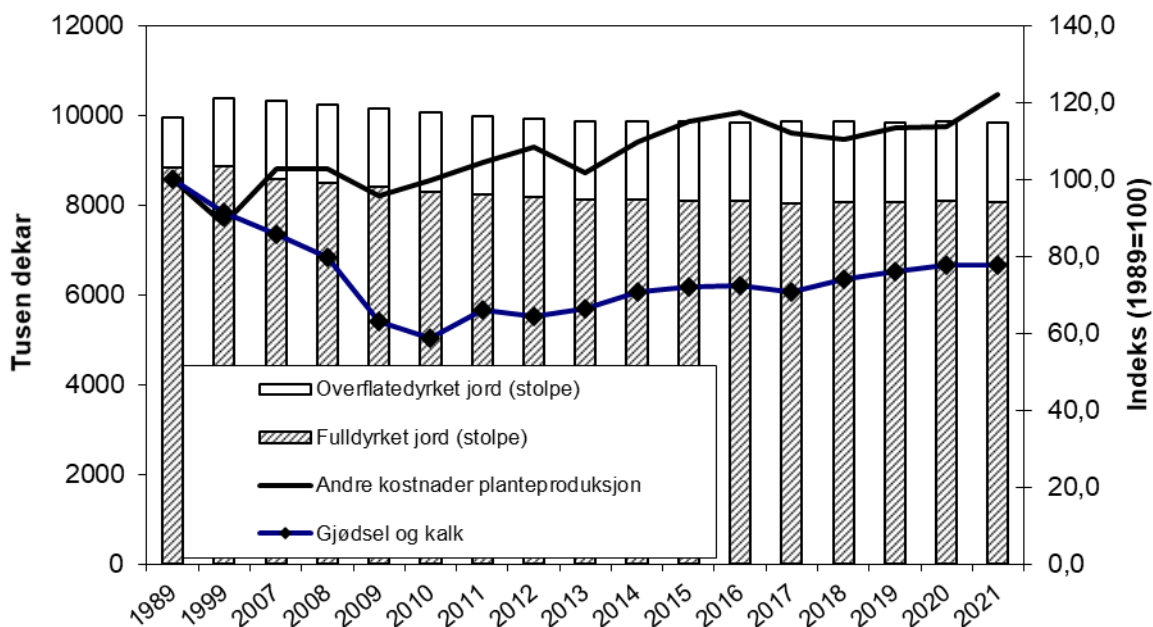
Kilde: Landbruksdirektoratet

Figur 6.20 viser utviklingen i antall grovfôrdyr sammen med utviklingen i grovfôrareal mens Figur 6.21 viser volumendring av innsatsfaktorer sammen med arealutviklingen.



Figur 6.20 Utviklingen i eng- og beiteareal og grovfôrdyr

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket



Figur 6.21 Utvikling i areal og volumendringer av innsatsfaktorer

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

6.6.3 Gjødselforbruk

Riktig gjødsling, det vil si samsvar mellom næringstilførsel og næringsopptak, er viktig for å unngå avrenning av næringsalter. Riktigere gjødsling skjer blant annet ved forbedrede gjødseltyper, gjødselplanlegging, tilstrekkelige lagringsløsninger og spredearealer for husdyrgjødsel og rett valg av spredetidspunkt.

Tabell 6.10 viser at forbruket av mineralgjødsel per dekar var 19 prosent lavere i 2022 enn i 1999. Dette skyldes redusert fosforgjødsling og at det gjennomgående brukes gjødseltyper med større nitrogeninnhold. N-forbindelsen i de fleste gjødselslag har en forsurende virkning på jordsmonnet. Forbruket av mineralgjødsel per daa jordbruksareal var synkende fra 2005 til og med 2010, og var på 38 kg per dekar i 2010. Etter 2010 har det vært en økning igjen, men det siste året var det en reduksjon, og forbruket var på 40 kg per dekar i 2022.

Grovt regnet trengs 1 kg kalk, tilsvarende 2 kg kalksteinsmel, for å nøytralisere virkningen av 1 kg N i fullgjødsel. Tilførselen av kalk, gjennomsnittet av alle kalkslag, var ca. 26 kg per dekar i 2022, jf. tabell 6.10. For å opprettholde pH-nivået i vanlig jord trengs imidlertid 50–100 kg kalksteinsmel per dekar. Dette skyldes effekten av den generelle forsuringen. Kalkingsbehovet varierer ellers mye landet over og er foruten selve gjødslingen avhengig av jordart, klima og vekster.

Tabell 6.10 Mineralgjødsel og kalk i mill. kg og kg per dekar jordbruksareal

	1999	2005	2010	2020	2021	2022*
Mineralgjødsel:						
Totalt, mill. kg	516	511	384	472	480	394
Kg/daa jordbruksareal	49,4	49,3	38,2	47,9	48,8	40,1
Kalk:						
Totalt, mill. kg	275	206	168	271	322	259
Kg/daa jordbruksareal	26,5	19,9	16,7	27,5	32,7	26,3

* Foreløpige tall

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

På grunn av gjødsel som betydelig kostnadspost, har utviklingen i forbruket av gjødsel hatt spesiell oppmerksomhet. Tilførsel av næringsstoffer pr daa har fra 2008/09 vist en jevn økning, med mest markant økning for nitrogen, men de siste årene har nivået vært relativt stabilt for alle gjødselsorter (Tabell 6.11). Det kan forklares med større oppmerksomhet om riktig gjødsling i kombinasjon med husdyrgjødsel og oppdaterte gjødselnormer.

Tabell 6.11 Næringsforbruk av nitrogen, fosfor og kalium brukt i jordbruket¹

	Jordbr. areal 1000 daa	Nitrogen, N		Fosfor, P		Kalium, K		Verdistoff Tonn
		Tonn	Kg/daa	Tonn	Kg/daa	Tonn	Kg/daa	
2004/05	10 354	106 882	10,3	12 660	1,20	45 926	4,4	165 468
2009/10 ²	10 060	83 982	8,3	7 831	0,80	31 943	3,2	123 756
2014/15	9 860	102 933	10,4	9 284	0,90	34 043	3,5	146 280
2015/16	9 837	102 460	10,4	9 116	0,93	34 224	3,5	145 800
2016/17	9 851	99 674	10,1	8 718	0,88	33 468	3,4	141 860
2017/18	9 863	102 392	10,4	8 892	0,90	33 984	3,4	145 267
2018/19	9 843	106 765	10,8	8 901	0,90	34 422	3,5	150 089
2019/20	9 860	105 884	10,7	8 996	0,91	34 171	3,5	149 051
2020/21	9 845	107 282	10,9	9 475	0,96	35 306	3,6	152 063
2021/22	9 835	99 043	10,1	8 336	0,85	30 005	3,1	137 385

1) Korrigert for forbruk til grøntanlegg og hager

2) Inkl. verdistoff av 55 000 tonn gjødsel i 2008/09 og 10 000 tonn gjødsel i 2009/10 hamstret fra 2007/08

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

Mest mulig spredning av gjødsla i vekstsesongen er viktig for en bedre utnyttelse av næringssaltene. Samtidig reduseres risikoen for avrenning. I kornproduksjonen er våronna det dominerende tidspunkt for gjødsling. Delt gjødsling (gjødsling både i våronn og seinere i vekstperioden) er stort sett aktuelt kun ved dyrking av mathvete. Arealet med delt gjødsling i kornproduksjonen er dermed avhengig av omfanget av hvetedyrkingen, hvor delt gjødsling er betinget av økonomien i dyrkingen.

6.7 Utslipp av klimagasser og luftforurensning

Nasjonale mål: Norge har meldt inn en forpliktelse under Parisavtalen om å redusere utslippene av klimagasser med minst 55 prosent innen 2030 sammenliknet med 1990. Klimaloven setter mål om at Norge skal bli et lavutslippssamfunn i 2050 og redusere utslippene med 90 til 95 prosent fra 1990 til 2050. Samfunnet skal forberedes på og tilpasses klimaendringene. Helse og miljø skal ikke ta skade av luftforurensning fra (...) ammoniakk eller partikler. Under Gøteborgprotokollen er Norge forpliktet til å redusere de årlige utslippene av ammoniakk (NH₃) med 8 prosent sammenlignet med nivået i 2005. Forpliktelsen gjelder fra 2020.

Mål for utslipp til luft i Prop 1S 2019-2020 LMD:

- *Redusert utslipp av klimagasser, økt opptak av CO₂ og gode klimatilpassinger*

Jordbruket skal begrense utslippene til luft fra produksjon, foredling og forbruk av mat. Redusert høstpløying, bedre utnytting av husdyrgjødsel innen 2020. Sektormålet for jordbruket er en reduksjon på 5 mill. tonn CO₂ ekvivalenter i 2021-2030.

Jordbruket er den viktigste kilden til utslipp av metan (CH₄) og lystgass (N₂O), med henholdsvis 56 og 78 prosent av landets samlede utslipp i 2021.

Om lag 86 prosent av metanutslippene fra jordbruket kommer fra dyrenes fordøyelse, resten kommer fra i hovedsak håndtering av husdyrgjødsel²⁷. Både nitrogenholdig mineralgjødsel og husdyrgjødsel fører til utslipp av lystgass. I 2021 kom 78 prosent av de norske lystgassutslippene fra bruk av gjødsel og andre kilder i jordbruket. Utslipp av CO₂ i jordbruket stammer fra bruk av traktorer, maskiner og oppvarming, samt fra bruk av mineralisk gjødsel. Utslippene av CO₂ utgjør imidlertid en liten andel av landbrukets utslipp av klimagasser.

En stor del av planteproduksjonen er fôrproduksjon til husdyrhold. Fordøyelse av grovfôr medfører betydelig utslipp av CH₄, samt at lagring og bruk av husdyrgjødsel i planteproduksjon fører til utslipp av både CH₄ og N₂O.

Når det gjelder lystgass er det usikkerhet knyttet til beregninger av utslipp og effekter av tiltak. Det kan forekomme store episodiske utslipp av lystgass som et resultat av kompliserte sammenhenger mellom temperatur, nedbør, drenering og nitrogentilgang. NIBIO har påvist mangedoblet utslipp fra dårlig drenert jord i nedbørsperioder sammenlignet med moderat drenert jord²⁸. Lave avlinger med redusert opptak av tilgjengelig nitrogen gir større potensial for denitrifikasjon og utslipp. Samlet sett er det vurdert at drenering av dårlig drenerte arealer reduserer risiko for lystgassutslipp på mineraljord. På organisk jord øker klimagassutslippene etter drenering, hovedsakelig på grunn av økte CO₂-utslipp. Utslipp fra husdyr- og handelsgjødsel utgjorde 61 prosent av lystgassutslippene fra jordbruket i 2021.

Jordbrukets totale utslipp av klimagasser er beregnet til 4 575 tusen tonn CO₂-ekvivalenter i 2021. Tabell 6.12 viser utslipp av de to viktigste klimagassene fra jordbruk, metan (CH₄) og lystgass (N₂O) omregnet til 1 000 tonn CO₂-ekvivalenter.

Tabell 6.12 Klimagasser fra planteproduksjon og husdyrbruk i Norge, omregnet til CO₂-ekvivalenter. 1 000 tonn

	1990		2000		2019		2020		2021	
	CH ₄	N ₂ O	CH ₄	N ₂ O	CH ₄	N ₂ O	CH ₄	N ₂ O	CH ₄	N ₂ O
Husdyrtarmgass	2 415	-	2 339	-	2 243	-	2 251	-	2283	-
Husdyrgjødsel	338	574	329	571	363	591	357	597	363	606
Mineralgjødsel	-	516	-	502	-	500	-	496	-	502
Jordbruk annet	27	710	11	697	3	702	3	703	3	706
Sum	2 780	1 800	2 679	1 770	2 609	1 793	2 611	1 796	2649	1814

Kilde: SSB

Utslippene av metan og lystgass fra jordbruk har vært relativt stabile fra år til år. Tabell 6.12 viser en samlet nedgang på 2,6 prosent fra 1990 til 2021. Dette er en økning fra 2020, samlet nedgang fra 1990 til 2020 var 4,3 prosent. De totale utslippene av

²⁷ Grønlund, A., Harstad, O.M.: Klimagasser fra jordbruket. Kunnskapsstatus om utslippskilder og tiltak for å redusere utslippene. Bioforsk Rapport 9 (11) 2014

²⁸ Bardalen, A. m-fl.: Utslippsreduksjoner i norsk jordbruk. Kunnskapsstatus og tiltaksmuligheter. NIBIO Rapport 4 (149) 2018

klimagasser i jordbruket, inkludert karbondioksid, har blitt redusert med 4,7 prosent fra 1990 til 2021, reduksjonen var på 6,4 prosent i 2020. Samlet klimagassutslipp fra jordbruket utgjorde 9,4 prosent av alle klimagassutslipp i Norge i 2021.

Utslipp fra transport av produkt, innsatsfaktorer til og fra jordbruksvirksomheten og produksjon av innsatsfaktorer produsert utenfor jordbruket er ikke med i tallene ovenfor. Dette inkluderer også utslipp av CO₂ og N₂O fra produksjonsprosessen av mineralgjødsel. Disse utslippene utgjorde 544 tusen tonn CO₂ og 195 tusen tonn CO₂-ekvivalenter N₂O i 2021, en nedgang fra 626 tusen tonn CO₂ og 210 tusen tonn CO₂-ekvivalenter N₂O i 2020.

I tillegg til utslippene vist i tabell 6.12 er det også et tap av CO₂ fra dyrket jord. Globalt utgjør dette ca. 20 prosent av de totale menneskeskapte klimagassutslippene. I Norge er dette tapet hovedsakelig knyttet til tap fra dyrket myr og mineraljord. NIBIO har beregnet karbonmengden i myr i Norge til ca. en milliard tonn totalt, og 330 mill. tonn i myr som er egnet til nydyrking. Beregning av tap fra jord er vanskelig, og metodene er under stadig bedring. Utslippene fra ett dekar dyrket myr er i tråd med IPCC forutsetninger satt å være 3,5 tonn CO₂-ekvivalenter per dekar og år. I tillegg til CO₂ er dyrket myr også en viktig kilde til utslipp av lystgass (N₂O) og det beregnes mengde metan som slippes ut fra grøftene. NIBIO har i sin modell for beregning av CO₂-tap fra mineraljord, også tatt med binding eller tap i grasmark. Det årlige tapet fra mineraljord er beregnet til 0,14 mill. tonn CO₂.

Jordbruket bidrar også betydelig til utslipp av den forsurende gassen ammoniakk (NH₃). Næringen er viktigste kilde til utslipp av ammoniakk, med 95 prosent av samlet utslipp i 2021. I tillegg til at ammoniakk har forsurende effekt, er nedfall av ammoniakk kilde til indirekte utslipp av klimagassen lystgass (N₂O). Utslipp av ammoniakk kan også medføre overgjødning av vann og vassdrag, fordi det fører til økt avrenning av nitrater.

Det aller meste av ammoniakk-utslippene fra jordbruket kommer fra lagring og spredning av husdyrgjødsel. Gøteborgprotokollen av 1999 forpliktet Norge til å holde de årlige utslippene av ammoniakk på maksimalt 23 000 tonn fra og med 2010. Ved revisjon av protokollen i 2012 forpliktet Norge seg til å redusere de årlige ammoniakktutslippene med 8 prosent innen 2020, i forhold til nivået i 2005. Ifølge utslippsregnskapet levert til FN 2022 lå utslippene i 2005 på 30 452 tonn, mens de i 2020 var omtrent 28 600 tonn, en nedgang på 6 prosent. I 2021 har utslippene økt til 29 300 tonn.

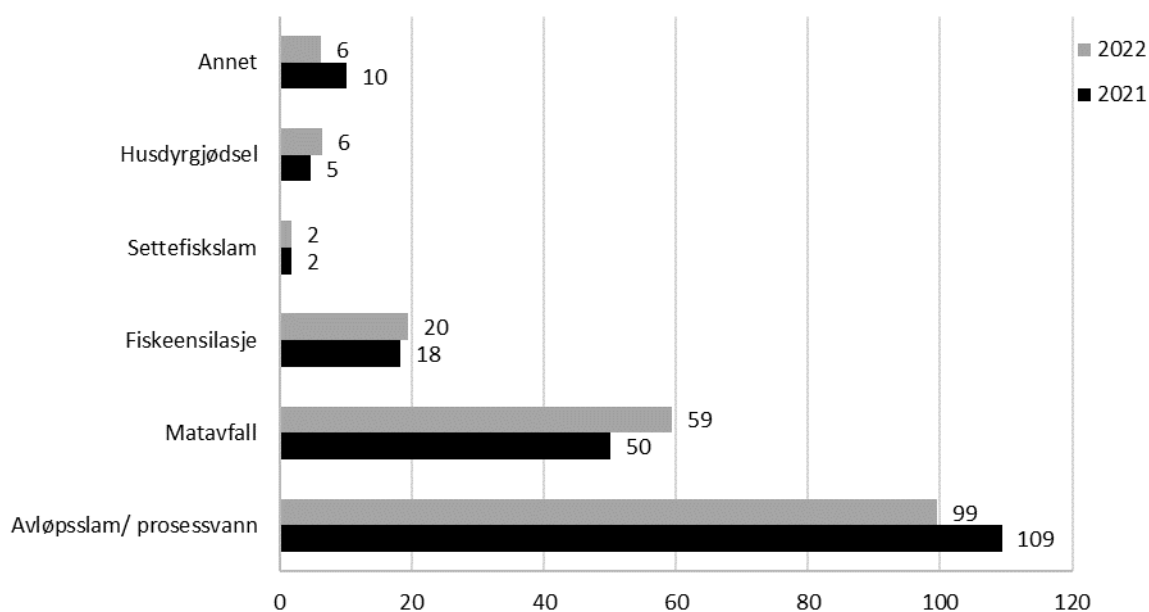
I 2021 var utslipp av ammoniakk fra husdyrgjødsel estimert til om lag 27 000 tonn mot 26 300 tonn i 1990.

Husdyrgjødsel til biogass

Biogass er en energirik gass som produseres når organiske materialer som planterester, husdyrgjødsel, matavfall og slakteriavfall brytes ned i en råtnetank uten tilgang på oksygen.

De fleste biogassanlegg i Norge behandler matavfall og avløpsslam. Slamanleggene (anlegg som har slam fra kommunale avløp som primært substrat), står for om lag 50 prosent av dagens biogassproduksjon. Produsert biogass blir enten brukt internt i eget anlegg til varme og elektrisitet og/eller blir oppgradert til drivstoffkvalitet. Mange av biogassanleggene som er under planlegging og etablering skal behandle husdyrgjødsel, og en kan derfor forvente en økning i bruk av husdyrgjødsel til biogassproduksjon fremover.

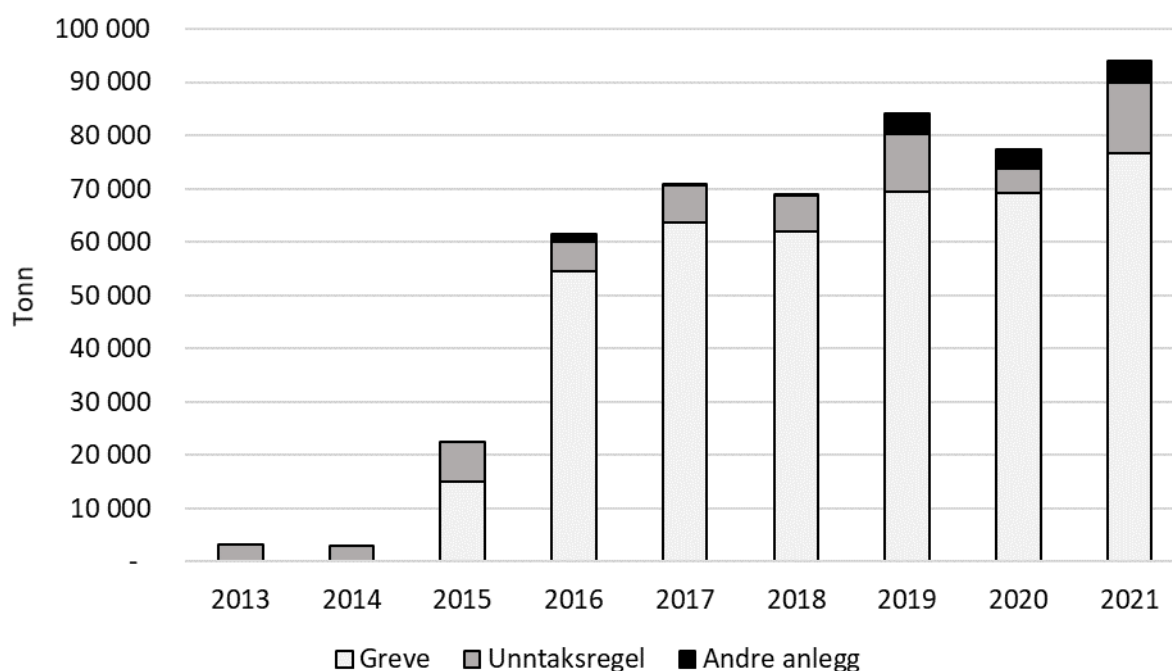
Biogassproduksjonen i Norge har økt betydelig de siste årene, fra knapt 100 GWh i 2013 til 736 GWh i 2022. Det skyldes først og fremst etablering av nye industrielle biogassanlegg, som Greve Biogass (kommunene i Grenland og Vestfold), Romerike biogassanlegg (Oslo kommune), Biokraft Skogn (Trøndelag) og biogassanlegget til Norsk skog (Saugbrugs i Halden). I 2022 var det 56 biogassanlegg i Norge. Figur 6.22 viser utviklingen i mengde råstoff til biogassproduksjon i Norge.



Figur 6.22 Mengde av ulike råstoff til biogassproduksjon, i 1000 tonn tørrstoff

Kilde: Norwaste

Figur 6.23 viser mengde husdyrgjødsel levert til biogassanlegg i perioden 2013-2021. Det meste av husdyrgjødsel er levert til Greve Biogassanlegg i tidligere Vestfold fylke. Når søker ikke kan dokumentere mengde og tørrstoffinnhold i gjødsla som leveres, blir antall tonn estimert ut fra dyretall. Dette regnes som «unntaksregelen». I 2021 var tilskuddet på levering av husdyrgjødsel til biogassanlegg på totalt 10,5 mill. kroner, og det ble levert totalt 94 tusen tonn husdyrgjødsel.



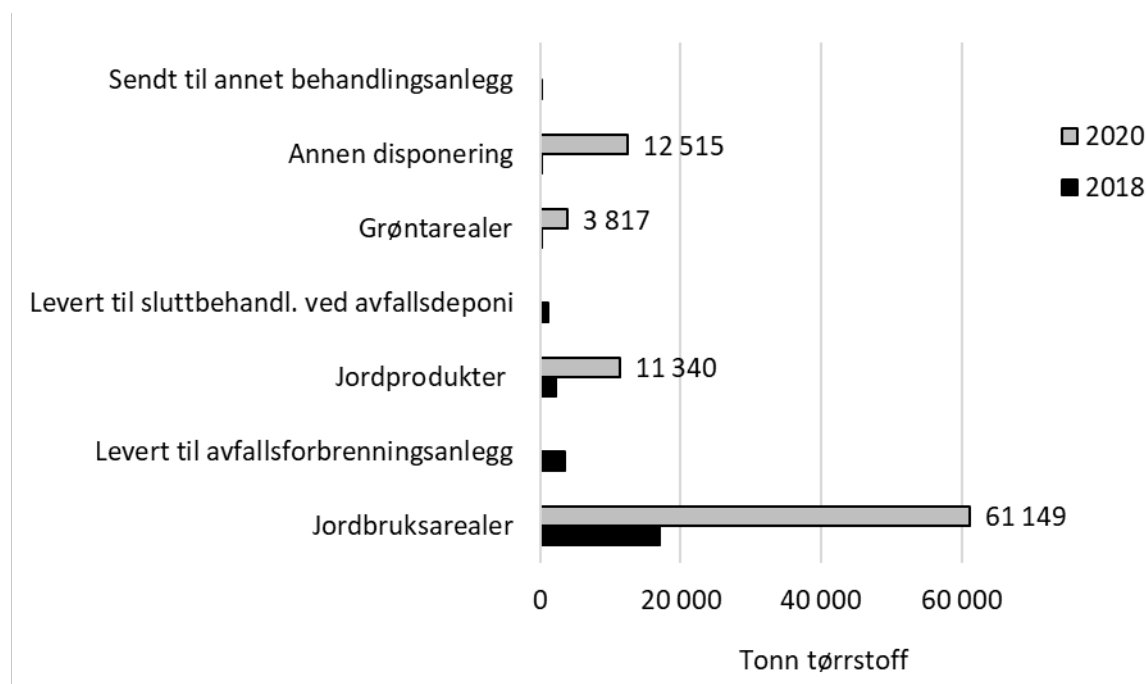
Figur 6.23 Antall tonn husdyrgjødsel levert til biogassanlegg i perioden 2013-2021.

Kilde: Landbruksdirektoratet

Bruk av bioest

Den gjenværende massen som tas ut av tanken/reaktoren etter biogassproduksjonen betegnes bioest. Bioest består av ikke nedbrytbart materiale og nedbrytbart materiale som ikke omsettes i gassproduksjonen.

I Norge produseres bioest hovedsakelig fra avløpsslam, matavfall og husdyrgjødsel. Figur 6.24 viser hvordan bioest fra avløpsslam og annet biologisk avfall ble utnyttet i 2018 og 2020. (Jordprodukter kan være f.eks. biotak, jordblandinger og pellets) Tallgrunnlaget er hentet fra produsentenes årlige egenrapportering til Miljødirektoratet. Mengdene angitt er i tonn tørrstoff og inkluderer ikke massetap fra biogassproduksjonen, det vil si tonn tørrstoff som omdannes til gass. Tilførsel av bioest egner seg godt på jord med et relativt lavt fosforinnhold og lite organisk innhold, for eksempel i områder med mye kornproduksjon og andre produksjoner som ofte ikke har tilgang på husdyrgjødsel.



Figur 6.24 Bruk av biorest. 2018 og 2020

Kilde: Miljødirektoratet

Fornybar energi i jordbruket

Gjennom verdiskapingsprogrammet for fornybar energi og teknologi i landbruket gir Innovasjon Norge støtte til ulike former for bioenergi. Tabell 6.13 viser en oversikt over antall saker, kroner innvilget og energimengde. Gårdsvarme til næring er den prosjekttypen som har desidert flest antall saker og størst beløp innvilget. Total mengde bioenergi er ifølge Innovasjon Norge beregnet til 48,2 GWh i 2022. Til sammenligning er sum forbruk av elektrisk energi i jordbruket 1 297 GWh (SSB 2017)

Tabell 6.13 Antall saker, innvilget i mill. kroner og energimengde.

Prosjekttipe	Antall saker			Innvilget i mill. kroner			Energimengde i GWh		
	2003-2020	2021	2022	2003-2020	2021	2022	2003-2020	2021	2022
Biogass, biokull, biodrivstoff	48	3	6	38,9	9,3	21,7	7,8	1,2	1,8
Brenselproduksjon	175	3	0	69,2	2,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Forprosjekt	227	7	14	21,4	0,7	1,4	0,0	0,0	0,0
Forstudie	257	2	2	9,3	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Gårdsvarme næring	1 387	300	325	401,1	69,5	72,5	236,3	33,8	35,8
Gårdsvarme bolig	570	7	10	17,9	0,8	0,7	24,3	0,4	0,4
Komp. og utredning	178	5	2	37,2	4,1	1,4	0,0	0,0	0,0
Varmesalganlegg	253	7	13	265,5	11,3	16,5	206,0	5,7	8,8
Veksthus	37	2	5	19,9	2,4	2,1	33,8	1,0	1,4
Sum	3 132	336	377	880,4	100,2	116,3	508,2	42,0	48,2

Kilde: Innovasjon Norge

Tabell 6.14 viser antall og energimengde for ulike energibærere i 2019. Tallene er ikke nødvendigvis helt korrekte for den enkelte energibærer, grunnet at mange anlegg har løsninger som solceller, varmegjenvinner og flisfyr i kombinasjon.

Tabell 6.14 Antall og energimengde for ulike energibærere. 2019

Type energi	Antall	Energimengde	Enhet
Ved	8	450 000	Kwh
Flis	76	24	Gwh
Halm	1	500 000	Kwh
Pellets	2	1 400	Kwh
Solcelle	20	750 000	Kwh
Biogass	2	800 000	Kwh

Kilde: Innovasjon Norge

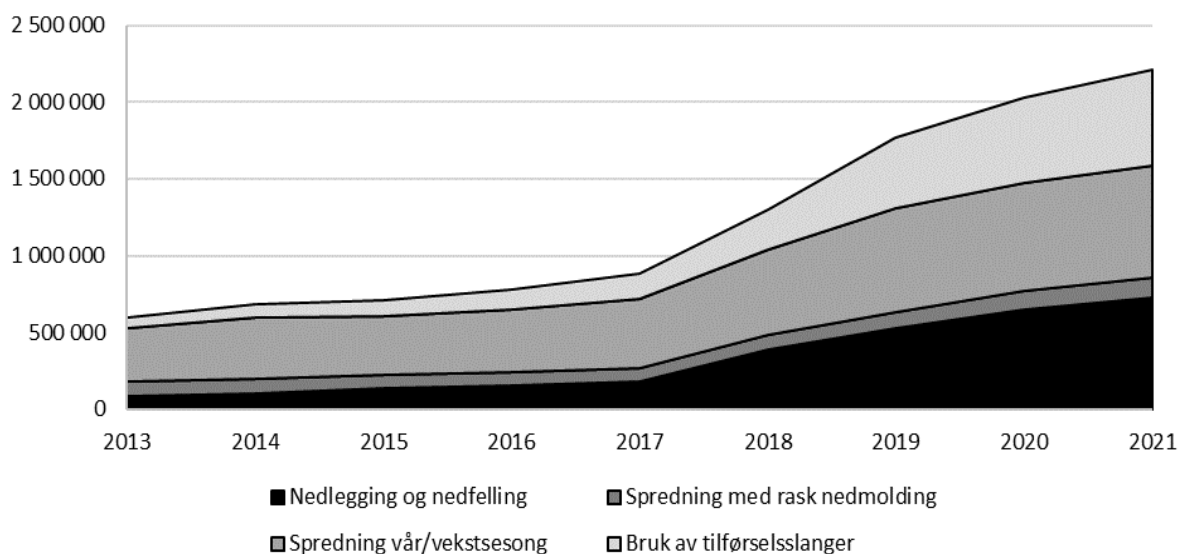
6.8 Jordbrukets bidrag til resirkulering og karbonfangst

I rapporten Klimakur 2030 blir ulike tiltak for å begrense den globale temperaturstigningen utredet. I tråd med Parisavtalen må store utslippskutt på plass før 2030 og i 2050 skal Norge være et lavutslippssamfunn. Det er utredet en rekke tiltak i jordbrukssektoren, men en del av tiltakene kan i dag ikke kvantifiseres eller bokføres i utslippsregnskapet, og noen gir utslippsreduksjoner i sektoren skog og annen arealbruk.

Enkelte tiltak går på forbedring av produksjonen og ressursutnyttelse i jordbrukssektoren. Det gjelder ulike gjødseltiltak, bruk av husdyrgjødsel til biogassproduksjon, forbedret dyrehelse, fruktbarhet og avl, økt beiting for melkeku, drenering, kalking og fôrtiltak.

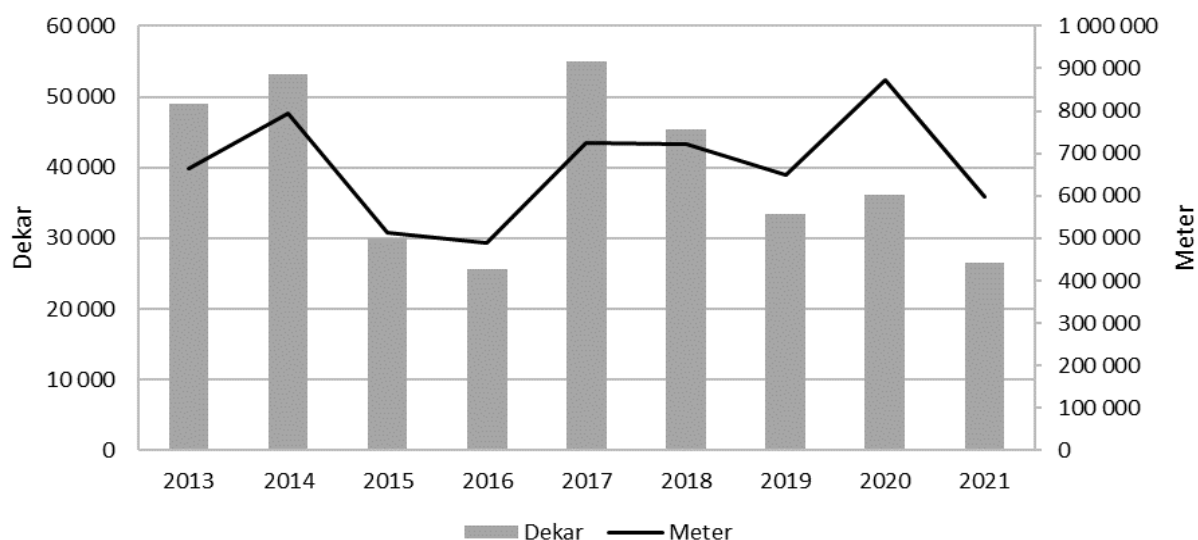
I rapporten «Utslippsreduksjoner i norsk jordbruk. Kunnskapsstatus og tiltaksmuligheter» fra 2018 blir det gitt en oppdatert oversikt over tiltakspotensiale for tiltak som jordbruket kan iverksette for å redusere klimagassutslipp. Mer miljøvennlige spredemetoder, bedre lagringskapasitet og mer optimale spredetidspunkt er tiltak som kan gi bedre utnyttelse av husdyrgjødsel. Dette kan igjen føre til lavere forbruk av mineralgjødsel fordi man får utnyttet nitrogenet i husdyrgjødsel bedre, og også redusere tap til vann og luft.

Figur 6.25 viser økningen i areal som har fått tilsagn om tilskudd til areal med miljøvennlig spredning av husdyrgjødsel. Tilskudd til nedlegging/ nedfelling av husdyrgjødsel i eng ble innført i alle regioner i jordbruksavtalen 2018. I 2019 ble det gitt et høyere tilskudd til bruk av tilførselslanger og lavere tilskudd til nedfelling/ nedlegging, for å stimulere til bruk av tilførselslanger, som blant annet bidrar til mindre jordpakking. Se også figur 6.2 om RMP-midler



Figur 6.25 Miljøvennlig spredning av husdyrgjødsel, dekar.

Drenering er et grunnleggende tiltak for å opprettholde jordhelsen. God drenering gjør et større jordvolum tilgjengelig for planterøtter og andre organismer. Dette er viktig i perioder med mye nedbør og i tørkeperioder. I tillegg blir jorda tidligere laglig for eventuell bearbeiding og for kjøring. Tilskudd til drenering kan innvilges til drenering og profilering av tidligere drenerte arealer. Drenering kan være både avskjæringsgrøfter, systematisk drenering og usystematisk drenering. For usystematisk grøfting blir det gitt tilskudd per meter, fremfor per dekar. Figur 6.26 viser at både løpemeter drenering og dekar areal drenert er redusert i 2021, til henholdsvis 597 000 løpemeter drenering og 26 600 dekar areal drenert.

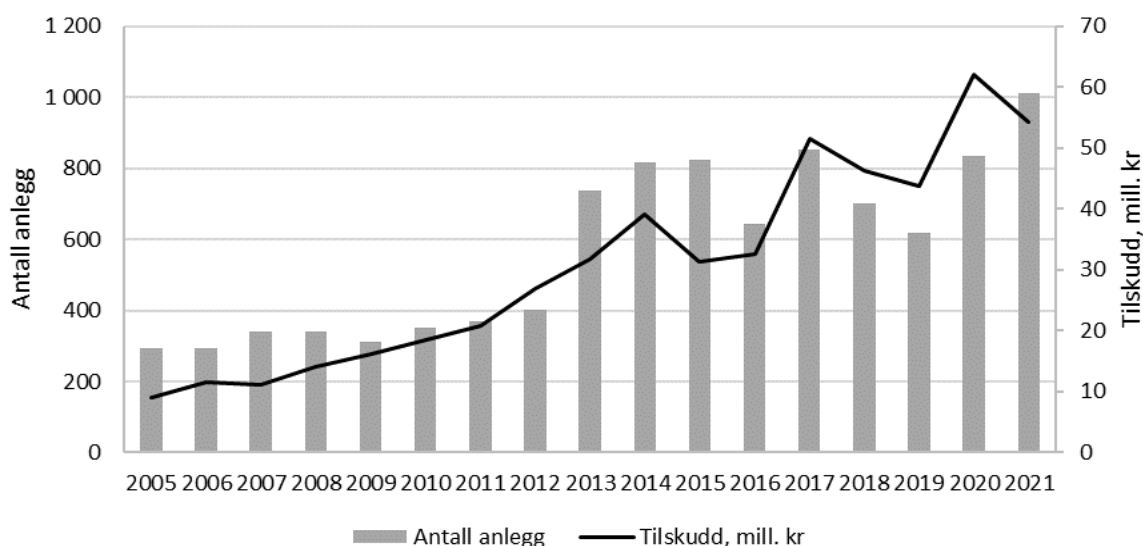


Figur 6.26 Areal i dekar og lengde på tiltak i antall meter, for tilskudd til drenering

Kilde: Landbruksdirektoratet

I 2010 anslo SSB at i overkant av 800 000 daa jordbruksjord hadde behov for å fornye dreneringen. Dreneringstiltak motvirker, både direkte og indirekte, de negative effektene av økende nedbør og mer intense nedbørsperioder. Drenering vil gi avlingsøkning, i tillegg viser forskning at drenering kan bidra til redusert lystgassutslipp om dreneringa fører til at det er mer sannsynlig at vannfylt porevolum ligger lavere enn 60-65 prosent ved gjødsling.

Tilskudd til hydrotekniske anlegg inngår i SMIL-midlene (se også tabell 6.7). De kan innvilges til prosjekter som gir ekstra miljøinnsats i jordbruket, og som ikke er vanlig drenering. Tiltak kan være kummer, oppdimensjonering av overvannsledning (tidligere bekkelukking), avskjæringsgrøfter der det ikke inngår i vanlig drenering og erosjonssikringer med mer. Figur 6.27 viser at tilskudd til hydrotekniske anlegg har økt når det gjelder antall anlegg i 2021, mens tilskuddet er redusert fra 62 mill. kroner i 2020, til 54 mill. kroner i 2021.



Figur 6.27 Antall anlegg og tilskudd til hydrotekniske anlegg

Kilde: Landbruksdirektoratet

En annen gruppe tiltak innen jordbrukssektoren er tiltak som øker karbonbinding. Dette er bruk av fangvekster, karbonlagring i biokull og stans i nydyrking av myr. I dette kapitlet vil vi se på enkelte av disse tiltakene som det er mulig å tallfeste.

6.8.1 Karbonlagring i jord

Regjeringen har anerkjent at karbonlagring i jord kan være et viktig klimatiltak og noe som kan styrke landbruks tilpasningsevne i en usikker klimafremtid. Norge sluttet seg til det internasjonale 4-per-1000 initiativet i 2020²⁹ og vil legge til rette for økt karbonlagring i landbruksjord. I 2019 inngikk regjeringen og organisasjonene i

²⁹ Et internasjonalt initiativ for å øke andelen lagret karbon i jordbruket med 4 promille hvert år

jordbruket (Norges Bondelag og Norges Bonde- og småbrukarlag) en klimaavtale. Klimaavtalen er en intensjonsavtale for å arbeide for å redusere klimagassutslipp samt å øke karbonopptak fra jordbruket. Avtalen har tre hoveddeler; jordbrukets bidrag, regjeringens bidrag og hvordan avtalen skal følges opp. Det er satt et mål om at utslipp skal reduseres med 5 millioner tonn CO₂-ekvivalenter for perioden 2021-2030. Klimaplanen lagt fram av Norges Bondelag forutsetter at karbonlagring i jord via bruk av fangvekster, biokull og forbedret beittingsstrategier vil bidra med 1,5 mill. tonn CO₂-ekvivalenter eller 30 prosent av reduksjonsmålet.

Trøndelag fylkeskommune lanserte et prosjekt i 2020, med 2,2 mill. kroner i finansering for et pilot-fylkesprosjekt hvor hensikten er å oppmuntre bønder til å ta i bruk metoder som kan øke karboninnhold i jorda. Prosjektet vil også innebære utbetaling til bønder i form av tilskudd for opplæring i ulike tiltak, og for at de fullfører tiltak som kan øke karbon i jorda. Prosjektet inkluderer landbruksskolene i Trøndelag og får faglig støtte fra landbruksforskingsmiljøet i Trøndelag. I 2021 var følgende ordninger til utprøving på eksempelbruk i Trøndelag for å øke karboninnholdet i jord: Kompost på kornareal med lavt moldinnhold, vekstskifte på areal med ensidig kornproduksjon, bruk av biokull på kornareal på skarp sandjord, og ingen fjerning av halm fra kornarealer.

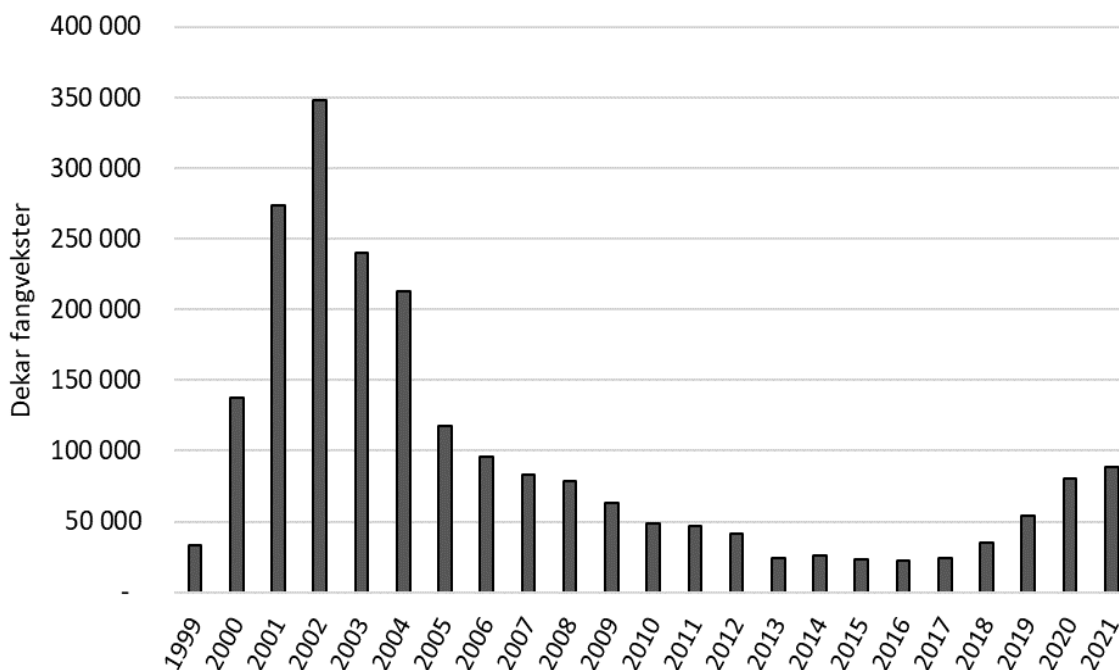
NIBIO sammenstilte de fleste metoder som kan brukes for å øke karbon i jord i en rapport publisert i 2019 (Rasse et al. 2019). Biokull var identifisert som tiltaket som har størst potensial (0,9 Mt CO₂-ekv.pr. år) for å lagre karbon i norsk jord i et langtidsperspektiv, men biokull krever en del utvikling før det kan iverksettes i stor skala.

Fangvekster kom inn som metoden med nest størst potensial og er et tiltak som treffer godt på alle kriterier (karbonbindingspotensial, sikkerhet for effekt, modenhetsgrad og gjennomførbarhet for bønder). Her var det estimert at fangvekster kunne bidra med binding av 0,2 Mt CO₂ pr år, hvis 60 prosent av det totale kornarealet blir isådd med fangvekster sammen med kornvekster. Bondelaget har tatt med karbonlagring i sin nylig lansert klimaplan for 2021 – 2030 hvor både fangvekster og biokull er med som satsningsområder.

Tidligere har bruk av fangvekster hatt redusert næringsavrenning og erosjon som formål. I dag er bruk av fangvekster kanskje det viktigste enkelttiltaket for fangst og binding av karbon i jordbruksjord globalt³⁰. Bruk av fangvekster har vært stimulert gjennom ulike tilskuddsordninger siden 1991. Fra 1999 ble det en kraftig økning i bruken av fangvekster, og tiltaket nådde nesten 350 000 daa i 2002 (figur 6.28). Deretter kom det en periode med redusert tilskudd og overgang til Regionalt miljøprogram. I tillegg kom det utfordringer knyttet til raigras som fangvekst, med tynne åkre der graset tok overhånd og skapte vanskelige treskeforhold. Dette i kombinasjon førte til at arealet ble redusert nesten like fort som det steg. I 2005 var

³⁰ Rapport 5-2020. Økt karbonbinding ved bruk av fangvekster på kornarealet. Agri Analyse

fangvekstarealet litt over 100 000 daa. Fra 2013 til 2017 var fangvekstarealet lite, med litt over 20 000 daa pr år. I 2018 til 2021 var det igjen noe økning i arealet.

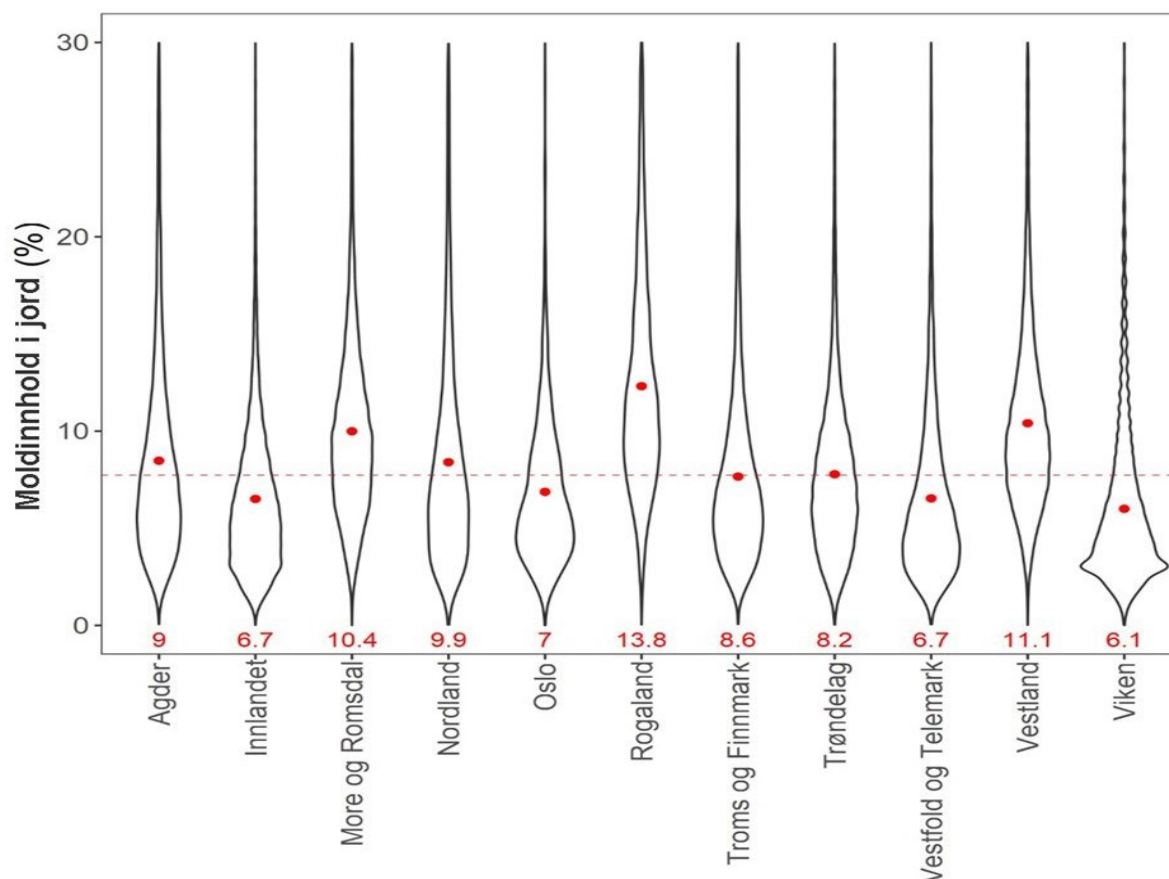


Figur 6.28 Arealutvikling på bruk av fangvekster i Norge 1999 - 2021

Kilde: Landbruksdirektoratet

NIBIO m.fl. har et prosjekt i gang (2021-2025) som skal dokumentere klimaeffekten av fangvekster på kornarealer i Norge.

I regi av prosjektet «Karbonlagring i eng» har NIBIO analysert aggregerte data med moldinnhold fra ca. 800 000 jordprøver tatt av bønder mellom 1992 og 2016. Dette er jordprøver som har blitt sendt til Eurofins og tidligere Jordforsk. Utfra tilgjengelig data var gjennomsnittlig moldprosent i landbruksjord på landsbasis 7,7 prosent (stiplet linje, figur 6.29) eller ca. 3,85 prosent organisk karbon. Fylkene Innlandet, Oslo, Vestfold og Telemark og Viken ligger under gjennomsnittet. Dette er fylkene hvor ensidig korndyrking er konsentrert. Vestkystfylkene som har høyere engareal og et fuktigere klima ligger over gjennomsnittet. Selv om mange jordprøver har blitt tatt av næringen i regi av gjødselplanlegging over de siste 30 år har det ikke vært systemer på plass for å følge endringer i moldinnhold på gårdsnivå.



Figur 6.29 Moldinnhold i jord i prosent, fylkesbasis. Fra ca. 800 000 jordprøver tatt mellom 1992 og 2016

Kilde: NIBIO

I 2020 fikk NIBIO i oppdrag fra LMD å foreslå et system for jordovervåking. Forslaget er beskrevet i rapporten «Jordsmonnet vi lever av»³¹. Avtalepartene ble i jordbruksforhandlingen 2022 enige om å øremerke 4 millioner kroner til implementeringen av et jordovervåkningsprogram for jordbruksjord. Implementeringsarbeidet omfatter å etablere systemene for datafangst, dataforvaltning, databearbeiding og analyse samt et system for formidling. NIBIO fikk tildelt midlene i oktober 2022 og har ansatt prosjektleder i «Overvåkningsprogrammet for jordbruksjord». I jordovervåkningsprogrammet skal NIBIO vurdere en rekke essensielle jordegenskaper som indikatorer for de største truslene mot norsk jordbruksjord.

³¹ NIBIO rapport vol.7 nr. 14. 2021

6.9 Plantevernmidler

Nasjonale mål: Risiko for at utslipp og bruk av kjemikalier som er årsak til skade på helse og miljø skal minimeres.

Landbrukets mål for dette området er å redusere avhengigheten av plantevernmidler og å redusere helse- og miljørisikoen ved bruk av plantevernmidler.

Forsvarlig handtering og bruk av plantevernmidler har betydning både for den enkelte bruker, brukerens nærmiljø og for å unngå rester i mat og fôr. Forhold vedrørende plantevernmidler er regulert i Lov om matproduksjon og mattrygghet mv. (av 19.12.2003 nr. 124) med tilhørende forskrifter. Mattilsynet er ansvarlig godkjenningssmyndighet for plantevernmidler i Norge. Det kreves dokumentert at nye midler er like gode eller bedre enn allerede godkjente preparater eller metoder, og det kreves autorisasjon for omsetning og yrkesmessig bruk av plantevernmidler.

Forskrift om plantevernmidler (ikrafttredelse 1.6.2015) setter krav om at det ved yrkesmessig bruk skal føres sprøytejournal, og at det kun skal brukes spredeutstyr som er godkjent ved en funksjonstest. Endring i forhold til forrige forskrift er at det nå skal inn en vurdering knyttet til integrert plantevern og det skal beskrives hvilke alternative behandlinger som er vurdert. Bruk av plantevernmidler varierer mye mellom år blant annet som følge av variasjoner i værforhold og variasjoner i hvor stort areal det er av ulike vekster.

Nedenfor (tabell 6.15) er forbruket av plantevernmidler i landbruket angitt i mill. kr sammen med omsatt mengde virksomt stoff av plantevernmidler. Tallene for omsatt mengde gjelder salg fra importør til distributør/forhandler, og gir dermed ikke det faktiske salget av det enkelte preparat fra forhandler hvert år. Noe av dette vil dessuten gå til sektorer utenom jordbruket. Mengden av virksomt stoff er ikke direkte sammenlignbar fra ett år til et annet. Det skyldes at det er stadig utskifting av preparater med ulik konsentrasjon og virkningsgrad. Omsetningsstatistikken vil også være preget av endringer i avgiftssystemet.

Omsetning av virksomt stoff vil variere fra år til år pga. at det ofte blir kjøpt inn plantevernmidler til flere sesonger av gangen.

Tabell 6.15 Forbruk av plantevernmidler i mill. kr, og omsatt mengde av ulike stoffer

	1990	1999	2010	2015	2020	2021	2022
Mill. kr ¹⁾	405,9	431,6	340,3	390,5	460,3	578,9	558,9
<i>Omsatt mengde virksomt stoff, 1 000 kg²⁾</i>							
Ugrasmidler	965,1	448,7	577,7	467,5	521,9	642,1	577,4
Soppmidler	1 53,0	219,9	87,5	93,0	93,8	109,1	110,7
Skadedyrmidler	19,0	23,8	5,7	6,3	16,9	16,3	17,5
Andre midler	46,4	103,9	65,9	82,9	85,2	112,2	76,5
Totalt, 1 000 kg²⁾	1 183,5	796,3	736,8	649,7	717,8	879,7	782,1

1) Verdi av plantevernmidler brukt i jordbruket omregnet til faste 2022-kroner

2) Total grossistomsetning

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket og Mattilsynets omsetningsstatistikk for plantevernmidler

6.10 Innsamling av landbruksplast

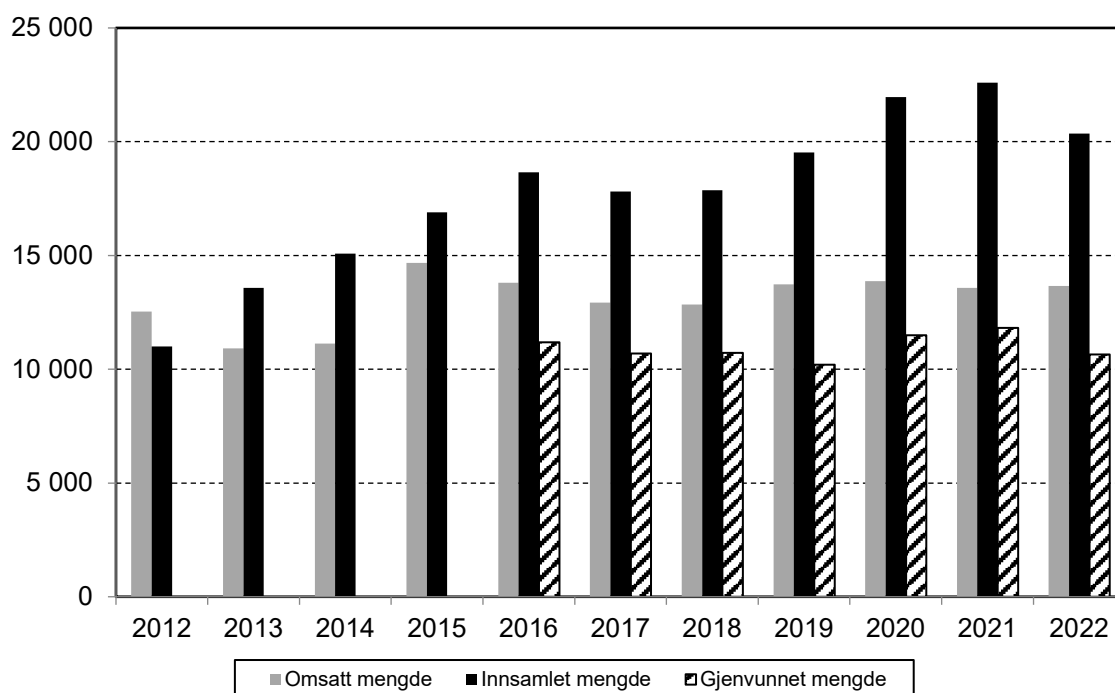
Et nasjonalt mål på dette området er at mengden avfall til gjenvinning skal være om lag 80 prosent, basert på at mengden avfall til gjenvinning skal økes i tråd med det som er et samfunnsøkonomisk og miljømessig fornuftig nivå. Grønt Punkt Norge står for innsamling og gjenvinning av landbruksplast

Landbruket er en stor forbruker av ulike plastprodukter. Systemet med returordning av plast finansieres ved at importører og produsenter av plast betaler et emballasjevederlag. Vederlagssatsen for landbruk økte i 2019 fra kr 1,35 til kr 1,56 per kg for folie fra rundballer, plansilo og eurobagging. For solfangerfolie, fiberduk, rundballenett og jorddekningsfolie økte vederlaget med kr 2,65 til kr 4,00 per kg. Målet er at vederlaget skal dekke alle kostnader knyttet til innsamling og gjenvinning. Grønt Punkt Norge AS står for innkreving av dette vederlaget.

Innsamling av landbruksplast organiseres lokalt av bønder i samarbeid med lokale innsamlere. Grønt punkt har avtale med ca. 100 innsamlere som gratis tar imot landbruksplast. Mange steder har innsamlerne etablert henteruter hvor platen blir hentet på. Dette er lokale tiltak, der innsamleren tar betalt for henting.

Figur 6.30 viser omsatt og innsamlet / gjenvunnet mengde de siste 10 år. Fra 2016 er 40 prosent av innsamlet mengde regnet som forurensing som for eksempel jord, stein og is. For 2019 – 2021 oppgir Grønt Punkt 39 prosent forurensing. For 2022 er det ca. 50 prosent. Reell gjenvunnet mengde er da 50% prosent av innsamlet. Dette er vist som egen søyle fra og med 2016. Differanse mellom omsatt og gjenvunnet mengde kan skyldes at plast som ikke egner seg til gjenvinning brukes til produksjon av energi, og at noe plast blir behandlet ulovlig.

RESULTATKONTROLL FOR GJENNOMFØRING AV LANDBRUKSPOLITIKKEN
Budsjettnemnda for jordbruket, 2023



Figur 6.30 Omsatt, innsamlet og materialgjenvunnet jordbruksfolie 2011–2022. Tonn

Kilde: Grønt Punkt Norge AS

7 Inntekter, økonomiske forhold og levekår

I Innst. 385S (2014–15) sies det at «Komiteen viser til at gode inntektsmuligheter er en forutsetning for økt matproduksjon og at dyktige næringsutøvere, og ikke minst ungdom, skal se på jordbruk som en interessant arbeidsplass for fremtiden. Komiteen mener det er avgjørende at utøverne i landbruket skal kunne ha en inntektsutvikling og sosiale vilkår på linje med andre grupper, slik Stortinget har forutsatt.».

Utviklingen i resultatmålet «Vederlag til arbeid og egenkapital»³² kan sees i Totalkalkylens registrerte og normaliserte regnskaper. Det er normaliserte regnskaper som legges til grunn i jordbruksforhandlingene.

Se:<https://www.nibio.no/tjenester/totalkalkylen-statistikk?locationfilter=true#groups>

Hovedårsaker til forskjeller mellom normaliserte og registrerte regnskaper er:

- I normaliserte regnskaper forutsettes et «normalår» med blant annet normalårsavlinger i planteproduksjonen, mens registrerte regnskaper bygger på faktiske registreringer, blant annet for avlinger.
- Andre viktige forskjeller er rentekostnadene hvor det regnes gjennomsnitt av siste tre år i normalisert regnskap.

Driftsgranskinger i jord- og skogbruk viser tall for utvikling i vederlag til arbeid og egenkapital for de enkelte områdene, driftsformene og størrelsesgruppene. Det samme gjelder tall for utvikling i egenkapital, gjeld, inntekt og forbruk.

Se:<https://nibio.no/tema/landbruksokonomi/driftsgranskinger-i-jordbruket?locationfilter=true>

³² Resultatmålet viser hva som står igjen til arbeid og egenkapital etter at alle inntekter er fratrukket ikke-varige produksjonsmidler, kapitalkostnader og realrentekostnadene på den lånte delen av kapitalen

7.1 Alminnelig inntekt

Alminnelig inntekt omfatter alle skattepliktige inntekter, der de viktigste er lønn, pensjoner, overskudd fra næringsvirksomhet, renteinntekter og andre kapitalinntekter. Fra summen av inntekter trekkes alle fradrag, blant annet minstefradrag (kun i lønnsinntekt), fagforeningskontingent, premie til egen pensjonsforsikring, renteutgifter og jordbruksfradrag.

Tabell 7.1 til tabell 7.7 viser utviklingen i alminnelig inntekt fordelt etter jordbruksareal, brukers alder, kornareal, antall melkekyr og antall sauer. Tabell 7.1 og tabell 7.2 har samme innhold, men den ene viser tall kun for bruker og den andre tall for bruker med eventuell ektefelle/samboer. Det samme gjelder tabell 7.5 til tabell 7.7. Tabell 7.3 og tabell 7.4 (som viser alminnelig inntekt inndelt etter kornareal, antall melkekyr og antall sauer) viser totaltall for bruker og eventuell ektefelle/samboer.

Det var 73 prosent av de personlige brukerne som hadde ektefelle/samboer i 1995. I 2020 var andelen 76,5 prosent. Det blir derfor inntektene for ektefellene/samboerne til denne andelen som regnes med i statistikken sammen med inntektene til det totale antall brukere. Det er ikke tatt hensyn til hvorfra ektefellene henter sin inntekt. Fylkesvis fordeling av alminnelig inntekt vises på <https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>.

Legg merke til at det kan være flere produksjoner på samme jordbruksbedrift i grupperingene i tabellene. Brukene i den største arealgruppa har hele tiden hatt størst alminnelig inntekt.

Fra 2020 til 2021 har alminnelig inntekt økt med 23,1 prosent for bruker og 19,6 prosent for bruker og ektefelle/samboer.

Tabell 7.1 Alminnelig inntekt for bruker fordelt etter jordbruksareal. 1 000 kr. Nominelle kroner

Arealgruppe, dekar	1992	1995	1999	2010	2020	2021
0– 99	136,7	155,0	195,2	292,4	460,2	540,6
100–199	166,1	176,8	208,8	282,1	445,8	546,9
200–299	190,1	205,4	222,0	277,7	438,7	558,3
300–499	209,0	249,3	259,4	300,1	449,6	528,4
> 500	274,9	348,1	473,2	372,3	627,6	841,8
Alle	154,2	174,3	214,5	293,2	471,2	580,3

1) Til og med 1999 gjelder tallene størrelsesgruppen 5–99 daa

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld

**Tabell 7.2 Alminnelig inntekt for bruker og eventuell ektefelle/samboer fordelt etter jordbruksareal.
1 000 kr. Nominelle kroner**

Arealgruppe, dekar	1992	1995	1999	2010	2020	2021
0–99	195,8	222,4	291,9	473,1	740,8	862,4
100–199	240,8	259,2	314,0	462,2	720,7	849,2
200–299	281,8	303,5	337,7	464,3	719,4	873,0
300–499	303,1	357,9	396,4	502,8	743,3	857,3
>500	385,8	488,7	628,6	604,4	962,7	1 251,5
Alle	222,6	252,6	321,0	481,5	759,0	907,9

1) Til og med 1999 gjelder tallene størrelsesgruppen 5–99 daa

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld

Tabell 7.3 viser alminnelig inntekt etter brukers alder. For både bruker og bruker med ektefelle/samboer har hovedtendensen vært at de over 70 år har lavest alminnelig inntekt.

Tabell 7.3 Alminnelig inntekt for bruker fordelt etter brukers alder¹⁾. 1 000 kr. Nominelle kroner

Aldersgruppe	1992	1995	1999	2010	2020	2021
< 40	144,1	164,9	190,6	260,7	364,6	446,3
40–49	171,6	195,1	235,6	317,5	504,7	638,4
50–59	164,6	187,8	234,1	311,4	529,1	649,3
60–65	153,6	159,8	203,9	278,2	481,3	581,4
66–69	130,7	130,9	164,7	254,2	499,3	651,2
> 70	101,2	112,7	147,0	218,8	363,9	426,9

1) Til og med 1999 gjelder tallene størrelsesgruppen 5–99 daa

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld

**Tabell 7.4 Alminnelig inntekt for bruker og eventuell ektefelle/samboer fordelt etter brukers alder¹⁾.
1 000 kr Nominelle kroner**

Aldersgruppe	1992	1995	1999	2010	2020	2021
< 40	195,4	220,0	272,2	416,0	585,8	708,1
40–49	263,7	294,8	359,5	521,7	834,5	1022,4
50–59	243,1	284,5	357,8	520,5	857,9	1026,9
60–65	216,7	229,8	306,9	461,4	773,9	897,8
66–69	176,1	181,3	246,8	414,1	756,9	932,3
> 70	127,3	145,4	189,5	328,4	549,8	618,5

1) Til og med 1999 gjelder tallene størrelsesgruppen 5–99 daa

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld

Tabell 7.5 viser alminnelig inntekt for bruker med eventuell ektefelle/samboer i forhold til kornareal. Også her ser vi at trenden er økt alminnelig inntekt med økt areal.

**Tabell 7.5 Alminnelig inntekt for bruker og eventuell ektefelle/samboer fordelt etter kornareal¹⁾.
1 000 kr. Nominelle kroner**

Arealgruppe, dekar	1992	1995	1999	2010	2020	2021
1–99	219,3	255,1	338,1	516,3	814,0	923,4
100–199	239,5	297,5	379,6	548,2	849,7	1 023,7
200–299	282,5	337,5	453,9	564,9	899,2	1 068,7
300–499	312,4	402,4	485,6	618,1	989,2	1 125,8
> 500	407,4	574,9	561,4	707,6	1219,9	1 637,1

1) Til og med 1999 gjelder tallene størrelsesgruppen 5–99 daa

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld

Tabell 7.6 viser hvordan alminnelig inntekt varierer med antall melkekyr. I hele perioden øker alminnelig inntekt for bruker og ektefelle/samboer med antall kyr.

Tabell 7.6 Alminnelig inntekt for bruker og eventuell ektefelle/samboer fordelt etter antall melkekyr¹⁾. 1 000 kr. Nominelle kroner

Besetningsstørrelse	1992	1995	1999	2010	2020	2021
1– 9	218,7	228,8	279,2	349,1	538,8	597,7
10–19	271,3	275,6	307,4	402,4	583,7	661,3
20–39	330,4	350,3	366,2	465,1	628,5	746,8
>40	380,7	399,3	424,0	569,4	703,2	988,4

1) Til og med 1999 gjelder tallene størrelsesgruppen 5–99 daa

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld

Tabell 7.7 viser alminnelig inntekt for bruker med eventuell ektefelle/samboer på bruk med sau, gruppert etter besetningsstørrelse. I alle år har brukene med mer enn 200 sauer hatt høyest alminnelig inntekt. På sauebrukene ser vi ikke en så klar tendens til at økende besetningsstørrelse gir økende alminnelig inntekt.

Tabell 7.7 Alminnelig inntekt for bruker og eventuell ektefelle/samboer fordelt etter antall sauer per 1. juni¹⁾. 1 000 kr. Nominelle kroner

Besetningsstørrelse	1992	1995	1999	2010	2020	2021
1– 49	200,9	217,1	283,7	449,0	715,3	820,3
50– 99	224,2	231,9	291,1	442,0	678,3	785,7
100–199	212,7	231,6	288,9	438,7	640,3	790,7
>200	237,5	241,2	342,5	504,0	836,6	1001,2

1) Til og med 1999 gjelder tallene størrelsesgruppen 5–99 daa

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld

I tabell 7.8 har vi delt den alminnelige inntekten i intervaller. Tabellen viser hvor stor andel av henholdsvis bruker og bruker pluss eventuell ektefelle/samboer som ut fra skatteligningen 2021 havnet i de ulike intervallene. Brukere som har alminnelig inntekt over kr 300 000 utgjorde 58 prosent i 2020 og 63 prosent i 2021.

Tabell 7.8 Andel brukere og brukere pluss evt. ektefelle/samboer fordelt etter alminnelig inntekt. Prosent, 2021.

Alminnelig inntekt i 1 000 kroner	Uten eller negativ	1– 100	100– 200	200– 300	300– 400	400– 500	500– 750	Over 750
Kun bruker	5,0	6,7	11,3	13,5	14,2	12,8	19,0	17,5
Bruker og evt. ektefelle/samboer	2,7	2,7	4,6	6,4	8,1	8,7	22,2	44,6

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk. Gårdbrukernes inntekter og gjeld. Levekår

7.2 Levekår

7.2.1 Næringsinntekt og jordbruksfradrag

I Prop.1S (2015–2016) sies det at «*Regjeringa vil styrkje bruk som har ressursgrunnlag til å vere heiltidsbruk.*»

Tabell 7.9 viser den relative betydningen av inntekt fra jordbruket. Grunnlaget er data fra skattestatistikken og post 2.7.1 i skattemeldingen: Næringsinntekter ifølge næringsoppgave i jordbruk, gartneri mv. Den sammenlignes med bruttoinntekten for bruker og ektefelle/samboer. Bruttoinntekt er lønnsinntekter, næringsinntekter, pensjoner og kapitalinntekter. Tabell 7.9 til tabell 7.13 inkluderer også jordbruksbedrifter under 5 dekar.

Av bruk med i skattestatistikken var 31,3 prosent uten positiv næringsinntekt fra jordbruket i skattemeldingen i 2021. Totalt for landet henter 19 prosent av alle brukere over halvparten av bruttoinntekta fra næringsinntekt i jordbruket. I 1999 var tilsvarende andel 35 prosent.

Tabell 7.9 Andel næringsinntekt fra jordbruk av bruttoinntekt¹⁾. Tall for bruker og ektefelle/samboer. Prosentandel fylkesvis 2021, og landstall 2020, 2010 og 1999

	Antall brukere	Andel næringsinntekt av bruttoinntekt, prosent					
		Uten	<10	10–49	50–89	>90	>50
Viken	5 906	31,1	23,8	32	10,3	2,7	13,0
Innlandet	6 567	29,9	16,5	32,9	15,8	4,8	20,6
Vestfold og Telem.	2 405	39,3	21,8	25,9	10,6	2,4	13,0
Agder	1 698	42,0	19,7	25,2	10,7	2,5	13,2
Rogaland	3 733	22,6	17,4	32,9	20,0	7,1	27,1
Vestland	5 525	37,9	22,2	27,7	8,9	3,4	12,3
Møre og Romsdal	2 197	36,8	18,9	24,9	14,7	4,7	19,4
Trøndelag	5 177	25,8	17,8	32,0	18,5	5,8	24,3
Nordland	1 701	23,6	16,3	30,0	22,3	7,6	29,9
Troms og Finnmark	1 026	28,8	14,6	30,5	17,3	8,8	26,1
<i>Hele landet, 2021</i>	<i>35 935</i>	<i>31,3</i>	<i>19,5</i>	<i>30,3</i>	<i>14,4</i>	<i>4,6</i>	<i>19,0</i>
<i>Hele landet, 2020</i>	<i>36 508</i>	<i>30,6</i>	<i>19,6</i>	<i>31,2</i>	<i>14,1</i>	<i>4,5</i>	<i>18,6</i>
<i>Hele landet, 2010</i>	<i>43 615</i>	<i>23,8</i>	<i>20,8</i>	<i>33,1</i>	<i>17,2</i>	<i>5,1</i>	<i>22,3</i>
<i>Hele landet, 1999</i>	<i>69 910</i>	<i>26,4</i>	<i>14,2</i>	<i>24,3</i>	<i>20,9</i>	<i>14,1</i>	<i>35,0</i>

1) Sum lønnsinntekt, næringsinntekt, pensjoner og kapitalinntekt

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk.

Tabell 7.10 viser tilsvarende fordeling ut ifra jordbruksareal i drift. I størrelsesgruppen fra 5 til 49 dekar er 61,2 prosent av brukerne uten næringsinntekt, og bare 3,7 prosent av brukerne henter mer enn 50 prosent av bruttoinntekten fra jordbruket i 2021. Med unntak av den minste gruppen øker andelen brukere som henter mer enn 50 prosent av bruttoinntekten fra jordbruket, med økende bruksstørrelse.

På landsbasis er det 4,6 prosent av brukene som henter mer enn 90 prosent av inntekta fra jordbruket i 2021, og det er en nedgang fra 14 prosent i 1999.

Tabell 7.10 Andel næringsinntekt fra jordbruk av bruttoinntekt¹⁾. Tall for bruker og ektefelle/samboer. Prosentandel for ulike arealgrupper. 2021

Arealgruppe	Antall brukere	Andel næringsinntekt av bruttoinntekt, prosent					
		Uten	<10	10–49	50–89	>90	>50
< 5 dekar	1 094	34,0	17,0	28,0	16,5	4,6	21,1
5–49 dekar	3 832	61,2	21,6	13,5	2,8	0,9	3,7
50–99 dekar	5 966	53,8	26,0	15,9	3,2	1,1	4,3
100–199 dekar	9 125	35,1	26,4	28,6	7,1	2,8	9,9
200–299 dekar	5 787	19,4	18,6	41,2	14,9	5,8	20,7
300–499 dekar	5 703	11,8	11,6	43,7	24,9	8,0	32,9
>500 dekar	4 428	6,9	6,2	36,8	39,5	10,5	50,0
Alle	35 935	31,3	19,5	30,3	14,4	4,6	19,0

1) Sum lønnsinntekt, næringsinntekt, pensjoner og kapitalinntekt

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk.

Tabell 7.11 viser en tilsvarende fordeling etter alder på brukere. Med unntak av de over 70 år, hvor bare 4,9 prosent henter mer enn 50 prosent av inntekten fra jordbruket, er det ikke store forskjeller mellom aldersgruppene. Vedlikehold og avskrivninger vil påvirke næringsinntekten. Det er derfor ikke urimelig at de yngste i etableringsfasen og de eldste der en del har trappet ned drifta, vil ha flere brukere uten positiv næringsinntekt.

Tabell 7.11 Andel næringsinntekt fra jordbruk av bruttoinntekt¹⁾. Tall for brukere og ektefelle/samboer. Prosentandel for ulike aldersgrupper. 2021

Alders- gruppe	Antall brukere	Andel næringsinntekt av bruttoinntekt, prosent					
		Uten	0–10	10–49	50–90	>90	>50
< 30 år	1 630	39,3	12,9	27,4	13,7	6,6	20,3
30–39 år	5 376	30,2	18,2	30,9	16,0	4,7	20,7
40–49 år	8 425	30,3	20,2	29,5	15,0	5,0	20,0
50–59 år	10 595	28,4	19,1	29,9	16,6	6,0	22,6
60–69 år	7 046	31,6	20,3	31,7	13,0	3,4	16,4
> 70 år	2 863	41,2	22,7	31,2	4,9	-	4,9
<i>Alle</i>	35 935	31,3	19,5	30,3	14,4	4,6	19,0

1) Sum lønnsinntekt, næringsinntekt, pensjoner og kapitalinntekt

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk.

St.meld. nr. 19 (1999–2000) gikk inn for å «bruke skatt i inntektspolitikken i jordbruket, innføre fradrag i positiv næringsinntekt i jordbruket som kompensasjon for reduserte målpriser.» Det generelle fradraget er på 63 500 kr. Det gis ytterligere fradrag på 38 prosent beregnet av den delen av næringsinntekt i jord- og hagebruk som ligger mellom 63 500 og 334 290 kr, slik at maksimalt fradrag i 2021 blir 166 400 kr. Maksimalt jordbruksfradrag kunne for 2021 gi opp til 39 936 kr i spart skatt.

Frdraget gjelder for beregning av alminnelig inntekt og har ingen virkning på personinntekten.

Tabell 7.12 viser omfanget av brukere som vil kunne benytte fradraget. Grunnlaget for fradraget vil i tillegg til det som føres i næringsoppgaven, også inkludere sykepenger fra jordbruket. Det blir et tillegg til næringsinntekten i tabellen, men forskjellen blir liten.

Av tabellen går det fram at 26,1 prosent av jordbruksbedriftene hadde inntekt på mer enn 334 290 kr fra jordbruket i næringsoppgaven i 2021, og dermed lå an til å utnytte jordbruksfradraget maksimalt etter reglene for 2021.

Tabell 7.12 Inntektsposisjon i forhold til jordbruksfradraget. Tall for bruker og ektefelle/ samboer inndelt etter næringsinntekt per bedrift, fylkesvis, 2021

	Antall brukere	Næringsinntekt per jordbruksbedrift, andel i gruppa. %				
		Uten	1 – 63 500	63 501– 199 999	200 000 – 334 289	334 290 og mer
Viken	5 906	32,4	12,8	22,6	9,8	22,5
Innlandet	6 567	31,4	11,4	19,2	9,7	28,3
Vestfold og Telem.	2 405	40,5	14,6	18,0	6,9	19,9
Agder	1 698	43,2	16,1	15,4	6,2	19,1
Rogaland	3 733	25,1	11,4	19,6	9,5	34,4
Vestland	5 525	39,9	16,4	18,0	8,0	17,8
Møre og Romsdal	2 197	38,6	13,9	15,1	7,9	24,4
Trøndelag	5 177	27,3	11,2	19,7	9,3	32,5
Nordland	1 701	25,5	12,6	17,5	8,9	35,6
Troms og Finnmark	1 026	30,6	12,5	16,3	10,4	30,2
<i>Hele landet</i>	36 508	32,9	13,0	19,0	8,9	26,1
Antall		11 834	4 683	6 832	3 197	9 389

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk.

Tabell 7.13 viser tilsvarende etter størrelsesgrupper. Vi ser at andelen som vil kunne utnytte maksimalt fradrag (dvs. at de har inntekt på minimum 334 290 kr) øker med økende bruksstørrelse over 100 dekar.

Tabell 7.13 Inntektsposisjon i forhold til jordbruksfradraget. Tall for bruker og ektefelle/ samboer inndelt etter inntektsnivå fra jordbruket og arealgruppe. 2021

Arealgruppe, dekar	Antall brukere	Næringsinntekt per jordbruksbedrift, andel i gruppa. %				
		Uten	1– 63 500	63 501– 199 999	200 000– 334 289	334 290 og over
< 5	1 094	35,7	13,1	13,6	9,3	28,2
5– 49	3 832	62,3	17,5	11,6	3,2	5,3
50– 99	5 966	55,1	21,1	14,8	3,5	5,5
100–199	9 125	37,0	17,5	24,8	8,2	12,5
200–299	5 787	21,5	10,1	26,1	13,8	28,5
300–499	5 703	13,8	5,8	19,8	13,6	47,1
> 500	4 428	8,0	2,4	10,2	9,9	69,5
<i>Alle</i>	35 935	11 834	4 683	6 832	3 197	9 389

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk.

7.2.2 Helse og arbeidsmiljø

Arbeidstilsynet har registrert 6 arbeidsskadedødsfall i landbruket i 2022. Det er på samme nivå som årene før. Tilsvarende tall for de tre foregående årene er 5 i 2021, 6 i 2020 og 4 i 2019. De siste årene har det vært færre dødsulykker sammenlignet med perioden 2013–2015, da det var et snitt på åtte arbeidsskadedødsfall per år. Tre av dødsulykkene i 2022 skjedde i forbindelse med bruk av maskiner eller kjøretøy. De øvrige ulykkene skjedde i forbindelse med dyrestell, arbeid i silo og fall ved arbeid i utmark.

Norsk Landbruksrådgivning HMS har siden 2014 gitt helsefremmende tilbud til alle i landbruket. Målsettingen er å bidra til færre ulykker og yrkeslidelser i landbruket.

NLR HMS tilbyr kompetansegivende kurs til hele næringa uavhengig av medlemskap. Kurset «Praktisk HMS-arbeid» er utpekt som hovedsatsning for hele næringa gjennom «Felles plan for HMS-arbeidet i norsk landbruk». Til sammen har over 10.000 bønder har deltatt på kurset. Kurset er skreddersydd til kravet i Arbeidsmiljølovens § 3-5 hvor ansvarlig leder for enhver virksomhet pålegges å ta dokumentert HMS-opplæring.

NLR tilbyr HMS-rådgivning til bønder over hele landet i form av rutinemessige HMS-besøk på gården, helseoppfølging hos bedriftshelsetjeneste, kursing og andre faglige tilbud som gjør hverdagen tryggere. Ved ulykker tilbyr de også krisehåndtering.

I 2022 ble det gjennomført 1925 HMS-besøk på gårdsbruk. Det ble også ytt kriseforebygging og hjelp på 125 gårder, herav 65 hos bedriftshelsetjeneste. Selv om besøksvirksomheten i 2020 og 2021 har vært preget av koronasituasjonen, opplyser NLR at det ble utført 1 325 HMS-besøk på gårdsbruk i 2020 og 1 950 besøk i 2021.

Kursing innenfor HMS-området er en stor og økende del av aktiviteten i HMS-avdelingen. Tabell 7.14 viser for 2018 - 2022 antall deltakere på kurs og sikkerhetsdager på naturbruksskoler. Kontroll av slokkemidler (brannsløkningsapparat) er forholdsvis nytt fra NLR HMS, 27 godkjente kontrollører har i løpet av to år kontrollert over 7000 apparat, av dette ble det i 2022 kontrollert 4 639 brannsløkningsapparat.

Tabell 7.14 Kurs og kursdeltakere Norsk Landbruksrådgivning HMS

	2018	2019	2020	2021	2022
	Deltakere	Deltakere	Deltakere	Deltakere	Deltakere
HMS-kurs	709	738	632	544	517
Varme arbeider, brann og HMS	1 800	1 360	940	1 139	2 380
Maskinfører	146	82	-	-	159
Inn på tunet	56	122	-	-	90
Førstehjelp	74	43	-	-	41
Gnager-kurs	132	1 821	764	768	412
Plantevern, HMS-del	827	1 119	901	1 156	991
Sum	3 744	5 285	3 237	3 607	4 590
Sikkerhetsdager på naturbruksskoler	813	769	499	505	880

Kilde: Norsk Landbruksrådgivning HMS

Stiftelsen Norsk Mat gjennomførte i 2018/2019 en undersøkelse om skader og ulykker i landbruket, og undersøkelsen ble gjentatt i 2022. Totalt 9 170 gårdbrukere svarte på undersøkelsen i 2022. I tabell 7.15 gjengis et sammendrag av spørsmålene, og svarene som prosentvis hadde størst svarandel. Noen av spørsmålene hadde flere svaralternativer.

Tabell 7.15 Sentrale spørsmål i Matmerk / Stiftelsen Norsk Mat sin undersøkelse om skader og ulykker i landbruket 2018/2019 og 2022

Spørsmål	Svarandel	
	2018/2019	2022
Hvem ble skadet?		
Eier	60,6	73,6
Familiemedlem	15,5	15,8
Hvor gammel er den som ble utsatt for ulykken?		
26 – 40	23,7	18,9
41 – 55	39,1	41,0
56 -70	23,7	29,0
Er den skadde?		
Mann	79,1	79,0
Kvinne	20,9	20,9
Hva forårsaket ulykken?		
Husdyr	29,5	31,6
Maskiner, ATV eller traktor	20,7	19,2
Hva mener du var årsaken?		
Uheldig eller feil arbeidsstilling	21,7	21,2
“Skulle bare”		22,6
Uoppmerksomhet	38,4	37,9
Hva slags skade oppsto?		
Bruddskade	31,9	25,8
Sårskade	28,4	27,5
Har ulykken ført til varige mén?		
Ja	18,5	16,5
Nei	81,5	61,8

Kilde: Matmerk / Stiftelsen Norsk Mat. Undersøkelse om skader og ulykker i landbruket 2018/2019 og 2022

I utvalget på 9 170 bønder i undersøkelsen i 2022, er det 90 bønder som svarer at ulykken siste år har ført til varige men, der 73,6 prosent har rammet bonden selv.

Hos mange bønder er det tydelig at dårlig økonomi gir store frustrasjoner og uhelse. Det er krevende i seg selv, og forsterkes av at dårlig økonomi kan svekke god drift.

Undersøkelsen anbefaler at landbruket i videre arbeid, arbeider med å redusere ulykker og brann, og setter i fokus hvordan man kan bedre betingelsene som bonden arbeider under. Det vil si arbeidsforholdene på gården og rammebetingelsene utenfor gården. Videre er det viktig å se på individuelle forhold ved bonden som vil gjøre bonden i bedre stand til å bedre sitt eget arbeidsmiljø og redusere sjansen for å gjøre feil på grunn av stress og uoppmerksomhet.

Undersøkelsen viser også at mange bønder opplever kontakten med NAV som krevende, og at velferdsordningene NAV kan tilby ikke møter de behovene de har som gårdbrukere.

Det er mange bønder som gir uttrykk for at flere burde få tilgang til bedriftshelsetjeneste etter modellen til det tilbudet som gis kunder hos NLR HMS.

7.2.3 Velferd og avløsning

Avløsertilskudd skal sikre husdyr-, plante- og honningprodusenter avløsning ved sykdom, svangerskap, fødsel med videre³³. Husdyrprodusenter kan gis tilskudd hele året, mens plante- og honningprodusenter kan få tilskudd for perioden 15. april til 1. oktober etter nærmere regler. Det kan også gis tilskudd til avløsning ved ferie og fritid. Formålet er å hjelpe husdyrbrukere til ferie, ordnet fritid og avlastning i onnetider ved å bidra til finansiering av leid arbeid.

Landbruksvikarordningen skal avløse bøndene ved sykdom og krisesituasjoner. I henhold til avløserlagenes rapportering for 2021, var det fem kommuner som var uten landbruksvikartilbud dette året, mot én kommune i 2020. Dette gjelder de områdene som Statsforvalteren har avtalt med avløserlagene at de skal tilby landbruksvikar i.

Det kan finnes andre kommuner der man ikke har avtale om landbruksvikardekning, men disse har ikke Landbruksdirektoratet oversikt over. Satsen for tilskuddet var 283 900 kroner per landbruksvikarårsverk. Landbruksdirektoratet fordelte i 2021 tilskudd for 240 årsverk mellom fylkene. Fylkesmannen har igjen fordelt disse videre til de ulike avløserlagene. Tabell 7.16 viser utbredelse og omfang av landbruksvikarordningen.

Tabell 7.16 Landbruksvikarordningen, omfang og finansiering

	1999	2010	2019	2020	2021
Antall med i ordningen:					
Kommuner	284	400	398	381	351
Jordbruksbedrifter	5 655	2 663	2 032	1 757	1 944
Finansiering mill. kr:					
Stat	18	60	66	68	68
Kommuner	36				
Brukere:	41				
Betaling for sykdomsavløsning	17	47	86 ¹⁾	85	90
Betaling for annen avløsning	8	18			
Finansiering i alt	97	115	152	153	158

1) Fra og med 2018 har ikke Landbruksdirektoratet separate tall for sykdomsavløsning og annen avløsning utført av landbruksvikaren, kun summen av dette.

Kilde: Statistisk sentralbyrå og Landbruksdirektoratet

I Norsk mat sin undersøkelse om skader og ulykker i landbruket fra var det mange bønder (antall bønder = 1 375) som utdypet tema om helsehjelp til bønder. Det ble identifisert seks hovedtema. Disse var dårlig økonomi, tettere og bedre kontakt med helsevesen eller personer med helsekompetanse, ensomhet, anerkjennelse, avløserordning og velferdsordninger via NAV.

³³ Landbruks- og matdepartementet (LMD) fastsatte 19. desember 2014 ny «forskrift om tilskot til avløsning ved sjukdom og fødsel mv.». Forskriften trådte i kraft 1. januar 2015

Undersøkelsen viser at mange bønder opplever det som krevende å få avløser når det er behov. Det ser delvis ut til å skyldes ingen eller liten tilgang til avløsere der man bor. I tillegg ser det ut til å være et kostnadsspørsmål. Noen bønder oppgir at de ikke har økonomi til å benytte avløser ved sykdom eller når de skal til lege/behandling på sykehus.

7.3 Lønnsutvikling etter næring

Tabell 7.17 viser prosentvis lønnsvekst fra året før og lønnsnivå for 2022 for enkelte inntektsgrupper. Det er også vist lønnsøkning i de to siste femårsperiodene. Tallene er hentet fra Det tekniske beregningsutvalg for inntektsoppgjørene.

Statistisk sentralbyrå benytter norsk Standard for næringsgruppering (SN2007) i sine næringsstatistikker. Standarden samsvarer med EU sin nye standard NACE Rev. 2. Dette bidrar til sammenlignbarhet på tvers av landegrensene.

Tabell 7.17 Beregnet lønnsvekst i prosent for noen store forhandlingsområder de siste 10 år, og deres årslønn i kroner i 2022

	2020- 2021 ¹⁾	2021- 2022	2012- 2017	Gj.sn. per år 12-17 ¹⁾	2017- 2022	Gj.sn. per år 17-22 ¹⁾	Årslønn 2022
Industriarbeidere	2,8	3,5	14,4	2,7	15,3	2,9	542 800
Sum industrien	3,1	4,0	14,8	2,8	15,9	3,0	693 000
Off. forvaltning ³⁾	3,0	4,0	15,9	3,0	17,2	3,2	616 900
Statsansatte ⁴⁾	2,8	4,4	15,2	2,9	16,5	3,1	669 200
Kommuneansatte ⁵⁾	2,6	3,7	16,1	3,0	15,2	2,9	578 900
Varehandel ⁶⁾	4,7	3,7	17,5	3,3	19,0	3,5	606 300
Finanstjenester ²⁾	3,7	5,0	21,5	4,0	19,6	3,6	777 600
<i>Alle grupper³⁾</i>	3,5	4,4	18,9	2,9	21,3	3,3	

- 1) Geometrisk gjennomsnitt
- 2) Heltidsansatte i medlemsvirksomheter (arbeidsgivermedlemmer) i Finans Norge utenom ledere. Endringer i bonusutbetalinger påvirker lønnsveksten i enkelte år. Fra 2018 benyttes datamateriale for hele året.
- 3) Totalt for statsansatte, kommuneansatte og ansatte i helseforetakene. Til og med 2016: prosentvis vekst vektet med årsverk. Fra 2017: Gjennomsnitt for året er beregnet på lønnsnivå og årsverk for samme år og året før.
- 4) Statsansatte er ansatte i det statlige tariffområdet. Dvs. eksklusiv de statlig eide helseforetakene. Fra og med 2015 er datagrunnlaget basert på A-ordningen.
- 5) Omfatter ansatte i kommunene, fylkeskommunene og andre virksomheter som er medlemmer i KS, herunder bedriftsmedlemmer. Tallene omfatter også stillinger med hovedsakelig lokal lønnsdannelse og undervisningsstillinger med hovedsakelig sentral lønnsdannelse.
- 6) Tallene gjelder heltidsansatte

Kilde: Grunnlaget for inntektsoppgjørene 2023, rapport fra Det tekniske beregningsutvalg for inntektsoppgjørene, 20.2.2023.

8 Bruken av innsatsfaktorer i jordbruket – kostnadsutviklingen

Gjennom landbrukspolitikken skal det legges til rette for at det potensiale landbruket har for en økt produktivitet og effektiv ressursbruk blir utnyttet.

Nedenfor er det gitt en oversikt over utviklingen i bruken av innsatsfaktorer i jordbruket. I tillegg er priser på jordleie og renter på lånt kapital tatt med. Innsatsfaktorene er inndelt i kategoriene varige og ikke-varige. Mhp. de varige innsatsfaktorene sier næringskomiteen i Innst. 385 S (2014–2015) at «... gode investeringsordninger er nødvendige for å få en mer konkurransedyktig og fremtidsrettet landbruksproduksjon over hele landet. Investeringsordningene skal også bidra til utvikling av ny næringsvirksomhet på landbrukseiendommene, med mål om økt sysselsetting. Gjennom investeringer og moderniseringer i driftsapparatet og bruk av ny teknologi oppnås økt effektivitet og produktivitet. Komiteen mener at dette er særlig viktig for rekrutteringen til landbruket.»

8.1 Ikke - varige innsatsfaktorer

8.1.1 Verdier og indekser

Tabell 8.1 og tabell 8.2 viser kostnadene til to av de viktigste ikke-varige produksjonsmidlene, kraftfôr og mineralgjødsel/kalk samt summen av de totale ikke-varige produksjonsmidlene.

Fra 2010 til 2022 har kraftfôrkostnaden økt med 61 prosent. Dette skyldes økt volum, økte norske kornpriser, økte importpriser og endret råvaresammensetning. Kostnadene til mineralgjødsel og kalk har økt betydelig etter 2008 pga. prisoppgang på det internasjonale markedet. Summen av kostnader til ikke-varige produksjonsmidler har økt med 74 prosent fra 2010 til 2022.

Tabell 8.1 Bruken av noen ikke-varige innsatsfaktorer i jordbruket, målt i løpende mill. kr

	1989	1999	2005	2010	2021	2022*
Kraftfôr	5 584	4 535	4 418	5 829	8 196	9 378
Mineralgjødning og kalk	1 232	1 142	1 124	1 143	1 883	2 460
Andre ikke-varige kostnader ¹⁾	5 726	5 906	7 927	9 370	16 690	18 149
Sum ikke-varige produksjonsmidler ¹⁾	13 248	12 450	14 247	17 271	26 769	29 987

* Foreløpige tall

1) Summen av kostnadspostene: innkjøpte melkeprodukter til fôr, annet innkjøpt fôr, såfrø og planter, energi og smøremidler, andre kostnader og vedlikehold

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

I tabell 8.2 er utviklingen uttrykt i form av volum- og prisindekser. Prisindeksen for mineralgjødning og kalk viser den kraftigste økningen de siste årene. Prisen på kraftfôr er den eneste innsatsfaktoren som er direkte påvirket gjennom jordbruksavtalen.

Tabell 8.2 Bruken av ikke-varige innsatsfaktorer i jordbruket, landet. Volum- og prisutvikling. 1985=100

	1985	1999	2005	2010	2020	2021	2022*
Kraftfôr							
Volumindeks	100	120,1	118,1	126,2	141,1	142,8	139,3
Prisindeks	100	84,7	83,8	103,5	126,7	129,5	151,9
Mineralgjødning og kalk							
Volumindeks	100	87,3	83,2	56,2	74,2	77,7	61,9
Prisindeks	100	111,8	115,5	173,8	222,6	207,2	339,7
Sum ikke-varige prod. midler ¹⁾							
Volumindeks	100	100,8	102,9	100,7	109,3	111,3	105,3
Prisindeks	100	113,5	129,3	160,4	203,5	225,8	267,5

* Foreløpige tall

1) Summen av kostnadspostene mineralgjødning og kalk, innkjøpt kraftfôr, innkjøpte melkeprodukter til fôr, annet innkjøpt fôr, såfrø og planter, energi og smøremidler, andre kostnader og vedlikehold

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

8.2 Varige innsatsfaktorer

Tabell 8.3 viser de årlige utleggene (investeringene) som gjøres for å anskaffe, eller utbedre varige driftsmidler. Det er også med oversikt over kostnadene til leasing i jordbruket, dvs. leie av maskiner gjennom finansieringsselskaper.

I faste kroner var investeringene i maskiner og redskaper høyest i 1985.

Tabell 8.3 Totale investeringer i bygninger og maskiner/redskaper, traktorinvesteringer og leasingkostnad. Løpende og faste priser, mill. kr

	1985	1999	2010	2020	2021	2022*
Bygninger:						
Løpende priser	1 467	1 749	4 513	5 459	6 031	5 929
Faste 2021-priser	7 210	3 887	6 538	5 937	6 031	5 455
Maskiner/redskaper:						
Løpende priser	2 241	2 335	2 297	2 280	2 295	2 586
Faste 2021-priser	8 404	5 061	3 711	2 407	2 295	2 360
Herav traktorer (4 hjulstraktor):						
Antall traktorer	7 910	2 987	2 596	1 925	1 885	1 929
Løpende priser	1 052	904	1 081	1 524	1 595	1 867
Faste 2021-priser	3 463	1 941	1 873	1 600	1 595	1 722
Leasing av maskiner¹⁾:						
Løpende priser		35	351	846	878	983
Faste 2021-priser		56	442	875	878	929

* Foreløpige tall

¹⁾ Normalisert regnskap

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

Tabell 8.4 gir et inntrykk av investeringsfrekvensen per produksjon etter bygningsinvesteringer.

Tabell 8.4 Jordbruksbedrifter med bygningsinvesteringer etter produksjon

	2008		2011		2014		2016	
	Prosent	1 000 kr	Prosent	1 000 kr	Prosent	1 000 kr	Prosent	1 000 kr
Alle driftsformer	14	496	15	555	13	601	17	582
Korn og oljevekster	9	264	10	301	7	360	12	244
Storfe – melkeprod.	16	438	20	659	18	681	23	965
Storfe - kjøttprod.	13	330	14	452	14	658	18	522
Sau	10	191	10	300	11	299	18	244
Svin og fjørfe	33	1 010	31	1 025	21	972	23	925
Andre driftsformer	17	587	17	587	13	684	15	667

Kilde: SSB

Utviklingen i kostnadene ved det faste produksjonsutstyret i jordbruket er vist ved kapitalslit på bygninger, maskiner/redskaper og totalt kapitalslit (tabell 8.5). Totalt kapitalslit omfatter i tillegg til bygninger, maskiner og redskaper også biler, grøfter og hydrotekniske anlegg.

Tabell 8.5 Kapitalslit, løpende priser. Mill. kr

	1985	1999	2010	2020	2021	2022
Bygninger	1 428	1 978	2 746	4 092	4 300	4 621
Maskiner og redskaper	1 937	2 460	2 437	2 532	2 577	2 706
Sum kapitalslit	3 696	4 847	5 591	7 032	7 249	7 762

* Foreløpige tall

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

Volum- og prisindeksene for kapitalslit i tabell 8.6 presenterer utviklingen sett fra en annen synsvinkel. For bygninger har volumindeksen økt igjen etter en nedgang fra 80-tallet. Volumindeks for maskiner og redskaper har gått ned i hele perioden.

Prisindeksen som er felles for alt kapitalslit har hatt en kraftig øking fra 1985 og fram til 2022.

Tabell 8.6 Kapitalslit. Volum- og prisutvikling. 1985=100

	1985	1989	1999	2010	2021	2022*
Prisindeks	100	130,0	165,5	212,3	262,5	277,6
Volumindeks:						
Bygninger	100	101,0	83,7	92,4	114,7	116,6
Maskiner og redskaper	100	94,6	76,8	60,4	50,7	50,3
Sum kapitalslit	100	96,9	79,3	72,6	75,2	75,6

* Foreløpige tall

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

Endringer i kapitalslitet vil følge endringer i investeringene og prisutviklingen. Det vil imidlertid være et etterslep, med en utjevning i kapitalslit i forhold til utviklingen i investeringer.

8.3 Priser på jordleie

Landbruksdirektoratet gir tall for jordleiepriser inndelt geografisk, etter jordbruksvekst og jordkvalitet (god og dårlig). Grunnlaget er en jordleieundersøkelse som hvert år blir sendt til kommunene. I 2021 vokste svarprosenten fra 47 til 66, og den ble omtrent på samme nivå i 2022. Dette er nesten på nivå med 2018 og 2019, da svarprosenten var på 70 prosent. En må likevel ta forbehold om at manglende svar fra enkeltkommuner kan ha ført til skjevheter i resultatet. Generelt øker faren for at fraværet eller tilstedeværelsen av en kommune påvirker resultatet jo mer leid jordbruksareal kommunen har. Det antas at for en del kommuner har endringene i kommunestruktur medført utfordringer i arbeidet med å kartlegge leiepriser i kommunene, og resultater fra undersøkelsen må tolkes i lys av endringer i kommune- og fylkesstrukturene. Landbrukskontorene i flere av de nye, sammenslåtte kommunene trenger fortsatt tid til å skaffe et godt tallgrunnlag for å kunne beregne riktige gjennomsnittspriser.

Som tidligere år viser resultatet av årets jordleieundersøkelse at det er ulik utvikling i prisene for leie av jord til de ulike produksjonene. Om en ser på undersøkelsene bakover er det også en del svingninger i prisene for de ulike produksjonene fra år til år.

Mens prisene gikk ned for alle utleieformål fra 2020 til 2021, viser årets undersøkelse en blanding av prisoppgang og -nedgang for ulike utleieformål. Prisnedgangen er størst for grønnsak- og bærproduksjon, og dette framstår som en trend som har pågått over tid.

Landbruksdirektoratet definerer skillet mellom god og dårlig jord på følgende måte: «*Med «dårlig» jord mener vi jord som er dårlig grøftet eller i dårlig hevd. Det kan også være bratt jord eller jord som er dårlig arrondert, vanskelig tilgjengelig eller har lite nyttig inndeling*».

Prisene på god jord til grønnsakproduksjon ligger fortsatt høyest med 853 kroner per dekar, fulgt av jord til potetproduksjon med 675 kroner per dekar. For jord til korn- og grasproduksjon er gjennomsnittsprisen for landet til sammenligning hhv. 400 og 265 kroner per dekar. Geografisk ligger prisene på leie av jord fortsatt høyt i Rogaland, men flere andre steder er prisene også høye – spesielt enkelte områder på Østlandet og i Trøndelag. I enkelte deler av Agder/Telemark er det også høye priser for utleie av jord til grønnsaker/bær og potetproduksjon.

Tabell 8.7 og tabell 8.8 gjengir laveste og høyeste leiepris i tillegg til middelverdien i parentes. Tabellen gjengir kun betalt leie, gratisleie er ikke med. Innrapporteringene til Landbruksdirektoratet tyder på at en stadig større del av jordbruksarealene leies ut gratis, og flere steder er det i det hele tatt vanskelig å få noen til å drive jorden. Jordleie som kompenseres gjennom naturalytelser (f.eks. gjerdehold, snøbrøyting og ved) er mest vanlig ved leie av grasareal og innmarksbeite, og det forekommer oftest i Nord-Norge, på Vestlandet og i Telemark/Agder.

Tabell 8.7 Jordleiepriser på god jord 2022. Kr per dekar. Laveste–høyeste (middel)

	Gras	Korn	Grønnsaker/bær	Poteter	Kulturbeite
Østlandet	0–450 (285)	120–600 (391)	360–1300 (907)	300–1000 (692)	0–200 (86)
Vestf./Telem./Agd	0–430 (266)	0–600 (398)	0–1500 (850)	0–1500 (790)	0–270 (54)
Rogaland	210–700 (432)	475–783 (650)	300–1383 (962)	300–1250 (718)	0–300 (172)
Vestlandet	0–800 (194)	50–300 (166)	272–1100 (381)	200–500 (363)	0–100 (21)
Trøndelag	100–1200 (249)	175–1200 (360)	800–1500 (1173)	400–1200 (703)	0–344 (84)
Nord-Norge	0–304 (96)	-	0–800 (180)	90–800 (206)	0–100 (12)
Landet	0–1200 (265)	0–1200 (400)	0–1500 (853)	0–1500 (675)	0–344 (77)

Kilde: Landbruksdirektoratet

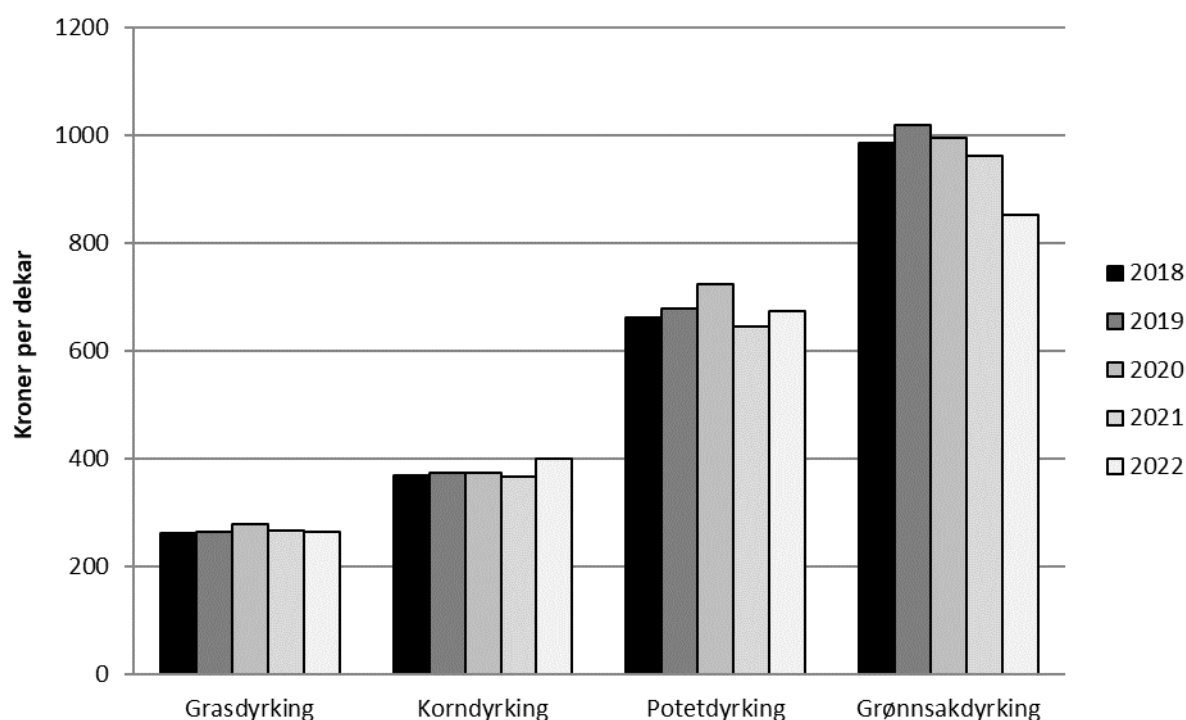
I mange kommuner blir det ikke betalt for dårlig jord (med unntak av Rogaland), så det er ikke oppdaterte tall for alle produksjoner (tabell 8.8).

Tabell 8.8 Jordleiepriser på dårlig jord 2022. Kr per dekar. Laveste–høyeste (middel)

	Gras	Korn
Østlandet	0–330 (134)	50–380 (250)
Vestfold og Telem./Agder	0–250 (102)	0–350 (200)
Rogaland	50–500 (275)	350–400 (382)
Vestlandet	0–250 (82)	0–200 (95)
Trøndelag	0–900 (145)	100–900 (238)
Nord-Norge	0–200 (39)	-
Landet	0–900	0–900

Kilde: Landbruksdirektoratet

Figur 8.1 viser utviklingen av jordleiepriser fra 2018 til 2022, basert på middelverdiene for god jord. Prisene fra kommunene er vektet sammen til gjennomsnittspriser i de ulike regionene, basert på leid areal i hver kommune.



Figur 8.1 Jordleiepriser 2018–2022, basert på middelverdiene for god jord

Kilde: Landbruksdirektoratet

Tabell 8.9 viser utviklingen i indeksen for jordleiepris for landet som helhet. Et fall i indeks fra 2000-2002 skyldes i hovedsak stor økning i antallet undersøkte kommuner, og det gav sikrere tall totalt sett. Det var også minkende interesse for jordleie, og dermed lavere priser disse årene. Fra og med 2014 er indeksene vektet, mens det i årene før er brukt et flatt snitt. Indeksen er basert på leieprisen på god jord, og gratis leie av jord inngår ikke i beregningen. Selv om enkelte indekser har blitt redusert noen år, så er hovedtrenden økte leiepriser på jord.

Tabell 8.9 Indeks jordleie på god jord, 2002–2022. Kroner per dekar. Basisår 2000=100

	2002	2005	2008	2010	2020	2021	2022
Grasdyrking	81	86	89	92	130	126	124
Korndyrking	96	105	105	112	142	140	153
Grønnsakdyrking	85	99	99	103	173	164	149
Potetdyrking	91	105	115	112	182	161	170
Kulturbeite	92	96	71	79	96	90	100

Kilde: Landbruksdirektoratet

I Driftsgranskinger for jord og skogbruk registreres faktisk betalt jordleie på den enkelte jordbruksbedrift. Granskingen omfatter i underkant av 1000 bruk hvert år. Tabell 8.10 viser gjennomsnittlig betalt jordleie i ulike regioner. Det blir betalt mest på Jæren og minst i Nord-Norge. Andelen leiejord er minst på Jæren og størst i Nord-Norge.

Tabell 8.10 Jordleie, kroner per dekar i ulike regioner. Faste 2021-kroner

	2000	2005	2010	2015	2018	2020	2021
Landet	194	208	192	197	181	176	179
Østlandet flatbygder	351	395	371	330	315	314	322
Østlandet andre bygder	185	154	157	150	152	167	165
Rogaland/Agder Jæren	370	415	468	470	392	329	361
Rogaland/Agder andre bygder	103	186	146	155	154	126	138
Vestlandet	90	78	90	89	91	84	84
Trøndelag flatbygder	242	199	224	267	232	240	224
Trøndelag andre bygder	140	115	114	114	120	121	123
Nord-Norge	32	19	34	33	37	40	46

Kilde: Driftsgranskingene, NIBIO

Tabell 8.11 viser gjennomsnittlig betalt jordleie i ulike driftsformer. Av de driftsformene som er representert her er det i kornproduksjonen det blir betalt mest for leiejord, og det blir betalt minst i saueholdet. Brukene med ammeku har høyest andel leiejord i nesten alle de siste ti årene, mens korn har lavest.

Tabell 8.11 Jordleie, kroner per dekar i ulike driftsformer. Faste 2021-kroner

	2005	2010	2015	2018	2020	2021
Landet	208	192	197	181	176	179
Melkeproduksjon	132	151	135	122	124	127
Kornproduksjon	343	343	313	298	301	318
Sauehold	60	59	84	80	84	76
Ammeku	138	134	171	144	128	118

Kilde: Driftsgranskingene, NIBIO

8.4 Tap på utlån i landbruket

Tabell 8.12 viser tap på utlån til landbruket fra Landkreditt og Innovasjon Norge.

Tabell 8.12 Konstaterte tap på utlån fra Landkreditt og Innovasjon Norge

	1985	1990	1999	2010	2020	2021	2022
<i>Innovasjon Norge</i>							
Utlån, mill. kr	7 445	8 151	4 371	3 956	4 313	4 120	3 886
Tap på utlån, mill. kr	1,4	15,4	6,9	1,6	0,1	5,1	0,0
Tap på utlån, % av utestående	0,02	0,19	0,16	0,04	0,00	0,12	0,00
<i>Landkreditt</i>							
Utlån, mill. kr	2 760	4 538	5 677	8 502	15 071	15 238	15 942
Tap på utlån, mill. kr	0	0	0,2	0,0	0,6	0,0	1,9
Tap på utlån, % av utestående			0,00	0,00	0,00	0,00	0,01
<i>Sum tap på utlån, % av utestående</i>	0,01	0,12	0,07	0,01	0,00	0,03	0,01

Kilde: Landkreditt og Landbruksbanken/SND/Innovasjon Norge

Innovasjon Norge har over tid redusert sine utlån til landbruket, mens Landkreditt har en kraftig økning i slike utlån.

Innovasjon Norge sine tall gjelder rentebærende lån. Disse lånene er i all hovedsak gitt innenfor 90 prosent av landbrukstakst. De oppgir et tap i 2022 på kr 0. Innovasjon Norge har i tillegg ikke rentebærende BU-lån til landbruket, men disse er ikke med i tabellen over. BU-lån var i 2022 på totalt 9,0 mill. kr. Her var tapet kr 332 380, eller 3,7 prosent. Tapet er heller ikke med i tabell 8.12. Tabellen viser konstaterte tap når saken er endelig avsluttet og pantesikkerheten realisert. Tapene er da som oftest avsatt, og også bokført, flere år tidligere.

Landkreditt Bank AS er en forretningsbank eid av Landkreditt SA, og yter alle typer banktjenester til alle slags kunder. For 2022 var utlån til landbruk 15 942 mill. kr. Det var et konstatert tap på 1,92 mill. kr i 2022. Samlet tap på utlån til landbruket for disse to utlånerne var dermed 0,01 prosent i 2022 både for rentebærende lån og inkludert BU-lån.

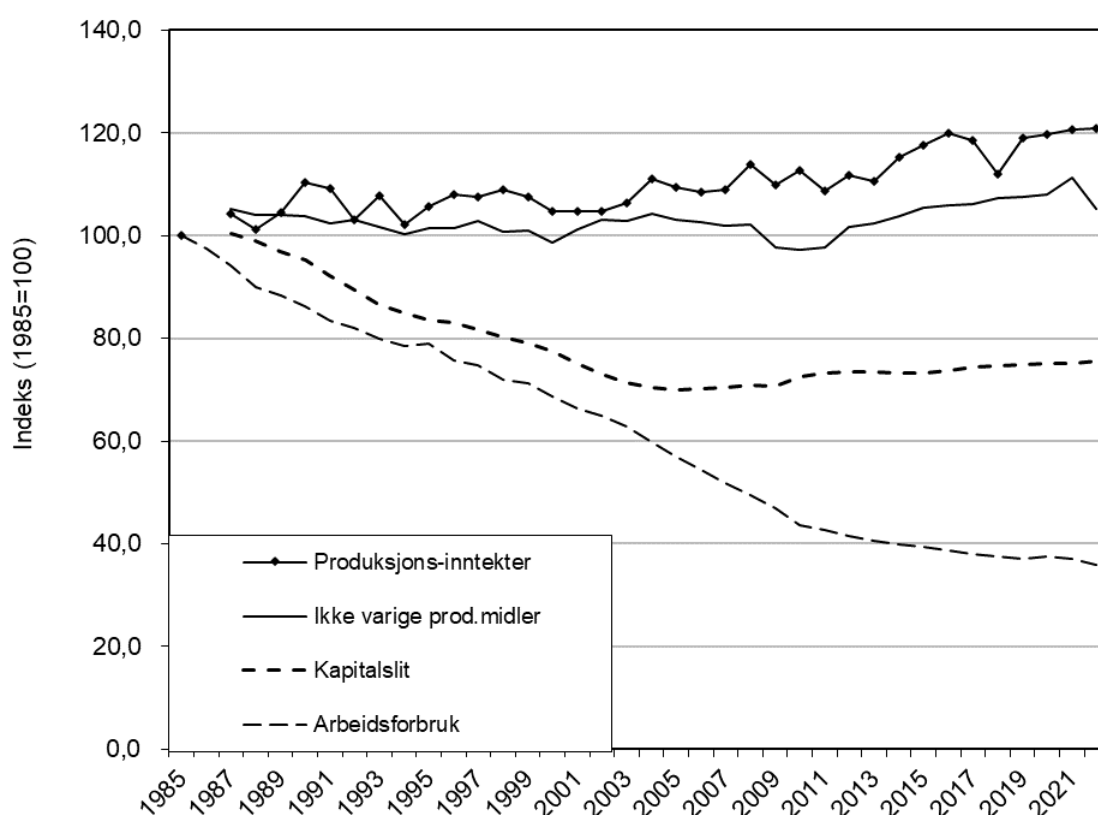
Konsernet Landkreditt hadde i tillegg leasing som finansiering til landbruket gjennom Landkreditt Finans AS fram til og med 2017. Selskapet ble solgt i 2018.

En må være oppmerksom på at det er de bankene som stiller de strengeste krav til sikkerhet som er representert her. Det er vanskelig å få spesifiserte data for utlån til landbruket hos andre banker.

8.5 Innsatsfaktorer i relasjon til produksjon

I figur 8.2 er volumindeksene for fire ulike kostnads- og inntektsposter i totalkalkylen presentert samlet.

Arbeidsforbruket har sunket i hele perioden. Figuren antyder en økende produktivitet i jordbruket, med et nokså stabilt produksjonsvolum og et avtagende kostnadsvolum over flere år. Nedgangen i indeks for produksjonsinntekter i 2018 skyldes tørkesommeren dette året, hvor kornavlingen ble nær halvert i forhold til 2017. Det var også en nedgang for andre planteprodukter.



Figur 8.2 Produksjon og innsatsfaktorer i jordbruket. Volumutvikling. Indeks

Kilde: Totalkalkylen for jordbruket

9 Priser

I dette kapitlet tar en for seg prisutviklingen for viktige jordbruksprodukter og matvarer. En har også sammenlignet med andre forbruksvarer og tjenester og foretatt en prissammenligning med noen andre europeiske land.

Forbrukerprisene er hentet fra Statistisk Sentralbyrå sine registreringer på konsumprisindeksen, mens engrosprisene er hentet fra flere kilder. For grønnsaker er engrosprisene beregnet på grunnlag av Landbruksdirektoratet sine registreringer gjennom året. For disse produktene finnes bare engrospriser for salg fra førstehåndsgrossist til distribusjonsgrossist, ikke for salg til detaljist. For melk og melkeprodukter, kjøtt og egg har en hentet engrosprisene fra 1980 og senere fra NIBIOs (tidligere NILFs) løpende prisundersøkelser. Fra 2017 har Statistisk Sentralbyrå endret indeksåret fra 1998 til 2015. 2015 er derfor fra 2018 utgangspunktet for indeksen.

Produsentprisene er hentet fra totalkalkylen for jordbruket. For planteproduktene er dette avlingsårspriser. Dette forklarer en del av avviket i forhold til de registrerte forbrukerprisene. For hagebruksprodukter og poteter kan både produsent- og forbrukerprisene variere mye fra år til år etter størrelsen på produksjon og etterspørsel. Engros- og produsentprisene er eksklusive merverdiavgift, mens forbrukerprisene er inklusive merverdiavgift. I den forbindelse bør det nevnes at merverdiavgiftssatsen på matvarer ble satt ned fra 24 til 12 prosent fra 1.7.2001, til 11 prosent fra 1.1.2005, til 13 prosent fra 1.1.2006, og til 14 prosent fra 1.1.2007. Fra 1.1.2012 er merverdiavgiften 15 prosent.

Produsentprisene er basert på målprisene i jordbruksavtalen. Målprisene er de priser jordbruket reelt skal kunne oppnå som gjennomsnitt for året, ut fra balanserte markedsforhold og fastsatt importvern. Prisfastsettelsen gjennom målprissystemet er et hovedvirkemiddel for å regulere jordbruksvaremarkedene. Målprisene er knyttet til representantvarer. Dersom prisene på representantvarene overstiger målprisen med mer enn 10 prosent to uker på rad (12 % for grøntsektoren), iverksettes tiltak for å bringe prisene ned til målprisnivå. Det kan også iverksettes tiltak dersom det ser ut til at gjennomsnittsprisen for avtaleåret overstiger målprisen. For korn er det en øvre prisgrense på inntil 10 prosent over målpris.

Målprisene er lagt på engrosnivå og er eksklusive merverdiavgift. Mål-/avtaleprisen gjelder for avtaleåret, fra 1/7 til 30/6 året etter. Engrosprisene i figurene er gjennomsnittspriser for kalenderåret. For at målprisene skal kunne sammenlignes med engrosprisene har en beregnet gjennomsnittlig målpris/avtalepris for kalenderåret.

For tallene som ligger til grunn for figurene, se:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

9.1 Prissammenligninger og matvarenes andel av forbruket

Tabell 9.1 viser konsumprisindeksen for matvarer og alkoholfrie drikkevarer. Tabellen viser at mens matvareprisene totalt økte med 15,7 prosentpoeng fra 2015 til 2022, økte konsumprisindeksen med 22,8 prosentpoeng i samme periode.

Fra 1999 til 2015 var det mineralvann/leskedrikker/juice og oljer/fett som steg mest, fra hhv. 57,2 og 61,8 prosentpoeng i 1999. Varegruppene «oljer og fett» og «fisk og sjømat» hadde den største prisøkningen fra 2015 til 2022, med hhv. 41,9 og 36,3 prosentpoeng økning. Prisen på mineralvann, leskedrikker og juice var tilnærmet uendret i samme periode.

Tabell 9.1 Konsumprisindeksen for matvarer og totalt. 2015=100

	1999	2005	2010	2015	2021	2022
Brød og kornprodukter	74,8	77,0	92,8	100,0	108,6	116,6
Kjøtt	94,5	98,0	100,5	100,0	107,8	118,5
Fisk og sjømat	70,9	77,9	85,6	100,0	125,4	136,3
Melk, ost og egg	70,8	73,9	95,4	100,0	107,8	113,2
Oljer og fett	61,8	70,0	91,6	100,0	126,5	141,9
Frukt	78,6	80,2	83,3	100,0	109,6	115,4
Grønnsaker, inkl. poteter	75,7	82,6	92,5	100,0	110,3	116,9
Sukker, sjokolade, andre sukkervarer	86,2	94,5	97,2	100,0	98,6	102,1
Andre matvarer	84,4	82,8	94,8	100,0	109,6	116,1
Kaffe, te og kakao	82,9	75,0	82,6	100,0	99,2	115,7
Mineralvann, leskedrikker og juice	57,2	63,6	80,3	100,0	100,6	101,2
Matvarer	79,8	83,8	94,2	100,0	108,5	115,7
Alkoholfrie drikkevarer	63,0	65,8	80,5	100,0	100,4	105,2
<i>Prosentvis endring fra forrige år, matvarer</i>		1,5	-0,1	2,6	-1,2	6,6
Konsumpris, indeks total		82,3	92,1	100,0	116,1	122,8
<i>Prosentvis endring fra forrige år</i>		1,6	2,4	2,1	3,5	5,8
Andel av konsum, matvarer¹⁾	12,5	10,4	10,4	11,2	11,4	11,2

1) Vekten representerer andel av forbrukernes konsum av matvarer i alt, målt i januar det enkelte år.

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Tabell 9.2 nedenfor viser prisnivået i 2021 for diverse matvarer, drikkevarer og tobakk i noen utvalgte europeiske land, målt i indekser. En fullstendig matvareundersøkelse blir gjennomført tredje hvert år, siste gang i 2021. De mellomliggende årene brukes framskrivninger basert på konsumprisindeksen. Vi ser at prisnivået på matvarer i Norge i sum er 49 prosent høyere enn hva som er gjennomsnittet i EU-27. Av tabellen ser vi at Norge har det høyest prisnivået på de fleste varer, mens Danmark og Island er høyest på enkelte produkter. Polen har billigere mat enn EU-27 på alle varer. Gjennomsnittet for EU ble endret fra EU28 til EU27 i 2019, grunnet Brexit. Tilsvarende tall fra tidligere år er derfor ikke direkte sammenlignbare.

Andelen til mat og drikke av husholdningenes konsum er størst i Polen, med 19,6 prosent. Tyskland har lavest andel, med 11,6 prosent. Tallene er litt ulike i forhold til tabell 9.1 pga. at andre faktorer inngår i beregningsgrunlaget.

Tabell 9.2 Prisnivåindekser for matvarer, drikkevarer og tobakk i utvalgte land. 2021. EU27=100

	Norge	Sverige	Danmark	Finland	Island	Tyskland	Polen
Matvarer	149,4	116,5	118,2	112,1	141,5	105,5	70,9
Brød og kornprodukter	135,5	122,3	144,2	125,3	150,2	104,7	70,3
Kjøtt	144,3	116,3	94,1	106,7	160,1	115,6	61,3
Fisk	111,2	120,0	123,0	109,6	108,9	120,9	83,9
Melk, ost og egg	165,3	107,9	119,4	111,3	166,2	98,0	74,6
Matoljer og – fett	160,5	125,3	121,2	113,5	125,8	95,5	87,5
Frukt, grønnsaker og potet	156,6	120,1	110,7	115,5	127,2	111,3	73,1
Andre matvarer	167,8	120,4	150,4	112,3	140,8	94,6	77,1
Alkohol frie drikkevarer	156,3	132,6	139,7	130,9	128,8	99,6	89,9
Alkoholholdige drikkevarer	261,0	162,5	145,2	219,9	286,3	86,6	90,8
Tobakk	233,1	117,7	126,7	143,8	171,8	107,5	59,7
Mat og alkohol frie drikkevarer	149,6	118,0	120,2	113,8	139,4	104,6	72,7
Konsum i husholdningene ¹⁾	145,0	130,0	143,0	127,0	152,0	108,0	60,0
Mat og drikke i prosent av konsum i husholdningene	12,4	12,6	11,8	12,2	13,3	11,6	19,6

1) Omfatter både varer og tjenester til privat konsum

Kilde: Eurostat, SSB

Tabell 9.3 nedenfor viser prisendringen for matvarer fra januar 2022 til januar 2023 i utvalgte land.

Tabell 9.3 Prisendring i prosent for matvarer fra januar 2022 til januar 2023 i utvalgte land

	Norge	Sverige	Danmark	Finland	Tyskland	Polen	EU-27
Konsumprisindeks	6,3	9,6	8,4	7,9	9,2	15,9	10,0
Matvarer	12,0	20,9	14,9	16,3	20,5	20,6	18,4
Brød og kornprodukter	14,0	20,4	16,4	17,4	23,4	22,5	20,4
Kjøtt	14,5	16,8	15,6	20,0	18,9	22,9	17,2
Fisk og sjømat	14,2	23,8	13,9	15,8	20,6	21,1	13,9
Melk, ost og egg	10,6	31,3	21,9	21,0	36,0	25,6	28,2
Matoljer og -fett	19,9	35,9	17,7	24,4	33,5	24,3	29,4
Frukt	9,9	16,5	5,3	9,9	5,4	14,1	8,6
Grønnsaker	11,6	18,8	12,8	11,5	12,6	14,2	13,6
Sukker og sjokolade mm	9,1	14,7	12,2	15,7	13,6	22,9	16,9

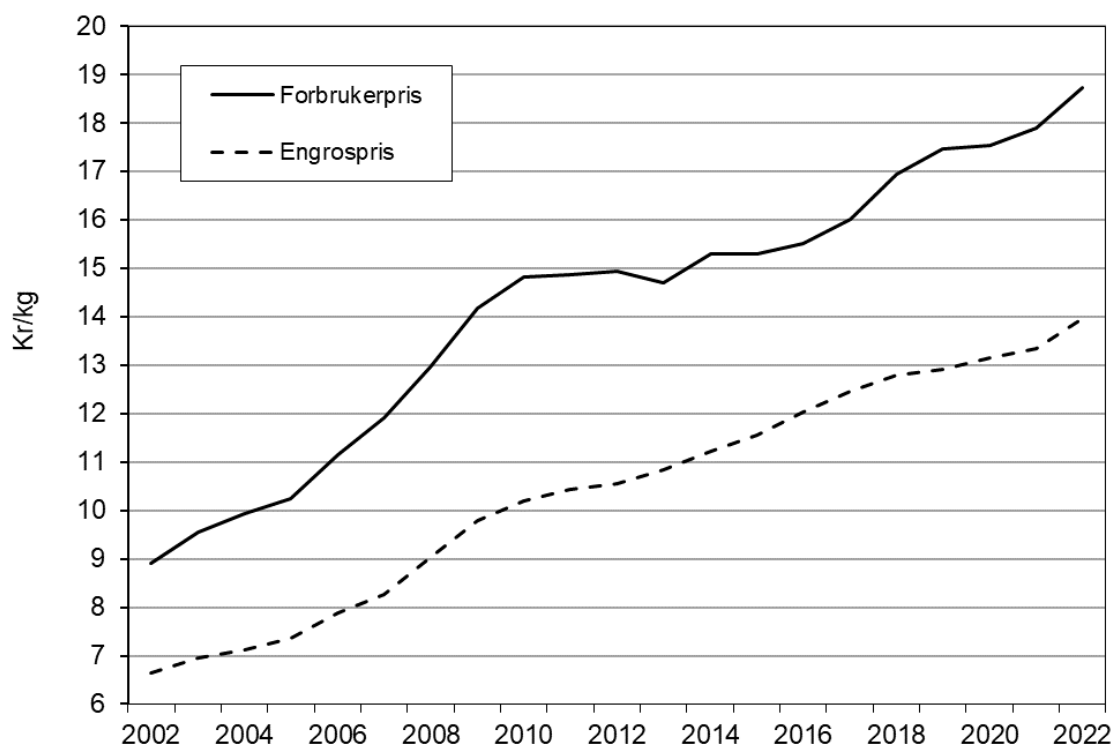
Kilde: Eurostat, SSB

9.2 Melk og melkeprodukter

Prisutviklingen mellom 2002 og 2022 må sees på bakgrunn av flere endringer i merverdiavgiftssatsen for matvarer, jf. innledningen for kap. 9.

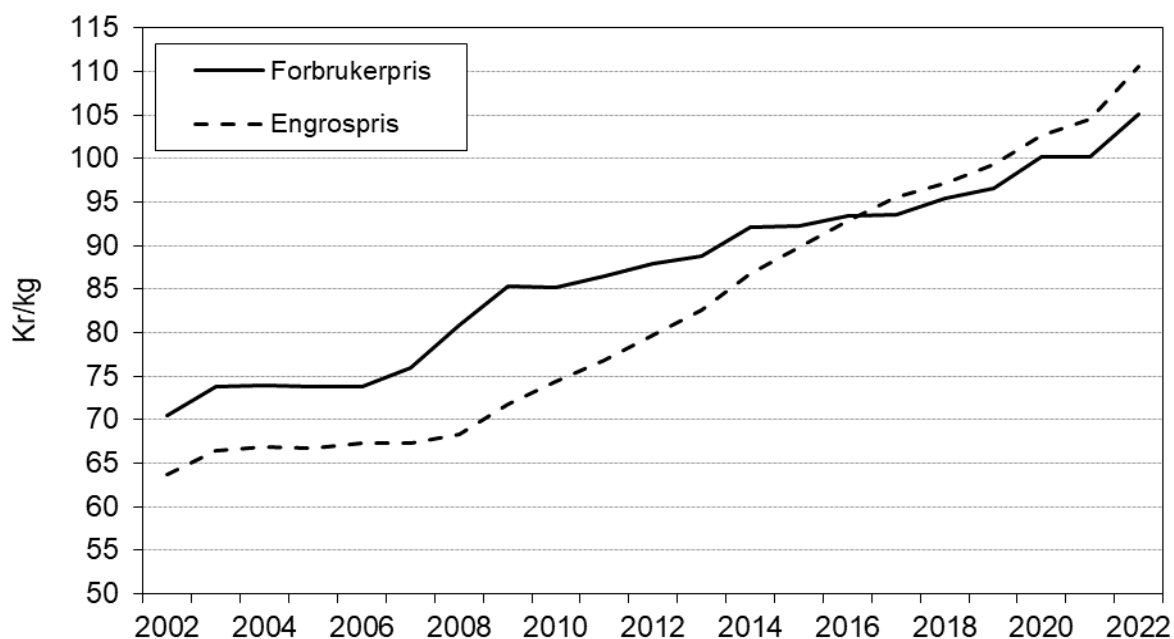
Satsendringer i prisutjevningsordningen for melk vil over tid påvirke endringen i prisene til kurvene i figurene for melkeproduktene. Mens engrosprisene på lettmelk økte med 37 prosent fra 2010 til 2022, var økningen 49 prosent for Norge i samme tidsrom. I denne perioden ble tilskuddet til ost redusert mer enn økningen i avgift på drikkemelk.

Figur 9.1 til figur 9.4 viser utviklingen i forbruker- og engrospriser for lettmelk, Norge, Gudbrandsdalsost og smør i perioden 2002 til 2022. Forbrukerprisen på lettmelk økte 4,7 prosent fra 2021 til 2022. Prisen på smør økte 13 prosent og ost ble 5 prosent dyrere. Forbrukerprisen på lettmelk ble fra 2005 beregnet ved hjelp av konsumprisindeksen for «melk», mens det fra 2015 ble benyttet en ny indeks for «fersk lettmelk». Indeksen for «ost» er benyttet for Norge og Gudbrandsdalsost frem til 2005. Fra 2006 er disse indeksene fjernet og erstattet med en felles indeks for «Ost og osteprodukter». Dette er grunnen til at spesielt forbrukerprisen på Gudbrandsdalsost ikke blir helt presis. Referansevaren for smør er 1/2 kg meierismør, og forbrukerprisen de tre siste årene er beregnet ved hjelp av konsumprisindeksen for «smør». Engrosprisene økte fra 2021 til 2022 for alle hovedgrupper av meierivarer, lettmelk med 4,7 prosent, Norge-ost med 5,8 prosent, smør med 8,5 prosent og Gudbrandsdalsost med 3,6 prosent.



Figur 9.1 Utvikling i forbruker- og engrospriser for lettmelk. Kr/l

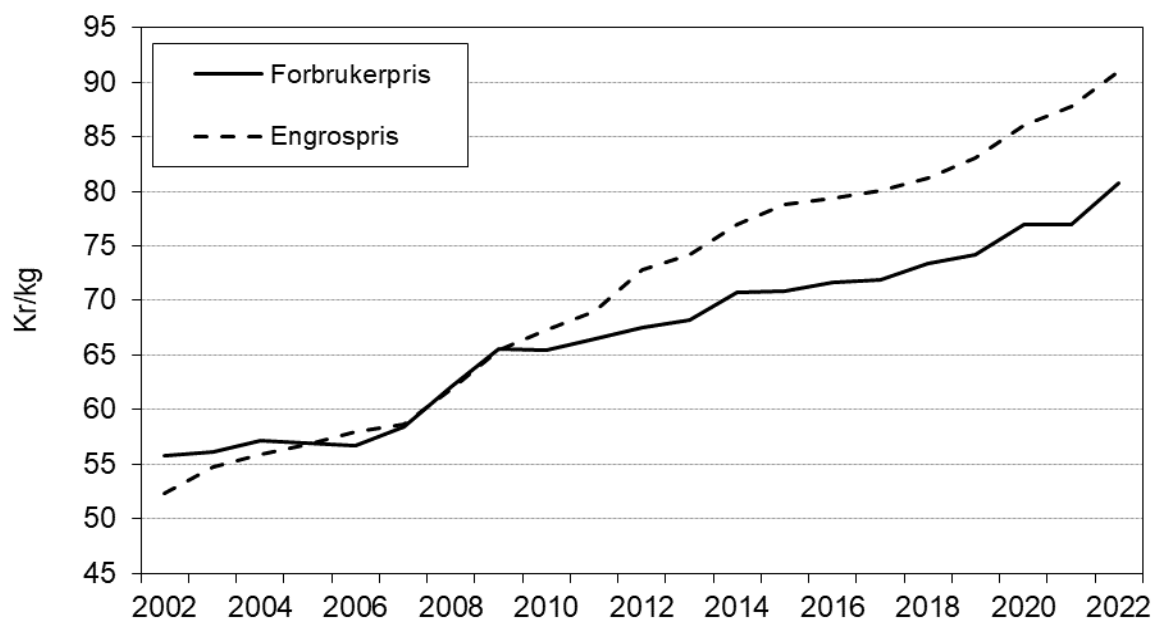
Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen



Figur 9.2 Utvikling i forbruker- og engrospris for Norge. Kr/kg

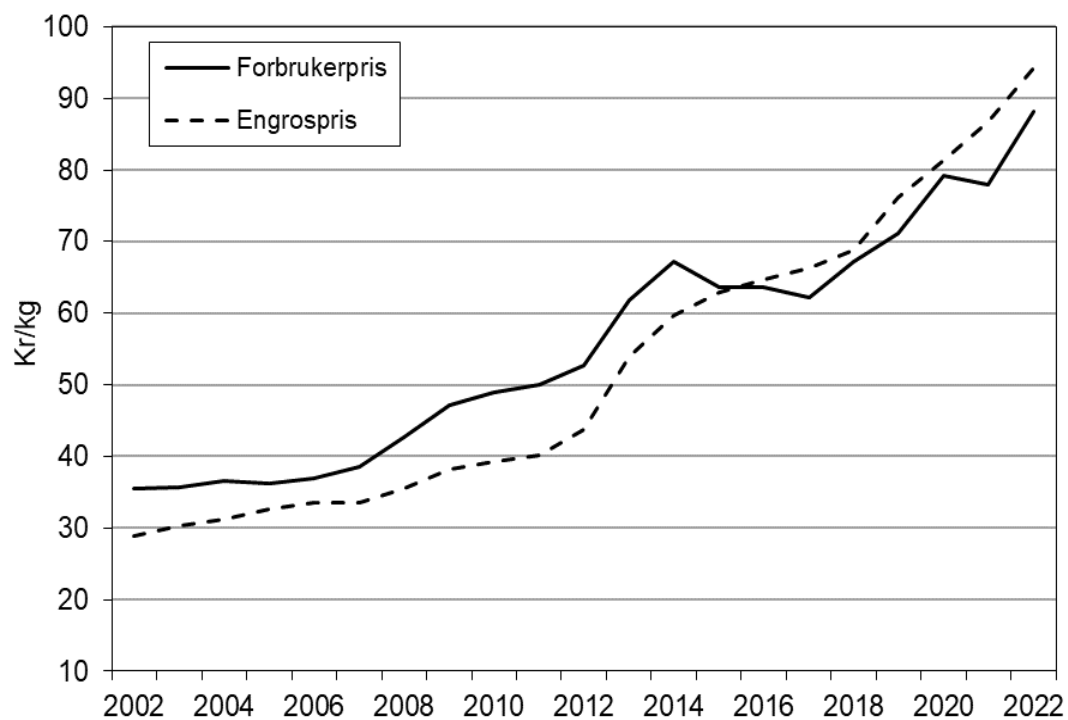
Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen

Figurene viser at engros- og forbrukerprisene for den enkelte vare har hatt svært lik utvikling, men i 2007 økte forbrukerprisene noe mer blant annet på grunn av økt merverdiavgift. Tidligere har en sett forbrukerprisen på melk og ost bli redusert som følge av redusert merverdiavgift i 2001. Senere har de økt litt igjen dels på grunn av økt merverdiavgift og økning i engrosprisene.



Figur 9.3 Utvikling i forbruker- og engrospris for Gudbrandsdalsost. Kr/kg

Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen



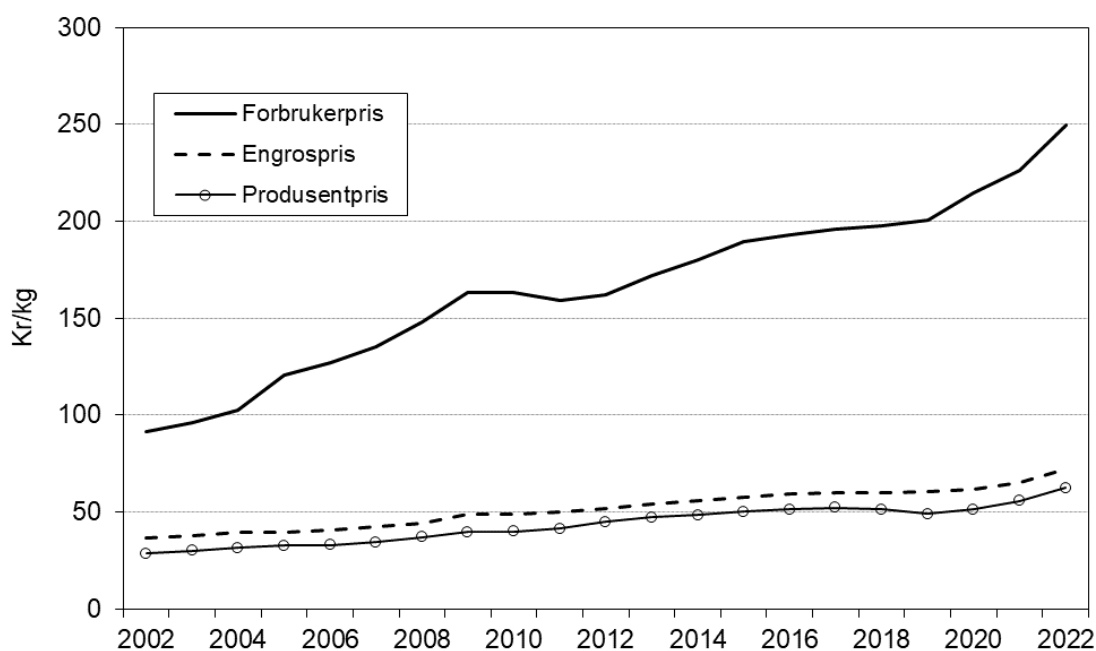
Figur 9.4 Utvikling i forbruker- og engrospris for smør. Kr/kg

Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen

9.3 Storfekjøtt

Figur 9.5 viser prisutviklingen for storfekjøtt. Her var referansevaren tidligere gjennomsnittlig pris på mellommørbrad, høyrygg og bibringe av okse. Fra 2005 benyttes konsumprisindeksen for storfe. Forbrukerprisene økte 10,4 prosent fra 2021 til 2022, engrosprisene var opp 10,7 prosent mens produsentprisene steg 11,7 prosent.

For varegruppen kjøtt- og karbonadekaker økte forbrukerprisene 10,2 prosent fra 2021 til 2022, etter en økning på 4,1 prosent fra 2020 til 2021.

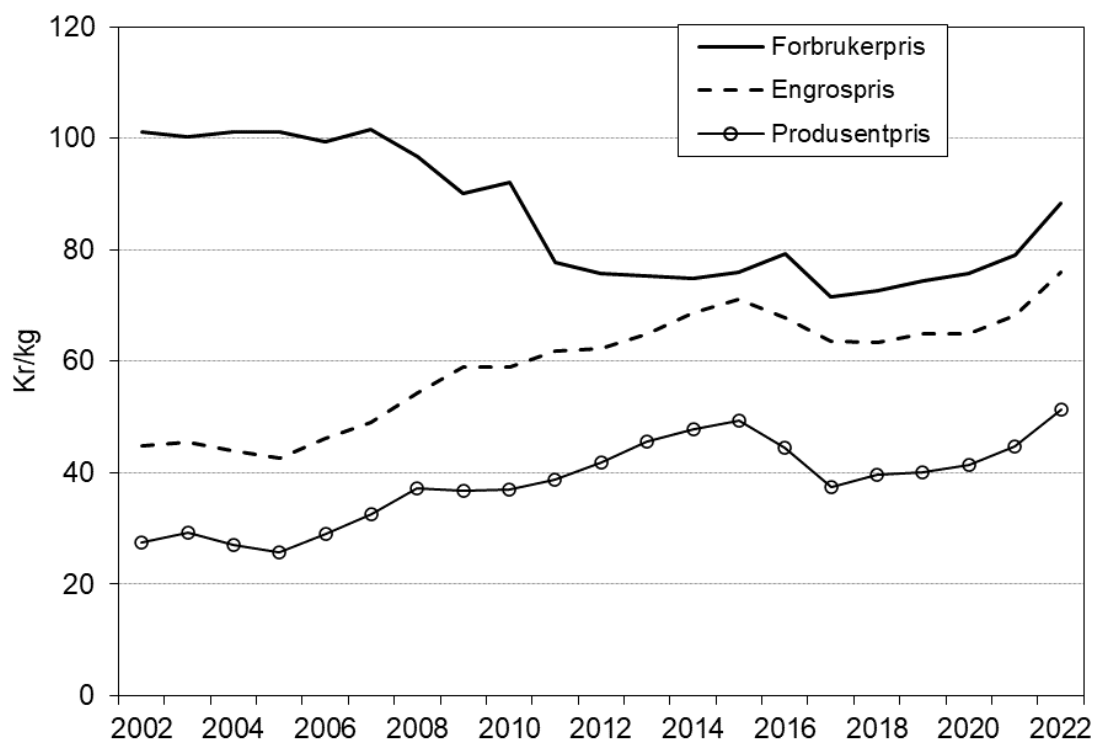


Figur 9.5 Utvikling i forbruker-, engros- og produsentpriser for storfekjøtt. Kr/kg

Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen

9.4 Sau- og lammekjøtt

I figur 9.6 ser vi prisutviklingen for sau- og lammekjøtt. Fra 2021 til 2022 økte forbrukerprisene med 11,7 prosent, engrosprisene økte 11,3 prosent, og produsentprisene steg med 14,9 prosent. Siden 2010 har forbrukerprisene falt 4,3 prosent, mens engros- og produsentpriser har økt henholdsvis 28,6 og 38,6 prosent.

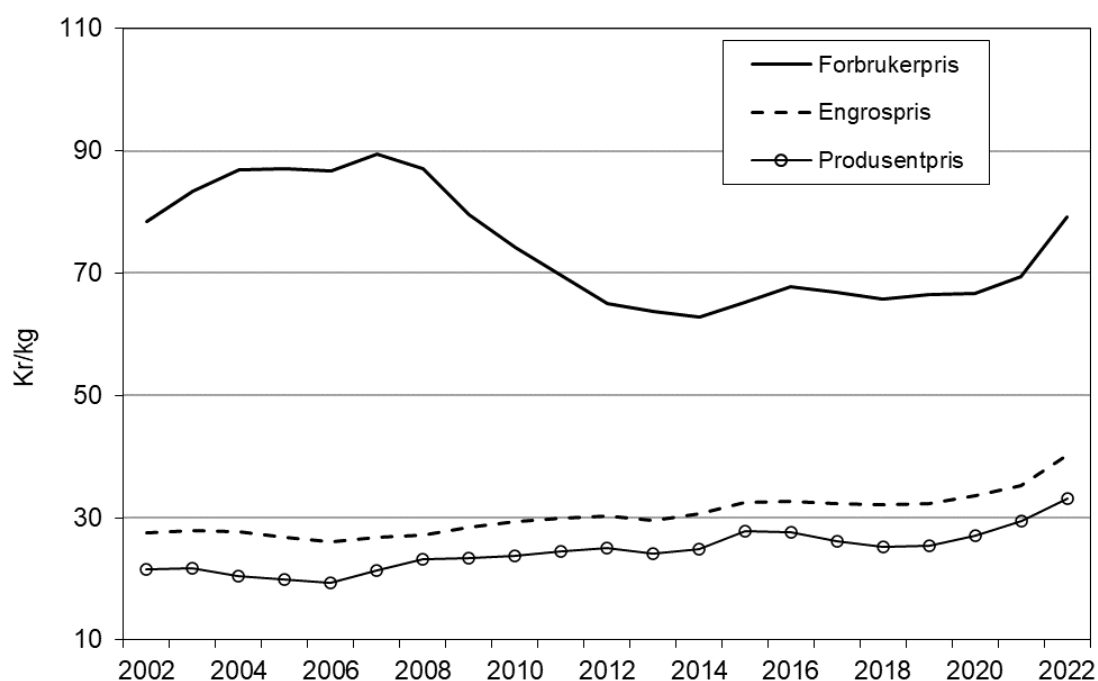


Figur 9.6 Utvikling i forbruker-, engros- og produsentpriser for sau- og lammekjøtt. Kr/kg

Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen

9.5 Svinekjøtt

Prisutviklingen for svinekjøtt er vist i figur 9.7. Fra 2021 til 2022 var det økning for alle tre prisene, forbrukerprisen med 14 prosent, engrosprisen med 13,8 prosent og produsentprisen med 12,3 prosent. Referansevaren er gjennomsnittlig pris på skinkestek, koteletter og sideflesk, og forbrukerprisen fra og med 2005 er beregnet vha. konsumprisindeksen for «svin». Ny og gammel indeksserie ble kjedet på indeksen for ferskt kjøtt og flesk.

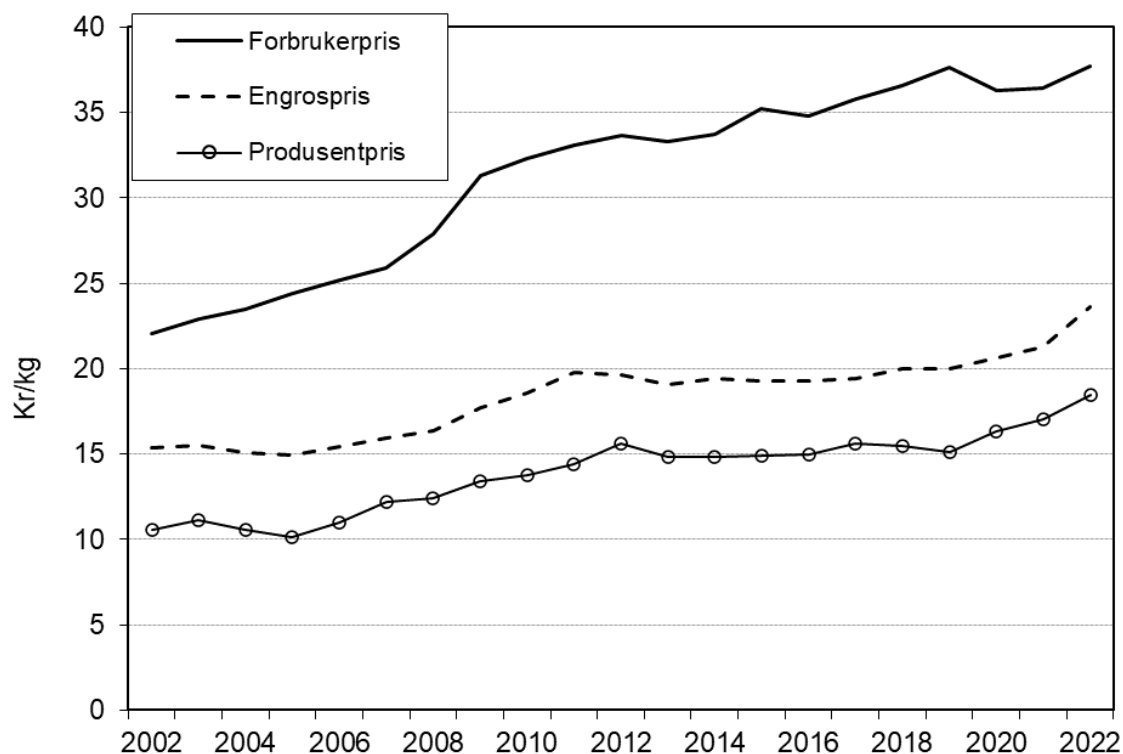


Figur 9.7 Utvikling i forbruker-, engros- og produsentpriser for svinekjøtt. Kr/kg

Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen

9.6 Egg

Figur 9.8 viser utviklingen i de ulike prisene på egg. Forbrukerprisen økte 3,4 prosent fra 2021 til 2022. Engros- og produsentprisen økte henholdsvis 11,1 prosent og 8,3 prosent sammenlignet med året før.



Figur 9.8 Utvikling i forbruker-, engros- og produsentpriser for egg. Kr/kg

Kilde: SSB, NIBIO og Totalkalkylen

10 Likestilling

Prop.1S (2015–2016) sier at «*Det er eit uttrykt mål i landbrukspolitikken at kvinner og menn skal ha dei same moglegheitene til å drive næringsverksemd innanfor landbruk og i landbruksbaserte næringar.*»

Likestilling vil naturleg gå inn i flere emner. Vi viser til kapitlene 5.4 Utviklingen i arbeidsforbruket i jordbruket og 5.6 Landbrukseiendommer. I kapitlene 7.3 om alminnelig inntekt og 7.4 om levekår og økonomi tas inntekt til henholdsvis bruker og ektefelle/ samboer pluss bruker opp, uten et direkte kjønnsperspektiv. I dette kapitlet går en nærmere inn på brukere, eiere, arbeidsinnsats og inntekt i forhold til kjønn.

10.1 Brukere og sysselsetting i jordbruket etter kjønn

Tabell 10.1 viser utviklingen i antall brukere, både for menn og kvinner. Andelen kvinnelige brukere har vært økende fra 1999 til 2022, selv om andelen har vært lavere i enkelte år.

Tabell 10.1 Personlige brukere på jordbruksbedrifter, fordelt etter kjønn

	1999	2010	2020	2021	2022
Menn	60 914	37 471	30 563	30 054	29 603
%	87,1	85,6	83,3	83,2	82,9
Kvinner	9 045	6 295	6 128	6 067	6 096
%	12,9	14,4	16,7	16,8	17,1
<i>I alt</i>	<i>69 959</i>	<i>43 766</i>	<i>36 691</i>	<i>36 121</i>	<i>35 699</i>

* Foreløpige tall

For fylkesvis fordeling se:

<https://www.nibio.no/tjenester/resultatkontrollen?locationfilter=true>

Kilde: Statistisk sentralbyrå. De fullstendige landbruks-/jordbrukstellingene i 1999, 2010 og 2020, den beregna totalpopulasjonen i 2021 og 2022

Tabell 10.2 viser kvinneandelen av personlige brukere. Fra 2010 til 2022 økte kvinneandelen i alle fylker, og for landet som helhet økte kvinneandelen fra 14,4 til 17,1 prosent i denne perioden.

Tabell 10.2 Andelen personlige brukere som er kvinner i hvert fylke. Prosent

	1999	2010	2020	2021	2022*
Viken	12,4	14,1	16,2	16,3	16,7
Innlandet	13,1	13,1	15,8	15,9	16,3
Vestfold og Telemark	13,4	12,9	16,4	16,4	16,8
Agder	12,9	15,1	17,4	17,9	18,1
Rogaland	11,1	14,5	15,4	15,0	15,1
Vestland	13,9	15,2	17,3	17,6	17,9
Møre og Romsdal	13,7	15,6	16,4	16,5	16,7
Trøndelag	10,0	13,2	16,5	16,7	17,1
Nordland	15,9	16,6	18,8	18,7	19,0
Troms og Finnmark	18,6	20,4	24,3	24,6	24,1
<i>Landet</i>	<i>12,9</i>	<i>14,4</i>	<i>16,7</i>	<i>16,8</i>	<i>17,1</i>

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. De fullstendige landbrukstellingene i 1999, 2010 og 2020, den beregna totalpopulasjonen i 2021 og 2022

Tabell 10.3 viser at kvinner generelt driver mindre jordbruksbedrifter enn menn. For alle år er hovedregelen at kvinneandelen er synkende med økende jordbruksareal. Fra 1999 til 2022 har kvinneandelen økt for alle størrelsesgrupper.

I produsentregisteret er det kun mulig å registrere én person som bruker, selv om gården i praksis blir drevet i fellesskap av to personer. I sånne tilfeller er det ofte mannen som er registrert som bruker, så andelen kvinner som driver gård kan i realiteten være noe høyere.

Tabell 10.3 Andelen personlige brukere som er kvinner, etter arealgrupper. Prosent

Arealgruppe, dekar	1999	2010	2020	2021	2022*
< 100 ¹⁾	16,2	18,1	21,1	21,0	21,4
100–199	11,8	15,1	17,3	17,4	17,3
200–299	9,3	12,8	15,9	16,3	16,8
300–499	8,1	10,4	13,1	13,6	14,2
500–799	6,0	9,2	11,6	11,9	11,8
≥800	6,3	4,6	6,7	6,7	7,0
<i>Alle brukere</i>	<i>12,9</i>	<i>14,4</i>	<i>16,7</i>	<i>16,8</i>	<i>17,1</i>

* Foreløpige tall

1) For 1999 gjeldet tallene størrelsesgruppen 5–100 dekar

Kilde: Statistisk sentralbyrå. De fullstendige landbrukstellingene i 1999, 2010 og 2020, den beregna totalpopulasjonen i 2021 og 2022

Tabell 10.4 nedenfor viser prosentvis aldersfordeling på kvinner og menn som er aktive bønder. Kvinner som driver jordbruksbedrifter, er gjennomgående litt yngre enn menn. Gjennomsnittsalderen for menn er 3,5 år høyere enn for kvinner i 2022.

Tabell 10.4 Prosentvis aldersfordeling for brukere 2022*

Aldersgruppe	≤39	40–49	50–59	60–65	66–69	≥70	Gj.sn.alder, år
Menn	16,7	21,1	29,8	15,5	7,1	9,9	53,1
Kvinner	22,5	27,8	30,0	9,7	4,1	5,8	49,6

* Foreløpige tall

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Beregna totalpopulasjonen 2022

10.2 Eiere etter kjønn og eiendomsoverdragelser

Eier av en landbrukseiendom kan bruke eiendommen selv eller leie den ut til en annen som driver eiendommen. På den annen side kan én og samme bruker drive flere landbrukseiendommer, både egne og andres, sammen som én jordbruksbedrift. Det er langt flere landbrukseiendommer enn jordbruksbedrifter og brukere.

Tabell 10.5 nedenfor viser gardsoverdragelser i 2021. Den gjelder alle typer overdragelser, både av odelseiendommer og andre. Av de som solgte eiendom i denne perioden var 61,1 prosent av eierne menn og 36,5 prosent kvinner. Av de som overtok var 60,6 prosent menn og 36,0 prosent kvinner.

Blant kvinnelige selgere av landbrukseiendommer var det i 2021 0,8 prosentpoeng høyere antall enn i 2010. Blant nye kvinnelige eiere var det i 2020 1,5 prosentpoeng lavere antall enn i 2010. Når det gjelder upersonlige eiere var 3,1 prosent av selgerne og 3 prosent av kjøperne upersonlige i 2010.

Tabell 10.5 Eiendomsoverdragelser i 2021. Andelen eiere som er menn, kvinner og upersonlige før og etter overdragelsen. Prosent

	Forrige eier			Ny eier		
	Mann	Kvinne	Upersonlig	Mann	Kvinne	Upersonlig
Viken	62,2	35,0	2,8	60,2	34,2	5,6
Innlandet	64,8	31,5	3,7	65,4	30,6	4,0
Vestfold og Telemark	64,7	33,9	1,4	60,9	36,5	2,6
Agder	56,7	41,1	2,1	58,2	38,6	3,2
Rogaland	60,3	37,7	2,0	60,9	36,4	2,7
Vestland	62,9	33,9	3,3	61,0	34,5	4,5
Møre og Romsdal	62,7	34,1	3,2	61,0	35,8	3,2
Trøndelag	61,2	36,9	2,0	59,9	37,9	2,1
Nordland	64,6	32,5	2,8	63,8	32,7	3,5
Troms og Finnmark	54,8	43,1	2,1	57,2	40,1	2,7
Landet	61,1	36,5	2,4	60,6	36,0	3,4

Kilde: Statistisk Sentralbyrå. Landbrukseiendommer 2021. Tinglyste omsetninger, alle omsetninger

Tabell 10.6 viser aldersfordeling for alle og nye eiere på landbrukseiendommer i 2021. Det var færre kvinner enn menn som var under 50 år ved overtakelse, og 17,9 prosent av kvinnene var over 70 år når de overtok eiendommen i 2020. Dette gav en gjennomsnittsalder for kvinnelige nye eiere på 52,7 år, noe som er 6 år mer enn for

mennene. Det er i mange sammenhenger påpekt at gardsoverdragelser til kvinner ofte gjelder enker som eier garden i en overgangsperiode.

Tabell 10.6 viser videre at gjennomsnittsalderen for mannlige eiere var 1,9 år mindre enn for kvinner som eide landbrukseiendommer i 2021. For menn er gjennomsnittsalderen for *brukerne* (jf. tab. 10.4) 5,3 år lavere enn for alle mannlige *eiere*. Kvinnelige *brukere* (jf. tab. 10.4) er i gjennomsnitt ca. 11 år yngre enn alle kvinnelige *eiere*. Det synes derfor som kvinner i mindre grad overtar jordbruksbedrifter for selv å drive jordbruk over tid. De eldre kvinnene som overtar gard, påvirker derved ikke statistikken over brukere i særlig grad.

Tabell 10.6 Aldersfordeling for nye eiere i 2021 og for alle eiere i 2021. Prosentandeler

		Aldersgruppe						Gj.snittsalder, år
		<30	30–39	40–49	50–59	60–69	>70	
Nye eiere	Menn	14,1	21,6	22,0	22,5	12,5	7,3	46,6
	Kvinner	9,2	16,8	17,8	21,9	16,4	17,9	52,7
Alle eiere	Menn	2,4	8,6	15,5	25,4	24,6	23,5	58,4
	Kvinner	1,8	8,3	15,1	23,4	21,1	30,3	60,3

Kilde: Statistisk sentralbyrå, Landbrukseiendommer desember 2021, alle omsetninger 2021

Tabell 10.7 viser omsetning av landbrukseiendom etter type omsetning, sett i sammenheng med kjønn og alder på kjøper i 2021. Vi ser at 70,9 prosent av de som kjøpte landbrukseiendom i 2021 var menn og 20,7 prosent var kvinner, og at gjennomsnittsalderen var 46 år.

Tabellen viser at det i 2021 var en større andel menn enn kvinner som overtar landbrukseiendommer ved alle former for overdragelser. Det er ved uskifte-/skifteoppgjør at kjøperen er eldst – i gjennomsnitt 67 år gammel. Ved overdragelse i form av gave er alderen på kjøper lavest, 43 år i gjennomsnitt.

Tabell 10.7 Type omsetning av landbrukseiendom, type og alder på kjøper. 2021

Omsetningstype	Antall omsetninger	Andel kjøper som er			Gj.snittsalder, år
		mann	kvinne	upers.	
Fritt salg	2 531	70,9	20,7	8,3	46
Gave	2 494	66,6	33,1	0,3	43
Uskifte- /skifteoppgjør	2 857	43,1	56,0	0,9	67
Tvangsauksjon	62	72,6	16,1	11,3	49
Annet	1 529	66,1	29,6	4,4	50
Totalt	9 473	60,6	36,0	3,4	52

Kilde: Statistisk sentralbyrå, Landbrukseiendommer desember 2021, alle omsetninger 2021

10.3 Driftsformer

10.3.1 Inndeling

Som følge av EØS-avtalen, er Norge forpliktet til å følge EUs bestemmelser for strukturstatistikk i jordbruket. Driftsforminndelingen til og med 2009 brukte standard dekningsbidrag (SDB) som felles måleenhet for de ulike plante- og husdyrproduksjonene i bedriften. Fra og med 2010 er SDB erstattet med standard omsetning (SO), og det er gjort noen andre metodeendringer. Disse to driftsforminndelingene er ikke fullt ut sammenlignbare. Inndelingen av jordbruksbedrifter etter driftsform er nærmere beskrevet i Statistisk Sentralbyrå-rapport «Landbruket i Norge 2011». Ved vanlig publisering brukes følgende inndeling:

Driftsform

- Korn og oljevekster
- Øvrige jordbruksvekster
- Hagebruksvekster
- Storfe mjølkeproduksjon
- Storfe kjøttproduksjon
- Storfe mjølk- og kjøttproduksjon i kombinasjon
- Sau
- Øvrige grovfôretende dyr
- Svin og fjørfe
- Blandet planteproduksjon
- Blandet husdyrproduksjon
- Plante- og husdyrproduksjon i kombinasjon

En grundigere inndeling eksisterer, men vi har valgt å bruke denne hovedinndelingen i det følgende. For å regnes som en spesialisert produksjon, må denne utgjøre mer enn 2/3 av bedriftens totale omsetning. For kombinerte produksjoner gjelder at hver av produksjonene må utgjøre mer enn 1/3, men mindre enn 2/3 av bedriftens totale produksjon.

10.3.2 Driftsform og produksjon

Tabell 10.8 viser ulike driftsformer fordelt etter kjønn og andelen kvinner i de ulike produksjoner. Kvinneandelen er høyest blant bønder med driftsform «øvrig grovfôretende dyr», med en andel på 26,8 prosent. Andelen for sau er 20,6 prosent. Andelen er lavest blant produsenter som driver med storfe, melk og kjøtt. Felles foretak gir høy andel upersonlige brukere i melkeproduksjon.

Tabell 10.8 Jordbruksbedrifter fordelt etter driftsform og brukertype. Antall og andel. 2021

	Antall				Kvinner, prosent	Prosent		
	Totalt	Menn	Kvinner	Uper- sonlig		Menn	Kvinner	Uper- sonlig
Korn og oljevekster	6 298	5 395	769	134	12,2	18,0	12,7	6,8
Øvrige jordbr.vekster	3 774	3 175	493	106	13,1	10,6	8,1	5,4
Hagebruksvekster	1 442	973	220	249	15,3	3,2	3,6	12,7
Storfe, melk	5 995	4 551	731	713	12,2	15,1	12,0	36,4
Storfe, kjøtt	4 259	3 539	599	121	14,1	11,8	9,9	6,2
Storfe, melk og kjøtt	552	452	55	45	10,0	1,5	0,9	2,3
Sau	9 049	6 949	1 868	232	20,6	23,1	30,8	11,8
Øvrig grovføretende dyr	2 656	1 804	713	139	26,8	6,0	11,8	7,1
Svin og fjørfe	1 751	1 398	259	94	14,8	4,7	4,3	4,8
Blandet planteprod.	242	170	46	26	19,0	0,6	0,8	1,3
Blandet husdyrprod.	545	439	79	27	14,5	1,5	1,3	1,4
Komb. plante og husdyr	1 516	1 209	235	72	15,5	4,0	3,9	3,7
<i>Sum</i>	38 079	30 054	6 067	1 958	15,9	100,0	100,0	100,0

Kilde: Statistisk Sentralbyrå. Totalpopulasjon 2021

Tabell 10.8 viser også produksjonene fordelt mellom menn og kvinner som grupper. 23,1 prosent av de mannlige brukerne driver med sau, mens det er 30,8 prosent av kvinnene. 18 prosent av mennene og 12,7 prosent av kvinnene har ren kornproduksjon. 15,1 prosent av mennene har melkeproduksjon, mot 12 prosent av kvinnene. 36,4 prosent av de upersonlige driver melkeproduksjon.

10.4 Arbeidsforbruk og utdanning

Tabell 10.9 nedenfor viser utviklingen i arbeidsforbruk. Arbeidsforbruket i jordbruket går ned både for kvinner og menn, men reduksjonen er sterkere for kvinner. I 2020 utførte kvinner 23 prosent av arbeidet, mot 26 prosent i 1989/90. Kvinner utfører arbeid både som brukere, ektefelle eller samboer til brukerne, familiemedlemmer og som annen hjelp.

Tabell 10.9 Timeverk i jordbruket. Andel utført av kvinner

År	Totalt mill. timeverk	Prosentandel utført av kvinner			
		I alt	Brukere og ektefelle/samboer	Familiehjelp	Annen hjelp
1979/80	246	27	28	24	21
1989/90	185	26	26	28	23
1996/97	161	25	25	26	23
1998/99	151	25	24	26	26
2000/01	140	24	24	27	27
2002/03	132	24	24	27	26
2004/05	120	24	24	27	24
2006/07	112	25	24	26	25
2009/10	95	24	23	26	25
2012/13	88	22	23	26	23
2016	83	22	24	24	23
2020	76	24	23	24	27

Kilde: Statistisk sentralbyrå, Jordbruksstatistikken

Tabell 10.10 viser lengste utdanning for nye eiere av landbrukseiendommer i 2020, og utdanningsnivået er også sammenlignet med fordelingen i den totale befolkningen. For en del personer er høyeste utdanning ikke oppgitt eller ikke fullført, og disse personene inngår i tallene for grunnskole. Høy utdanning blant nye eiere er vanligere blant kvinner enn blant menn, og det er størst andel kvinner med lang utdanning blant de yngste. Blant kvinnene i den yngste aldersgruppen har 58,8 prosent utdanning på universitets- og høgskolenivå. Hos menn har 23,4 prosent i den yngste aldersgruppen høyere utdanning. Ser vi på den eldste aldersgruppa som overtok gård i 2020, så har 29,4 prosent av mennene høyere utdanning, og 23,7 prosent av kvinnene.

Sammenligner vi utdanningen til nye eiere med tilsvarende for hele befolkningen, så ser vi at en større andel av både menn og kvinner som overtar landbrukseiendommer har fullført videregående skole.

Tabell 10.10 Nye eieres utdanning etter aldersgrupper, og tall for hele befolkningen

Aldersgruppe	Prosentandel menn, med minst:			Prosentandel kvinner, med minst:		
	Grunn- skole	Videre- gående	Universitet og høgskole	Grunn- skole	Videre- gående	Universitet og høgskole
<39 år	16,3	60,3	23,4	11,3	29,9	58,8
40–59 år	14,5	55,4	30,1	10,4	35,0	54,6
>60 år	20,0	51,6	28,4	27,6	48,8	23,7
<i>Totalt nye eiere</i>	16,4	56,2	27,4	17,6	39,5	42,9
<i>Hele befolkningen</i>	24,9	43,5	29,9	23,2	35,7	39,6

Kilde: Statistisk Sentralbyrå 2020, Landbruksregistret, Utdanningsstatistikken.

Tabell 10.11 tar for seg nye eiere som har landbruksutdannelse som høyeste utdanning. Vi ser at når landbruksutdanning er høyeste utdanning er menn i overtall i alle

aldersgrupper. Andelen av unge kvinner med høyt utdanningsnivå som overtar gård er høyere enn tilsvarende for menn (jf. tabell 10.10), men unge kvinner velger sjeldnere landbruksutdanning som høyeste utdanning. Kvinner legger mer vekt på en utdanning utenfor landbruket. Det samme gjelder også unge kvinner som er brukere.

Tabell 10.11 Nye eiere med landbruksutdanning som høyeste utdanning, prosent

Aldersgruppe	Menn	Kvinner
<39 år	9,2	5,2
40–59 år	9,7	3,4
>60 år	7,8	0,9
<i>Totalt</i>	9,1	2,8

Kilde: Statistisk Sentralbyrå, Landbruksregistret, 2020, Utdanningsstatistikken.

10.5 Næringsinntekt og jordbruksfradrag, fordelt på kjønn

Tabell 10.12 nedenfor viser andel næringsinntekt fra jordbruk av bruttoinntekt. Dette er tilsvarende tabellene 7.10–7.12, og viser forskjellene på menn og kvinner. Det er en høyere andel av kvinner enn menn som er uten positiv næringsinntekt, 36,7 prosent kvinner mot 30,2 prosent menn. Relativt sett er det også færre kvinner enn menn som henter halvparten eller mer av bruttoinntekta fra jordbruket.

Tabell 10.12 Andel næringsinntekt fra jordbruk av bruttoinntekt. Tall for bruker og ektefelle/samboer. Prosentandel etter kjønn. 2021

Referanseperson	Antall brukere	Andel næringsinntekt av bruttoinntekt					
		Uten	1–9 %	10–49 %	50–89 %	>90 %	>50 %
Mann	29 948	30,2	18,9	30,8	15,2	4,9	20,1
Kvinne	5 987	36,7	22,1	27,9	10,3	3,0	13,3
<i>Alle</i>	35 935	31,3	19,5	30,3	14,4	4,6	19,0

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk.

Tabell 10.13 nedenfor er tilsvarende tabell 7.13 og tabell 7.14, men viser andelen menn og kvinner i de ulike inntektsgruppene i forhold til jordbruksfradraget. Tabellen viser at det er en større andel av kvinnene enn av mennene som havner i de laveste inntektsgruppene. Og det er en langt større andel av mennene som har inntekt over 200 000 enn tilsvarende andel kvinner. Det er de med inntekt over 334 290 kr som i 2021 kunne utnyttet et maksimalt inntektsfradrag fullt ut.

Tabell 10.13 Inntektsposisjon i forhold til jordbruksfradraget. Tall for bruker og ektefelle/ samboer inndelt etter inntektsnivå fra jordbruket og kjønn. 2021

	Antall brukere	Næringsinntekt per jordbruksbedrift, andel i gruppa. %				
		Uten	1–63 500	63 501–199 999	200 000–334 289	>334 290
Mann	29 948	31,6	12,6	18,9	9,0	28,0
Kvinne	5 987	39,8	15,3	19,8	8,5	16,6
<i>Alle</i>	35 935	11 834	4 683	6 832	3 197	9 389

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Skattestatistikk



BUDSJETTNEMND A FOR JORDBRUKET

Postadresse:	Kontoradresse:	Telefon:
NIBIO, Postboks 115	Schweigaards gate 34 E	406 04 100
1431 ÅS		E-post: post@nibio.no
		Internett: nibio.no

PUBLIKASJONER FRA BUDSJETTNEMND A FOR JORDBRUKET

Totalkalkylen for jordbruket

ISSN 1503-3325

Totale inntekter, kostnader og resultatmål

Avgitt årlig fra 1948

Volum- og prisindeksar for jordbruket

ISSN 0800-7535

Beregnet på grunnlag av totalkalkylen

Avgitt årlig (ikke 1983, 2001)

Modellbruksberegninger

ISSN 0800-7543

Avgitt årlig fra 1980 til 1992

Referansebruksberegninger

ISSN 0804-4201

Avgitt årlig fra 1993 (ikke 2020)

Resultatkontroll for gjennomføringen av landbrukspolitikken

ISSN 0806-4652

Avgitt årlig fra 1995
